

O carte Seth

SETH VORBEȘTE

Jane Roberts

Traducere: Oprea Alexandru

Capitolul 1	Nu am un corp fizic și totuși scriu această carte	3-10
Capitolul 2	Mediul meu prezent, munca și Activitățile mele	11-18
Capitolul 3	Munca mea și dimensiunile realității în care ea mă poartă	19-27
Capitolul 4	Drame reîncarnaționale	28-35
Capitolul 5	Cum formează gândurile materia – Puncte de coordonare	36-40
Capitolul 6	Sufletul și natura percepției sale	41-49
Capitolul 7	Potențialul sufletului	50-56
Capitolul 8	Somnul, visele și conștiința	57-63
Capitolul 9	Experiența “morții” Sesiunea 535, 17 iunie 1970	64-74
Capitolul 10	Stări de “moarte” în timpul vieții	75-82
Capitolul 11	Opțiunile de după moarte și mecanismele tranziției	83-93
Capitolul 12	Relații reîncarnaționale	94-101
Capitolul 13	Reîncarnarea, visele, bărbatul și femeia ascunși în interiorul sinelui	102-109
Capitolul 14	Mituri ale creației și Dumnezeu multidimensional	110-115
Capitolul 15	Civilizații reîncarnaționale, probabilități și mai multe despre Dumnezeu multidimensional	116-123
Capitolul 16	Sisteme probabile, oamenii și zeii	124-131
Capitolul 17	Probabilități, Natura Binelui și a Răului, Simbolismul religios	132-140
Capitolul 18	Diferitele stadii ale conștiinței, simbolismul și focusul multiplu	141-149
Capitolul 19	Prezenturi alternative și Focusul multiplu	150-160
Capitolul 20	Sensul religiei	161-172
Capitolul 21	Un rămas bun și o introducere: Aspecte ale personalității multidimensionale privite prin propria mea experiență	173-180

Capitolul 1: Nu am un corp fizic și totuși scriu această carte

Ați auzit de vânătorii de fantome. Fără exagerare pot fi numit un scriitor fantomă, deși nu sunt de acord cu termenul "fantomă". Este adevărat că de obicei nu sunt vizibil în planul fizic. Nu îmi place nici cuvântul "spirit", dar dacă definiția voastră a cuvântului implică ideea de personalitate fără un corp fizic, atunci ar trebui să fiu de acord că acea descriere mi se potrivește.

Mă adresez unui auditoriu invizibil. Cu toate acestea, știu că cititorii mei există, așadar îi voi ruga pe fiecare din ei să îmi acorde același Privilegiu. Scriu această carte prin intermediul unei femei de care m-am atașat mult. Unora, li se va părea ciudat că mă adresez ei cu "Ruburt" și "el", dar realitatea este că am cunoscut-o în alte timpuri și locuri, sub alte nume. Ea a existat atât ca bărbat cât și ca femeie, iar întreaga identitate care a trăit aceste vieți separate, poate fi desemnată prin numele Ruburt.

În orice caz, numele nu sunt importante. Numele meu este Seth. Numele sunt doar denumiri, simboluri; dar fiindcă trebuie să le folosiți, la fel o voi face și eu. Scriu această carte cu cooperarea lui Ruburt, care roștește cuvintele pentru mine. În această viață Ruburt este numit Jane, iar soțul ei, Robert Butts notează cuvintele pe care ea le pronunță. Eu îl numesc Joseph.

Cititorii mei ar putea presupune că sunt creaturi fizice, legate de un corp fizic, întemnițate în interiorul oaselor, al cărnii și al pielii. Dacă credeți că existența voastră este dependentă de această imagine corporală, atunci vă simțiți amenințați de pericolul dispariției, deoarece nici o formă fizică nu durează și nici un corp, oricât de frumos în tinerețe, nu își menține aceeași vigoare și farmec la bătrânețe.

Dacă vă identificați cu propria tinerețe, frumusețe, intelect sau realizări, atunci există frământarea continuă că aceste atribute pot și vor dispărea. Scriu această carte pentru a vă asigura că lucrurile se prezintă altfel. În esență, nu sunteți ființe mai fizice decât mine, și eu mi-am asumat și am abandonat mai multe corpuri decât doresc să enumăr aici. Personalitățile care nu există nu scriu cărți. Sunt complet independent de o formă de manifestare corporală și la fel sunteți și voi.

Conștiința creează forma; nu invers. Toate personalitățile nu sunt fizice. Numai fiindcă sunteți atât de intens preocupați de problemele curente, nu realizați că există o porțiune din voi, care știe că propriile puteri sunt cu mult superioare celor manifestate de eul obișnuit.

Fiecare dintre voi a trăit alte existente, și acea cunoaștere se află în interiorul vostru, deși nu o percepeți în mod conștient. Sper ca această carte să servească la eliberarea sine-ului profund intuitiv din fiecare dintre cititorii mei, cât și să aducă în prim planul conștiinței, acele intuiții speciale care vă vor fi de cel mai mare ajutor.

Acum, în momentul când încep să scriu această carte, este sfârșitul lui ianuarie 1970, conform calendarului vostru. Ruburt este o femeie zveltă, iute, cu părul negru, care stă așezată pe un balansoar și roștește pentru mine cuvintele.

Conștiința mea este destul de bine focalizată în corpul lui Ruburt. Este o noapte rece. Aceasta este prima noastră experiență de scriere a unei cărți întregi în transă, și Ruburt a fost oarecum nervos înainte să începă sesiunea.

Nu este vorba doar de a o determina pe această femeie să vorbească pentru mine. Sunt necesare multe manevrări și ajustări psihologice. Noi am stabilit ceva, la care mă voi referi ca fiind o punte psihologică între noi - adică între mine și Ruburt.

Nu vorbesc prin intermediul lui Ruburt așa cum cineva ar vorbi prin intermediul unui telefon. În schimb, are loc o extensie psihologică, o proiecție de caracteristici din partea amândurora, pe care o folosesc pentru comunicările noastre. Mai târziu voi explica cum este creat și menținut acest cadru psihologic, căci el este ca un drum care trebuie păstrat intact.

Ați avea mai mult de câștigat din lectura acestei cărți dacă v-ați întreba cine sunteți voi decât cine sunt eu, deoarece nu puteți înțelege cine sunt eu decât dacă înțelegeți natura personalității și caracteristicile conștiinței.

Dacă credeți cu tărie că a voastră conștiință este ferecată undeva în interiorul craniului vostru și nu are putere să iasă din el, dacă simțiți cum conștiința voastră încetează să existe dincolo de limitele corpului, atunci vă păcăliți singuri și veți crede că eu sunt o iluzie. Nu sunt o iluzie mai mare decât sunteți voi, și aceasta poate fi o afirmație plină de sens.

Pot să spun onest fiecăruia dintre cititorii mei următorul lucru: Sunt mai bătrân decât voi, cel puțin în termeni de vârstă așa cum o concepeți voi.

Așadar, dacă un scriitor se poate afirma ca autoritate într-un anumit domeniu, doar în funcție de vârsta sa, atunci eu ar trebui să primesc o medalie. Eu sunt o esență energetică personalizată, care nu mai este focalizată în materia fizică. Prin urmare, sunt conștient de unele adevăruri, pe care mulți dintre voi par să le fi uitat.

Sper să vi le reamintesc. Nu mă adresez atât de mult acelei părți din voi pe care o considerați ca fiind voi înșivă, cât acelei părți din voi pe care nu o știți, pe care, într-o măsură a-ți respins-o și uitat-o. Acea parte din voi citește această carte, chiar în același moment în care "voi" o citiți.

Vorbesc către cei care cred într-un Dumnezeu, cât și către cei care nu cred, către cei care cred că știința va descoperi toate răspunsurile privitoare la natura realității, cât și către cei care nu cred acest lucru. Sper să vă ofer indicii care vă vor permite să studiați natura realității, așa cum nu ați mai făcut-o până acum.

Există câteva lucruri pe care vi le voi cere să le înțelegeți. Nu sunteți prinși în timp ca o muscă într-o sticlă închisă, ale cărei aripi sunt prin urmare nefolositoare. Nu vă puteți baza pe faptul că, simțurile voastre fizice vă oferă un tablou autentic al realității. Ele sunt mincinoși fermecători, care vă spun o poveste atât de extraordinară, încât o credeți fără a pune nici o întrebare. Uneori sunteți mai înțelepți, creativi și mult mai bine informați, atunci când visați decât atunci când sunteți treji.

În momentul de față, aceste afirmații vă pot părea cât se poate de suspecte, dar atunci când vom termina, sper că veți vedea că ele sunt afirmații factice corecte.

Ceea ce vă voi spune a mai fost spus de-a lungul secolelor și oferit încă o dată, atunci când a fost uitat. Sper să clarific multe aspecte care au fost distorsionate, de-a lungul anilor. În plus, ofer interpretarea mea originală cu privire la altele, deoarece nici o cunoaștere nu există într-un vacuum, și toate informațiile trebuie să fie interpretate și reliefate, de către personalitatea care le deține și transmite. Așadar, descriu realitatea așa cum o cunosc eu și experiența mea în multe niveluri și dimensiuni.

Nu vreau să spun că nu există și alte realități. Eu am avut o conștiință înainte ca pământul vostru să fi fost format. Pentru a scrie această carte - și în majoritatea comunicărilor mele cu Ruburt – eu preiau din rezervorul meu de personalități trecute, acele caracteristici care mi se par adecvate.

Există multe alte personalități, la fel ca și mine nefocalizate în materia fizică sau în timp. Existența noastră vi se pare a fi neobișnuită, doar fiindcă nu realizați care sunt adevăratele potențialuri ale personalității, fiind hipnotizați de conceptele voastre limitate.

Înainte de toate sunt un pedagog, dar nu am fost un om de litere, în sine. Eu sunt o personalitate cu un mesaj: Voi vă creați lumea pe care o cunoașteți. V-a fost oferit probabil cel mai remarcabil dar: abilitatea de a vă proiecta gândurile către exterior, în formă fizică.

Acest dar implică o responsabilitate, și mulți dintre voi sunteți tentați să vă felicitați pentru succesele voastre și să îl învinuiți pe Dumnezeu, soarta sau societatea pentru eșecurile voastre. Într-o manieră similară, omenirea are o tendință de a-și proiecta propria vină și propriile erori asupra unei imagini de dumnezeu-tată, care pare să se uzeze treptat de atâtea lamentări.

Adevărul este că fiecare dintre voi își crează propria realitate fizică; și la nivel colectiv, voi creați atât splendoarea cât și coșmarul manifestate în planul existenței voastre pământene. Până când nu veți accepta faptul că sunteți creatorii, veți refuza să acceptați această responsabilitate. Și cu atât mai puțin îl puteți învinui pe diavol de nenorocirile lumii. Sunteți suficienți de avansați încât să discernați faptul că, diavolul este o proiecție a propriului psihic, dar nu ați devenit suficient de înțelepți pentru a învăța cum să vă folosiți în mod constructiv creativitatea.

Majoritatea cititorilor mei sunt familiarizați cu termenul: imobilitate musculară. Ca specie, ați ajuns la o "imobilitate a ego-ului", imobilizați într-o rigiditate sufletească, cu porțiunile intuitive ale sinelui fie negate, fie distorsionate de nerecunoscut.

S-a făcut tarziu. Prietenii mei trebuie să se trezească devreme. Ruburt lucrează la două cărți proprii și trebuie să se odihnească suficient. Înainte să termin această sesiune, vă cer să vă imaginați locația noastră, deoarece Ruburt mi-a spus că un scriitor trebuie să fie atent cum pregătește scena.

Vorbesc prin Ruburt de două ori pe săptămână, în aceeași cameră încăpătoare. Luminiile sunt mereu aprinse. Este plăcut să privesc această seară prin ochii lui Ruburt, ochi care sunt îndreptați spre colțul iernatic de afară.

Realitatea fizică m-a reconfortat mereu, și cu ajutorul lui Ruburt, în timp ce scriu această carte, îmi dau seama că am apreciat corect farmecele ei unice. Mai există încă un personaj care trebuie menționat: Willy, pisica, o mică bestie adorabilă care doarme acum.

Natura conștiinței animale este în sine un subiect extrem de interesant, care va fi tratat mai încolo. Pisica este conștientă de prezența mea și a reacționat destul de vizibil în câteva ocazii. În această carte sper să arăt interacțiunile continue care au loc, între toate formele conștiinței, comunicarea care depășește barierele speciilor; și în unele dintre aceste discuții îl vom folosi pe Willy ca un exemplu potrivit.

Deoarece am menționat animalele, lăsați-mă să spun aici că ele posedă un tip de conștiință, care nu le permite atât de multe libertăți pe cât vă permite conștiința voastră. Pe de altă parte, ele nu sunt inhibitate în folosirea ei de anumite caracteristici care deseori limitează potențialul practic al conștiinței umane.

Conștiința este un instrument de percepție a dimensiunilor variate ale realității. Conștiința, așa cum o cunoașteți voi, este foarte specializată. Simțurile fizice vă permit să percepeți lumea tridimensională, și totuși, prin însăși natura lor ele pot inhiba percepția altor dimensiuni la fel de valide. Majoritatea dintre voi vă identificați cu sinele cotidian orientat fizic. Nu v-ați gândi să vă identificați cu o porțiune a corpului vostru și să le ignorați pe toate celălalte, și totuși, voi faceți exact acest lucru atunci când vă imaginați că sinele egocentric, suportă povara identității voastre.

Vă spun că nu sunteți un sac cosmic de oase și carne, obținut printr-un amestec de elemente chimice. Vă spun că propria voastră conștiință nu este un oarecare produs inflamabil, format pur și simplu accidental prin acțiunea comună a elementelor chimice. Nu sunteți o ramnificație abandonată a materiei fizice, și conștiința voastră nu este nici ea menită a se volatiliza ca un nor de fum. În schimb, la un nivel profund inconștient voi formați corpul fizic pe care îl știți, cu o înaltă capacitate de diferențiere, o claritate miraculoasă și o temeinică cunoaștere inconștientă a fiecărei celule minuscule, care îl compune. Această ultimă propoziție nu ar trebui înțeleasă în sens simbolic.

Acum, deoarece mintea voastră conștientă, așa cum o concepeți, nu percepe aceste activități, voi nu vă identificați cu această porțiune interioară. Voi preferați să vă identificați cu partea din voi care se uită la televizor, gătește sau muncește - cu partea despre care credeți că știe ce face. Dar, acea parte aparent inconștientă din voi este mult mai știutoare, și de funcționarea sa fluentă, depinde întreaga voastră existență fizică.

Această porțiune este conștientă, atentă, alertă. Voi sunteți cei care, fiind atât de cufundați în realitatea fizică, nu îi ascultați vocea, cei care nu înțelegeți ca ea reprezintă puterea psihologică uriașă, din care tâșnește sinele vostru orientat fizic.

Eu numesc această porțiune aparent inconștientă "ego interior", deoarece el direcționează activitățile interioare. El corelează informații care nu sunt percepute prin simțurile fizice externe, ci prin alte canale interne. El este cel care percepe realitatea care există dincolo de cea tridimensională. El poartă în interiorul său memoria fiecăreia din existențele voastre anterioare. Ego-ul interior privește în dimensiuni subiective care sunt literalmente infinite, și din aceste dimensiuni subiective toate realitățile obiective iau naștere.

Toate informațiile necesare vă sunt oferite prin aceste canale interne, și înainte ca voi să ridicați un deget, să clipiți sau să citiți această propoziție, au loc activități interne incredibil de complexe. Această porțiune a identității voastre este în mod nativ precognitivă și telepatică, astfel încât veți fi avertizați de dezastre înainte ca ele să se declanșeze, indiferent dacă voi acceptați sau nu mesajul; așadar întreaga comunicare are loc cu mult înainte ca un cuvânt să fie rostit.

"Ego-ul exterior" și ego-ul interior co-operează, primul pentru a vă permite să manevrați în lumea pe care o cunoașteți, celălalt pentru a vă furniza acele percepții interioare subtile, fără de care existența fizică nu ar putea fi menținută.

Există totuși o porțiune din voi, identitatea profundă care formează atât ego-ul interior cât și ego-ul exterior, care a decis să existați ca ființe fizice în acest spațiu și în această epocă. Acesta este miezul identității voastre, sămânța psihică din care ați izvorât, personalitatea multidimensională din care faceți parte.

Pentru cei dintre voi care se întreabă unde plasez subconștientul, așa cum psihologii se gândesc la el, pe el vi-l puteți imagina ca o zonă de confluență, ca să spun așa, între ego-ul interior și cel exterior. Trebuie să înțelegeți că nu există de fapt diviziuni reale

ale sinelui, astfel că noi vorbim despre diversele porțiuni numai pentru a clarifica ideea de bază.

De vreme ce ne adresăm indivizilor care se identifică cu "sinele obișnuit conștient", aduc în discuție asemenea aspecte în primul capitol, deoarece voi folosi termenii ulterior în decursul cartii și vreau să afirm realitatea personalității multidimensionale cât mai curând posibil.

Nu vă puteți înțelege și nu puteți accepta existența mea independentă, până când nu vă eliberați de ideea că personalitatea este un atribut "aici și acum" al conștiinței. Câteva lucruri care le voi afirma în această carte despre realitatea fizică, s-ar putea să vă intrige, dar țineți minte ca eu o privesc dintr-o perspectivă complet diferită.

În momentul de față sunteți centrați în totalitate în interiorul ei, întrebându-vă probabil ce altceva poate exista, eventual în afara ei. Eu sunt în afara ei, întorcându-mă momentan către o dimensiune pe care o știu și pe care am îndrăgit-o. Cu toate acestea, nu sunt un locuitor al ei, în accepțiunea voastră. Deși am un "pașaport" psihic, încă există probleme de transfer, inconveniențe ale accesării cu care trebuie să mă confrunt.

Am auzit că mulți oameni au trăit ani de zile în New York și niciodată nu au vizitat Empire State Building, în timp ce mulți străini sunt bine familiarizați cu ea. Astfel, deși voi aveți o adresă fizică, eu voi fi totuși capabil să vă atrag atenția asupra câtorva neobișnuite și minunate structuri psihice și psihologice din interiorul sistemului vostru de realitate, structuri pe care le-ați ignorat.

Foarte sincer vorbind, sper să reușesc mai mult decât atât. Sper să facem un tur prin nivelurile realității disponibile vouă, să vă ghidez într-o călătorie prin dimensiunile structurii voastre psihologice – să deschid zone întregi ale conștiinței voastre, zone de care ați fost relativ inconștienți. De aceea, sper nu numai să explic aspectele multidimensionale ale personalității, ci și să ofer fiecărui cititor câteva idei fugitive despre identitatea sa mai amplă, care îi aparține.

Sinele pe care îl cunoașteți este doar un fragment din identitatea voastră integrală. Totuși, aceste sine-uri fragmente nu sunt îmbinate laolaltă precum mărgelile pe o sfoară. Ele se aseamănă mai mult cu foile unei cepe, sau cu feliile unei portocale, toate conectate printr-o singură vitalitate, crescând în diferite realități și în același timp tâșnind din aceeași sursă.

Nu compar personalitatea cu o portocală sau cu o ceapă, dar vreau să subliniez că ea crește din interior înspre afară, așa cum face fiecare fragment din sinele întreg. Voi observați aspectul exterior al obiectelor. Simțurile voastre fizice vă permit să percepeți formele exterioare la care reacționați apoi, dar aceste simțuri fizice vă obligă într-o anumită măsură să percepeți realitatea în aceasta manieră, astfel vitalitatea din interiorul materiei și formei nu este atât de evidentă.

De exemplu, pot să vă spun că există conștiința chiar și în interiorul unui cui, dar puțini dintre cititorii mei mă vor lua îndeajuns de în serios pentru a se opri în mijlocul propoziției, și a spune bună dimineața sau bună ziua celui mai mic cui pe care îl puteți găsi înfipt într-o bucată de lemn.

Cu toate acestea, atomii și moleculele din cui au propriul lor tip de conștiință. Atomii și moleculele care formează paginile acestei cărți sunt de asemenea conștiente, la nivelul lor. Nimic nu există – nici o piatră, mineral, plantă, animal sau aer- care să nu fie umplut cu conștiința propriului gen.

Așadar, voi vă aflați în mijlocul unei continue agitații vitale, a unei structuri de energie alertă, și sunteți compuși fizic din celule conștiente care poartă în interior conștiința identității lor, care cooperează de bunăvoie pentru a forma structura corporală - corpul vostru fizic.

Desigur, prin aceasta afirm că nu există un asemenea lucru precum materie moartă. Nu există nici un obiect care nu a fost format de conștiință, și fiecare conștiință, indiferent de gradul ei de dezvoltare, se bucură de senzațiile și de creativitatea proprie. Nu puteți înțelege ce sunteți dacă nu înțelegeți asemenea adevăruri.

De dragul convenienței, voi vă decuplați din multiplele comunicări interioare, existente între cele mai minuscule părți ale trupului vostru, deși chiar ca și creaturi fizice sunteți într-o anumită măsură o porțiune din alte conștiințe. Nu există limite ale sinelui. Nu există limite ale potențialului său. Totuși, puteți adopta anumite limitări artificiale prin ignoranța voastră.

De exemplu, puteți să vă identificați doar cu ego-ul exterior și astfel să vă lipsiți de abilități care sunt o parte din voi. Puteți nega, dar nu puteți schimba adevărul.

Personalitatea este multidimensională, chiar dacă mulți oameni, vorbind la figurat, își ascund capul în nisipul existenței tridimensionale și pretind că nu există nimic altceva.

Nu vreau să subapreciez ego-ul exterior. Pur și simplu voi l-ați supraapreciat. Și nici adevărata sa natură nu a fost recunoscută. Voi avea mai multe de spus în legătură cu acest subiect, dar pentru moment este suficient să realizați că simțul identității și continuității voastre nu este dependent de ego.

Uneori voi folosi termenul "camuflaj", care se referă la lumea fizică la care ego-ul exterior se raportează, deoarece forma fizică este unul din camuflajele adoptate de realitate. Camuflajul este real și totuși există o realitate mai bogată conținută în el – vitalitatea care l-a format. Simțurile voastre fizice vă permit deci să percepeți acest camuflaj, deoarece ele sunt în rezonanță cu el, într-o manieră foarte specializată. Pentru a simți realitatea din interiorul formei, este necesar un tip diferit de atenție și manevre mult mai delicate, decât cele care stau la dispoziția simțurilor fizice.

Ego-ul este un zeu gelos care vrea ca interesele sale să îi fie respectate. El nu vrea să admită realitatea niciunor dimensiuni, cu excepția celor în care se simte în siguranță și pe care le poate înțelege. El s-a dorit a fi un ajutor dar i-a fost permis să devină un tiran. Chiar și așa, el este mult mai flexibil și dornic de a învăța decât se presupune în general. Natura lui nu este atât de rigidă precum pare. Curiozitatea sa poate fi de mare valoare.

Dacă aveți o viziune limitată despre natura realității, atunci ego-ul va face tot ce îi stă în putere, să vă mențină în zona îngădită a realității voastre acceptate. Dacă, pe de altă parte, intuițiilor și instinctelor creative le sunt permise libertatea, atunci ele vor transmite cunoștințe ale dimensiunilor mai ample, către această porțiune orientată predominant fizic a personalității voastre.

Existența acestei cărți este o dovadă a faptului ca ego-ul nu deține întregul control al personalității, deoarece nu există nici o îndoială că ea este produsă de altă personalitate, decât scriitoarea cunoscută ca Jane Roberts. Deoarece acea Jane Roberts nu posedă nici un fel de abilități, pe care întreaga specie să nu le aibă la dispoziție, atunci trebuie să se admită cel puțin faptul că personalitatea umană, deține mult mai multe aptitudini decât cele care îi sunt atribuite în mod obișnuit. Sper să arăt care sunt aceste abilități și să indic metodele, pe care fiecare individ le poate folosi pentru a elibera aceste potențialuri.

Personalitatea este o structură globală de percepții, aflate într-o schimbare continuă. Ea este partea identității care percepe. Nu îi impun femeii prin care vorbesc percepțiile mele și nici conștiința sa nu este alterată, în timpul comunicării noastre. În schimb, are loc o expansiune a conștiinței sale și o proiecție a energiei, direcționată în afara realității tridimensionale.

Această focalizare în afara sistemului fizic, ar putea da impresia că a sa conștiință este suprimată temporar. Dimpotrivă, ea este amplificată. Acum, din câmpul meu de realitate, îmi direcționez atenția către această femeie, dar cuvintele pe care le rostește, cuvintele scrise de pe aceste pagini - nu sunt inițial verbale.

În primul rand, limbajul așa cum îl cunoașteți este un proces lent: literă cu literă, îmbinate pentru a forma un cuvânt, iar un cuvânt o propoziție, rezultatul unui model liniar de gândire. Limbajul, așa cum îl cunoașteți, este produsul gramatical și parțial final al secvențelor timpului vostru fizic. Nu vă puteți concentra decât asupra unui număr limitat de stimuli deodată, așadar structura limbajului vostru nu este potrivită pentru comunicarea experiențelor simultane, de o natură complexă.

Eu sunt conștient de un tip diferit de experiență, non-lineară, și mă pot concentra și reacționa la o varietate infinită de evenimente simultane. Ruburt nu ar putea să le exprime, așadar, pentru a fi comunicate ele trebuie traduse în expresii liniare. Această abilitate de a percepe și de a reacționa la nenumărate evenimente simultane, este o caracteristică fundamentală a fiecărui sine întreg sau entitate. Așadar, nu pretind că ar fi o caracteristică exclusivă de-a mea.

După cum am menționat mai devreme, fiecare cititor, fiind în prezent poziționat într-o formă fizică, presupun că își cunoaște doar o mică parte din identitatea sa. Entitatea este identitatea întreagă din care personalitatea sa este doar o manifestare – o porțiune independentă și etern validă. De aceea, în aceste comunicări, conștiința lui Ruburt se extinde și totuși se concentrează într-o dimensiune diferită, aflată între realitatea lui și a mea, un camp relativ liber de distrageri ale atenției. Aici, cu acordul lui, îi transmit anumite concepte. Ele nu sunt neutre, în sensul în care toate cunoștințele sau informațiile poartă amprenta personalității care le deține sau le transmite.

Ruburt pune la dispoziție vocabularul său, și împreună construim aproape automat diferitele cuvinte care vor fi rostite. Pot apărea distrageri precum și distorsiuni ale informației. Cu toate acestea, ne-am obișnuit să lucrăm împreună, așadar distorsiunile sunt foarte puține.

O parte din energia mea este de asemenea proiectată prin Ruburt, și energiile noastre cumulate activează forma sa fizică în timpul sesiunilor noastre, și acum, în timp ce spun aceste propoziții. Mai există multe alte ramificații pe care le voi discuta mai încolo.

Prin urmare, nu sunt un produs al subconștientului lui Ruburt, cu nimic mai mult decât el este un produs al minții mele subconștiente. Și nici nu sunt o personalitate secundară, care încearcă în mod ingenios să submineze un ego labil. De fapt, am avut grijă ca toate porțiunile constitutive ale personalității lui Ruburt să fie avantajate, și integritatea lor să fie păstrată și respectată.

Există în interiorul personalității sale o aptitudine aproape unică, care face posibilă comunicarea dintre noi. Voi încerca să prezint acest lucru cât mai simplu cu putință: Există în interiorul psihicului său ceva ce se aseamănă cu un canal dimensional transparent, care acționează asemenea unei ferestre deschise, prin care alte realități pot fi

percepute, o deschidere multidimensională, care a scapat într-o anumită măsură să fie acoperită de umbra focusului fizic.

De obicei, simturile fizice vă blochează accesul la aceste canale deschise, deoarece ele percep realitatea exclusiv prin propria prisma. Într-o anumită măsură, eu pătrund în realitatea voastră printr-o curbă psihologică a structurii voastre spațio-temporale. Un asemenea canal funcționează, ca să spunem așa, ca o potecă între personalitatea lui Ruburt și a mea, făcând astfel posibilă comunicarea între noi.

Asemenea canale psihologice și psihice între dimensiunile existenței nu sunt neobișnuite. Mai degrabă ele sunt rareori recunoscute ca atare și de mult mai puține ori utilizate.

Voi încerca să vă ofer o oarecare idee despre existența mea non-fizică. Fie ca ea să vă reamintească faptul că esența identității voastre este la fel de non-fizică ca și a mea.

Acesta este sfârșitul capitolului întâi.

Capitolul 2: Mediul meu prezent, munca și activitățile mele

Deși mediul meu se distinge în multe și importante privințe de cel al cititorilor mei, vă pot asigura, cu o ironie discretă, că el este la fel de însuflețit, variat și vital precum este existența fizică. Este mult mai plăcut - deși ideile mele despre plăcere s-au mai schimbat de când am fost o ființă fizică – fiind mult mai plin de satisfacții și oferind oportunități sporite pentru realizări creative.

Experiența mea prezentă este cea mai competitivă pe care am cunoscut-o, și am cunoscut multe, atât fizice cât și nonfizice. Există la fel de puțin o singură dimensiune populată de conștiința non-fizică, precum există doar o singură țară pe planeta voastră, sau doar o planetă în sistemul solar.

Mediul meu prezent nu este acela în care vă veți afla imediat după moarte. Nu mă pot abține să nu glumesc, dar trebuie să muriți de multe ori înainte să accesați acest plan specific de existență. Nașterea este un soc mult mai mare decât moartea. Uneori, atunci când muriți nu realizați acest lucru, în schimb nașterea implică aproape întotdeauna o conștientizare bruscă și acută. Nu este nevoie, deci, să vă temeți de moarte. Și eu, care am murit de mai multe ori decât doresc să menționez, scriu această carte pentru a vă transmite acest adevăr.

Munca mea în acest mediu îmi oferă sarcini mult mai complexe decât vă puteți închipui, și necesită manevrări de materiale creative care depășesc puterea voastră actuală de înțelegere. În curând voi vorbi mai pe larg despre acest subiect. Înainte de toate, trebuie să înțelegeți că nu există nici o realitate obiectivă în afara celei create de conștiință. Conștiința crează în permanentă formă, și nu invers. Așadar, mediul meu este o realitate a existenței creată de mine și de alții ca mine, și el reprezintă manifestarea dezvoltării noastre.

Noi nu folosim structuri permanente. Nu există nici un sat sau oras în care trăim. Nu vreau să sugerez că plutim într-un spațiu gol. În primul rând, noi nu concepem spațiul așa cum o faceți voi și formăm orice imagini particulare cu care dorim să ne înconjurăm.

Ele sunt create de tiparele noastre mentale, exact așa cum realitatea voastră fizică este creată ca o replică perfectă, a dorințelor și gândurilor voastre lăuntrice. Voi credeți că obiectele există independent de voi, nerealizând că ele sunt mai degrabă manifestările sine-urilor voastre psihologice și psihice.

Noi înțelegem că ne formăm propria noastră realitate, și din acest motiv o facem cu o bucurie deosebită și cu abandon creativ. În mediul meu voi ați fi foarte dezorientați, deoarece vi s-ar părea că îi lipsește coerența.

Noi suntem însă conștienți de legile interne care guvernează toate "materializările". În termenii voștri, pot să îmi creez zile sau nopți, după cum prefer - sau orice perioadă din istoria voastră. Aceste forme în schimbare nu i-ar deranja în nici un fel pe asociații mei, deoarece le vor lua ca indicii imediate ale dispoziției, emoțiilor și ideilor mele.

În esență, permanența și stabilitatea nu au nimic de a face cu forma, ci cu integrarea plăcerii, scopului, realizărilor și identității. Eu "călătoresc" în multe nivele ale existenței pentru a-mi îndeplini obligațiile, care sunt în principal acelea de profesor și educator, și folosesc orice ajutoare și tehnici, care îmi servesc cel mai bine în interiorul acestor sisteme.

Cu alte cuvinte, s-ar putea să predau aceeași lecție în moduri diferite, conform abilităților și axiomelor inerente fiecărui sistem în care trebuie să operez. În aceste comunicări, cum este și cazul cărții de față, folosesc o porțiune dintre multiplele personalități care sunt disponibile identității mele. În alte sisteme de realitate, această

personalitate Seth particulară, cea pe care eu, identitatea Seth mai amplă o adopt aici, nu ar fi înțeleasă.

Nu toate sistemele de realitate sunt orientate fizic, și unele sunt complet nefamiliarizate cu forma fizică. Nici sexul, așa cum îl cunoașteți, nu le este propriu. De aceea, nu m-aș recomanda ca o personalitate masculină care a trăit multe existențe fizice, deși aceasta este o porțiune validă și legitimă din identitatea mea.

În mediul meu actual adopt orice formă doresc, și ea poate varia – și variază - odată cu natura gândurilor mele. Voi la rândul vostru vă formați imaginea fizică la un nivel inconștient, într-o manieră mai mult sau mai puțin identică, diferită totuși în câteva privințe. De obicei nu realizați că în fiecare moment, corpul vostru fizic este creat de voi înșivă ca un rezultat direct al conceptului personal privitor la cine sunteți; sau că el se modifică semnificativ atât sub aspect chimic cât și electromagnetic, odată cu derularea continuă a fiecărui gând.

Deoarece am recunoscut de mult timp, dependența formei de conștiință, pur și simplu am reușit să ne schimbăm în întregime formele, astfel încât ele să oglindească mai fidel fiecare nuanță a experienței noastre interioare. Această abilitate de a schimba forma este o caracteristică inerentă a oricărei conștiințe. Ceea ce variază este doar gradul de îndemânare și de folosire al ei. Puteți percepe aceasta în propriul vostru sistem, într-o variantă mult încetinită, atunci când observați formele în schimbare adoptate de materia vie de-a lungul istoriei sale "evoluționiste".

Acum, noi putem adopta simultan câteva forme, ca să spunem așa, dar și voi puteți face acest lucru, deși în general nu sunteți conștienți față de această abilitate. Forma voastră fizică poate sta întinsă dormind sau inerta în pat, în timp ce conștiința voastră călătorește într-o "formă - vis" către locuri foarte îndepărtate. Simultan, puteți crea o "formă - gând" complet identică cu voi și ea își poate face apariția în camera unui prieten, fără ca voi să fiți câtuși de puțin conștienți de aceasta. Așadar, conștiința nu este limitată în ceea ce privește formele pe care le poate crea, la un moment dat.

Practic vorbind, noi suntem ceva mai avansați în aceste privințe decât sunteți voi, și atunci când creăm asemenea forme, o facem fiind pe deplin conștienți. Eu împart câmpul meu de existență cu alții, care au de înfruntat provocări mai mult sau mai puțin asemănătoare, și urmează același model general de dezvoltare. Pe unii i-am cunoscut, pe alții nu. Noi comunicăm telepatic, dar încă o dată, telepatia este fundamentul limbajurilor voastre, fără de care simbolismul lor ar fi fără sens.

Deoarece noi comunicăm în această manieră, nu înseamnă neapărat că folosim cuvinte mentale. În schimb, noi comunicăm prin ceea ce pot numi imagini termice și electromagnetice, care sunt capabile să transporte mult mai multă informație într-o singură "secvență". Intensitatea comunicării este dependentă de intensitatea emoțională care o susține, deși sintagma "intensitate emoțională", poate induce în eroare.

Noi simțim un echivalent a ceea ce voi numiți emoții, deși acestea nu sunt cele de iubire, ură, sau mânie pe care le cunoașteți. Sentimentele voastre pot fi cel mai bine descrise ca materializări tridimensionale a unor experiențe psihologice și evenimente mult mai ample legate de "simțurile interne". Voi explica aceste simțuri interne ulterior, la sfârșitul capitolului.

Momentan, este suficient să spun că noi experimentăm trăiri emoționale foarte puternice, cu toate că ele diferă într-o mare măsură de experiența voastră. Ele sunt mult mai puțin limitate și mult mai expansive, de vreme ce noi suntem de asemenea conștienți și

sensibili față de "climatul" emoțional global. Suntem mult mai liberi să simțim și să experimentăm, deoarece nu ne este atât de teamă să fim copleșiți de emoții.

De exemplu, identitățile noastre nu se simt amenințate de emoțiile puternice ale altcuiva. Suntem capabili să călătorim prin emoții într-un fel care nu vă este natural acum, și să le transformăm în alte modalități creative decât cele care vă sunt familiare. Noi nu simțim nevoia de a ascunde emoțiile, deoarece știm că această acțiune este în esență imposibil de realizat și de nedorit. În cadrul sistemului vostru ele pot părea a fi supărătoare, deoarece voi nu ați învățat încă cum să le folosiți. De-abia acum descoperim întregul lor potențial, cât și forțele creativității cu care ele sunt conectate.

Deoarece înțelegem că identitatea noastră nu este dependentă de formă, nu ne este teamă să o schimbăm, știind că putem adopta orice formă dorim. Noi nu cunoaștem moartea în termenii voștrii. Existența noastră ne poartă în multe alte medii, și noi ne imersăm în acestea. Ne adaptăm oricărui legi ale formei existente în ele. Toți suntem profesori, și de aceea ajustăm metodele folosite în așa fel încât ele să aibă sens personalităților cu idei diverse privind realitatea, personalități cu care intrăm în contact.

Așa cum am mai spus, conștiința nu este dependentă de formă și totuși ea caută permanent să creeze forma. Noi nu existăm în niciun cadru temporal de timp, așa cum îl cunoașteți voi. Minutele, orele sau anii și-au pierdut atât înțelesul cât și fascinația. Suntem totuși conștienți de cadrele temporale din interiorul altor sisteme, și în comunicările noastre trebuie să le luăm în considerare. Altfel, ceea ce spunem nu ar fi înțeles.

Nu există bariere reale care să separe sistemele la care mă refer. Singura delimitare care există este cauzată de abilitățile diferite ale personalității de a percepe și de a manevra. De exemplu, voi existați în mijlocul multor sisteme de realitate, pe care nu le percepeți. Chiar și atunci când un eveniment din aceste sisteme pătrunde în existența voastră tridimensională, nu sunteți capabili să îl interpretați, deoarece acesta este distorsionat de însuși actul intrării.

V-am spus că noi nu experimentăm succesiunea voastră temporală. Noi călătorim prin diverse intensități. Toată munca, dezvoltarea și experiențele noastre au loc în interiorul a ceea ce eu numesc "punctul moment". Aici, în interiorul punctului moment, cel mai mic gând este fructificat, cea mai mică posibilitate este explorată, probabilitățile sunt examinate complet, cel mai slab sau cel mai puternic sentiment este întreținut. Este dificil a explica clar acest lucru, și totuși punctul moment este cadrul în interiorul căruia se desfășoară experiența noastră psihologică. Înăuntrul sau, acțiuni simultane decurg "liber" prin intermediul tiparelor asociative. Să presupunem, de exemplu, că mă gândesc la tine Joseph. Făcând acest lucru, eu experimentez imediat- și în totalitate – trecutul, prezentul și viitorul vostru, toate acele emoții și motivații puternice sau hotărâtoare care v-au ghidat. Dacă doresc, pot călători cu voi prin aceste experiențe. De exemplu, noi putem urma o conștiință prin toate formele sale, într-o fracțiune de secundă conform paradigmei voastre.

Este nevoie de studiu, perfecționare și experiență până când o identitate poate învăța să își păstreze stabilitatea în fața unor asemenea stimuli constanți; și mulți dintre noi ne-am pierdut, uitând chiar cine suntem până când nu ne-am trezit din nou la conștiința de sine. O mare parte dintre aceste lucruri se petrec automat acum. În multitudinea infinită de conștiințe existente, noi suntem totuși conștienți de până și cea mai mică parte din întregul rezervor de personalități existente. Când luăm "vacanță" facem o vizită în mijlocul unor forme de viață foarte simple și ne contopim cu ele.

În acest fel, ne desfășurăm în relaxare și somn, prin faptul că putem petrece un secol ca un copac sau ca o formă de viață simplă din altă realitate. Ne desfășurăm conștiința cu plăcerea unei existențe simple. Noi suntem în stare să creăm pădurea în care creștem. Totuși, de obicei suntem foarte activi, totalitatea energiilor noastre fiind concentrată în activitatea noastră și în noi provocări. Oricând dorim, putem forma alte personalități din noi, din întregul nostru psihologic.

Acestea însă, trebuie să se dezvolte ulterior conform propriilor valori, folosind abilitățile creative inerente lor. Ele sunt libere să își urmeze propria cale. Totuși, nu facem aceasta în mod nechibzuit.

Fiecare cititor este o parte din entitatea proprie și se dezvoltă către același tip de existență pe care eu o cunosc. În copilărie și în starea de vis, fiecare personalitate este într-o oarecare măsură conștientă de adevărata libertate, care aparține propriei conștiințe interioare. Așadar, aceste abilități despre care vorbesc sunt caracteristici inerente ale conștiinței ca și un întreg și ale fiecărei personalități.

Așa cum v-am spus, mediul meu se transformă permanent, însă la fel se comportă și mediul vostru. În astfel de momente de transformare, voi nu luați în seamă percepții intuitive legitime. De exemplu, dacă dintr-o dată vi se pare că o camera devine mică și înghesuită, sunteți absolut siguri că această schimbare a dimensiunii sale, este imaginară și că indiferent de senzațiile voastre, camera nu s-a modificat.

Realitatea este ca în aceste condiții camera cu siguranță s-a schimbat în toate caracteristicile sale esențiale, chiar dacă dimensiunile fizice vor rămâne aceleași. Întregul efect psihologic al camerei va fi modificat. El va fi perceput nu numai de voi, dar și de alte persoane. Ea va atrage anumite tipuri de evenimente mai degrabă decât altele și va modifica atât structura psihologică, cât și debitul vostru hormonal. Veți reacționa chiar și la nivel fizic față de starea modificată a camerei, deși lungimea sau lățimea ei nu par să varieze.

I-am spus bunului nostru prieten Joseph să sublinieze cuvântul "pare", deoarece instrumentele voastre nu vor arăta nici o modificare fizică – datorită faptului că instrumentele dintr-o asemenea cameră, vor fie ele însele modificate în aceeași măsură.

Voi schimbați permanent forma, structura, conturul și semnificația corpului vostru fizic și a mediului vostru cel mai apropiat, deși faceți eforturi deosebite de a ignora aceste modificări constante. Noi pe de altă parte, le dăm frâu liber, știind că suntem impulsionați de o stabilitate interioară, care poate permite cu ușurință spontaneitate și creație, înțelegând faptul că identitatea spirituală și psihologică este dependentă de schimbările creative.

Așadar, mediul nostru este compus din dezechilibre extrem de fine, în care schimbării îi este permisă completa desfășurare. Structura voastră temporală vă determină să credeți în mod eronat, în stabilitatea relativă a materiei fizice, și să treceți cu vederea modificările constante din interiorul ei.

Simțurile voastre vă limitează cât pot de bine, la o percepție extrem de restrânsă asupra realității. De regulă, puteți percepe natura schimbătoare, plină de bucurie a conștiinței proprii și a oricărei conștiințe, doar prin folosirea intuițiilor și în stările de somn sau de vis.

Una din sarcinile mele este să vă clarific astfel de teme. Trebuie să folosim concepte care vă sunt cât de cât familiare. Noi reușim acest lucru implicând părți ale personalității noastre, față de care vă puteți raporta într-o oarecare măsură.

Mediul nostru este nelimitat. Exprimat în termenii voștrii, nu ar exista nici un deficit de spațiu sau timp în care să se acționeze. Acest lucru ar exercita o presiune imensă asupra oricărei conștiințe lipsite de o pregătire și o dezvoltare temeinică. Nu dispunem de un univers simplu și comod în care să ne putem ascunde. Suntem mereu atenți față de alte sisteme de realitate foarte străine, care străfulgeră la periferia conștiinței pe care noi o cunoaștem.

Există mult mai multe tipuri variate de conștiință decât există forme fizice, fiecare din ele având propriile tipare de percepție, fiecare populând propriul sistem de camuflaj. Totuși, toate acestea dețin o cunoaștere lăuntrică a realității existente în interiorul tuturor camuflajelor, care compun orice realitate, indiferent de cum sunt denumite.

Multe dintre aceste libertăți sunt firești în starea de vis, și deseori vă construiți culise de vis pentru a exersa aceste potențialuri. Ulterior, voi face cel puțin câteva remarci privind procedeele pe care le puteți folosi pentru a vă recunoaște abilitățile și a le corela cu experiența din viața fizică de zi cu zi.

Așadar, puteți învăța să vă schimbați mediul fizic învățând să modificați și să manipulați mediul din starea de vis. Vă puteți de asemenea auto-sugera vise specifice în care este vizualizată o schimbare dorită, și în anumite condiții aceasta se va materializa în realitatea voastră fizică. Deseori faceți acest lucru fără să vă dați seama.

Conștiința adoptă forme variate. Ea nu trebuie să se manifeste totdeauna în interiorul unei forme. Nu toate formele sunt fizice. Din acest motiv, unele personalități nu au avut niciodată formă fizică. Ele au evoluat în direcții diferite, iar structurile lor psihologice vi s-ar părea străine.

Într-o anumită măsură, și eu călătoresc prin asemenea medii. În orice caz, conștiința trebuie să se manifeste. Ea nu poate să nu existe. Nefiind fizică, va trebui deci să-și manifeste activitatea în alte moduri. De exemplu, în unele sisteme ea formează structuri muzicale și matematice extrem de complexe care constituie la rândul lor, stimuli pentru alte sisteme universale. Nu sunt însă foarte familiarizat cu ele așadar nu pot vorbi în cunoaștință de cauză.

Dacă mediul meu nu prezintă o structură permanentă, așa cum v-am mai spus, la fel se comportă și al vostru. Dacă eu sunt conștient că în prezent comunic prin Ruburt, în mod similar, fiecare din voi comunicați telepatic în mod diferit cu și prin alte personalități, fără să aveți câtuși de puțin conștiința abilității voastre.

Simțurile pe care le folosiți creează într-o manieră foarte concretă mediul pe care îl percepeți. Simțurile voastre fizice necesită percepția unei realități tridimensionale. Conștiința este însă echipată cu simțuri de percepție internă. Acestea sunt inerente oricărei conștiințe, indiferent de gradul ei de dezvoltare. Ele acționează independent de simțurile care ar putea fi utilizate în cazul în care o anumită conștiință adoptă o formă specializată, cum ar fi un corp fizic, pentru a se împlini într-un anumit sistem.

Așadar, fiecare cititor deține simțuri interne, și într-o anumită măsură le folosește în mod constant, deși la nivel de ego el nu este conștient de acest lucru. Acum, noi folosim simțurile interne în mod liber și conștient. Dacă și voi ați face la fel, atunci ați percepe același tip de mediu în care exist eu. Ați percepe o stare lipsită de camuflaj în care evenimentele și forma ar fi libere, și nu fixate într-un mulaj al timpului asemănător unei gelatine. Ați putea vedea, de exemplu, camera în care vă aflați nu numai ca un conglomerat de mobile, care par a fi aparent-durabile, ci v-ați putea muta atenția și vedea

dansul constant și uluitor al moleculelor și altor particule, care compun diferitele obiecte din jur.

Ați putea vedea o strălucire fosforescentă, aura "structurilor" electromagnetice care compun moleculele. Dacă ați dori, ați putea să vă concentrați conștiința până când ar deveni suficient de minusculă pentru a călători printr-o singură moleculă, și din interiorul lumii ei să priviți în afară, să cercetați universul camerei și galaxia de forme stelare interconectate, în permanentă mișcare. Toate aceste posibilități reprezintă o realitate legitimă. A voastră nu este mai legitimă decât oricare alta, dar este singura pe care o percepeți.

Folosind simțurile interne, noi devenim creatori conștienți, cocreatori. Dar voi sunteți creatori inconștienți, chiar dacă știți sau nu acest lucru. Dacă mediul nostru vi se pare a fi nestructurat, este doar din cauză că nu înțelegeți adevărata natură a ordinii, care nu are nimic de a face cu durabilitatea formei, ci doar pare să necesite formă din perspectiva voastră.

În mediul meu, nu există 4 după amiaza sau 9 seara. Prin asta vreau să spun că nu sunt restricționat de o secvență temporală. Nimic nu mă poate împiedica să experimentez asemenea secvențe dacă doresc. Noi experimentăm timpul, sau ceea ce voi ați considera a fi echivalentul său, în termeni de intensități ale trăirii – un timp psihologic cu propriile sale urcușuri și coborâșuri.

Aceasta este oarecum similar cu trăirile voastre emoționale, atunci când timpul pare să se deruleze mai repede sau mai încet, însă diferă în privințe importante. Timpul nostru psihologic ar putea fi comparat în termeni de mediu fizic cu zidurile unei camere, dar în cazul acesta zidurile și-ar schimba constant culoarea, mărimea, lățimea și lungimea.

Practic vorbind, structurile noastre psihologice sunt diferite, în sensul în care noi utilizăm în mod conștient o realitate psihologică multidimensională, pe care voi o dețineți în mod inerent, dar cu care sunteți nefamiliarizați la nivelul ego-ului. În acest caz, este natural ca mediul nostru să aibă calități multidimensionale, pe care simțurile fizice nu le vor percepe niciodată.

Acum, în timp ce dictez această carte, proiectez o parte din realitatea mea spre un nivel nediferențiat situat între sisteme, care este relativ liber de distorsiuni. Comparativ vorbind, este o zonă inactivă. Dacă v-ați gândi în termeni ai universului fizic, atunci această zonă ar putea fi asemănată cu cea situată imediat deasupra atmosferei pământului. Totuși, eu vorbesc de atmosfere psihologice și psihice, și această zonă este suficient de îndepărtată de sinele orientat fizic al lui Ruburt, încât comunicarea să fie destul de bine înțeleasă.

Această zonă se află de asemenea la distanță de mediul meu, deoarece aici aș avea dificultăți în a transmite informația în termeni orientați fizic. Trebuie să înțelegeți că prin distanță nu mă refer la spațiu. Creația și percepția sunt mult mai strâns corelate decât conștientizează oricare dintre oamenii de știință.

Este cât se poate de adevărat faptul că simțurile voastre fizice creează realitatea pe care o percep. Un copac este ceva complet diferit pentru un microb, o pasăre, o insectă și nimeni care stă sub el. Nu afirm că el doar pare a fi diferit. El este diferit. Voi percepeți realitatea printr-un set de simțuri puternic specializate. Acest lucru nu înseamnă că realitatea copacului există în acea formă, într-un mod mai fundamental decât există în forma percepută de microb, de insectă sau de pasăre. Nu puteți percepe realitatea validă a

copacului, în alt context decât în cel propriu. Aceasta se aplică oricărei conștiințe în cadrul sistemului fizic care vă este familiar.

Acest lucru nu înseamnă că realitatea fizică nu este reală. Ci faptul că tabloul fizic este pur și simplu unul dintr-o serie infinită de maniere, prin care puteți percepe deghizările diverse pe care conștiința le folosește pentru a se exprima. Simțurile fizice vă forțează să transpuneți experiența în percepții fizice. Simțurile interne vă deschid aria de percepții, permițându-vă să interpretați experiența într-o manieră mult mai liberă, să creați noi forme și noi canale prin care voi, sau orice altă conștiință, se poate cunoaște pe sine.

Conștiința este, printre altele, un exercițiu spontan de creativitate. Voi învățați acum, într-un context tridimensional, procedeele prin care existența emoțională și psihică, poate crea forme fizice variate. Voi acționați în mediul psihic, și aceste acțiuni sunt ulterior transferate automat asupra mulajului fizic.

Acum, mediul nostru este creativ în sine într-o manieră diferită față de al vostru. De exemplu, mediul vostru este creativ prin faptul că pomii rodesc, că există un principiu auto-generativ și pământul își hrănește copiii. Aspectele creative naturale sunt materializările celor mai adânci înclinații spirituale, psihice și fizice ale speciilor, stabilite cu eoni în urmă conform definiției voastre, și o parte a băncii de date psihice ale rasei.

Noi înzestrăm elementele mediului nostru cu o creativitate și mai bogată, care este dificil de explicat. Nu avem flori care cresc, de exemplu. Dar intensitatea, puterea psihică condensată a naturii noastre psihologice, dă naștere la noi dimensiuni ale materializării. Dacă pictați un tablou în existența tridimensională, atunci tabloul trebuie să fie realizat pe o suprafață bidimensională, el neputând decât sugera realitatea tridimensională completă, pe care nu o puteți insera în el. În mediul nostru, am putea însă crea orice efecte dimensionale dorim. Toate aceste abilități nu ne aparțin doar nouă. Ele sunt moștenirea voastră. Așa cum veți vedea mai târziu în această carte, voi exersați simțurile interne și abilitățile multidimensionale, mult mai frecvent decât s-ar părea; și faceți acest lucru în alte stări de conștiință decât în cea normală, cea de trezie.

Deoarece mediul meu nu este constituit din elemente fizice ușor definibile, veți putea înțelege natura sa doar prin deducție, în timp ce voi explica câteva subiecte înrudite pe parcursul cărții.

Mediul vostru fizic vă apare ca fiind astfel datorită structurii voastre psihologice. Dacă ați dobândi simțul continuității personale în primul rând prin procese asociative, mai degrabă decât ca un rezultat al sentimentului de familiaritate cu eu-ul care evoluează în timp, atunci ați percepe realitatea fizică într-un mod complet diferit. Obiectele din trecut și viitor ar putea fi percepute simultan, prezenta lor fiind atunci justificată prin conexiuni asociative. Să presupunem că de-a lungul vieții lui, tatăl vostru a avut opt scaune preferate. Dacă mecanismele voastre de percepție ar fi setate în primul rând pe perceperea asociațiilor intuitive și nu a secvențelor temporale, atunci ați percepe toate aceste scaune într-o singură clipă; sau văzând unul din ele, ați fi conștienți de celălalte. Așadar, mediul nu este în sine un lucru separat, ci rezultatul tiparelor de percepție, care sunt determinate de structura psihologică.

Prin urmare, dacă vreți să știți cum arată mediul meu va trebui mai întâi să înțelegeți cine sunt eu. Pentru a oferi indicii, va trebui să vorbesc despre natura conștiinței în general. Procedând astfel, voi încheia spunându-vă multe despre voi înșivă. Fragmentele interioare ale identității voastre sunt deja conștiente, de multe din lucrurile pe care vi le voi comunica. O parte din obiectivul meu este să vă familiarizez eu-ul egocentric cu o

cunoaștere accesibilă deja, unei porțiuni mai ample a conștiinței voastre, ignorată de voi timp îndelungat.

Voi priviți către universul fizic și interpretați realitatea conform informațiilor primite de la "simțurile externe". Mă voi alatura, vorbind la figurat, realității fizice și voi privi în interiorul ei în locul vostru, descriind acele tărâmurile de conștiință și experiența, cărora nu le puteți acorda suficientă atenție în momentul de față, datorită fascinației exercitată de exterior. Căci, sunteți fascinați de realitatea fizică, și vă aflați într-o transă la fel de adâncă precum cea a femeii prin care scriu această carte.

Toată atenția voastră este focalizată într-un mod extrem de specializat asupra unui punct strălucitor pe care îl numiți realitate. Există alte realități în jurul vostru, dar le ignorați existența și înlăturați orice stimuli care vin dinspre ele. Așa cum veți descoperi, există un motiv pentru a fi în această transă, dar încet-încet trebuie să ieșiți din ea. Obiectivul meu este de a vă trezi privirea interioară.

Mediul meu include, bineînțeles, și celelalte personalități cu care intru în contact. Comunicarea, percepția și mediul pot fi cu greu separate. De aceea, în orice discuție despre mediul nostru, tipul de comunicare folosit de mine și de partenerii mei este extrem de important.

În următorul capitol sper să vă ofer, într-o manieră simplă, o idee despre existența noastră, munca în care suntem implicați, dimensiunea în care existăm, scopurile cărora ne dedicăm; și mai ales, despre acele preocupări care ne definesc existența.

Capitolul 3: Activitatea mea și dimensiunile realității spre care ea mă conduce

Eu am prieteni la fel ca și voi, deși prietenii mele pot fi ceva mai vechi, decât ale voastre. Trebuie să înțelegeți că noi experimentăm realitatea, într-o manieră diferită decât o faceți voi. Suntem conștienți de ceea ce voi ați numi eu-rile noastre trecute, acele personalități pe care le-am adoptat în diverse alte existențe.

Deoarece folosim telepatia, nu ne putem ascunde aproape deloc față de ceilalți, chiar dacă am dori-o. Sunt sigur că aceasta vi se pare a fi o nesocotire a intimității, și totuși vă asigur că exact în acest moment, nici unul dintre gândurile voastre nu este secret, ci ele sunt cunoscute destul de clar de familia și de prietenii voștri - și din păcate, îmi permit să adaug, și de cei pe care îi considerați a fi dușmani. Pur și simplu nu sunteți conștienți de acest fapt.

Aceasta nu înseamnă că fiecare dintre noi este ca o carte deschisă pentru ceilalți. Dimpotrivă. Există ceva asemănător cu o etichetă mentală sau, maniere mentale. Suntem mult mai conștienți de gândurile noastre, decât sunteți voi. Noi înțelegem libertatea de a ne alege gândurile și le selectăm cu discernământ și finețe.

Prin încercări și erori făcute în alte existențe, puterea gândurilor noastre ne-a fost relevată. Am descoperit că nimeni nu se poate sustrage vastei creativități a imaginilor mentale sau a emoției. Aceasta nu înseamnă că nu suntem spontani, sau că trebuie să cântărim între un gând sau altul, cu o preocupare plină de grijă că unul poate fi negativ sau distructiv. Conform definiției voastre, am depășit această fază.

Structura noastră psihologică ne permite să comunicăm în forme mult mai diverse, decât cele cu care sunteți familiarizați în prezent. Imaginați-vă de exemplu că v-ați întâlnit cu un prieten din copilărie, pe care l-ați uitat de mult. Puteți avea foarte puține lucruri în comun și totuși puteți purta o discuție minunată, despre vechi profesori și colegi de clasă, stabilind astfel un anumit raport.

În mod similar, atunci când eu îl "întâlnesc" pe altul, pot fi capabil să relaționez cu el mult mai bine, datorită unei experiențe specifice dintr-o viață trecută, chiar dacă în "prezentul" meu avem foarte puține lucruri în comun. Poate că în secolul 14, de exemplu ne-am cunoscut ca niște persoane complet diferite, și acum putem comunica foarte bine discutând despre acele experiențe; la fel cum voi și ipoteticul vostru prieten din copilărie, ați stabilit o legătură prin reamintirea trecutului vostru.

Vom fi conștienți totuși că suntem noi înșine – personalitățile multidimensionale care la un nivel al existenței, au trăit într-un mediu mai mult sau mai puțin comun. Așa cum veți vedea, această analogie este una simplă, care în schimb este utilă doar pentru moment, deoarece trecutul, prezentul și viitorul nu există cu adevărat în acei termeni.

Cu toate acestea, experiența noastră nu include diviziunile de timp cu care sunteți familiarizați. Noi avem mai mulți prieteni și asociați decât aveți voi, deoarece pur și simplu suntem conștienți de diversele conexiuni, în ceea ce voi numi în mod provizoriu încarnări "trecute".

Bineînțeles, noi avem desigur mai multe cunoștințe la dispoziție, ca să zic așa. Conform definițiilor voastre, nu există nici o epocă istorică cunoscută, în care unii dintre noi să nu fi fost prezenți, și experiența nepieritoare care a fost câștigată în acel context particular, este purtată în interiorul memoriilor noastre.

Nu simțim nevoia să ne ascundem emoțiile sau gândurile față de ceilalți, deoarece cu toții am înțeles natura cooperativă a întregii conștiințe, a realității cât și a rolului jucat de noi în ea. Suntem puternic motivați: cum ar putea fi "spiritele" altfel?

Și asta datorită simplului fapt că avem sub control utilizarea integrală a energiilor noastre, ea nefiind deviată spre conflicte. Nu o folosim aiurea, ci o folosim pentru acele scopuri unice și individuale, care sunt o parte esențială a experienței noastre Psihologice.

Acum, fiecare sine întreg sau personalitate multidimensională, are propriile sale obiective, misiuni și strădani creative, acestea fiind sarcini primare și fundamentale ale sale, sarcini care o fac etern validă și mereu căutătoare. Suntem în sfârșit liberi să ne folosim energia în aceste direcții. Ne confruntăm cu multe provocări dificile și înțelegem că scopurile noastre, nu sunt importante numai prin ele însele, ci și prin surprinzătoarele ramnificații care iau naștere din eforturile noastre de a le urmări. Muncind să ne atingem obiectivele, noi ne dăm seama că marcăm poteci, care pot fi folosite și de alții.

Presupunem de asemenea –eu cu siguranță– că obiectivele în sine vor conduce la

rezultate surprinzătoare, la consecințe uluitoare care nu au mai fost niciodată atinse, și că în mod sigur ele vor deschide drumuri noi. Înțelegerea acestui fapt, ne ajută să ne păstrăm simțul umorului.

Atunci când cineva s-a născut și a murit de multe ori, așteptând extincția după fiecare deces, și atunci când această experiență este urmată de realizarea faptului că, existența încă mai continuă, un simț al divinei comedii se naște.

Începem să învățăm bucuria creativă a jocului. De exemplu, eu cred că toată creativitatea și conștiința iau naștere într-o atmosferă de joacă, opusă muncii, din spontaneitatea intuitivă sporită pe care o observ ca o constantă, în toate existențele mele și în experiența celor pe care îi cunosc.

Eu comunic cu dimensiunea voastră, de exemplu nu propunându-mi să pătrund în sistemul vostru de realitate printr-un act de voință, ci imaginându-mă acolo. Decesele mele ar fi fost adevărate aventuri dacă aș fi știut atunci, ceea ce știu acum. Pe de-o parte, luați viața prea în serios, și pe de altă parte nu luați îndeajuns de în serios, natura ludică a existenței.

Noi savurăm senzația oferită de un joc extrem de spontan și totuși presupun că voi l-ați numi joc responsabil. Este cu siguranță un joc creativ. Ne jucăm, de exemplu, cu mobilitatea conștiinței noastre, dorind să vedem cât de "departe" o putem trimite. Suntem mereu uimiți de roadele conștiinței noastre, de dimensiunile realității prin care putem juca "șotron". Putem crea impresia că în aceste jocuri ne folosim conștiința fără un scop anume, și totuși traseele pe care le creăm, continuă să existe și pot fi folosite de alții. Oricui ne urmează noi îi lăsăm mesaje, semne mentale.

De aceea, putem fi puternic motivați și în același timp putem înțelege și folosi creativitatea jocului, atât ca o metodă de a ne atinge scopurile cât și ca un act creativ și surprinzător în sine.

În munca mea de profesor, călătoresc în multe dimensiuni de existență, exact așa cum un profesor călător poate oferi lecții în diferite țări sau orașe. În mare, analogia ia totuși sfârșit aici, deoarece înainte să pot începe munca, trebuie să stabilesc structuri psihologice preliminare și să îmi cunosc elevii, înainte ca procesul de învățare să poată începe.

Trebuie să dețin cunoștințe aprofundate despre sistemul particular de realitate în care operează elevul meu, despre sistemul lui sau al ei de gândire cât și despre simbolurile relevante. Trebuie să evaluez corect stabilitatea personalității discipolului. Nevoile acelei personalități nu pot fi ignorate, ci trebuiesc luate în considerare.

Discipolul trebuie încurajat, dar nu suprasolicitat în timpul dezvoltării sale. Materialul meu trebuie prezentat într-un asemenea mod, încât să aibă sens în contextul în care elevul înțelege realitatea, în mod special în fazele inițiale. Chiar înainte ca instruirea propriu-zisă să poată începe, trebuie avută mare grijă ca toate nivelele personalității să se dezvolte într-un ritm mai mult sau mai puțin constant.

Deseori materialul prezentat de mine va fi oferit inițial fără nici un semn al prezenței mele, el apărând ca o revelație uimitoare. Deoarece indiferent cât de atent îl prezint, el este menit a schimba concepții vechi, care sunt o parte integrantă a personalității elevului. Ceea ce spun este un lucru, dar elevul este împins spre un comportament și într-o experiență psihică și psihologică, care îi poate apărea străină la nivel conștient.

Problemele variază în funcție de sistemul în care discipolul își are existența. În sistemul vostru de exemplu și privind femeia prin care scriu această carte, contactul inițial din partea mea a fost realizat cu mult înainte de începerea sesiunilor noastre.

În niciun moment personalitatea nu a perceput conștient întâlnirea inițială. Ea s-a confruntat dintr-o dată cu o serie de gânduri inedite, și întrucât Jane este o poetă, acestea s-au manifestat ca inspirații poetice. La un moment dat, acum câțiva ani, la o conferință a scriitorilor, ea a fost implicată într-o situație care ar fi putut duce la dezvoltarea ei psihică, înainte să fi fost pregătită.

Climatul psihologic care a luat naștere atunci între cei implicați, a creat condițiile necesare, și fără să realizeze ce se întâmplă, prietena noastră a intrat în transă.

Cunoscusem aptitudinile sale psihice încă din copilăria sa, dar până când personalitatea nu a dobândit fundalul de cunoaștere necesar în acest caz particular, intuițiile necesare au fost transmise prin intermediul poeziei. De aceea, în întâmplarea amintită, eu am fost informat și m-am asigurat ca episodul să fie încheiat și să nu aibă urmări.

Nu a fost deloc o realizare întâmplătoare. Aproape fără să știe acest lucru, vorbind la figurat, personalitatea a decis să își încerce aripile. Într-un fel sau altul eu am antrenat-o pe tână femeie încă din copilăria sa, aceasta acțiune fiind parte integrantă din activitatea mea – și totul reprezentând preliminarul muncii serioase, care a început odată cu sesiunile noastre.

Aceasta constituie o sarcină obișnuită a activității mele, desfășurate în multe nivelele ale existenței. Este o muncă foarte diversificată, deoarece structurile personalității variază. În timp ce în interiorul sistemelor în care lucrez există anumite similarități, în anumite dimensiuni nu sunt înzestrat pentru a fi profesor, deoarece conceptele fundamentale ale experienței vor fi străine naturii mele, iar procesele de învățare în afara experienței mele proprii.

Acum, ideile voastre despre spațiu sunt cât se poate de eronate. În contactele mele cu sfera voastră de activitate, nu mă năpustesc ca un superman spiritual, prin ceruri de aur în sfera voastră fizică.

Voi discuta despre acest lucru într-un capitol ulterior, dar într-o manieră profund reală, spațiul așa cum îl percepeți, pur și simplu nu există. Nu numai că iluzia spațiului este creată de propriile voastre mecanisme fizice de percepție, dar ea este de asemenea cauzată de modelele mentale pe care le-ați acceptat – modele care sunt adoptate de către conștiință atunci când atinge un anumit stadiu de "evoluție", în interiorul sistemului vostru.

Atunci când pătrundeți în existența fizică, nu numai că mintea voastră nu este o tabula rasa care așteaptă să fie înscrisă cu hieroglifele existenței, dar voi sunteți echipați cu o bancă de memorie care o depășește cu mult pe cea a oricărui calculator. Întâmpinați prima zi a existenței voastre pământene cu deprinderi și aptitudini deja integrate, deși ele pot fi sau nu utilizate; acestea nefiind numai rezultatul eredității așa cum o concepeți.

Vă puteți imagina sufletul sau entitatea voastră – doar pentru o clipă și de dragul aceleiași analogii - ca fiind un calculator divin inspirat, conștient și viu, care își programează propriile existențe și vieți.

Acest calculator este atât de înzestrat cu creativitate, încât fiecare dintre variatele personalități pe care le programează, țâșnesc în conștiință și viață, creând la rândul lor realități probabil de neimaginat de către calculatorul în sine.

Fiecare personalitate de acest fel vine cu o idee prealabilă a realității în care va opera, și echipamentul ei mental este special ajustat pentru a face față unor medii foarte specializate. Ea are libertate deplină, dar trebuie să opereze în interiorul contextului existenței pentru care a fost programată.

Cu toate acestea, în interiorul personalității, în cotloanele cele mai secrete, se află cunoașterea comprimată a întregului calculator. Trebuie să subliniez, nu spun că sufletul sau entitatea este un calculator, dar deoarece vreau să clarific anumite aspecte, vă invit să priviți chestiunea în această lumină.

Fiecare personalitate deține în interiorul ei nu numai abilitatea de a-și construi un nou tip de existență, într-un mediu înconjurător - în cazul vostru în realitatea fizică - ci și de a adăuga creativ calității proprii conștiinței; și prin aceasta de a-și construi drumul prin sistemul respectiv, depășind barierele realității așa cum o cunoaște ea.

Acum, în toate acestea există o finalitate, care va fi discutată ulterior. Menționez aici acest subiect, deoarece vreau să vedeți faptul că mediul vostru nu este real în termenii în care vă imaginați că este. Atunci când vă nașteți, voi sunteți deja "condiționați" să percepeți realitatea într-o manieră particulară și să vă interpretați propriile trăiri, dintr-o perspectivă foarte limitată, dar intensă.

Trebuie să vă explic acest lucru înainte să vă pot oferi o idee clară despre mediul meu, sau despre acele sisteme de realitate în care operez. Nu există, de exemplu, nici o distanță între mediul meu și al vostru, nici un fel de bariere fizice care să ne separe. Într-o manieră foarte reală de a vorbi, conceptul vostru despre realitate intermediat de simțurile fizice, instrumentele științifice, sau obținut prin deducție, nu se aseamănă deloc cu faptele - iar faptele sunt dificil de explicat.

Sistemele voastre planetare există simultan, atât în timp cât și în spațiu. Universul pe care se pare că îl percepeți, fie vizual, fie prin instrumentele voastre, pare a fi compus din galaxii, stele și planete aflate la diferite distanțe față de voi. În esență, aceasta este totuși o iluzie. Simțurile voastre și propria existență ca și creaturi fizice vă programează să percepeți universul în acest mod. Universul, așa cum îl cunoașteți, este interpretarea dată de voi privind fenomenele, în timp ce acestea pătrund în realitatea voastră tridimensională. Evenimentele sunt mentale. Acest lucru nu înseamnă că în interiorul universului fizic nu puteți călătorii spre alte planete, de exemplu, la fel cum nu înseamnă că nu puteți folosi mesele pentru a susține cărți, pahare și portocale, deși masa nu are calități solide proprii.

Atunci când intru în sistemul vostru, traversez o serie de fenomene psihice și mentale. Voi ați interpreta aceste evenimente drept spațiu și timp, așadar sunt nevoit să folosesc foarte des acești termeni, deoarece trebuie să folosesc limbajul vostru, mai degrabă decât al meu.

Axiomele de bază sunt acele idei implicite despre realitate, cu ajutorul cărora vă fundamentați existența. De exemplu, spațiul și timpul sunt premise fundamentale. Fiecare sistem de realitate are propriul său set de asemenea convenții. Atunci când comunic în interiorul sistemului vostru, trebuie să folosesc și să înțeleg premisele fundamentale pe care se bazează. Ca și profesor, o cerință a slujbei mele este să le înțeleg și să le folosesc; și am avut existențe în multe asemenea sisteme, ca și o parte din ceea ce voi ați numi antrenamentul meu de bază; deși în termenii voștrii, eu și asociații mei avem alte nume pentru ele.

Entitatea, sau sufletul, are o natură cu mult mai complicată și creativă decât au presupus religiile voastre. El utilizează nenumărate metode de percepție, și are la dispoziția

sa multe alte tipuri de conștiință. Ideea voastră despre suflet, este într-adevăr limitată de conceptele voastre tridimensionale. Sufletul își poate schimba orientarea conștiinței și poate folosi conștiința, așa cum voi vă folosiți ochii. Acum, la nivelul meu de existență, sunt pur și simplu conștient de faptul, pe cât ar părea el de neobișnuit, că eu nu sunt conștiința mea. Conștiința mea este o caracteristică care va fi folosită de mine. Acest lucru se aplică fiecăruia dintre cititorii acestei cărți, chiar dacă înțelegerea acestui fapt poate fi ținută secretă. Sufletul sau entitatea este mai mult decât conștiința.

Așadar, atunci când intru în mediul vostru, îmi îndrept conștiința în direcția voastră. Într-un fel, eu traduc ceea ce sunt într-un fenomen, pe care îl puteți înțelege într-o oarecare măsură. Într-o manieră mult mai restrânsă, orice artist face acest lucru atunci când transferă ceea ce este el, sau o porțiune din el, într-un tablou. Aceasta este cel puțin o analogie evocatoare.

Atunci când intru în sistemul vostru, eu pătrund în realitatea tridimensională, și voi trebuie să interpretați ceea ce se întâmplă, în lumina propriilor premise fundamentale. Fie că vă dați sau nu seama, fiecare pătrunde în timpul stărilor de vis, în alte sisteme de realitate, fără participarea completă a sinelui normal conștient. În experiența subiectivă, voi părăsiți existența fizică și uneori acționați, cu voință puternică și validitate creativă, în interiorul viselor pe care le uitați imediat ce vă treziți.

Atunci când vă gândiți la scopul existenței voastre, o faceți în termenii vieții din starea de trezie, dar voi lucrați de asemenea la obiectivul vostru în aceste alte dimensiuni de vis, unde sunteți în contact cu alte porțiuni ale identității voastre, urmărind provocări la fel de valide ca acelea din starea de trezie.

Așadar, atunci când contactez realitatea voastră, este ca și cum aș intra în unul din visele voastre. Pot fi conștient de mine în timp ce dictez această carte prin Jane Roberts și de asemenea pot fi conștient de mine însumi în mediul meu propriu; deoarece proiectez aici doar o porțiune din mine, așa cum voi probabil trimiteți o porțiune din conștiința voastră, în timp ce scrieți o scrisoare unui prieten, fiind în același timp conștienți de camera în care stați. Eu proiectez mult mai mult decât trimiteți voi printr-o scrisoare, deoarece acum, în timp ce dictez, o porțiune a conștiinței mele se află în interiorul femeii, dar în mare analogia este exactă.

Așa cum am menționat mai înainte, mediul meu nu este cel al unei personalități recent decedată în termenii voștri, și mai târziu voi descrie la ce să vă așteptați în asemenea condiții. O diferență majoră între mediul vostru și al meu, este aceea că voi trebuie să materializați fizic - ca materie fizică, activitățile mentale. Noi înțelegem realitatea actelor mentale și le recunoaștem validitatea strălucitoare. Le acceptăm pentru ceea ce sunt, și de aceea suntem dincolo de necesitatea de a le materializa și interpreta într-o manieră atât de rigidă.

Pământul vostru mi-a fost foarte drag. Acum pot să îmi îndrept atenția conștiinței către el, și dacă doresc, să îl experimentez așa cum voi îl experimentați; dar de asemenea îl pot percepe în multe alte maniere, pe care voi nu le puteți utiliza momentan.

Unii dintre voi care veți citi această carte, vor înțelege imediat și intuitiv ceea ce spun, deoarece veți fi bănuți deja că percepeți experiența, prin ceea ce putem numi a fi lentile puternic distorsionante, deși viu colorate. De asemenea, țineți minte că dacă realitatea fizică este într-un sens mai larg o iluzie, ea este o iluzie cauzată de o realitate mai mare. Iluzia în sine are un scop și un înțeles.

Poate că e mai bine să spun că realitatea fizică este o formă pe care o ia realitatea. În sistemul vostru, vă concentrați mult mai intens asupra unui aspect relativ restrâns al experienței.

Noi putem călători liber printr-un număr variat de asemenea realități. În acest moment, experiența noastră include munca pe care o realizăm, în fiecare din aceste realități. Nu vreau să minimalizez importanța personalității voastre prezente, sau a existenței fizice. Dimpotrivă.

Experiența tridimensională este un loc neprețuit de antrenament. Personalitatea voastră, așa cum o cunoașteți, fără îndoială va dăinui, împreună cu toate memoriile sale; dar ea este doar o parte a identității voastre totale, așa cum în această viață, copilăria voastră este o parte extrem de importantă a personalității voastre prezente, deși acum sunteți mai mult decât un copil.

Veți continua să creșteți și să vă dezvoltați, și veți deveni conștienți de alte medii, la fel cum v-ați părăsit căminul părintesc. Dar mediile nu sunt lucruri obiective, conglomeratii de obiecte care există independent de voi. În realitate, voi le formați iar ele sunt în mod concret extensii ale voastre; acte mentale materializate, care se extind în exterior din conștiința voastră.

Vă voi spune exact cum vă formați mediul încojurator. Eu îl formează pe al meu urmând aceleași reguli, deși voi obțineți obiecte fizice și eu nu.

Oamenii voștri de știință descoperă în cele din urmă, ceea ce filozofii au știut de secole - că mintea poate influența materia. Ei încă mai au de descoperit faptul că mintea crează și formează materia.

Fizic vorbind, mediul vostru înconjurător cel mai apropiat este corpul vostru. El nu este asemănător unui manechin în care sunteți închiși, ceva ce există separat de voi, asemenea unui înveliș. Corpul vostru nu este frumos sau urât, sănătos sau bolnav, iute sau lent, pur și simplu deoarece acesta este tipul de corp, care v-a fost atribuit fără discernământ la momentul nașterii. În realitate, forma voastră fizică, mediul vostru corporal și personal este materializarea fizică a propriilor voastre gânduri, emoții și așteptări.

În mod concret, "sinele interior" formează corpul, transformând magic gândurile și emoțiile în echivalente fizice. Voi cultivați corpul. În orice clipă condiția sa oglindește perfect starea voastră subiectivă. Folosind atomi și molecule, voi vă construiți corpul, formând elementele de bază, într-o structură pe care o considerați ca fiind a voastră.

Voi sunteți intuitiv conștienți că vă formați imaginea și că sunteți independenți de ea. Nu realizați că vă creați mediul vostru mai amplu și lumea fizică așa cum o cunoașteți, propulsându-vă gândurile și emoțiile în materie – o pătrundere în realitatea tridimensională. Așadar, sinele interior, individual și la nivel colectiv, își trimite în afară energia psihică, formând fibre care se unesc în formă.

Fiecare emoție și gând are propria sa realitate electromagnetică, complet unică. Ele sunt extrem de bine echipate pentru a se combina cu altele, în funcție de diferitele plaje de intensitate pe care voi i le atribuiți. Într-un fel, obiectele tridimensionale sunt create într-un mod aproape asemănător celui în care sunt formate imaginile pe care le vedeți la televizor, dar cu o diferență majoră. Și dacă nu sunteți conectați la acea frecvență particulară, nu veți percepe deloc obiectele fizice.

Fiecare dintre voi acționați ca transformatori, modificând în mod inconștient și

automat, extrem de sofisticatele unități electromagnetice în obiecte fizice. Vă aflați în mijlocul unui "sistem concentrat de materie", înconjurat, ca să spunem așa, de zone mai slabe în care persistă ceea ce ați numi "pseudomaterie". Fiecare gând sau emoție există spontan ca o unitate electromagnetică simplă sau complexă - nepercepută încă de cercetătorii voștri.

Intensitatea determină atât puterea cât și permanența imaginii fizice, în care gândul sau emoția va fi materializată. În materialul meu explic acest lucru în profunzime. Aici, vreau să înțelegeți că lumea pe care o cunoașteți este reflexia unei realități interioare.

În esență, sunteți constituiți din aceleași elemente ca și un scaun, o piatră, capul unei lăptuci, o pasăre. Într-o imensă strădanie cooperativă, toate conștiințele se alătură pentru a crea formele pe care le percepeți. Deoarece acest lucru ne este cunoscut, noi putem schimba mediile și formele noastre fizice, după cum dorim și fără a experimenta confuzie, deoarece percepem realitatea care se află în interior.

Înțelegem de asemenea că permanența formei este o iluzie, dat fiind că toată conștiința trebuie să se afle într-o stare de schimbare. Ne putem manifesta, conform definiției voastre, în mai multe locuri simultan, și asta deoarece înțelegem adevărata mobilitate a conștiinței. De fiecare dată când vă gândiți emoțional la o altă persoană, trimiteți o copie de-a voastră, aflată sub nivelul de intensitate al materiei, dar având o formă definită. Această formă proiectată în afara conștiinței voastre, scapă complet atenției ego-ului vostru. Atunci când mă gândesc emoțional la altcineva, fac același lucru, cu singura diferență că o parte din conștiința mea se află în imagine și poate comunica.

Mediile înconjuratoare sunt în primul rând creații mentale ale conștiinței, propulsate în exterior și creând forme multiple. De exemplu, eu am alcătuit un studiu al secolului 14, favoritul meu, de care sunt foarte mulțumit. În termenii voștri fizici, el nu există și știu foarte bine că este producția mea mentală. Totuși, mă bucur de el, și deseori iau o formă fizică pentru a sta la masă și a mă uita pe fereastră la peisajul rural.

Deși nu realizați asta, voi faceți același lucru atunci când stați în camera voastră de zi; și în momentul de față sunteți oarecum limitați ca posibilități. Când eu și asociații mei ne întâlnim, deseori ne transpunem gândurile în modele și forme, din pură plăcere a acestei practici. Noi avem ceea ce voi ați numi un joc, care necesită ceva experiență; unde din pur amuzament, vedem care dintre noi poate transpune orice gând dat, în forme cât mai diverse.

Există asemenea caracteristici subtile care influențează natura oricărui gând, astfel de gradații emoționale, încât niciun gând nu se aseamănă vreodată cu un altul – și în mod similar, nici un obiect fizic din sistemul vostru nu este o copie exactă a altuia. Atomii și moleculele care îl compun – care compun orice obiect – au propriile lor identități care dau culoare și individualizează orice obiect pe care îl formează.

În timp ce percepeți obiectele fizice de orice fel, voi acceptați, înțelegeți și vă concentrați asupra constantelor și similarităților, și într-o manieră foarte semnificativă, voi excludeți și ignorați diferențele dintr-un câmp dat de manifestare. Așadar, sunteți extrem de selectivi, acceptând anumite posibilități și ignorându-le pe altele. De exemplu, corpurile voastre nu se schimbă complet doar odată la 7 ani. Ele se schimbă permanent, odată cu fiecare respirație a voastră.

În interiorul corpului, atomii și moleculele mor și sunt înlocuite în mod continuu. Hormonii sunt într-o stare permanentă de mișcare și transformare. Proprietățile electromagnetice ale pielii și celulei se schimbă încontinuu și pot chiar să se inverseze.

Materia fizică care a compus corpul vostru cu un moment în urmă, este diferită în privințe importante, față de materia care formează în acest moment corpul vostru.

Dacă ați percepe schimbările continue din corpul vostru cu la fel de multă perseverență, cu cât urmăriți natura sa aparent permanentă, ați fi uimiți să constatați că v-ați considerat vreodată corpul, ca și o entitate mai mult sau mai puțin permanentă, mai mult sau mai puțin coezivă. Chiar și în mod subiectiv, vă concentrați asupra și într-adevăr construiți în mod concret, ideea unui sine conștient relativ stabil, relativ permanent. Voi accentuați acele idei, gânduri și atitudini pe care vi le amintiți din experiența "trecută" ca aparținându-vă, ignorându-le complet pe acelea care la un moment dat au fost "caracteristice" și acum au dispărut – ignorând faptul că nu puteți păstra un gând. Gândul din momentul anterior dispăre, în termenii voștri.

Voi încercați să mențineți un sine fizic și subiectiv continuu, relativ permanent, pentru a păstra un mediu relativ continuu, relativ permanent. Astfel, sunteți tot timpul într-o poziție de a ignora asemenea schimbări. Acele lucruri pe care refuzați să le acceptați, sunt exact cele care vă vor oferi o mult mai bună înțelegere a adevăratei naturi a realității, a subiectivității individuale și a mediului fizic care pare să vă înconjure.

Ce se întâmplă cu un gând atunci când părăsește mintea voastră conștientă. El nu dispăre pur și simplu. Puteți învăța să îl urmăriți, dar de cele mai multe ori vă este teamă să vă îndreptați atenția, în afara existenței tridimensionale. De aceea, vi se pare că gândul dispăre. De asemenea, subiectivitatea voastră pare a deține o misterioasă calitate, astfel încât până și viața voastră mentală, are un punct de cădere înșelător, o stâncă subiectivă de pe care gândurile și memoriile voastre se prăbușesc, dispărând în neant. Din acest motiv, pentru a vă proteja, pentru a vă proteja subiectivitatea să nu dispară, vă înălțați diverse bariere psihologice, acolo unde considerați că sunt punctele periculoase. În schimb, puteți urmări aceste emoții și gânduri, înțelegând faptul că propria voastră realitate continuă în altă direcție, distinctă de cea cu care vă identificați în mod curent.

Aceste gânduri și emoții care au părăsit mintea voastră conștientă, vă vor conduce către alte medii. Aceste ferestre subiective prin care gândurile par a dispărea, sunt de fapt asemănătoare cu canalele psihice, conectând sinele pe care îl cunoașteți cu alte universuri de experiență - realități în care simbolurile iau naștere și gândurilor nu le este negat potențialul.

În stările de vis se desfășoară o comunicare între aceste alte realități și a voastră, o interacțiune continuă între ambele sisteme. Dacă există un punct specific unde conștiința pare să vă ocolească sau să vă scape, sau dacă există un anumit punct unde conștiința voastră pare a lua sfârșit, atunci exact acestea sunt punctele unde v-ați ridicat bariere psihologice și psihice, și exact acestea sunt zonele care ar trebui explorate. Altfel, simțiți cum conștiința voastră este îngrădită în craniul vostru, imobilă și încapsulată, și fiecare gând pierdut sau amintire uitată, pare a fi, cel puțin simbolic, o moarte în miniatură. Și acesta nu este cazul.

Capitolul 4: Drame reîncarnaționale

Mediul vostru conține mult mai mult decât ați presupus. Anterior m-am referit la el în termeni de existență fizică obișnuită și de împrejurimi cu care vă aflați în contact. În realitate, sunteți conștienți de foarte puține lucruri din mediul vostru lărgit, mai amplu. Priviți sinele vostru prezent ca fiind un actor într-o piesă; o analogie deloc nouă, dar una potrivită. Scena este plasată în secolul 20. Voi creați recuzita, decorul, tema; de fapt voi scrieți, regizați și jucați în tot spectacolul – voi și fiecare alt individ care ia parte.

Sunteți atât de concentrați asupra rolurilor voastre, atât de uimiți de realitatea pe care ați creat-o, atât de fermecați de problemele, provocările, speranțele și nefericirile rolurilor voastre particulare, încât ați uitat că ele sunt propria voastră creație. Aceasta dramă adânc emoțională, cu toate bucuriile și tragediile sale, poate fi comparată cu viața și mediul vostru prezent, atât individual cât și la un nivel colectiv.

De asemenea, există alte piese care se desfășoară în mod simultan, piese în care voi aveți de asemenea un rol de jucat. Acestea au propriul lor decor, propriile recuzite. Ele au loc în diferite epoci istorice. Una dintre ele poate fi denumită "Viața în secolul 20 după

Hristos". Alta poate fi numită "Viața în secolul 18" sau "500 î.H", sau "3000 d.H". Voi creați de asemenea aceste piese și jucați în ele. Decorurile lor constituie mediul vostru, cel care vă încadrează întreaga personalitate.

Eu vorbesc despre partea din voi care participă în această dramă, și acea parte specifică a întregii personalități este atât de concentrată asupra acestei drame, încât nu este conștientă de altele în care de asemenea joacă un rol. Voi nu vă înțelegeți propria realitate multidimensională; așadar vi se pare ciudat sau de necrezut atunci când vă spun că trăiți simultan multe existențe. Este dificil să vă imaginați în două locuri simultan, și cu atât mai puțin în două sau mai multe perioade istorice sau secole.

Formulat cât se poate de simplu, timpul nu este constituit dintr-o serie de momente. Cuvintele pe care le roștiți, acțiunile pe care le săvârșiți par a avea loc în timp, așa cum o masă sau un scaun par a ocupa spațiu. În orice caz, aceste aparențe sunt o parte a complicatelor recuzite pe care le-ați stabilit "anticipat", și în interiorul piesei trebuie să le acceptați ca fiind reale.

Patru după amiaza este o referință la îndemână. Puteți să îi spuneți unui prieten "Mă voi întâlni cu tine la patru după amiaza la un restaurant" pentru a bea și discuta ceva, iar prietenul vostru va ști exact unde și când să vă găsească. Acest lucru se va întâmpla în ciuda faptului că patru după amiaza nu are nici un înțeles de bază, ci este o referință stabilită de comun acord– un "gentlemen's agreement", dacă preferați. Dacă vă aflați la teatru la ora 9 seara, dar acțiunile piesei au loc în timpul orelor dimineții și actorii apar luând micul dejun, voi acceptați timpul din piesă. Vă închipuiți de asemenea că este dimineata.

Fiecare dintre voi este implicat acum într-o piesă mult mai amplă, în care toți sunteți de acord cu axiomele fundamentale care servesc drept cadru, în interiorul căruia piesa poate avea loc. Axiomele sunt următoarele: timpul este constituit dintr-o serie de momente succesive; există o lume obiectivă independentă de propria voastră creație și percepție a ei; sunteți închiși în corpul fizic pe care l-ați îmbrăcat; sunteți limitați de timp și spațiu.

Alte axiome acceptate din același motiv includ ideea că toate percepțiile sunt recepționate prin intermediul simțurilor fizice; cu alte cuvinte că toată informația vine din afară, și nici o informație nu poate veni din interior. Așadar, sunteți forțați să vă focalizați intens asupra acțiunilor piesei. Aceste piese variate, aceste fragmente creative, reprezintă ceea ce ați numi existențe reîncarnaționale.

În esență, ele există simultan. Acei dintre voi care sunt încă implicați în aceste seminarii foarte complicate și pasionale numite existențe reîncarnaționale, consideră că este dificil să vadă dincolo de ele. Unii, în timp ce se odihnesc între spectacole, încearcă să comunice cu cei care încă sunt implicați în ea; dar ei înșiși se află doar în culise și au o perspectivă limitată.

Piese par a se desfășura una după alta, așadar aceste legături par a intensifica ideea fundamentală că timpul este alcatuit dintr-o serie de momente, curgând într-o singură direcție de la un început neverosimil spre un sfârșit la fel de neverosimil.

Această vă predispune să gândiți în termenii unui progres foarte limitat, atât în cadrul individual cât și în cel al speciei privite în ansamblu. Vă gândiți, cel puțin aceia dintre voi care au luat în considerare reîncarnarea, "În mod sigur rasa trebuie să fi progresat din timpurile epocii medievale", deși vă temeți foarte tare că nu s-a întâmplat așa; sau vă

îndreptați atenția spre progresul tehnologic și spuneți "Cel puțin în această privință am progresat satisfăcător".

Puteți zâmbi gândindu-vă că este destul de dificil să vă imaginați a fi un senator roman, care se adresează mulțimilor printr-un microfon de exemplu, iar copiii săi să vă privească apariția la televizor. Dar toate acestea sunt profund înșelătoare. Progresul nu are loc în maniera pe care vi-o imaginați, la fel cum nici timpul nu există în acea manieră.

În fiecare piesă, atât la nivel individual cât și la nivel *colectiv*, se stabilesc diferite probleme. Progresul poate fi măsurat în funcție de maniera specifică, prin care aceste probleme au fost sau nu rezolvate. Mari progrese au fost realizate în anumite perioade. De exemplu, au apărut ramnificații importante, pe care din perspectiva voastră nu le-ați privi ca fiind un progres.

În unele piese, în general vorbind, fiecare actor lucrează la o parte aparent minusculă, dintr-o problemă mai amplă, pe care piesa însăși o va rezolva.

Deși folosesc aici analogia dramei, aceste piese sunt evenimente profund spontane, actorii deținând libertate totală în limitele piesei. Și, în concordanță cu premisele care au fost stabilite, nu există repetiții. Există observatori, așa cum veți vedea mai târziu în cartea noastră. Ca în orice bună producție de teatru, în fiecare piesă există o temă generală. Marii artiști de exemplu, nu au apărut într-o epocă anume pur și simplu fiindcă s-au născut în ea, sau deoarece condițiile erau favorabile.

Piesa în sine urmărește să transpună adevărul intuitiv în ceea ce voi ați numi formă artistică, de o creativitate cu rezultate atât de vaste și răsunătoare, încât ea ar servi atât trezirii acelor abilități latente din interiorul fiecărui actor, cât și ca model de comportament.

Perioadele de renaștere – spirituală, artistică sau psihică - apar deoarece intensă focalizare interioară a celor implicați în dramă, este direcționată către acele obiective. În fiecare piesă provocarea poate fi diferită, dar marile teme sunt repere pentru toate conștiințele. Ele servesc ca modele.

Progresul nu are nimic de a face cu timpul, ci cu concentrarea psihică și spirituală. Fiecare piesă este complet diferită de toate celălalte. Așadar, nu este corect să presupuneți că acțiunile voastre din această viață sunt cauzate de o experiență precedentă, sau că sunteți pedepsiți în această viață pentru delicturile săvârșite într-o viață trecută. Viețile sunt simultane.

Personalitatea voastră multidimensională este echipată astfel încât poate trăi aceste experiențe și să își mențină totuși identitatea. Ea este bineînțele influențată de piesele variate la care ia parte. Există o comunicare instantanee și un sistem simultan de feedback, dacă vreți.

Aceste piese nu sunt deloc lipsite de un sens. În ele, personalitatea multidimensională învață prin propriile acțiuni. Ea încearcă o varietate infinită de atitudini, modele comportamentale, roluri, și îi influențează pe alții ca rezultat al acestor încercări.

Vedeți, cuvântul "rezultat" implică automat idee de cauză și efect –cauza precedând efectul - acesta fiind un mic exemplu al puterii acestor distorsiuni și al dificultăților inerente legate de gândirea verbalizată, deoarece ea presupune totdeauna o descriere unidirecțională.

Voi sunteți sinele multidimensional care are aceste experiențe, care creează și participă în aceste pasiuni cosmice. Vă identificați întreaga ființă cu acest rol particular, doar din cauză că vă concentrați în acest moment asupra lui. Voi v-ați fixat aceste reguli dintr-un motiv anume. Conștiința se află într-o stare de devenire, și astfel acest sine

multidimensional despre care vorbesc nu este o structură psihologică finalizată și completă. El se află de asemenea într-o stare de transformare.

El învață arta împlinirii. El deține în interiorul său surse infinite de creativitate, posibilități nelimitate de dezvoltare. Dar mai întâi trebuie să învețe mijloacele prin care poate să se împlinească și trebuie să găsească în interiorul său, căi de a transpune în existență acele creații de nedescris aflate în interiorul lui.

Prin urmare, el creează condiții variate în care să opereze, și își impune provocări, unele condamnate să eșueze, cel puțin inițial, conform definiției voastre; deoarece prima oară el trebuie să formeze condițiile care să faciliteze noile creații. Și toate aceste acțiuni sunt realizate cu spontaneitate debordantă și bucurie nemărginită.

Așadar, voi creați mult mai multe medii decât realizați acum. Fiecare actor, jucându-și rolul, concentrat asupra piesei în desfășurare, are o linie de orientare internă. De aceea, el nu este abandonat într-o piesă despre care a uitat că este propria lui creație. El deține cunoștințe și informații pe care le recepționează prin intermediul a ceea ce eu numesc simțurile interioare.

Așadar, el deține alte surse de informație decât cele care îi sunt strict oferite în cadrul limitat al spectacolului. Fiecare actor știe în mod instinctiv acest lucru, și în interiorul piesei există perioade stabilite și permise, în care el se retrage pentru a se reîmprospăta. În aceste perioade, prin intermediul simțurilor interne i se aduc la cunoștință celălalte roluri jucate, actorul înțelegând faptul că este mult mai mult decât sinele, care își face apariția în orice piesă dată.

În aceste perioade el înțelege că s-a implicat în conceperea piesei, și este eliberat de acele premise majore, care îl încătușează în decursul participării lui intense, la activitățile dramei. Aceste perioade coincid bineînțeles cu stările de somn și cu condițiile din stările de vis; dar există și alte momente în care actorul vede foarte clar că este înconjurat de recuzite, și atunci viziunea sa străpunge brusc, aparenta realitate a producției.

Acest fapt nu înseamnă ca piesa nu este reală, sau că ea nu trebuie să fie luată în serios. Înseamnă ca rolul -unul important- trebuie jucat. Fiecare actor trebuie de unul singur să înțeleagă natura spectacolului la care ia parte, și rolul jucat de el acolo. El trebuie să se împlinească în limitele tridimensionale ale spectacolului.

Există o cooperare importantă care se află în spatele unor asemenea producții impresionante; iar jucându-și rolul, fiecare actor se creează pe sine în realitatea tridimensională. Sinele multidimensional nu poate acționa în realitatea tridimensională, până când nu materializează în interiorul ei o parte din el.

În această realitate, el inițiază apoi tot felul procese creative și de creștere care nu ar fi putut apărea altfel. După aceasta, el trebuie totuși să se propulseze în afara acestui sistem, printr-un alt act, printr-un alt fel de împlinire a părții sale tridimensionale.

În timpul existenței sale tridimensionale el i-a ajutat pe alții în feluri în care aceștia nu ar putea fi ajutați și la rândul său, a beneficiat și s-a dezvoltat într-o manieră imposibil a fi realizată altfel.

Așadar, semnificația piesei se află în interiorul vostru. Doar partea conștientă a voastră este cea care își joacă atât de bine rolul și este focalizată atât de sigur în interiorul recuzitei spectacolului.

Semnificația fiecărei vieți vă este disponibilă, cunoașterea aflându-se dincolo de zona eu-lui conștient, care vă este familiar. De asemenea, sunt disponibile tot felul de sugestii și indicii. Aveți la îndemână cunoașterea întregii voastre personalități

multidimensionale. Atunci când înțelegeți acest fapt, cunoașterea dobândită vă va permite să rezolvați mai repede problemele sau să veniți în întâmpinarea provocărilor pe care vi le-ați stabilit; și de asemenea va deschide regiuni suplimentare de creativitate prin intermediul cărora, întreaga piesă sau producție poate fi îmbogățită.

În măsura în care le permiteți intuițiilor și cunoștințelor sinelui multidimensional să curgă prin eu-ul conștient, în acea măsură nu numai că vă jucați mai eficient rolul din piesă, ci și adăugați noi energii, intuiții și creativitate întregii dimensiuni.

Acum, cu siguranță vi se pare că sunteți singura parte conștientă din voi, deoarece vă identificați cu actorul din această producție specifică. Celălalte porțiuni ale personalității voastre multidimensionale, care sunt focalizate în alte piese reîncarnaționale, sunt de asemenea conștiente. Și deoarece voi sunteți o conștiință multidimensională, "voi" sunteți de asemenea conștienți în alte realități din afara acesteia.

Personalitatea voastră multidimensională, identitatea voastră reală, adevăratul eu, este de asemenea conștient de sine, ca entitate, în oricare dintre aceste roluri.

În ansamblu, aceste "culise temporale" au o menire specifică. Datorită propriei sale naturi, conștiința urmărește să se materializeze în cât mai multe dimensiuni – să creeze din ea însăși noi nivele de cunoaștere și noi ramnificații. Făcând acest lucru, ea creează toată realitatea. Așadar, realitatea este tot timpul într-o stare de devenire. Gândurile pe care le gândiți în rolurile voastre de actor, sunt complet unice și conduc către o nouă creativitate. Anumite aspecte ale propriei voastre conștiințe nu ar putea fi împlinite în alt mod.

Atunci când vă gândiți la reîncarnare, presupuneți existența unei succesiuni de evenimente. În realitate, viețile diferite se dezvoltă din ceea ce este sinele vostru interior. Ele nu vă sunt impuse de un agent exterior. Ele sunt o dezvoltare vitală, semnificativă, importantă, urmând drumul conștiinței voastre, în timp ce ea se deschide și se exprimă în moduri cât mai variate cu putință. Ea nu este restricționată de o singură viață tridimensională și nici măcar de existența în sistemul tridimensional.

Conștiința voastră ia multe forme și ele nu trebuie să se asemene între ele mai mult decât o omidă, de exemplu, se aseamănă cu un fluture. Sufletul sau entitatea are libertate deplină de expresie. Ea își schimbă forma pentru a se potrivi expresiei sale, construind medii înconjurătoare ca decoruri și lumi, medii care să corespundă obiectivelor sale. Fiecare decor dă naștere unor noi evoluții.

Sufletul sau entitatea este energie spirituală puternic individualizată. Ea formează corpul pe care îl purtați acum și este forța motrice aflată la bază supraviețuirii voastre fizice; ea fiind cea care vă alimentează vitalitatea. Conștiința nu poate fi statică ci caută permanent creativitate suplimentară.

Așadar, sufletul sau entitatea susține realitatea tridimensională și sinele tridimensional cu calitățile sale. Abilitățile entității se află în interiorul sinelui tridimensional. Acest sine, actorul, are acces la asemenea informații și potențialuri. Învățând să folosească aceste abilități, învățând să își redescopere relația cu entitatea, sinele tridimensional dezvoltă nivelul de împlinire, înțelegere și creativitate. Sinele tridimensional devine mai mult decât ceea ce percepe.

Nu numai că entitatea este fortificată, dar datorită faptului că porțiuni din ea sunt împlinite în existența tridimensională, ele adaugă acum calității și naturii acelei existențe. Fără această creativitate, viața planetară, în termenii voștri, ar fi mereu sterilă. Sufletul sau entitatea dă viață corpului și sinelui tridimensional din interiorul acestuia. Sinele tridimensional își urmărește apoi obiectivul de a iniția noi domenii ale creativității.

Cu alte cuvinte, entitățile sau sufletele trimit porțiuni din ele pentru a deschide noi realități, care altfel nu ar exista. Sinele tridimensional, existând în aceste realități, trebuie să își focalizeze integral atenția acolo.

O conștiință interioară le furnizează o sursă de energie și putere. "În cele din urmă" ele trebuie totuși să își înțeleagă rolul lor de actori și printr-un alt act de înțelegere, să se reîntoarcă la entitate.

Există unii care apar complet conștienți în aceste piese. Aceste personalități își îmbrățișează de bunăvoie rolurile, știind că sunt roluri, și urmăresc a-i conduce pe ceilalți spre înțelegerea și perfecționarea necesară. Ei îi îndrumă pe actori și îi ajută să vadă dincolo de ei și de decorurile create de ei.

Acele personalități din alte nivele de existență supraveghează piesa, ca să spunem așa, și apar printre actori. Obiectivul lor este de a deschide acele porți psihologice din interiorul sinelui tridimensional, care îl vor conduce către o evoluție ulterioară în alt sistem de realitate.

Sunteți pe cale să învățați să fiți co-creatori. Învățați să fiți zei, așa cum înțelegeți acum termenul. Învățați responsabilitatea – responsabilitatea oricărei conștiințe individualizate. Învățați să manevrați în scopuri creative energia care sunteți tot voi.

Veți fi legați de cei pe care îi iubiți sau îi urâți, cu toate că veți învăța să dați drumul, să dispersați și să scăpați de ură. Veți învăța să folosiți creativ până și ura, să o canalizați către scopuri nobile, și în final să o transformați în iubire. Voi clarifica acest aspect în capitolele următoare.

Decorul mediului vostru fizic, nimicurile drăguțe uneori, aspectele fizice ale vieții așa cum o cunoașteți, toate constituie camuflaje, așadar voi numi realitatea fizică un camuflaj. Totuși, aceste camuflaje sunt compuse din vitalitatea universului. Rocile, pietrele, munții și pământul sunt camuflaje vii, structuri psihice interconectate formate din minuscule conștiințe pe care nu le puteți percepe ca atare. Atomii și moleculele din interiorul lor au propria conștiință, la fel cum moleculele și atomii din corpul vostru au propria conștiință.

Deoarece toți contribuiți la formarea mediului fizic și întrucât sunteți adăpostiți într-o formă fizică, rezultă că folosindu-vă simțurile fizice veți percepe doar acest decor fantastic. Realitatea care există atât în interiorul lui cât și în afara lui vă scapă. Chiar și actorul nu este în totalitate tridimensional. El este o parte a unui sine multidimensional.

În interiorul lui există metode de percepție care îi permit să vadă dincolo de decorurile camuflajului, să vadă ce se află în spatele scenei. El își folosește constant aceste simțuri interioare, deși actorul din el este atât de concentrat asupra piesei, încât nu observă acest lucru. Dintr-o perspectivă mai amplă, simțurile fizice crează realitatea fizică, pe care par doar să o perceapă. Ele însele sunt o parte a camuflajului, asemenea unor lentile suprapuse peste percepțiile interioare naturale, care vă obligă să "vedeți" câmpuri de activitate existente drept materie fizică; și astfel, vă puteți baza pe ele doar cât să vă arate în mod superficial ceea ce se întâmplă. Ele vă vor spune amplasamentul celorlalți actori de exemplu, sau ora exactă, dar nu vă vor spune că timpul însuși este un camuflaj, că actorii sunt formați din conștiință sau că există alte realități, pe care nu le vedeți, aflate dincolo de materia fizică care este atât de evidentă.

Însă, folosindu-vă simțurile interioare puteți totuși să percepeți realitatea așa cum există ea, separată de piesă și de rolul vostru din ea. Pentru a realiza acest lucru trebuie ca cel puțin momentan, să vă deplasați atenția de la activitatea continuă, care se desfășoară în

jurul vostru - să închideți simțurile fizice- și să vă îndreptați atenția către acele evenimente care v-au scăpat până acum atenției.

Într-adevăr foarte simplificat, efectul ar fi asemănător cu schimbarea unui set de ochelari cu altul, deoarece în esență simțurile fizice sunt pe atât de artificiale sinelui interior, precum un set de ochelari sau o proteză auditivă sunt pentru sinele fizic. Din acest motiv, simțurile interioare sunt rareori folosite complet conștient.

Ați fi mult mai dezorientați, poate chiar înspăimântați, de exemplu dacă dintr-o dată mediul vostru familiar ar dispărea și ar fi înlocuit de alte tipuri de date, pe care încă nu sunteți pregătiți să le înțelegeți; așadar, o mare parte din informațiile primite de la simțurile interioare, trebuie să fie traduse în termeni pe care să îi puteți înțelege. Cu alte cuvinte, asemenea informații trebuie cumva să aibă sens pentru voi, ca sine tridimensional.

Trebuie să știți că setul vostru particular de camuflaje nu este singurul existent. Alte realități sunt alcătuite din sisteme complet diferite, dar toate personalitățile dețin simțuri interioare care sunt atribute ale conștiinței, și prin aceste simțuri interioare sunt menținute comunicări, despre care eul normal conștient știe foarte puțin. Unul din obiectivele mele este de a face cunoscute, o parte dintre aceste comunicări.

Prin urmare, sufletul sau entitatea nu este sinele care citește această carte. Mediul vostru înconjurător nu este pur și simplu lumea așa cum o cunoașteți voi, ci el este de asemenea alcătuit din medii ale vieților anterioare, asupra cărora nu vă îndreptați atenția în momentul de față. Mediul vostru real este alcătuit din gândurile și emoțiile voastre, întrucât cu ajutorul acestora formați nu numai această realitate, ci și fiecare realitate în care participați.

Mediul vostru real nu cunoaște timpul și spațiul așa cum le cunoașteți voi. În acest mediu nu aveți nevoie de cuvinte, deoarece comunicarea este instantanee. În mediul vostru real, voi formați lumea fizică pe care o cunoașteți.

Simțurile interioare vă vor permite să percepeți realitatea, care este independentă de forma fizică. O să vă cer ca momentan să renunțați la rolul vostru și să încercați acest simplu exercițiu: Imaginați-vă că vă aflați pe o scenă luminată, scena fiind camera în care stați acum. Închideți ochii și închipuiți-vă că luminile s-au stins, decorul a dispărut iar voi sunteți singuri.

Este întuneric. Rămâneți liniștiți. Imaginați-vă cât mai intens posibil existența simțurilor interioare. Pentru moment, imaginați-vă că ele corespund celor fizice. Eliberați-vă mintea de toate griile și gândurile. Fiți receptivi. Ascultați foarte atent nu sunetele fizice, ci cele care vin prin simțurile interioare.

Pot să apară imagini. Acceptați-le ca priveliști la fel de valide ca acelea pe care le vedeți fizic. Imaginați-vă că există o lume interioară și că ea vă va fi dezvăluită, în timp ce învățați să o percepeți prin aceste simțuri interioare. Prefaceți-vă că întreagă viață ați fost orb la această lume, și acum încet încet începeți să o redescoperiți. Nu judecați întreaga lume lăuntrică după imaginile dispartate, pe care le puteți percepe la început, sau după sunetele pe care le puteți auzi, deoarece încă vă veți folosi imperfect simțurile interioare.

Faceți acest simplu exercițiu pentru câteva momente, înainte să vă culcați sau atunci când vă aflați într-o stare de relaxare. El poate fi făcut de asemenea în mijlocul unei activități obișnuite, care nu necesită întreaga atenție.

Veți învăța să vă îndreptați atenția către o nouă dimensiune a conștiinței, ca și cum ați face poze într-un mediu necunoscut. Tineți minte că veți percepe doar fragmente. Acceptați-le pur și simplu și în această fază nu încercați să le interpretați, sau să le judecați.

Pentru început, 10 minute pe zi sunt suficiente. În timp ce scriu această carte, informațiile din ea sunt direcționate într-o oarecare măsură prin simțurile interioare, ale femeii care este în transă. O astfel de performanță este rezultatul unei coordonari interne foarte bine organizate și a antrenamentului. Ruburt nu ar putea recepționa informațiile mele, acestea neputând fi traduse sau interpretate, atâta timp cât ea și-ar îndrepta atenția asupra mediului fizic.

Așadar, simțurile interne sunt canale care asigură comunicarea între variatele dimensiuni ale existenței. Totuși, chiar și atunci informația trebuie să fie într-o oarecare măsură distorsionată, pentru a fi tradusă în cuvinte. Altfel, ea nu ar putea fi deloc percepută.

Am petrecut o perioadă de timp subliniind faptul că fiecare dintre noi își formează mediul, deoarece vreau să înțelegeți că responsabilitatea pentru viața și mediul vostru vă aparțin.

Dacă credeți contrariul, atunci vă limitați; în acest caz mediul vostru va reprezenta suma totală a cunoștințelor și experiențelor avute. Atât timp cât credeți că el este obiectiv și independent de voi, atunci, vă simțiți într-o oarecare măsură incapabili în a-l schimba, a vedea dincolo de el, sau a vă imagina alternative care sunt mai puțin evidente. Mai târziu în această carte, voi explica metodele diferite care vă vor permite să vă schimbați mediul, în mod benefic și decisiv.

Am discutat de asemenea despre reîncarnare în legătură cu mediul, deoarece multe școli de gândire exagerează efectul produs de existențele reîncarnaționale, astfel încât deseori ele explică circumstanțele vieții actuale, ca fiind rezultatul unor modele rigide și intransigente formate într-o viață "trecută". Vă veți simți relativ incapabili să manevrați prezenta realitate fizică, să vă schimbați mediul, să influențați și să modificați lumea, dacă simțiți că sunteți la cheremul unor circumstanțe, asupra cărora nu aveți nici un control.

Motivele aduse ca justificare pentru această aservire sunt irelevante pe termen lung, dat fiind că ele se modifică odată cu epocile și cultura. Nu vă aflați la discreția unei sentințe pronunțate asupra voastră, datorită păcatului originar, a unor evenimente din copilărie sau a experiențelor dintr-o viață trecută. Viața voastră, de exemplu, poate fi mult mai puțin împlinită decât ați prefera. Puteți fi mai puțin atunci când ați vrea să fiți mai mult, dar nu vă aflați sub o anatemia aruncată asupra psihicului vostru, fie de către păcatul originar, sindromul copilăriei a lui Freud, sau influențe ale unor vieți trecute. Voi încerca să explic ceva mai clar influențele vieților trecute. Ele vă influențează așa cum o face fiecare experiență. Totuși, timpul nu este închis – el este deschis. O viață nu este îngropată în trecut, separată de sinele prezent și de asemenea de orice sine viitor.

Așa cum am explicat mai devreme, viețile sau piesele se desfășoară simultan. Creativitatea și conștiința nu sunt niciodată realizări liniare. În fiecare viață voi alegeți și creați propriile voastre decoruri și medii; iar în cel din prezent, v-ați ales părinții și toate evenimente din copilărie pe care le-ați trait. Voi ați scris scenariul.

Ca un adevărat profesor distrat, eul conștient uită toate acestea, și atunci când o tragedie, dificultate sau provocare apare în scenariu, el caută ceva, sau pe cineva pe care să dea vina. Înainte ca această carte să fie terminată, sper să vă arat precis cum puteți crea fiecare minut al experienței voastre, astfel încât să puteți începe să vă exercitați adevărata responsabilitate creativă, la un nivel conștient - sau aproape conștient.

În timp ce citiți această carte, priviți din când în când împrejur la camera în care vă aflați. Scaunele și mesele, tavanele și podelele, pot părea reale și solide – chiar imuabile –

și în comparație cu ele voi vă puteți simți foarte vulnerabili, prinși într-un moment dintre naștere și extincție. Puteți fi chiar invidioși atunci când vă gândiți la acest lucru, atunci când vă imaginați că universul va continua să existe, mult după ce ați dispărut. Până la sfârșitul acestei cărți, sper totuși că veți înțelege eterna validitate a propriei voastre conștiințe, cât și efemeritatea acelor aspecte fizice ale mediului și universului vostru, care par atât de stabile acum.

Capitolul 5: Cum formează gândurile materia – Puncte de coordonare

În timp ce citiți cuvintele de pe această pagină, voi înțelegeți că informația pe care o primiți, nu este o caracteristică a însăși literelor sau cuvintelor. Textul tipărit nu conține informație. El transmite informație. Dacă nu se găsește în paginile tipărite, unde se află informația transmisă?

Bineînțeles, aceeași întrebare se poate pune atunci când citiți un ziar sau când vorbiți cu o altă persoană. Cuvintele voastre transmit informație, emoții sau gânduri. Evident, gândurile, emoțiile sau cuvintele nu sunt același lucru. Literale aflate pe foaie sunt simboluri, și voi ați fost de acord cu diversele sensuri asociate lor. Voi le considerați a fi imuabile, fără ca măcar să vă gândiți că simbolurile exprimate prin litere, nu sunt realitatea, adică informațiile sau gândurile pe care încearcă să le transmită.

În mod similar, vă spun ca obiectele sunt de asemenea simboluri care reprezintă o realitate a cărui sens, la fel ca și literale, îl transmit. Adevărata informație nu este conținută în obiecte, la fel cum nici gândul nu se află în litere sau cuvinte. Cuvintele sunt metode de exprimare. Într-un alt tip de mediu, la fel sunt și obiectele fizice. V-ați obișnuit cu ideea că vă exprimați în mod direct, prin cuvinte. Vă puteți auzi rostiindu-le. Puteți simți miscându-se mușchii din gâtul vostru, și dacă sunteți atenți, puteți percepe reacțiile multiple din corpul vostru – și toate aceste acțiuni apar simultan cu vorbirea.

Obiectele fizice sunt rezultatul unui alt tip de manifestare. Voi le creați cu aceeași siguranță cu care creați cuvintele. Nu vreau să spun că le creați doar cu ajutorul mâinilor voastre, sau prin intermediul industriei. Vreau să vă spun că obiectele sunt produse naturale ale evoluției speciei voastre, la fel cum sunt și cuvintele. Examinați-vă pentru un moment, cunoștințele pe care le dețineți despre vorbire. Deși auziți cuvintele și le considerați a fi adecvate, deși ele pot fi mai mult sau mai puțin o manifestare a sentimentelor voastre, ele

nu sunt sentimentele voastre; și trebuie să existe o distanță între gândurile voastre și exprimarea lor.

Familiaritatea vorbirii începe să dispară în momentul în care înțelegeți că atunci când începeți o propoziție, nu știți precis cum o veți termina, sau cum formați cuvintele. Nu știți în mod conștient cum să manipulați o multitudine uluitoare de simboluri, alegându-le exact pe acelea prin care vreți să exprimați un gând dat. Din acest motiv, nu știți cum gândiți.

Nu știți cum să traduceți în gânduri simbolurile de pe această pagină, și apoi să le memorați sau să vi le înșușiți. Deoarece mecanismele vorbirii normale vă sunt atât de puțin cunoscute la un nivel conștient, nu este deloc surprinzător faptul că voi sunteți la fel de inconștienți față de sarcinile mai complexe pe care le îndepliniți - de exemplu, constanta creare a mediului vostru fizic, privită ca și o metodă de comunicare și exprimare.

Numai din această perspectivă poate fi înțeleasă natura adevărată a materiei. Numai înțelegând natura acestei transpuneri constante de gânduri și dorințe - nu în cuvinte ci în obiecte fizice - puteți înțelege adevărata voastră independență față de circumstanțe, timp și mediul înconjurător.

Acum, este ușor a vedea că voi transpuneți sentimentele în cuvinte, posturi corporale sau gesturi, dar nu este atât de ușor a înțelege că voi vă formați corpul cu aceeași ușurință și inconștientă, prin care transpuneți sentimentele în simboluri care devin cuvinte.

Sunt sigur că ați mai auzit această sintagmă: mediul reprezintă personalitatea unui individ. Vă spun că această propoziție exprimă un adevăr literal și nu simbolic. Cuvintele de pe pagină sunt reale doar datorită cerneții și a hârtiei. Informația pe care o transmit este invizibilă. Privită ca și un obiect, această carte este formată doar din cerneală și hârtie. Ea este o purtătoare de informație.

Probabil puteți sustine că ea a fost fabricată în mod fizic, că nu a izbucnit brusc din creierul lui Ruburt deja tipărită și legată. La rândul vostru a trebuit să împrumutați sau să cumpărați cartea, așadar vă puteți gândi "cu siguranță nu eu am creat-o, în aceeași manieră în care mi-am creat cuvintele". Dar, înainte de a termina-o, vom vedea că în esență, fiecare dintre voi formează cartea pe care o țineți acum în mâini, și întreg mediul vostru fizic este format într-o manieră la fel de naturală de către mintea voastră interioară, precum cuvintele ies din gura voastră; vom vedea că omul crează obiectele fizice la fel de inconștient și automat precum își crează propria respirație.

Aspectele neobișnuite și specifice ale lumii voastre fizice sunt dependente de existența și focalizarea voastră din interiorul ei. De exemplu, universul fizic nu conține obiecte fizice - care au proprietăți de soliditate, lungime sau adâncime - a căror existență să nu se afle în interiorul lui.

Alte tipuri ale conștiinței coexistă în același "spațiu" ocupat de lumea voastră. Ele nu percep obiectele voastre fizice, deoarece realitatea lor este compusă dintr-o structură diferită a camuflajului. Voi nu le percepeți și în general vorbind, ele nu vă percep pe voi. Totuși, aceasta este o afirmație generală, deoarece există diverse puncte ale realităților voastre care pot coincide.

Aceste puncte nu sunt recunoscute ca atare, dar ele sunt puncte a ceea ce voi ați numi realitate dublă, conținând un potențial imens de energie; într-adevăr puncte de coordonare unde realitățile fuzionează. Există puncte de coordonare principale, pur matematice, surse fantastice de energie și puncte de coordonare secundare, vaste ca număr.

Există 4 puncte de coordonare absolute care intersectează toate realitățile. Aceste puncte acționează de asemenea ca și canale prin care energia circulă, ca și porți sau căi invizibile dintr-o realitate în alta. De asemenea, ele acționează ca și transformatori și asigură o mare parte din energia generatoare, care conform paradigmei voastre asigură continuitatea creației.

Spațiul vostru este plin de asemenea puncte secundare, și așa cum veți vedea mai târziu, acestea sunt importante prin faptul că vă permit să transformați gândurile și emoțiile în materie fizică. Atunci când un gând sau o emoție atinge o anumită intensitate specifică, el atrage automat puterea unuia dintre aceste puncte secundare, astfel fiind foarte încărcat și oarecum amplificat, deși nu în marime.

Aceste puncte influențează ceea ce voi numiți timp și spațiu. Așadar, există puncte specifice în timp și spațiu, unde atât ideile cât și materia vor fi foarte încărcate. Practic vorbind, clădirile vor rezista mai mult, iar în maniera în care înțelegeți voi realitatea, melanjul dintre idee și formă va fi relativ etern. Piramidele sunt un bun exemplu.

Aceste puncte de coordonare – absolute, principale sau secundare- reprezintă depozite sau proiecții de energie pură, extrem de mici dacă vă gândiți în termeni de mărime, mai mici decât orice particulă cunoscută de cercetătorii voștri; dar cu toate acestea, compuse din energie pură. Însă, această energie trebuie activată. Până atunci ea stă latentă - și nu poate fi activată în mod fizic.

Câteva indicii poate vă vor ajuta, sau îi vor ajuta pe matematicieni. În vecinătatea tuturor acestor puncte, chiar și a celor secundare, există o mică modificare a forțelor gravitaționale, și într-o măsură sau alta, toate așa zisele legi fizice vor avea un efect de undă. Într-un fel, punctele secundare servesc de asemenea ca și suport, ca și un fundament structural în cadrul țesăturii nevăzute de energie care formează toate realitățile și manifestările. Deși există urme sau acumulări de energie pură, va putea fi observată o diferență semnificativă, între cantitatea de energie disponibilă în variatele puncte secundare și punctele principale sau cele absolute.

Așadar, există puncte de energie concentrată. Punctele secundare sunt mult mai comune și practic vorbind, ele influențează activitățile zilnice. Există locuri mai bune decât altele pentru a construi case sau structuri – puncte unde sănătatea și vitalitatea sunt fortificate, unde plantele vor crește și înflori iar toate condițiile benefice par a se întâlni.

Unii oameni pot simți instinctiv asemenea vecinătăți. Ele apar în anumite intersecții formate de punctele de coordonare. Evident, aceste puncte nu sunt fizice- adică ele nu sunt vizibile, deși pot fi matematic deduse. Cu toate acestea, ele sunt simțite sub formă de energie accelerată.

Într-o cameră dată, plantele vor crește mai rapid într-o anumită locație decât în alta, cu condiția ca ambele locații să dispună de condiții fundamentale, de exemplu lumină. Tot spațiul vostru este plin de asemenea puncte de coordonare, astfel încât sunt formate anumite intersecții invizibile.

Foarte simplificat vorbind, unele intersecții se pot afla mai spre "periferie" decât altele, având condiții de creștere și de operare mai puțin favorabile. Când vorbim de aceste intersecții, le vom trata ca fiind tridimensionale, deși bineînțeles că ele sunt multidimensionale. Deoarece natura acestor intersecții nu este tema principală a cărții mele, nu este posibil să o explic amănunțit aici.

Ele vor părea a fi mult mai puternice în anumite perioade, deși aceste diferențe nu au nimic de a face cu natura punctelor de coordonare sau cu cea a timpului. Există alte elemente care le influențează, dar nu este nevoie să ne preocupăm acum de ele.

Punctele de energie concentrată sunt activate de intensități emoționale, care se află mult sub capacitățile voastre normale de percepție. Propriile voastre emoții și sentimente vor activa aceste puncte, fie că știți sau nu de existența lor. Astfel, va fi adăugată energie sporită gândului sau sentimentului original, iar proiecția sa în materia fizică va fi accelerată. Acest lucru este valabil indiferent de natura sentimentului, intensitatea sa emoțională fiind cea care este importantă. Cu alte cuvinte, aceste puncte sunt asemănătoare unor centrale electrice invizibile, activate atunci când orice emoție sau gând de o intensitate suficientă, vine în contact cu ele. Punctele însele ajută la intensificarea energiei oricărui gând sau a unei emoții, acționând într-o manieră neutră.

Am simplificat foarte mult dar cu toate acestea, experiența subiectivă a oricărei conștiințe, este automat exprimată prin unități de energie electromagnetică. Ele există "în spatele" domeniului materiei fizice. Dacă preferați, ele sunt particule incipiente, care încă nu s-au manifestat în materie.

Aceste unități sunt emanații naturale provenite de la toate tipurile de conștiință. Ele sunt formațiuni invizibile provenite din reacția la orice tip de stimuli. Foarte rar ele există izolat, ci mai degrabă se unesc conform unor legi specifice. Ele își schimbă atât forma cât și pulsația. Aparenta lor "durată" este influențată de intensitatea originară din spatele lor - adică din spatele gândului, emoției, stimulilor sau reacțiilor originare care le-au adus în existență.

Încă o dată foarte simplificat, în anumite condiții ele se materializează. Aceste unități electromagnetice de o intensitate suficient de ridicată, activează automat punctele de coordonare, despre care am vorbit. Așadar, în termenii voștri, ele sunt accelerate și propulsate în materie mult mai repede decât unitățile de o intensitate mai mică. Față de aceste unități, moleculele vor părea a fi la fel de mari ca și planetele. Atomii, moleculele, planetele și aceste unități de energie electromagnetică, sunt pur și simplu diferite manifestări ale acelorași principii prin care ele se materializează. Doar relativa voastră poziționare în realitatea fizică, și faptul că vă îndreptați atenția într-un spațiu și timp, vă împiedică să percepeți acest adevăr.

Prin urmare, fiecare gând sau emoție există sub forma unei unități de energie electromagnetică și ea apare deseori, prin intermediul punctelor de coordonare, în unitățile structurale ale materiei fizice. Această transpunere în materie este un "efect" natural, indiferent de natura oricărui gând sau emoție dată. Imaginile mentale, acompaniate de emoții puternice, sunt tipare pe fundamentul cărora, conform paradigmatelor voastre, va fi materializat un obiect fizic, o situație sau un eveniment. Așadar, intensitatea unui sentiment, gând sau imagine mentală este elementul important în formarea ulterioară a materializării sale fizice.

Intensitatea este nucleul prin care se formează unitățile de energie electromagnetică. În termenii voștri, cu cât mai intens este nucleul, cu atât mai repede apare materializarea fizică. Acest lucru este valabil indiferent dacă imaginea mentală, a fost una îngrozitoare sau veselă. Există un aspect foarte important: Dacă vă focalizați atenția și dacă vă gândiți în imagini mentale însuflețite, acestea vor fi transpuse mai repede în evenimente fizice. Dacă starea voastră este una foarte pesimistă, fiind înclinat spre gânduri și sentimente ale unor potențiale dezastre, atunci aceste gânduri vor fi relativ

fidel reproduse, în experiența voastră.

Prin urmare, cu cât mai intensă este imaginația și experiența voastră interioară, cu atât este mai important să înțelegeți metodele prin care această experiență interioară devine fizic reală. În momentul conceperii lor, gândurile și emoțiile voastre își încep călătoria către materializarea fizică. Dacă cumva trăiți într-o zonă, unde intensitatea energiei punctelor de coordonare este ridicată, una dintre zonele despre care am spus că sunt neobișnuit de favorabile, atunci vi se va părea că sunteți inundat de boli și dezastre – dacă natura gândurilor voastre nu este pozitivă- deoarece în acest mediu materializarea oricărui gând se petrece foarte rapid. Pe de altă parte, dacă sentimentele și experiențele voastre subiective sunt îndeajuns de bine echilibrate, optimiste și creative într-o manieră constructivă, atunci vi se va părea că ați fost binecuvântați cu un noroc neobișnuit, deoarece ideile voastre plăcute se vor îndeplini atât de repede.

Pe scurt, în S.U.A., Coasta de Vest, porțiuni din Coasta de Est, Utah, Marile Lacuri, zona Chicago, Mineapolis, și alte zone din sud-vest sunt în acele vecinătăți, de excelentă activitate a punctelor de coordonare. Transpunerea ideilor în materie se va produce rapid, și probabilitatea de a crea elemente atât constructive cât și distructive este ridicată.

Aceste puncte de coordonare activează comportamentul atomilor și moleculelor, așa cum de exemplu soarele ajută creșterii plantelor. Punctele de coordonare activează comportamentul generativ al atomilor și moleculelor, favorizând abilitățile lor cooperative – tendința lor de a se asocia în organizații și grupări structurale.

Punctele de coordonare amplifică sau intensifică comportamentul și spontaneitatea inerentă proprietăților materiei fizice. Ele acționează ca și generatori psihici, propulsând ceea ce încă nu este fizic în forma fizică.

Acum, aceasta nu este o carte tehnică, așadar nu este momentul sau locul pentru a discuta în detaliu acțiunea, comportamentul sau efectele acestor puncte de coordonare; și nici a unităților de energie electromagnetică – acele emanații naturale de conștiință despre care am vorbit. În orice caz, vreau să fie știut faptul că gândurile și emoțiile sunt propulsate în materia fizică, prin metode foarte precise și prin legi deplin valide, deși ele pot fi în prezent necunoscute.

În alte porțiuni ale materialului Seth, aceste procese vor fi clarificate aceluia dintre voi, care doresc să exploreze mai în profunzime, sau aceluia care sunt interesați dintr-un punct de vedere științific. În acest moment, discutăm despre asemenea teme, numai deoarece ele descriu aspectul multidimensional al personalității. Ele vă vor permite să materializați anumite experiențe subiective, în realitatea tridimensională. Înainte să trec peste acest subiect, lăsați-mă să vă reamintesc că aceste emanații provin din toate conștiințele, nu numai din a voastră. Ele includ și conștiința celulară, astfel încât în atmosfera voastră, există o rețea invizibilă de unități electromagnetice care formează o structură; iar suprapusă peste această țesătură și din interiorul ei, sunt ulterior formate particulele materiei fizice.

Pe marginea acestui subiect poate fi ușor scrisă o carte întreagă. De exemplu, pot fi foarte avantajoase informațiile despre "locațiile" punctelor de coordonare principale sau absolute. Vă lăudați cu tehnologia voastră, cu producția de bunuri durabile, clădiri, drumuri și totuși, multe dintre acestea sunt insignifiante în comparație cu alte structuri din "trecut".

O înțelegere adevărată a modului prin care o idee devine materie fizică, ar conduce la o completă restructurare a așa zisei tehnologii moderne; clădirile, drumurile și alte

structuri le vor depăși cu mult pe cele pe care le dețineți în prezent. Nu puteți înțelege realitatea psihică care este adevărata sursă a existenței voastre fizice, decât dacă vă înțelegeți prima oară propria realitate psihică și independența sa de legile fizice.

Așadar, primul meu scop este de a vă face conștienți față de sursa interioară din care faceți parte și de a îndepărta câteva dintre rezidurile și superstițiile intelectuale, care vă împiedică să vă cunoașteți propriile potențialuri și libertăți. Poate că atunci puteți începe să învățați multiplele căi, prin care acea libertate poate fi utilizată.

Capitolul 6: Sufletul și natura percepției sale

Cu puținele cunoștințe oferite până acum putem începe să abordăm tema acestei cărți: Eterna validitate a sufletului. Chiar și atunci când explorăm alte teme, vom încerca să ilustrăm realitatea multidimensională a sinelui interior. Există multe concepții greșite cu privire la el și pentru început vom încerca să le clarificăm.

În primul rând, un suflet nu este un obiect aflat în posesia voastră. El este ceea ce sunteți. De obicei folosesc termenul "entitate" în loc de "suflet", pur și simplu deoarece acele concepții greșite nu sunt asociate cuvântului "entitate", și conotațiile sale sunt mai puțin apropiate religiei, privită ca și o formă de organizare.

Problema este că deseori voi vă considerați sufletul sau entitatea ca fiind un "produs" finalizat, static, care vă aparține dar care nu sunteți voi. Sufletul sau entitatea - cu alte cuvinte cea mai profundă și puternică identitate interioară - este și trebuie să fie în continuă schimbare. Așadar, el nu este ceva asemănător unui suvenir neprețuit. El este în viață, sensibil, curios. El formează corpul și lumea pe care o cunoașteți și se află într-o stare de devenire.

În realitatea tridimensională în care ego-ul vostru își îndreaptă atenția, devenirea presupune un punct de sosire sau o destinație – un sfârșit a ceea ce a fost într-o stare de devenire. Sufletul sau entitatea își are existența în alte dimensiuni și în acestea, împlinirea lui nu este dependentă de o sosire în orice punct, fie el spiritual sau de altă natură.

Sufletul sau entitatea se află tot timpul într-o stare de schimbare și învățare, iar dezvoltarea sa este influențată mai degrabă de experiența subiectivă, decât de timp sau de spațiu. Acest lucru nu este atât de misterios pe cât pare. Fiecare dintre cititorii mei participă într-un joc în care sinele conștient, egotic, pretinde că nu știe ceea ce sinele întreg cu siguranță știe. Din moment ce ego-ul este o parte a sinelui întreg, el trebuie să fie conștient de asemenea cunoștințe. Însă, datorită focalizării sale intense asupra realității fizice, el pretinde că nu știe, până în momentul când se simte capabil a folosi informația într-o manieră fizică.

Așadar, voi aveți acces la sinele interior. Nu sunteți deloc separați de propriul suflet sau entitate. Ego-ul preferă să se considere cârmaciul, vorba vine, deoarece el este cel care

se preocupă în mod direct cu tumultoasele mări ale realității fizice, care se manifestă uneori; și nu vrea să fie distras de la această sarcină.

Întotdeauna există canale psihologice sau psihice care trimit informații înainte și înapoi prin variatele nivele ale sinelui, astfel încât ego-ul acceptă fără nici o întrebare informațiile și datele necesare din regiunile interioare ale personalității. De fapt, poziția sa depinde într-o mare măsură de acceptarea tacită a datelor interioare. Cu alte cuvinte, ego-ul, sinele exterior pe care îl considerați ca fiind sinele vostru, își menține siguranța și aparentul control; deoarece straturile interioare ale personalității voastre, îl susțin în mod constant, asigură operarea corpului fizic și mențin legăturile cu multitudinea de stimuli, care vin atât din factorii exteriori cât și din cei interiori. Sufletul sau entitatea nu este diminuată, ci este îmbogățită prin intermediul reîncarnărilor, prin existența și experiența în realitățile probabile – ceva ce voi explica mai târziu.

Numai fiindcă voi aveți o viziune foarte limitată despre propria voastră entitate, insistați asupra faptului că ea este aproape sterilă în singularitatea sa. În interiorul corpului vostru există milioane de celule, dar voi vă considerați corpul ca fiind un vas, pe care îl aveți în posesie. Într-adevăr voi îl formați, din interior către exterior, și totuși îl formați din substanța vie, iar fiecare particulă minusculă are propria sa conștiință vitală. Există grupări de materie și în mod similar există familii de conștiință, fiecare individualizată și având propriul țel, propriile abilități și potențialuri. Nu există limite ale entității voastre; așadar, cum poate entitatea sau sufletul vostru să aibă limite, căci limitele l-ar îngrădi și i-ar nega libertatea.

Deseori sufletul este privit ca și o piatră prețioasă, care va fi prezentată într-un final ca și un dar oferit lui Dumnezeu; sau este perceput așa cum unele femei și-au privit virginitatea – ceva neprețuit care trebuie să fie pierdut; pierderea lui echivalând cu un dar prețios oferit receptorului.

Multe filozofii susțin această idee – prin care într-un final sufletul va fi returnat unui legiutor principal, sau va fi dizolvat într-o stare nebuloasă, aflată undeva între existență și non existență. În primul rând, sufletul este creativ. El poate fi privit din multe puncte de vedere. Caracteristicile sale pot fi într-o oarecare măsură determinate și într-adevăr majoritatea cititorilor mei pot găsi singuri aceste caracteristici, dacă ar fi suficient de motivați, și dacă aceasta ar fi principala lor preocupare. Sufletul sau entitatea este ea însăși cea mai motivată, cea mai energizată și vitală unitate de conștiință cunoscută în orice univers.

Ea este energie concentrată într-o măsură aproape inimaginabilă. Ea conține potențialuri nelimitate, dar trebuie să își formeze propria identitate și propriile lumi. Ea poartă înăuntrul său responsabilitatea întregii existențe. În interiorul ei există potențialuri ale personalității, care se află dincolo de înțelegerea voastră prezentă. Țineți minte, vorbesc despre propriul vostru suflet sau entitate, cât și despre suflet sau entitate în general. Voi sunteți o manifestare a sufletului vostru. Câți dintre voi ar vrea să își limiteze realitatea, întreaga realitate, la experiența pe care o cunoașteți în prezent?

Voi faceți acest lucru când vă imaginați că sinele vostru prezent, reprezintă întreaga voastră personalitate, sau când insistați ca identitatea voastră, să rămână neschimbată de-a lungul unei nesfârșite eternități.

O asemenea eternitate ar fi într-adevăr moartă. În multe privințe, sufletul este

un Dumnezeu incipient; și mai târziu în această carte vom vorbi despre "conceptul de Dumnezeu". Pentru moment, vom fi preocupați cu entitatea sau sufletul, sinele lărgit care șoptește chiar acum, în ungherele ascunse ale experienței fiecărui cititor.

Sper ca prin această carte să reușesc să vă asigur că sufletul sau entitatea este etern validă, cât și să vă ajut să îi simțiți realitatea sa profundă din interiorul vostru. În primul rând, trebuie să aveți o oarecare idee despre propria voastră structură psihologică și psihică. Atunci când înțelegeți într-o oarecare măsură cine și ce sunteți voi, vă pot explica mult mai clar cine și ce sunt eu. Sper să vă familiarizez cu acele aspecte profund creative ale existenței voastre, astfel încât să le puteți folosi pentru a vă îmbogăți întreaga voastră experiență.

Mulți indivizi își imaginează sufletul ca fiind un ego nepieritor, uitând că ego-ul așa cum îl cunoașteți este doar o mică porțiune a sinelui; în consecință, această secțiune a personalității este pur și simplu proiectată în afară, vorba vine la infinit. Deoarece dimensiunile propriei realități sunt atât de puțin înțelese, conceptele voastre sunt nevoite a fi limitate. Și în ceea ce privește "imortalitatea", omenirea pare a spera la o viitoare dezvoltare a ego-ului, opunându-se ideii că o asemenea dezvoltare ar putea implica schimbarea. Prin intermediul religiilor, omul afirmă că într-adevăr are un suflet, fără măcar a se întreba ce este un suflet; și deseori pare a-l considera un obiect care se află în posesia sa.

Personalitatea, chiar și așa cum o cunoașteți voi, se schimbă constant și nu întotdeauna într-o manieră care poate fi anticipată – de fapt, cel mai adesea într-o manieră imprevizibilă. Voi insistați să vă îndreptați atenția asupra similitudinilor, care sunt manifestate prin propriul vostru comportament, și în jurul acestora voi construiți o teorie care afirmă că sinele urmează un model; pe care voi în schimb l-ați impus asupra sa. Modelul pe care l-ați impus vă împiedică să vedeți sinele, așa cum este el în realitate. Voi proiectați acest punct de vedere distorsionat, asupra concepției voastre privitoare la realitatea sufletului. Așadar, vă gândiți la suflet în lumina unor concepții eronate, pe care le mențineți chiar și în ceea ce privește natura sinelui vostru muritor.

Vedeți, chiar și sinele muritor este mult mai miraculos și minunat decât îl puteți percepe, dispunând de mult mai multe abilități decât îi dați credit. Chiar și atunci când vă gândiți la sinele muritor, nu înțelegeți adevărata natură a percepției sale și din acest motiv, cu greu puteți înțelege cum percepe sufletul. Înainte de toate sufletul percepe și crează. Încă o dată, țineți minte că voi sunteți un suflet acum. În acest moment sufletul din interiorul vostru percepe. În acest moment, metodele sale de percepție sunt aceleași ca și cele din perioada de dinaintea nașterii voastre fizice; și la fel vor fi și după moartea voastră fizică. Așadar, după moartea fizică porțiunea interioară din voi, materialul-suflet, nu își va schimba brusc metodele sale de percepție sau caracteristicile.

Prin urmare, puteți afla acum ce este sufletul. Nu este ceva care vă așteaptă la moartea voastră și nici nu este ceva care trebuie salvat, mântuit, sau ceva care poate fi pierdut. Termenul "să îți pierzi sau să îți salvezi sufletul" a fost interpretat greșit și distorsionat într-un mod vulgar; deoarece el este partea din voi care este într-adevăr indestructibilă. Vom aborda această temă într-o capitol din carte, care tratează conceptul de Dumnezeu și religia.

Așa cum vă cunoașteți propria personalitate - adică acea porțiune din voi pe care o considerați cea mai importantă, partea unică din voi- ea nu va fi niciodată distrusă sau pierdută. Ea este o porțiune din suflet. Nu va fi înghițită de suflet și nici ștersă sau

subjugată de către el; pe de altă parte, nu va putea fi niciodată separată de suflet. Cu toate acestea, ea este doar un singur aspect al sufletului vostru. În termenii voștri, individualitatea voastră va continua să existe, în orice mod doriți să vă gândiți la ea.

Individualitatea voastră continuă să crească și să se dezvolte, dar creșterea și dezvoltarea sa, sunt influențate semnificativ de înțelegerea faptului că deși ea este distinctă și singulară, este de asemenea doar o manifestare a sufletului. În măsura în care înțelege acest lucru, ea învață să își sporească creativitatea și să folosească acele abilități pe care le deține.

Ar fi mult mai ușor să vă spun simplu că individualitatea voastră continuă să existe și să ne limităm la acest lucru. Deși ar fi o învățătură îndeajuns de rezonabilă, ea a mai fost spusă în acest mod și există pericole în simplitatea povestirii. Adevărul este că personalitatea care sunteți acum și personalitatea care ați fost și veți fi – în termenii în care înțelegeți timpul – toate aceste personalități sunt manifestări ale sufletului, ale sufletului vostru.

Așadar, sufletul vostru – sufletul care sunteți voi- sufletul din care faceți parte – acel suflet este un fenomen cu mult mai creativ și miraculos decât ați presupus vreodată. Și când acest lucru nu este clar înțeles, când conceptul este diminuat de dragul simplității, atunci vitalitatea măreață a sufletului vostru nu va putea fi niciodată înțeleasă.

Sufletul vostru deține înțelepciunea, cunoașterea și informațiile care sunt o parte a experienței tuturor personalităților voastre, iar voi aveți acces la aceste informații doar dacă înțelegeți adevărata natură a realității voastre. Lăsați-mă să accentuez încă o dată faptul că aceste personalități există independent, în interiorul sufletului și sunt o parte a lui, fiecare dintre ele fiind liberă să creeze și să se dezvolte.

Cu toate acestea, există o comunicare interioară astfel încât cunoștințele unei personalități sunt disponibile oricărei alte personalități – nu după moartea fizică, ci acum, în momentul vostru prezent. Așa cum am menționat mai devreme, sufletul nu este static. El crește și se dezvoltă chiar prin experiența acelor personalități care îl compun, și spus cât mai simplu cu putință, el este mai mult decât suma părților sale.

În realitate nu există sisteme închise. În sistemul vostru fizic, natura percepției voastre, vă limitează într-o anumită măsură ideea despre realitate, deoarece voi alegeți în mod intenționat, să vă îndreptați atenția înspre o "dimensiune" dată. Dar în esență, conștiința nu poate fi niciodată un sistem închis și toate barierele de o asemenea natură sunt o iluzie. Așadar, sufletul însuși nu este un sistem închis. Atunci când vă gândiți la el, de obicei îl vedeți în această lumină - neschimbător, o citadelă psihică sau spirituală. Dar citadelele nu numai că țin la distanță invadatorii, ci de asemenea împiedică expansiunea și dezvoltarea.

Există multe aspecte foarte dificil a fi exprimate în cuvinte, deoarece vă este atât de teamă să nu vă pierdeți simțul identității, încât vă opuneți ideii că sufletul este un sistem spiritual deschis, un centru puternic de creativitate care se întinde în toate direcțiile - și totuși exact acest lucru este.

Vă spun acest lucru și în același timp vă reamintesc faptul că prezenta voastră personalitate, nu este niciodată pierdută. Alt cuvânt pentru suflet este entitate. După cum vedeți, nu este doar o chestiune de a vă oferi o definiție a sufletului sau a entității, deoarece chiar și pentru a avea o înțelegere sumară dintr-o perspectivă logică, voi ar trebui să îl înțelegeți în termeni spirituali, psihici și electromagnetici; să înțelegeți natura fundamentală atât a conștiinței cât și a materializării. Puteți descoperi intuitiv natura sufletului sau a

entității; și în multe privințe, cunoașterea intuitivă este superioară oricărui alt tip de cunoaștere.

O condiție pentru înțelegerea intuitivă a sufletului este dorința de a-l integra. Dacă dorința este suficient de puternică, veți fi automat conduși către experiențe care se vor finaliza printr-o cunoaștere subiectivă vie și inconfundabilă. Există metode care vă vor ajuta să faceți acest lucru, și eu vă voi oferi câteva către sfârșitul acestei cărți.

Pentru moment, vă prezint un exercițiu simplu și eficient. După ce ați citit până în acest punct, închideți ochii și încercați să simțiți înăuntrul vostru, sursa puterii proprii respirației și a forțelor vieții. O parte dintre voi vor reuși de la prima încercare. Alora le va trebui mai mult timp. Atunci când simțiți în interiorul vostru această sursă, încercați să vizualizați curgerea puterii prin tot corpul vostru fizic, prin degetele de la mâini și de la picioare, prin porii corpului; mergând în toate direcțiile, în centru aflându-vă voi. Imaginați-vă raze continue de lumină ajungând la voi prin frunzis, prin norii de deasupra, trecând prin centrul pământului, extinzându-se către colțurile îndepărtate ale universului.

Nu vreau ca acest exercițiu să fie doar simbolic, deoarece deși el poate începe prin imaginație, este bazat pe fapte iar emanațiile din conștiința și creativitatea sufletului vostru, ajung într-adevăr în exterior. Exercițiul vă va oferi o oarecare idee despre adevărata natură, creativitate și vitalitate a sufletului; din care puteți mai apoi extrage propria voastră energie, voi fiind o porțiune unică și individualizată a lui.

Discuția nu este menită a fi o prezentare ezoterică, fără nici un scop practic în viețile voastre de zi cu zi. Adevărul este că atât timp cât aveți convingeri limitate despre propria voastră realitate, nu puteți obține avantaje din numeroasele voastre abilități; și în timp ce aveți convingeri limitate cu privire la suflet, vă îndepărtați într-o oarecare măsură de sursa existenței și a creativității voastre.

Aceste abilități funcționează fie că sunteți conștienți sau nu de ele, dar deseori acționează împotriva și nu cu cooperarea voastră conștientă; și atunci când într-adevăr le folosiți, sunteți speriați, dezorientați sau confuzi. Indiferent de ceea ce ați fost învățați, trebuie să înțelegeți că în realitate percepțiile nu sunt fizice, în maniera în care termenul fizic este de obicei utilizat. Dacă vă observați în momentul când percepeți informații prin alte simțuri decât cele fizice, trebuie să acceptați că acesta este modul în care funcționează percepția.

Deseori se întâmplă să aveți o viziune foarte limitată despre realitate, astfel încât vă înspăimântați de fiecare dată când percepeți orice experiență, care nu se încadrează în limitele ei. Nu vorbesc doar despre acele abilități care sunt numite în sens generic "percepții extrasenzoriale". Aceste experiențe vi se par a fi de necrezut doar fiindcă pentru o perioadă atât de lungă de timp, ați negat existența oricărui date, pe care nu le-ați perceput prin intermediul simțurilor fizice.

Așa numita percepție extrasenzorială vă oferă doar o idee brută și distorsionată, a metodelor prin care sinele interior primește informație; dar conceptele construite în jurul lui, sunt cel puțin mai aproape de adevăr, prin urmare reprezintă un progres față de ideea că puteți percepe doar prin intermediul simțurilor exterioare.

Este aproape imposibil să separați o discuție despre natura sufletului, de o discuție despre natura percepției. Foarte pe scurt, haideți să recapitulăm câteva chestiuni: Voi formați materia fizică și lumea fizică pe care o cunoașteți. Despre simțurile fizice se poate spune că ele crează lumea fizică, deoarece vă forțează să percepeți într-o manieră fizică, un câmp disponibil de energie; și prin faptul că impun un model extrem de specializat, asupra

acestei dimensiuni a realității. Folosind simțurile fizice, nu puteți percepe realitatea în altă manieră.

Această percepție fizică nu alterează în nici un fel percepția nativă, fundamentală și liberă, care este caracteristică sinelui interior; ea fiind o parte a sufletului care se află în profunzimea voastră. Sinele interior își cunoaște relația cu entitatea. Puteți spune că el este o porțiune a sufletului, care acționează ca un mesager între suflet și prezenta voastră personalitate.

Trebuie de asemenea să înțelegeți că deși folosesc termeni ca "suflet", "entitate", "sine interior", "personalitate prezentă", fac acest lucru doar de dragul conveniențelor, în realitate ele fiind interconectate; neexistând nici un punct unde una începe și cealaltă se sfârșește.

Puteți vedea foarte ușor acest fapt dacă vă gândiți la modul în care psihologii folosesc termenii "ego", "subconștient" și chiar "inconștient". Ceea ce pare subconștient poate deveni conștient în momentul următor. O motivație inconștientă poate fi de asemenea conștientă la un moment dat. Chiar dacă folosiți acești termeni, experiența ar trebui să vă spună că însuși cuvintele crează separație, care nu există în realitate.

Voi păreți a percepe exclusiv prin intermediul simțurilor fizice, și totuși, trebuie doar să vă lărgiți ideile voastre despre realitate, pentru a descoperi că până și sinele vostru egotic, va accepta bucuros existența informațiilor nonfizice.

În timp ce face acest lucru el își va schimba automat propriile idei despre natura sa. Orice act de percepție îl schimbă pe cel care percepe, așadar sufletul, fiind considerat cel care percepe, trebuie de asemenea să se schimbe. Nu există diviziuni reale între cel care percepe și obiectul care aparent este perceput. În multe privințe, lucrul perceput este o anexă a celui care percepe. Poate părea ciudat, dar toate procesele sunt mentale, sau dacă preferați, procese psihice. Ce am spus este o explicație extrem de simplă, dar cu toate acestea gândul creează realitatea. După aceea, creatorul gândului percepe obiectul și nu înțelege conexiunea dintre el și acel lucru care aparent este separat.

Această caracteristică de a materializa gândurile și emoțiile în realitatea fizică, este un atribut al sufletului. În realitatea voastră, aceste gânduri sunt materializate în forme fizice. În alte realități, ele pot fi "construite" într-o manieră complet diferită. Așadar, sufletul vostru, ceea ce voi sunteți, construiește realitatea voastră fizică, în concordanță cu natura gândurilor și a așteptărilor pe care le aveți.

Prin urmare, puteți vedea foarte rapid cât de importante sunt emoțiile voastre subiective. Această cunoaștere – că universul este o îmbinare de idei – poate să vă ofere imediat indicii, care vă vor permite să vă schimbați într-o manieră benefică, mediul și împrejurările. Atunci când nu înțelegeți natura sufletului și nu realizați că gândurile și emoțiile voastre formează realitatea fizică, în acel moment vă simțiți neputincioși în a o schimba. În capitolele următoare ale cărții, sper să vă ofer câteva informații practice, care vă vor permite să vă modificați în mod benefic natura și structura vieții voastre de zi cu zi.

Sufletul percepe toate experiențele într-un mod direct. Majoritatea experiențelor de care sunteți conștienți vin ambalate în formă fizică, iar voi confundați ambalajul cu experiența și nu vă gândiți să vă uitați în interiorul ei. Lumea pe care o cunoașteți este una dintre infinitele materializări luate de conștiință; și din acest motiv ea este validă.

Însă, sufletul nu are nevoie să urmeze legile și principiile încorporate în realitatea fizică, și nici nu este dependent de percepția fizică. Modul în care percepe este orientat spre manifestări și evenimente care sunt mentale și se află, vorba vine, sub

evenimentele fizice așa cum le cunoașteți voi. Percepțiile sufletului nu sunt dependente de timp, deoarece timpul este un camuflaj fizic care nu se aplică realității nonfizice.

Îmi este dificil să vă explic cum funcționează experiența directă, dar vă puteți imagina că există un câmp total de percepție, neștiutor față de indici fizici de genul mărime, culoare, greutate, direcție, cu ajutorul cărora vă exprimați percepțiile voastre fizice.

Cuvintele sunt folosite pentru a povesti o experiență, dar evident ele nu sunt experiența pe care încercă să o descrie. Experiența voastră fizică, subiectivă, este atât de strâns legată de gândirea în cuvinte, încât vă este aproape imposibil să vă imaginați o experiență, care nu este exprimată prin gânduri-cuvinte.

Acum, fiecare eveniment de care sunteți conștienți este deja o traducere a unui eveniment interior, un eveniment psihic sau mental care este perceput direct de către suflet, fiind tradus în termeni fizici de către porțiunile orientate fizic ale sinelui.

Nici nu mai trebuie spus că sufletul nu necesită un corp fizic pentru procesele de percepție; că percepția nu este dependentă de simțurile fizice; că experiența continuă, fie că voi existați în această viață sau în alta; că metodele fundamentale de percepție ale sufletului operează în interiorul vostru, chiar și în timp ce citiți această carte. De asemenea, experiența din sistemul fizic este dependentă de o formă fizică și de simțurile fizice – încă o dată, deoarece acestea interpretează realitatea și o transpun în date fizice. Anumite indicii ale experienței directe a sufletului, pot fi obținute închizând temporar simțurile fizice – refuzând să le folosiți ca metode de percepție și utilizând alte metode. Într-o anumită măsură, voi faceți aceste lucruri în starea de vis, dar chiar și atunci, în multe vise, tindeți a interpreta experiențele în termeni fizici iluzorii.

Majoritatea viselor pe care vi le amintiți, sunt de o asemenea natură. Percepțiile sufletului operează relativ nestingherite, la anumite nivele ale somnului. Voi beți, vorba vine, din fântâna pură a percepției. Voi comunicați cu alte regiuni ale ființei voastre și cu sursa creativității. Aceste experiențe, nefiind traduse în mod fizic, nu se mențin dimineața. Voi nu vi le amintiți ca fiind vise. Totuși, visele pot fi formate mai târziu în cursul acelei seri, din informația obținută în timpul a ceea ce voi numiți "experiență în profunzime". Acestea nu vor fi traduceri exacte ale experienței, ci mai degrabă a naturii culiselor de vis – un lucru total diferit.

Acest nivel specific de conștiință, care se manifestă în starea de somn, nu a fost încă localizat de cercetătorii voștri. În timpul lui este generată energie, care face ca starea de vis să fie posibilă. Este adevărat că visele îi permit sinelui orientat fizic, să își clarifice experiența curentă, dar este de asemenea adevărat că acea experiență se reîntoarce mai apoi la componentele sale inițiale. Ea se dezintegrează, vorba vine. Porțiuni din ea sunt reținute ca date fizice "din trecut", dar întreaga experiență se reîntoarce la starea sa inițială.

Sufletul există "etern", fiind separat de camuflajul fizic de care aveți nevoie pentru a-l înțelege. Existența fizică este doar o modalitate prin care sufletul alege să se împlinească. Cu alte cuvinte, sufletul și-a creat o lume pe care voi să o locuiți și să o schimbați - o sferă completă de activitate în care într-adevăr pot apărea noi evoluții și noi forme de conștiință. Într-un fel, voi vă creați încontinuu sufletul, la fel cum el vă creează încontinuu.

Sufletul sau alte porțiuni ale sinelui nu sunt niciodată diminuate. Sufletul poate fi perceput ca și un câmp de energie electromagnetică, din care voi faceți parte. Dacă îl priviți

din această perspectivă, el este un câmp de energie concentrată – un reactor de probabilități și acțiuni probabile care doresc să fie împlinite; o grupare de conștiințe nonfizice care se cunosc pe sine ca fiind o identitate. Priviți în acest mod: Tânăra femeie prin care vorbesc a scris cândva într-un poem și citez: "Acești atomi vorbesc și își spun că sunt numele meu".

Corpul vostru fizic este un câmp de energie care deține o anumită formă, și atunci când cineva vă întreabă care este numele vostru, buzele voastre rostesc silabele lui – și totuși numele nu aparține atomilor și moleculelor din buzele voastre. Numele are înțeles doar pentru voi. Nu puteți pune degetul pe propria voastră identitate, deoarece ea nu se găsește în interiorul corpului vostru. Chiar dacă ați putea călători în interiorul lui, nu ați putea găsi locația identității voastre, și cu toate acestea spuneți "Acesta este corpul meu" și "Acesta este numele meu".

Dacă chiar și în interiorul corpului vostru nu vă puteți găsi, atunci unde se află această identitate care susține că stăpânește celulele și organele, ca și cum ar fi ale sale? În mod evident, identitatea voastră are o oarecare legătură cu corpul, întrucât nu aveți nici o problemă, în a distinge corpul vostru de cel al altei persoane, și în mod sigur nu întâmpinați probleme în a distinge între corpul vostru și un scaun pe care ați putea sta.

Dintr-o perspectivă mai cuprinzătoare, identitatea sufletului poate fi privită din același punct de vedere. Ea știe cine este, și este mult mai sigură de singularitatea sa, decât este sinele fizic față de identitatea lui. Și totuși, unde poate fi localizată identitatea sufletului, în interiorul acestui câmp de energie electromagnetică?

Sufletul își regenerează toate porțiunile sale și vă oferă identitatea voastră, iar atunci când ar trebui întrebat "Cine ești?", el ar răspunde simplu, "Eu sunt eu", răspunzând de asemenea și pentru voi.

Din perspectiva felului în care înțelegeți psihologia, sufletul poate fi considerat o identitate primară, o îmbinare de numeroase conștiințe individuale – un sine nelimitat, care este totuși capabil a se exprima în multe maniere și forme, menținându-și propria sa identitate, propriul "eu sunt"; chiar și atunci când este conștient că "eu sunt", poate face parte din alt "eu sunt". Sunt sigur că vi se va părea de necrezut, dar adevărul este că acest eu sunt este menținut chiar dacă, în mod figurat vorbind, el ar putea să se contopească sau să călătorească prin alte asemenea câmpuri energetice. Cu alte cuvinte, se desfășoară un schimb între suflete sau entități și nu există nici un sfârșit al posibilităților, atât de dezvoltare cât și de expansiune. Încă o dată, sufletul nu este un sistem închis.

Voi puneți asemenea limite rigide asupra definițiilor voastre și asupra sinelui, deoarece existența voastră prezentă este atât de focalizată într-o regiune îngrădită, încât proiectați aceste limite asupra conceptelor voastre despre suflet. Vă faceți griji pentru identitatea voastră fizică și vă limitați expansiunea percepției voastre, fiindcă vă este frică că nu vă veți putea descurca cu un astfel de influx, păstrându-vă în același timp individualitatea.

Sufletul nu îi este frică că își poate pierde identitatea. El este sigur de sine. El caută încontinuu. Nu îi este frică de a fi copleșit de experiență sau percepție. De exemplu, nu vă ați teme de telepatie dacă ați avea o înțelegere mai amplă, despre natura identității voastre; căci în spatele acestei griji, se află neliniștea că ea va fi anihilată de sugestiile și gândurile altora.

Nici un sistem psihologic și nici o conștiință nu este îngrădită în interiorul sistemului vostru, indiferent de aparențele care susțin contrariul. Așa cum deseori s-a spus,

sufletul este un călător; dar conform paradigmelor voastre, el este de asemenea creatorul tuturor experiențelor și destinațiilor. În timp ce străbate lumi, el le creează în mod constant.

Aceasta este natura adevărată a existenței psihologice, din care voi sunteți un fragment. Așa cum am menționat mai înainte, vă voi oferi mai târziu câteva sugestii practice, care vă vor permite să recunoașteți câteva dintre abilitățile voastre ascunse și să le utilizați pentru propria dezvoltare, plăcere și educație.

În esență, conștiința nu este construită în jurul acelor noțiuni de bine și de rău, cărora le acordați în prezent importanță. Prin analogie, nici sufletul nu este. Acest lucru nu înseamnă că în sistemul vostru sau în alte sisteme, nu există aceste probleme iar binele nu este preferabil răului. Ci pur și simplu înseamnă că sufletul știe că binele și răul sunt manifestări ale unei realități mult mai mărețe.

Vreau să subliniez încă o dată, deși toate acestea sună complicat atunci când sunt spuse, ele devin mult mai clare atunci când veți învăța într-o manieră intuitivă, să trăiți ceea ce sunteți; iar dacă nu puteți călătorii în interiorul corpului vostru fizic pentru a vă găsi identitatea, puteți călătorii prin sinele vostru psihologic.

Există mult mai multe minuni care pot fi descoperite prin această explorare interioară, decât puteți crede până în momentul când începeți o astfel de călătorie. Voi sunteți un suflet; voi sunteți o manifestare specifică a unui suflet și este un nonsens absolut, să vă gândiți că puteți rămâne ignoranți față de natura ființei voastre. Poate că nu veți putea să exprimați clar prin cuvinte ceea ce simțiți, dar acest lucru nu va nega în nici un fel valoarea sau validitatea experienței care va fi a voastră, de îndată ce veți începe să priviți în interior.

În funcție de preferințele voastre, puteți numi această experiență o explorare spirituală, psihică sau psihologică. Nu veți încerca să vă găsiți sufletul. În acea privință, nu este nimic de găsit. El nu este pierdut și voi nu sunteți pierduți. Cuvintele pe care le folosiți poate că nu vor schimba starea de fond a lucrurilor, dar intenția voastră cu siguranță o va face.

Capitolul 7: Potențialul sufletului

Voi credeți că dețineți doar o singură formă, adică cea fizică pe care o percepeți. De asemenea, vi se pare că forma voastră poate exista doar într-un singur loc, la un moment dat de timp. Într-adevăr, voi aveți aspecte pe care nu le percepeți și creați diverse tipuri de forme pentru diferite scopuri, chiar dacă nici pe acestea nu le percepeți, prin intermediul simțurilor fizice.

Simțul vostru principal al identității este dat de corpul fizic, prin urmare este extrem de dificil să vă imaginați fără el, în afara lui sau în orice manieră deconectat de el. Forma este rezultatul energiei focalizate și structura sa este alcătuită din imagini-idee emoționale sau psihice, care sunt direcționate cu însuflețire. Intensitatea este foarte importantă.

Dacă aveți o dorință veridică de a fi altundeva de exemplu, atunci fără a realiza în mod conștient acest lucru, poate apărea în acel loc o formă pseudofizică, identică cu a voastră. Dorința va purta urma personalității și a imaginii create de voi, chiar dacă nu sunteți conștienți de imaginea sau apariția sa în acea locație.

Deși această imagine-gând nu este în mod obișnuit percepută de alte persoane, este posibil ca în viitor instrumentele științifice să o poată percepe. O asemenea imagine poate fi percepută de cei care și-au dezvoltat folosirea simțurilor interioare. Orice activitate mentală intensă – un gând sau o emoție- nu va fi construită doar într-o manieră fizică sau pseudofizică, ci într-o oarecare măsură, va purta de asemenea urma personalității, care a conceput-o în momentul inițial.

Există multe asemenea forme incipiente sau latente. Pentru a vă ajuta să vă faceți o idee despre ce vorbesc, v-ați putea gândi la ele ca fiind imagini fantomă, sau imagini umbră, desi acestea sunt doar niște analogii. Ele sunt forme aflate în fundalul materiei, care nu au apărut complet în realitatea fizică cunoscută de voi; dar cu toate acestea sunt suficient de veridice, pentru a fi construite.

Într-adevăr, dacă le-ați putea vizualiza, le-ați considera ca fiind reale. De fapt, fiecare individ trimite frecvent în exterior asemenea imagini-copie ale sale, deși gradul de materializare a lor poate să difere, unele dintre forme nefiind atât de clare. Totuși, ele nu sunt simple proiecții sau imagini "plate". Ele au un efect specific asupra atmosferei și se "materializează" într-o manieră dificil de explicat, deși în anumite momente pot coexista cu

obiecte și forme fizice, sau pot fi chiar suprapuse peste acestea. În acest caz, există o interacțiune specifică, un interschimb care se desfășoară sub percepția fizică.

De exemplu, puteți avea o dorință subită de a sta lângă un țârm iubit, îndepărtat și totuși familiar. Această dorință intensă ar acționa mai apoi ca un miez de energie, proiectat de mintea voastră în exterior, fiindu-i oferit o formă creată de voi. Locul pe care l-ați vizualizat ar atrage mai apoi forma, care s-ar plasa instantaneu acolo. Acest lucru se întâmplă foarte des.

În circumstanțe normale ea nu ar putea fi văzută. Pe de altă parte, dacă dorința ar fi mai intensă, miezul energetic ar fi mai mare și o porțiune din propriul vostru flux al conștiinței va fi transmis formeii; astfel încât pentru moment, ați putea simți în cameră un aer sărat, sau veți percepe diferit mediul în care se găsește această pseudoimagine.

Intensitatea percepției va varia semnificativ. Forma voastră fizică este rezultatul unei intense focalizări emoționale. Energia fantastică a psihicului vostru, nu numai că a creat corpul vostru fizic, ci îl și menține. El nu este un obiect continuu, deși vi se pare a fi îndeajuns de stabil atât timp cât există. Cu toate acestea, el este într-o stare de continuă pulsație și datorită naturii energiei și a construcției sale, corpul comută în două poziții: deschis și închis.

Este dificil a explica acest lucru și momentan nu este absolut necesar să înțelegeți motivele acestei pulsații; dar chiar și în mod fizic, voi "nu sunteți aici" la fel de des pe cât "sunteți aici". Intensitatea și focalizarea voastră emoțională, creează formele aflate în afara corpului vostru fizic, iar durata și gradul lor de materializare, sunt influențate de intensitatea inițială a emoției.

Așadar, spațiul vostru este umplut cu forme incipiente, suficient de veridice, aflate în spatele structurii obișnuite a materiei, pe care o percepeți.

De fapt, aceste proiecții sunt trimise constant în afară. Unele dintre instrumentele științifice mai sofisticate ar arăta clar, nu numai existența unor asemenea forme, ci și a vibrațiilor situate în variate câmpuri de intensitate, care înconjură obiectele fizice pe care le percepeți.

Pentru a clarifica mai mult lucrurile, uitați-vă la orice masă din camera voastră. Ea este fizică, solidă și o percepeți ușor. Acum, de dragul unei analogii, imaginați-vă că în spatele mesei se află încă o masă, asemănătoare dar mai puțin fizică, și în spatele acesteia încă una și încă una în spatele aceleia, fiecare dintre ele fiind mai dificil a fi percepută, dispărând în invizibilitate. Iar în fața mesei se află o masă exact ca aceasta, dar mai puțin fizică decât masa "reală" – ultima, la rândul ei având o succesiune de mese chiar mai puțin fizice, mese care se proiectează în exterior. Și la fel pentru fiecare latură a mesei.

Tot ceea ce vi se arată în mod fizic, există de asemenea într-o altă formă pe care nu o percepeți. Voi percepeți doar realitățile care ating un anumit "nivel", atunci când par a fuziona în materie. De fapt, ele există într-o manieră validă și în alte dimensiuni.

Există de asemenea realități care sunt "relativ mai valide" decât a voastră; în comparație și strict pentru o analogie de exemplu, masa voastră ar părea nefocalizată, asemănătoare acelor mese neclare pe care ni le imaginăm.

Astfel, ați obține un fel de "supermasă". Sistemul vostru de realitate nu este unul format din cea mai puternică focalizare a energiei. Pur și simplu el este cel în care voi sunteți conectați, o parte integrantă a lui. Din acest motiv îl percepeți.

Așadar, alte porțiuni ale voastre care nu intră în atenția voastră conștientă, sunt localizate în ceea ce ați putea numi un supersistem de realitate, în care conștiința învață să manipuleze și să perceapă concentrări de energie mult mai puternice; și într-adevăr să construiască "forme" de o natură diferită.

Ideea voastră despre spațiu este foarte distorsionată, deoarece din punctul vostru de vedere, spațiul este pur și simplu locul unde nu poate fi perceput ceva. Evident, el conține toate tipurile de fenomene, care aparent nu produc nici un efect asupra mecanismelor voastre de percepție. Acum, în diferite ocazii și într-o oarecare măsură, vă puteți conecta la aceste sisteme – și faceți intermitent acest lucru, deși în multe cazuri experiența acestor conexiuni este pierdută, deoarece nu este înregistrată în mod fizic.

Gândiți-vă încă o dată la forma pe care ați trimis-o pe malul mării. Deși ea nu a fost echipată cu simțurile voastre fizice, într-o oarecare măsură, ea a fost capabilă a percepe. Ați proiectat-o fără să vă dați seama, prin intermediul unor legi pe deplin naturale. Forma s-a construit prin intensitatea dorinței voastre emoționale. Imaginea proiectată își urmează apoi propriile legi ale realității și într-o oarecare măsură, într-un grad mai mic decât al vostru, are o conștiință.

Folosind din nou o analogie, voi sunteți trimiși în afară de către un suprasine, care și-a dorit foarte mult existența în formă fizică. Nu sunteți o marionetă a acestui suprasine. Voi vă veți urma propriile linii de dezvoltare și prin intermediul unor mijloace mult prea complexe pentru a fi explicate aici, veți îmbogăți experiența suprasinelui și natura realității sale. De asemenea, voi vă asigurați propria dezvoltare și sunteți capabili a accesa abilitățile suprasinelui.

Niciodată nu veți fi absorbiți de sinele care astfel prezentat pare atât de superior. Așa cum am menționat mai înainte, datorită faptului că existați, voi trimiteți proiecții ale voastre. Nu există nici un sfârșit al realității conștiinței și nici a mijloacelor de materializare a sa. Și nici nu există vreun sfârșit al tuturor dezvoltărilor posibile, pentru fiecare identitate.

Permiteți-mi să clarific încă o dată ceea ce am spus: Prezenta voastră personalitate, așa cum vă gândiți la ea, este într-adevăr "nepieritoare" și după moarte continuă să crească și să se dezvolte.

Am menționat încă o dată acest aspect în mijlocul discuției noastre, pentru a nu vă simți pierduți, respinși sau insignifianți. Evident, există un număr infinit de nuanțe ale tipurilor și familiilor de forme despre care am vorbit. Acea energie care este proiectată de "suprasinele" nostru, acea scânteie de unicitate măreață care a condus la nașterea voastră fizică, acel imbold unic; este similar într-un sens cu vechiul concept al sufletului, exceptând faptul că el arată doar o parte a poveștii.

În timp ce voi continuați să existați și să vă dezvoltați ca o individualitate, sinele vostru întreg, sufletul, are un potențial atât de vast, încât el nu poate fi niciodată exprimat complet printr-o singură personalitate; așa cum am explicat sumar în capitolul precedent.

Acum, prin intermediul intensei focalizări emoționale, voi puteți crea și proiecta o formă către o altă persoană, care o poate percepe mai apoi. Acțiunea poate fi îndeplinită în mod conștient sau inconștient; și acest aspect este destul de important. Discuția nu privește așa zisa forma astrală – ea fiind ceva complet diferit. Corpul fizic este materializarea formei astrale.

Acea formă nu părăsește corpul pentru o perioadă mai lungă de timp și nu este

cea care este proiectată, în cazurile asemănătoare analogiei malului mării, folosită mai devreme. În prezent voi sunteți centrați nu numai în corpul vostru fizic, ci și în interiorul unor frecvențe specifice de evenimente, pe care le interpretați ca fiind timp. Există simultan și într-o formă la fel de validă, atât alte perioade istorice, precum și o multitudine de personalități care se reîncarnează. Încă o dată, pur și simplu nu sunteți conectați la aceste frecvențe.

Puteți ști ce s-a întâmplat în trecut și puteți avea o istorie, deoarece conform regulilor jocului acceptate de voi, credeți că numai trecutul poate fi perceput, nu și viitorul. Dacă regulile jocului ar fi diferite, ați putea avea istorii ale viitorului în prezent.

În alte nivele de realitate, regulile jocului sunt schimbate. Conform paradigmei voastre, după moarte sunteți mai liberi spre a percepe. Viitorul apare la fel de limpede ca și trecutul. Chiar și acest lucru este oarecum complicat, deoarece nu există doar un singur trecut. Voi acceptați ca fiind reale numai anumite manifestări ale evenimentelor și le ignorați pe celelalte. Am menționat evenimentele. Există de asemenea trecături probabile, situate în afara înțelegerii voastre. Voi alegeți o parte dintre ele și le percepeți ca fiind singurele posibile, neînțelegând că le-ați selectat dintr-o varietate infinită de evenimente.

Evident, există viitoruri probabile și prezenturi probabile. Încerc să vorbesc despre ele în termenii voștri, deoarece trebuie să înțelegeți că în esență, "trecut", "prezent" și "viitor" au la fel de mult sens din punctul de vedere al experienței reale, pe cât au cuvintele "ego", "conștient", sau "inconștient".

Voi nu sunteți doar un fragment a altor sine-uri independente, fiecare dintre ele centrat în propria realitate, ci aveți de asemenea o relație interdependentă cu ele. Datorită acestei relații, experiența voastră nu trebuie să fie limitată de către mecanismele fizice de percepție. Puteți obține cunoștințe care aparțin acestor sine-uri independente. Puteți învăța să vă îndreptați atenția dincolo de realitatea fizică, să învățați metode noi de percepție care vă vor permite să vă lărgiți conceptele voastre privitoare la realitate, și să vă îmbogățiți foarte mult experiența.

Numai deoarece voi credeți că experiența fizică este singura validă, nu vă trece prin minte să căutați și alte realități. Telepatia și clarviziunea vă pot oferi indicii, asupra altor modalități de a percepe; și voi sunteți de asemenea implicați în experiențe specifice, atât în perioada cât sunteți treji, cât și atunci când dormiți.

Așa numitul flux al conștiinței este pur și simplu un flux mic de gânduri, imagini și impresii, care face parte dintr-un flux mult mai profund, ce reprezintă marea voastră experiență și existență. Voi vă petreceți ziua examinând acest mic flux, și astfel sunteți hipnotizați de curgerea sa și captivați de mișcarea sa. Aceste fluxuri ale percepției și conștiinței se desfășoară simultan, fără ca voi să le observați; și totuși ele sunt o parte din voi, reprezentând aspecte, evenimente, acțiuni și emoții, toate valide; iar în alte dimensiuni ale realității, voi luați parte la ele.

Voi sunteți la fel de mult implicați în aceste realități, precum sunteți în cea în care v-ați îndreptat atenția voastră principală. Ca și o regulă, în timp ce sunteți în întregime preocupați de corpul și sinele vostru fizic, vă îndreptați atenția către fluxul conștiinței care pare a fi în rezonanță cu el. Aceste alte fluxuri ale conștiinței sunt conectate cu forme-sine pe care nu le percepeți. Cu alte cuvinte, corpul este doar o manifestare a ceea ce sunteți într-o realitate, deoarece în alte realități voi dețineți forme diferite.

"Voi" nu sunteți separați de aceste fluxuri alternative ale conștiinței și doar intensitatea atenției voastre, nu vă permite să le accesați, sau să accesați evenimentele

asociate lor. În schimb, dacă vă gândiți la fluxul conștiinței voastre ca fiind transparent, atunci puteți învăța să vă uitați prin interiorul lui către acele fluxuri, care există în alte dimensiuni ale realității. Puteți învăța să strapungeți fluxul actual și să le percepeți pe cele care rulează în paralel. Ideea este că vă limitați experiența la sinele pe care îl cunoașteți, doar dacă doriți acest lucru și dacă nu înțelegeți că acel sine nu reprezintă întreaga voastră identitate.

Deseori vă conectați fără să știți la aceste fluxuri ale conștiinței – deoarece ele sunt o parte a aceluiași curs al identității voastre. Așadar, toate sunt interconectate.

Orice demers creativ vă angrenează într-un proces de cooperare, în care învățați să accesați aceste fluxuri și să reveniți la conștiința normală, având o percepție multidimensională, mai extinsă decât cea percepută din acel flux limitat al conștiinței, cel cu care sunteți familiarizați. Din acest motiv marea creativitate este multidimensională. Originea sa nu își are sursa într-o singură realitate ci în mai multe, și este nuanțată cu multiplicitatea acelor trăsături.

Marea creativitate întotdeauna pare mai măreață decât dimensiunea și realitatea sa pur fizică. În contrast cu așa numitul obișnuit, ea apare aproape ca o intruziune. Ea taie răsuflarea. O asemenea creativitate îi amintește fiecărui om de propria sa realitate multidimensională. Așadar, cuvintele "cunoaște-te pe tine însuși", înseamnă mult mai mult decât au presupus vreodată majoritatea persoanelor. În momentele de solitudine, puteți deveni conștienți de aceste fluxuri ale conștiinței. De exemplu, în anumite momente, puteți auzi cuvinte sau vedea imagini, care par a fi decontextualizate față de gândurile voastre. În funcție de educația, convingerile și fundalul vostru, le puteți interpreta în orice variantă posibilă. Din acest motiv, ele pot provenii din mai multe surse. Cu toate acestea, în multe ocazii voi nu sunteți atenți atunci când vă conectați la aceste fluxuri ale conștiinței, deschizând temporar un canal către nivelele de realitate, în care celălalte porțiuni din voi sunt prezente.

Unele dintre acestea sunt gânduri, despre ceea ce voi ați numi un sine aflat într-o altă reîncarnare, într-o altă perioadă istorică. În funcție de înclinațiile voastre, supleței psihice, curiozității și dorinței pentru cunoaștere, puteți "intra în contact" cu un eveniment în care un sine probabil este implicat. Cu alte cuvinte, puteți deveni conștienți de o realitate mult mai măreață, decât cea pe care o cunoașteți acum, și puteți folosi abilități despre care nici nu știți că le aveți. Puteti fi absolut convinși că propria voastră conștiință și identitate, nu este dependentă de lumea în care vă îndreptați acum atenția. Dacă toate acestea nu ar fi adevărate, nu aș scrie acum această carte și voi nu ați citi-o.

Aceste experiențe ale voastre se desfășoară cu ușurință, fie că voi sunteți treji sau dormiți, dar în timp ce sunteți treji în mod frecvent le blocați. În starea de vis voi sunteți mult mai conștienți de ele, deși există un proces final al visului care deseori se suprapune peste acele experiențe psihologice și psihice; și din păcate, ceea ce vă amintiți în mod obișnuit, este doar versiunea finală a visului.

În această versiune, experiența fundamentală este convertită pe cât posibil în termeni fizici. Așadar, ea este distorsionată. Procesul final de retușare nu este realizat de straturile profunde ale sinelui, ci este mai mult decât v-ați aștepta, un proces conștient.

Un mic punct de vedere ar putea explica ceea ce vreau să vă arăt. Dacă nu vreți să vă amintiți un vis specific, voi înșivă cenzurați memoria sa la nivelele apropiate de conștiința normală. Foarte des vă puteți surprinde în momentul când renunțați intenționat la memoria unui vis. Procesul de retușare apare aproape la același nivel, deși nu în totalitate.

Datorită acestuia, experiența fundamentală este pe cât posibil camuflată în formă fizică. Acest lucru nu este realizat deoarece vreți să înțelegeți experiența, ci fiindcă refuzați să o acceptați ca fiind în esență nonfizică. Nu toate visele sunt de o asemenea natură. Unele vise se desfășoară în zone fizice sau mentale, care sunt apropiate de activitățile voastre zilnice și în acest caz nu este necesar vreun proces de camuflare. Cu toate acestea, în zonele profunde ale experienței somnului - acelea care în paranteză fie spus, nu au fost încă descoperite de către cercetători în așa zisele laboratoare ale viselor – voi sunteți în comunicare cu alte porțiuni ale identității voastre și cu alte realități în care își au existența.

În aceste stări voi lucrați la îndeplinirea unor scopuri, care pot să fie sau să nu fie în acord cu interesele voastre, așa cum le cunoașteți voi. Voi învățați, studiați, vă jucați, și nu sunteți deloc adormiți, așa cum vă gândiți la acest termen. Sunteți foarte activi. Sunteți implicați în munca de profunzime, în provocările existenței.

Acum, lăsați-mă să subliniez faptul că voi nu sunteți pur și simplu inconștienți. Păreți a fi așa, deoarece ca și o regulă, dimineața nu țineți minte nimic din toate acestea. Într-o anumită măsură unii oameni sunt conștienți de asemenea activități și există metode care vă vor permite să vi le reamintiți.

Nu vreau să minimalizez importanța stării normale de conștiință; de exemplu cea în care citiți această carte. După câte s-ar presupune voi sunteți treji, deși atunci când sunteți în această stare, vă odihniți mult mai mult, decât atunci când sunteți în așa numita stare nocturnă inconștientă. În acea stare vă înțelegeți într-o mare măsură propria realitate, și sunteți liberi să folosiți abilitățile din timpul zilei, pe care le-ați ignorat sau negat.

Spus foarte simplu, în starea de somn conștiința voastră deseori părăsește corpul. Voi comunicați cu persoanele pe care le-ați cunoscut în alte nivelele ale realității, dar dincolo de acest lucru vă mențineți și vă revitalizați în mod creativ propria imagine fizică. Voi procesați experiența de zi cu zi, o proiectați în ceea ce credeți că este viitorul și alegeți dintr-un număr infinit de evenimente probabile, pe acelea pe care le veți materializa în manieră fizică; începând procesele mentale și psihice, care le vor aduce în realitatea tridimensională.

În același timp, voi trimiteți aceste informații tuturor celorlalte porțiuni ale identității voastre, ea fiind prezentă în realități complet diferite; și în același timp primiți informații importante de la acele porțiuni. Voi nu pierdeți contactul cu sinele vostru din starea de trezie, ci pur și simplu nu vă concentrați asupra lui. Vă îndreptați atenția în altă parte. În timpul zilei voi inversați procesul. Folosind o analogie, dacă v-ați uita la sinele vostru de zi cu zi dintr-o altă perspectivă, ați putea descoperi că acel sine fizic din starea de trezie este la fel de ciudat, precum considerați că este sinele din starea de somn. Cu toate acestea, analogia nu va sta în picioare, pur și simplu deoarece acest sine din starea de somn, este mult mai bine informat decât sinele din starea de trezire, cel de care sunteți atât de mândrii.

Aparenta separare nu este arbitrară și nici nu este impusă cu forța asupra voastră. Ea este pur și simplu cauzată de stadiul actual al dezvoltării voastre și într-adevăr variază. Mulți oameni fac excursii în alte realități – vorba vine înoată prin alte fluxuri ale conștiinței, iar aceasta este o parte obișnuită a vieții lor. Uneori apar pești ciudați în aceste ape!

În termenii voștrii, evident că eu sunt unul dintre aceștia, înotând prin alte regiuni ale realității și observând o dimensiune a existenței, care este mai degrabă a voastră decât a mea. Așadar, există canale care leagă aceste fluxuri ale conștiinței, și ele sunt simbolice

pentru experiențele psihice și psihologice; călătorii care pot fi realizate atât din dimensiunea mea, cât și din a voastră.

Inițial, Ruburt, Joseph și eu am făcut parte din aceeași entitate, sau identitate globală; așadar, simbolic vorbind, există curenți psihici care ne unesc. Toate acestea fuzionează în ceea ce a fost deseori comparat cu un ocean de conștiință, o fântână din care țâșnesc toate realitățile. Teoretic, dacă începeți de la o conștiință, le puteți găsi pe toate celălalte.

Deseori ego-ul funcționează ca și un barieră care ascunde alte percepții – nu deoarece acesta este rolul lui, sau fiindcă natura lui cere ca el să se comporte într-o asemenea manieră, sau fiindcă aceasta este funcția sa principală; ci pur și simplu deoarece vouă vi s-a spus că scopul unui ego este mai degrabă de a restrânge, decât a extinde. De fapt, voi vă imaginați ego-ul ca fiind o porțiune foarte slabă a sinelui, o porțiune care trebuie să se apere împotriva altor regiuni mai puternice, persuasive și într-adevăr mult mai periculoase; așadar l-ați antrenat spre a purta ochelari de cal, împotriva înclinațiilor sale naturale.

Ego-ul nu vrea să înțeleagă, să interpreteze realitatea fizică și să relaționeze cu ea. El vrea să vă ajute să supraviețuiți în experiența voastră fizică, dar punând ochelari de cal asupra lui, îi limitați percepția și flexibilitatea sa nativă. Apoi, deoarece el este inflexibil, spuneți că aceasta este funcția și caracteristica sa naturală.

El nu poate relaționa cu o realitate, pe care nu îl veți lăsa să o perceapă. Vă poate fi de foarte puțin ajutor să supraviețuiți, atunci când nu îi permiteți să își folosească abilitățile, pentru a descoperi acele condiții reale în care trebuie să opereze. Voi îi puneți ochelari și apoi spuneți că nu poate să vadă.

Capitolul 8: Somnul, visele și conștiința

Persoanele diferă în funcție de cantitatea de somn de care au nevoie, și nici o pilulă nu le va permite vreodată să se dispenseze complet de somn, deoarece prea multă muncă este realizată în această stare. Cu toate acestea, ea ar putea fi mult mai eficient îndeplinită, mai degrabă în două perioade de somn de durate mai reduse, decât în una singură.

Două perioade de 3 ore ar fi suficiente pentru majoritatea persoanelor, cu condiția să fie oferite sugestii adecvate înainte de somn – sugestii care vor asigura completa recuperare a corpului. În multe cazuri de exemplu, 10 ore de somn sunt de fapt dezavantajoase, generând o lene a minții și a corpului. Și în ceea ce privește spiritul, el a fost departe de corp pentru o perioadă prea lungă de timp, efectul fiind o pierdere parțială a flexibilității musculare.

La fel cum câteva gustări ușoare ar funcționa mult mai bine decât 3 mese principale, câteva perioade scurte de somn ar fi mult mai eficiente decât o perioadă extinsă. Ar fi obținute și alte beneficii. Sinele conștient și-ar aminti mai mult din aventurile sale din starea de vis, iar gradual, acestea vor fi adăugate totalității experienței, așa cum ego-ul se gândește la ea.

Datorită acestor perioade de somn mai frecvente și mai scurte, se vor obține vârfuri mai ridicate ale concentrării conștiente și o reînnoire mai stabilă a activităților fizice și psihice. S-ar obține o folosire mai economică a energiei și de asemenea o utilizare mai eficientă a nutrimenților. Conștiința, așa cum o cunoașteți, va deveni mai flexibilă și mai mobilă.

Acest lucru nu va conduce la o estompare a conștiinței sau a concentrării. În schimb, flexibilitatea sporită ar conduce la o perfecționare a concentrării conștiente. Aparenta distanță dintre sinele din stare de trezie și cel care doarme, este în general o consecință a diviziunii de funcții, cei doi fiind în mare măsură separați - o perioadă de timp fiind alocată primului, iar o perioadă mai mare de timp celuilalt. Datorită folosirii voastre a timpului ei sunt ținute separat.

Inițial, viața voastră conștientă a urmat lumina zilei. În prezent, datorită luminii artificiale, această nevoie nu mai este necesară. Există alte oportunități pe care nu le exploatați, oportunități care pot fi folosite datorită tehnologiei voastre. A dormi toată ziua și a munci toată noaptea nu este deloc soluția, ci este pur și simplu inversarea obiceiurilor voastre prezente. Ar fi mult mai eficient să vă împărțiți cele 24 de ore într-un mod diferit.

De fapt, există multe variații care ar fi mai bune decât sistemul vostru actual. Ideal, dormind 5 ore într-o singură sesiune obțineți beneficii maxime, și tot ce depășește acest timp nu este atât de folositor. Cei care au nevoie de mai mult somn, ar putea dormi să zicem încă 2 ore. Pentru alții, o sesiune de somn de 4 ore și două somnulețe adiționale ar fi

foarte avantajoase. Dacă îi oferiți sugestii corecte corpului, el se poate recupera în jumătate din timpul pe care îl acordati acum somnului. În orice caz, este mult mai înviorător și eficient să aveți corpul fizic activ mai degrabă decât inactiv, pentru să zicem 8-10 ore.

Voi v-ați antrenat conștiința pentru a urma anumite modele, care nu îi sunt în mod necesar naturale, și ele măresc sentimentul alienării dintre sinele treaz și cel care visează. Într-o anumită măsură, voi vă drogați corpul cu sugestii, astfel încât el crede că trebuie să doarmă un număr specific de ore într-o sesiune. Animalele dorm atunci când sunt obosite și se trezesc într-o manieră mult mai naturală.

Dacă aceste modele ar fi schimbate, ați avea o memorie mult mai bună a experiențelor voastre subiective, iar corpul vostru ar fi mult mai sănatos. În total, șase până la opt ore de somn ar fi suficiente – urmând modelele de somn expuse mai sus. Chiar și cei care cred că au nevoie de mai mult somn, ar vedea că nu au nevoie, cu condiția să nu fie consumat tot timpul de somn într-o singură sesiune. Ar fi întărit întregul sistem fizic, mental și psihic.

Distanțele dintre sine-uri nu ar fi atât de accentuate. Munca fizică și mentală ar deveni mai ușoară iar corpul și-ar primi perioade constante de reîmprospătare și odihnă. Ca și o regulă, el trebuie să aștepte, indiferent de condiția în care se află, cel puțin 16 ore. Datorită unor reacții chimice care au loc în timpul stării de vis, sănătatea corpului ar fi îmbunătățită iar acest program specific ar fi de asemenea de ajutor, în tratarea schizofreniei; și în general ar ajuta persoanele care suferă de depresie, sau pe cei cu instabilități mentale.

De asemenea, simțul vostru al timpului ar deveni mai puțin rigid și riguros. Abilitățile creative ar fi accelerate, iar marea problemă a insomniei ar fi în general depășită – deoarece cei care au această problemă, se tem de lunga perioadă de timp în care conștiința, așa cum se gândesc ei la ea, pare a fi anihilată.

Atunci când vă treziți ar trebui să luați mici mese sau gustări. Această metodă de alimentație și de somn ar ajuta foarte mult, la ameliorarea diverselor dificultăți ale metabolismului, și de asemenea la dezvoltarea abilităților psihice sau spirituale. Din mai multe motive, activitatea fizică din timpul nopții are un efect diferit asupra corpului, decât activitatea fizică din timpul zilei, și în mod ideal amândouă efecte sunt necesare.

În anumite perioade din timpul nopții, ionii negativi din aer sunt mai puternici sau mai numeroși decât în timpul zilei; iar activitatea din acest timp, în mod specific o plimbare sau mișcare în aer liber, ar fi foarte benefică pentru sănătate.

Pentru persoanele grav bolnave, perioada de dinaintea zorilor reprezintă un punct critic. Conștiința a fost plecată din corp pentru o perioadă prea mare de timp, iar o asemenea conștiință care se întoarce, are dificultăți în a se confrunța cu mecanismul corpului bolnav. Din acest motiv, este dezavantajoasă practica din spitale, prin care se oferă medicamente pacienților, pentru a dormi complet noaptea. În multe cazuri, conștiința care se întoarce are dificultăți în a prelua încă o dată corpul bolnav.

De asemenea, deseori aceste îngrijiri medicale împiedică anumite cicluri necesare ale stării de vis, cicluri care pot ajuta corpul să se recupereze; conștiința devenind apoi foarte dezorientată. Unele separări dintre diferite porțiuni ale sinelui, nu sunt în esență necesare, ci sunt rezultatul obiceiurilor și conveniențelor.

În trecut de exemplu, deși nu existau lumini electrice, somnul nu era lung și neîntrerupt, deoarece locurile în care se dormea nu erau atât de sigure. Chiar și în timp ce

dormea, omul peșterilor era în stare de alertă față de prădători. Misterioasele aspecte ale nopții din împrejurimi, îl țineau parțial vigilent. Deseori el se trezea și cerceta împrejurimile, sau propriul adăpost.

El nu dormea perioade lungi de somn, așa cum faceți voi. În schimb, perioadele sale de somn erau de două sau de trei ore, întinse de-a lungul nopții de la asfințit până în zorii zilei, alternând cu perioade în care starea de atenție și activitățile sale, se desfășurau în ritm alert. De asemenea, el se furișa afară pentru a căuta mâncare, atunci când spera că pradătorii săi dormeau.

Acest lucru a avut ca efect o mobilitate a conștiinței, care într-adevăr îi asigura supraviețuirea sa fizică și acele intuiții pe care le-a recepționat în starea de vis, au fost reținute și folosite în starea de trezie.

Multe boli sunt pur și simplu cauzate de această separare impusă de voi, de aceste lungi perioade de inactivitate ale corpului și de concentrarea prelungită a atenției voastre, fie în realitatea din starea de trezie, fie în cea de vis. Conștiința voastră normală poate beneficia de excursii și odihne în aceste alte dimensiuni ale realității, în care intrați atunci când dormiți; iar așa numita conștiință din timpul somnului, de asemenea va beneficia de excursii frecvente în starea de trezie.

Aduc în discuție aceste chestiuni, deoarece schimbările în modelele voastre de zi cu zi, cu siguranță ar conduce la o înțelegere sporită a naturii sinelui. Porțiunile personalității care visează, vi se par neobișnuite nu numai datorită faptului că nu vă focalizați atenția conștientă asupra lor, ci și deoarece le alocați porțiuni opuse din ciclul circadian.

Pe cât posibil, voi le separați. Făcând acest lucru, voi țineți separate abilitățile intuitive, creative și psihice de abilitățile fizice, obiective și manipulative. Nu are nici o importanță câte ore de somn credeți că aveți nevoie. V-ar fi mult mai bine dacă ați dormi câteva perioade mai scurte, astfel având nevoie de mai puțin timp. Perioada cea mai mare de somn ar trebui să fie noaptea. Dar încă o dată, eficiența somnului este micșorată și dezavantajată după o perioadă, ce depășește 6 până la 8 ore de inactivitate fizică.

Așa cum am menționat, funcțiile hormonilor și fluidelor corpului, în mod special a proceselor glandelor suprarenale, ar funcționa cu o mult mai mare eficiență, dacă a-ți alterna perioadele de activitate cu cele de somn. Uzura corpului ar fi minimizată și puterile regenerative ar fi folosite la maxim. Ar beneficia atât cei cu un metabolism ridicat, cât și cei cu unul scăzut.

Centrii psihici ar fi activați mult mai frecvent, iar întreaga identitate a personalității, ar fi mult întărită și menținută. Astfel obținuta mobilitate și flexibilitate a conștiinței, ar spori atenția conștientă iar nivelurile de oboseală, ar rămâne sub pragul de pericol. S-ar obține un echilibru fizic și mental mult mai bun.

Asemenea programe pot fi adoptate cu ușurință. Cei care lucrează de dimineața până după-amiaza, pot dormi de la 4 la 6 ore pe seară - în conformitate cu variațiile individuale - plus un somn după cină. Vreau să fie clar, orice depășește o perioadă de 6-8 ore de somn continuu, funcționează împotriva voastră și de exemplu, o perioadă de 10 ore de somn poate fi foarte dezavantajoasă. Atunci când vă treziți, nu vă simțiți deloc odihniți ci storși de energie. Astfel, nu sunteți prea responsabili.

Dacă nu înțelegeți că în perioadele de somn conștiința voastră părăsește corpul vostru, atunci tot ce am spus până acum va fi lipsit de sens. Conștiința voastră se întoarce din când în când, pentru a verifica mecanismele fizice, iar conștiința simplă a atomilor și moleculelor - conștiința corporală- este întotdeauna alături de corp; așadar el nu este

neocupat. Cu toate acestea, porțiunile intens creative ale sinelui, părăsesc corpul pentru perioade mai lungi de timp, atunci când dormiți.

Unele cazuri de comportament puternic nevrotizat, sunt o consecință a obiceiurilor voastre prezente de a dormi. Într-o anumită măsură, putem vorbi și despre mersul în timpul somnului. Conștiința vrea să se întoarcă în corp, dar a fost hipnotizată de ideea că nu trebuie să trezească corpul. Energia sistemului nervos aflată în exces, preia controlul și declanșează activitatea musculară, deoarece corpul știe că a fost inactiv pentru prea mult timp și altminteri pot apărea crampe musculare severe.

Același lucru se aplică și obiceiurilor voastre de a mânca: supralimentându-vă și apoi înfometându-vă țesuturile. Ele au efecte asupra naturii conștiinței voastre, a creativității și puterii voastre de concentrare. Fără exagerare, voi vă înfometați corpul în timpul nopții și îl îmbătrâniți în mod prematur, neoferindu-i mâncare în aceste ore lungi. Toate acestea se resfrâng asupra puterii și naturii conștiinței voastre.

Mâncarea ar trebui împărțită luând în considerare totalitatea celor 24 de ore și nu doar orele din starea de trezie – adică, dacă modelele de somn ar fi schimbate, după cum am sugerat, voi ați mânca de asemenea și în timpul unor ore nocturne. Ați mânca mult mai puțin la orice "masă" dată. În termeni fizici, mentali și psihici, cantități mai mici de mâncare, administrate mult mai frecvent ar avea un efect mai benefic, decât obiceiurile voastre actuale.

Schimbând modelele de somn, s-ar schimba automat modelele de a lua masa. Ați vedea că sunteți o identitate mult mai unificată. De exemplu, ați deveni mult mai conștienți de abilitățile voastre telepatice și preștiente și nu ați simți separația profundă, dintre sinele treaz și cel care visează. Simțul alienării ar dispărea. De asemenea, ar crește experimentarea plăcerii naturii, deoarece în general voi sunteți nefamiliarizați cu timpul nopții. Ați putea profita mult mai mult de pe urma cunoștințelor intuitive, pe care le recepționați în starea de vis, iar ciclul dispozițiilor voastre nu ar oscila atât de brusc, cum de multe ori se întâmplă. V-ați simți mai siguri și mai confortabil, pe toate planurile vieții voastre.

Problemele senilității ar fi de asemenea reduse, deoarece stimulii psihici nu ar fi minimalizați, pentru o perioadă atât de lungă de timp. Iar conștiința, câștigând această flexibilitate sporită, ar cunoaște mai mult din propriul simț al bucuriei.

Este foarte bine știut că în stările de somn există fluctuații ale conștiinței și vigilenței. Unele perioade de activități ale viselor, într-adevăr se suprapun peste câteva stări de trezie. Există de asemenea fluctuații în conștiința normal trează, ritmuri de activitate intensă, urmate de perioade mai puțin active ale conștiinței.

Bineînțeles, unele stări de trezie sunt foarte asemănătoare cu stările de somn. Ele sunt interconectate, astfel încât deseori schimbările de ritm trec neobservate. Aceste fluctuații ale conștiinței sunt acompaniate de schimbări în organismul fizic. În perioadele mai leneșe ale conștiinței din starea de trezie, este prezentă o lipsă a concentrării, într-o anumită măsură o întrerupere a stimulilor, o creștere a accidentelor și în general un tonus corporal mai scăzut.

Datorită obiceiurilor voastre de a dormi o perioadă de somn extinsă, urmată de o perioadă lungă în care sunteți treji, nu profitați de aceste ritmuri ale conștiinței. Vârfurile sunt într-o oarecare măsură netezite, sau chiar trec neobservate. Contrastele bruste și eficiența ridicată a conștiinței natural treze, sunt foarte rar folosite.

Acum, vă ofer tot acest material deoarece el vă ajută să înțelegeți și să folosiți abilitățile pe care le dețineți. Cereți prea mult de la conștiința voastră normal trează, netezind ritmurile accelerate sau lente ale activităților voastre, cerându-vă uneori să fiți la turaj maximă, când de fapt vă aflați într-o perioadă minimă, negându-vă marea mobilitate a conștiinței care vă este disponibilă.

Sugestiile privind obiceiurile de somn oferite mai devreme în acest capitol, vor conduce la o folosire mai naturală a acestor ritmuri. Vârfurile vor fi experimentate mult mai frecvent. Concentrarea va fi sporită, problemele vor fi văzute mult mai clar și capacitățile de învățare vor fi folosite mai bine.

Datorită acestei perioade prelungite oferită conștiinței în starea de trezie, fără perioade de odihnă, se acumulează în sânge chimicale care sunt descărcate în somn. Ele determină corpul să fie leneș și blochează concentrarea conștientă. Lunga perioadă de somn cu care v-ați obișnuit devine apoi necesară. Un cerc vicios este astfel format. În timpul nopții, acest lucru forțează apariția unor suprastimulări, crescând efortul pe care corpul trebuie să îl depună; determinându-l să realizeze continuu, pe o perioadă extinsă de timp, purificări fizice care în mod ideal pot fi îndeplinite, în timpul unor perioade mai scurte de odihnă. Ego-ul se simte amenințat de "perioada extinsă de absență" pe care trebuie să o adopte, devine prudent față de somn și își impune bariere împotriva stării de vis. Multe dintre acestea sunt cât se poate de artificiale.

O aparentă dualitate este rezultatul unei neîncrederi, din partea sinelui din starea de trezie față de celălalt sine. O mare cantitate de material creativ cu valoare practică, este pierdut în proces. Procedurile menționate mai sus ar permite un acces sporit la asemenea informații, iar sinele din starea de trezie ar fi mult reîmprospătat. De exemplu, simbolismul din vise ar apărea cu o claritate sporită, și nu ar fi pierdut datorită multelor ore pe care le acordați acum somnului.

Ar beneficia și forța musculară. Sângele ar fi curățat mult mai eficient, decât atunci când corpul stă întins pentru atâtea ore. Cel mai important, s-ar produce o comunicare mult mai bună, între straturile subiective ale sinelui, un simț crescut al securității și în special în cazul copiilor, o dezvoltare timpurie a abilităților creative.

O conștiință clară, luminoasă, puternică și ordonată necesită frecvente perioade de odihnă, pentru ca eficiența sa să fie menținută, și pentru a interpreta corect realitatea. Altfel, ea distorsionează ceea ce percepe.

Curele de odihnă sau de somn, adică perioade foarte lungi de somn, au fost folosite în unele cazuri terapiei, nu deoarece ele sunt în sine avantajoase, ci fiindcă s-au adunat atât de multe toxine în corp, încât asemenea perioade îndelungate devin necesare. Datorită obiceiurilor voastre, procesele de învățare sunt foarte mult stânjenite, deoarece există anumite perioade în care conștiința rezonază cu învățarea, și totuși voi încercați să forțați învățarea în acele nerecunoscute perioade minime. Abilitățile creative și psihice sunt pur și simplu împinse în fundal, datorită faptului că impuneți această diviziune artificială. Astfel se crează o dualitate, care influențează toate activitățile voastre.

În anumite cazuri voi vă forțați să dormiți atunci când conștiința voastră, s-ar putea afla în unul din punctele sale maxime. Apropos, aceasta este perioada de dinaintea zorilor. În anumite ore ale după-amiezii, conștiința se află la un nivel scăzut și necesită reîmprospătări, care îi sunt în schimb negate.

De exemplu, dacă stadiile conștiinței din starea de trezie ar fi examinate, așa cum sunt în prezent examinate stările de somn, voi a-ți putea descoperi un domeniu mult mai

vast, al activităților specifice acestei stări. Anumite stadii intermediare sunt complet ignorate. În multe cazuri, se poate spune că într-adevăr conștiința fluctuează și variază în intensitate. De pildă, ea nu este ca și o rază continuă de lumină.

Conștiința are multe caracteristici, unele dintre ele fiind cunoscute de voi. Totuși, multe dintre ele nu sunt atât de evidente, deoarece în momentul de față, vă folosiți conștiința într-o asemenea manieră, încât percepțiile sale se înfățișează într-o altă formă decât cea "naturală". Cu alte cuvinte, voi sunteți conștienți de propria voastră conștiință, prin intermediul propriului organism izic. Nu sunteți atât de conștienți față de propria voastră conștiință, atunci când nu operează prin intermediul corpului, așa cum se întâmplă în unele stări din afara corpului sau în stări disociate.

Caracteristicile conștiinței sunt aceleași indiferent dacă voi vă aflați, în corp sau în afara lui. Maximul și minimul intensității conștiinței despre care am vorbit, sunt într-o anumită măsură prezente în toate conștiințele, indiferent de forma pe care o adoptă după moarte. În esență, natura conștiinței voastre de după moarte nu este diferită, de cea de acum, deși puteți să nu fiți conștienți față de multe din caracteristicile sale.

Chiar dacă s-ar putea să nu înțelegeți acest lucru, conștiința voastră este telepatică și preștientă. În timpul somnului, atunci când deseori presupuneți că sunteți inconștienți, puteți fi mult mai conștienți decât sunteți acum, și puteți folosi abilități ale conștiinței, pe care în starea de trezie nu le acceptați ca fiind reale. Așadar, voi le îndepărtați din experiența voastră conștientă. Conștiința, a voastră și a mea, nu este dependentă de timp și spațiu. După moarte pur și simplu veți înțelege puterile sporite ale conștiinței, aflate tot timpul în interiorul vostru.

Bineînțeles că le puteți descoperi și învăța să le folosiți, de vreme ce ele există. Acest lucru vă va ajuta în experiențele de după moarte. Nu veți fi atât de uimiți față de natura reacțiilor voastre, dacă în prealabil înțelegeți că, a voastră conștiință nu numai că nu este închisă în corpul vostru fizic, dar ea poate crea alte fragmente după cum dorește. Cei care își "identifică în mod excesiv" conștiința cu corpul, pot suferi fără nici un motiv, tânjind după el. Un suflet într-adevăr rătăcit, dacă se gândește că poate rămâne închis în corp.

Așa cum am mai spus mai devreme voi sunteți un spirit; și acel spirit are o conștiință. Conștiința aparține sufletului, dar cele două nu sunt unul și același lucru. Spiritul își poate deschide sau închide conștiința. Prin natura sa, conștiința poate fluctua dar spiritul nu.

Datorită câtorva implicații atașate lui, nu îmi place în mod deosebit cuvântul "spirit", dar el servește scopurilor noastre prin faptul că sugerează o independență, față de forma fizică. Conștiința nu se reîmprospătează în timpul somnului. Ea este doar îndreptată în altă direcție. Privind astfel, conștiința nu doarme și deși poate fi închisă, ea nu este asemănătoare unei surse de lumină.

Închiderea ei nu o anihilează, la fel cum o lumină dispăre atunci când un comutator este apăsat. Urmărind această analogie, dacă conștiința ar fi ca o lumină care vă aparține, chiar și atunci când ați opri-o, tot ar exista un fel de semiîntuneric și nu un întuneric total. Așadar, spiritul nu este niciodată într-o stare de non existență, având conștiința anihilată. Este foarte important să înțelegeți acest lucru.

Mai devreme am spus că sunteți familiarizați doar cu acele caracteristici ale

conștiinței voastre, pe care le folosiți prin intermediul corpului. Vă bazați pe corp pentru a exprima percepțiile conștiinței voastre. Voi aveți tendința de a identifica modalitățile de expresie ale conștiinței voastre, cu corpul fizic.

Cu toate acestea, conștiinței îi poate fi permis să se retragă și într-o oarecare măsură, ea începe să se îndepărteze de manifestarea sa fizică. Nu ați putea fi complet conștienți de faptul că i-ați permis să stea în fundal, pur și simplu deoarece nu vă puteți demonstra acest lucru, atât timp cât conștiința obiectivă ar fi prezentă. S-ar înspăimânta în mod automat. Joseph a experimentat diminuarea conștiinței.

De fapt, acesta poate fi un exercițiu în manipularea conștiinței. Aproximativ același lucru se întâmplă în apropierea morții, atunci când conștiința înțelege că nu se mai poate exprima prin intermediul corpului. Dacă persoana muribundă se identifică în mod excesiv cu corpul, atunci poate intra ușor în panică, gândindu-se că dacă manifestările conștiinței sunt deconectate de corp, ea este pe cale de a fi distrusă.

O asemenea convingere, o asemenea siguranță că în momentul următor identitatea este pe cale de a fi distrusă, este o experiență psihologică dificilă care poate produce reacții nedorite. După moartea corpului fizic, vă veți găsi conștiința aproape intactă, modalitățile sale de manifestare fiind mult mai puțin limitate decât au fost înainte.

Sper ca ceea ce am spus până acum este suficient, pentru ca timp de câteva capitole să putem începe a vorbi despre natura existenței după moartea fizică, momentul morții și moartea fizică finală de la sfârșitul ciclului reîncarnațional. Înainte să începem totuși, este important să înțelegeți câteva lucruri despre natura și comportamentul propriei conștiințe.

Capitolul 9: Experiența “morții” Sesiunea 535, 17 iunie 1970

Ce se întâmplă în momentul morții? Este mult mai ușor a întreba decât a răspunde. În esență, chiar și în cazul unui accident brusc, nu există nici un moment specific al morții. Eu voi încerca să vă ofer un răspuns practic, la ceea ce voi credeți că este o întrebare practică. Pentru majoritatea oamenilor întrebarea înseamnă: Ce se va întâmpla atunci când corpul meu fizic nu va mai fi în viață? Ce voi simți? Voi mai fi încă eu? Emoțiile care m-au impulsionat în viață, vor mai continua să facă același lucru? Există un iad sau un rai? Voi fi întâmpinat de zei sau demoni, dușmani sau persoane îndrăgite? Pentru cei mai mulți oameni însă, întrebarea se reduce la: Atunci când sunt mort, voi mai fi persoana de acum, îmi voi reaminti de cei care îmi sunt dragi?

Voi răspunde întrebărilor în maniera în care au fost puse; dar înainte să fac acest lucru, există câțiva factori aparent impractici despre natura vieții și a morții, factori de care trebuie să ne ocupăm.

Pentru început, haideți să luăm în considerare faptul că nu există nici un punct distinct, particular, indivizibil al morții. Viața este într-o stare de devenire și moartea este o parte a acestui proces. Voi sunteți în viață acum, o conștiință care se cunoaște pe sine și își extinde cogniția, deși este înconjurată de celule moarte sau muribunde; în viață în timp ce atomii și moleculele din corpul vostru mor și renasc. Așadar, voi sunteți în viață în mijlocul acestor morți simbolice; și deși nu acordați o prea mare atenție, în fiecare moment porțiuni din imaginea voastră dispar și sunt înlocuite. Într-o anumită măsură, voi sunteți în viață acum, în ciuda multiplelor morți și renașteri care apar la nivel fizic, în interiorul corpului vostru.

Dacă celulele nu ar muri și nu ar fi înlocuite, imaginea fizică nu ar continua să existe; așadar, în acest moment, conștiința voastră fluctuează și imaginea voastră corporală este mereu în schimbare.

Vă puteți compara conștiința cu un licurici, deoarece chiar dacă vi se pare că ea este continuă, acest lucru nu este adevărat. Ea fluctuează de asemenea, deși nu este niciodată complet nimicită. În schimb, focalizarea sa nu este atât de constantă pe cât presupuneți. Așa cum sunteți în viață în mijlocul multiplelor voastre morți simbolice, în mod similar, deseori sunteți “morți” chiar în mijlocul vieții eferescente a conștiinței voastre.

Folosesc proprii voștrii termeni aici. Prin cuvântul “mort” vreau să spun complet necentrat în realitatea fizică. Spus foarte simplu, conștiința voastră nu este în mod fizic în viață, sau centrată în dimensiunea fizică, pentru aceeași perioadă de timp pe cât trăiește. Această afirmație poate părea confuză, dar sper să o clarific. Există fluctuații ale conștiinței, deși voi poate că nu sunteți conștienți de ele.

Luați în considerare această analogie. Pentru moment, conștiința voastră este “în viață”, centrată în realitatea fizică. În momentul următor este focalizată în întregime altundeva, într-un sistem diferit de realitate. Conform modului vostru de a gândi, ea nu este vie ci este “moartă”. În momentul următor este din nou “în viață”, centrată în realitatea

voastră, dar voi nu sunteți conștienți de momentul de non existență, care intervine instant. Așadar, simțul vostru al continuității este în întregime construit, din fiecare pulsație a conștiinței.

Țineți minte că aceasta este o analogie, așadar cuvântul “instant” nu ar trebui luat ad literam. Există ceea ce poate fi definită ca fiind o parte interioară a conștiinței. În aceeași manieră, atomii și moleculele există astfel încât ei sunt “morți” sau inactivi în interiorul sistemului vostru, apoi sunt în viață sau activi; dar voi nu puteți percepe momentul lor de non existență. Deoarece corpurile voastre și întregul univers fizic sunt compuse din atomi și molecule, întreaga structură are aceleași caracteristici. Cu alte cuvinte, ea comută în pozițiile deschis și închis, într-un ritm asemănător ritmului respirației voastre de exemplu.

Există ritmuri generale și în cadrul lor o infinitate de variații individuale – aproape ca un metabolism cosmic. Din această perspectivă, ceea ce voi numiți a fi moarte, este pur și simplu introducerea unei durate mai lungi a acelei pulsații, de care nu sunteți conștienți, o pauză lungă în altă dimensiune.

Moartea, să zicem a țesuturilor fizice, este doar o parte a procesului vieții așa cum îl cunoașteți în sistemul vostru, o parte a procesului de devenire. Și după cum știți, din aceste țesuturi va apărea o nouă viață.

Conștiința - conștiința umană – nu este dependentă de aceste țesuturi, dar cu toate acestea nu există nici o formă de manifestare a materiei fizice, care să nu fie adusă în existență, de către o porțiune oarecare a conștiinței. Atunci când conștiința voastră individuală a părăsit corpul, conștiința simplă a atomilor și moleculelor va rămâne; ambele nefiind anihilate.

În situația voastră prezentă, voi vă considerați în mod arbitrar a fi dependenți de o imagine fizică dată: Vă identificați cu corpul vostru.

Așa cum am menționat mai devreme, pe toată durata vieții, celulele corpului vostru mor; și corpul pe care îl aveți în prezent nu conține nici o particulă de materie fizică pe care a avut-o, să zicem cu zece ani în urmă. Dragii mei cititori, corpul pe care l-ați avut acum zece ani de zile este mort. Evident că nu vă simțiți a fi morți, fiind pe deplin capabili a citi această carte prin intermediul ochiilor voștri, care sunt formați dintr-o materie complet nouă și diferită. Pupilele, pupilele “identice” pe care le aveți în prezent, nu au existat acum zece ani de zile și totuși nu pare a exista un moment de pauză, în vederea voastră.

Vedeți, acest proces continuă atât de lin, încât nu sunteți conștienți de el. Fluctuațiile menționate mai devreme sunt atât de scurte în durată, încât conștiința voastră le ignoră, și totuși percepția voastră fizică, nu pare a umple golul atunci când apare perioada mai lungă de fluctuație. Prin urmare, aceasta este perioada de timp pe care o percepeți ca fiind moarte. Ceea ce vreți să știți este ce se întâmplă, atunci când conștiința voastră este îndreptată în afara realității fizice, când pentru moment nu pare a deține o imagine proprie.

Deoarece fiecare dintre voi este o individualitate, practic vorbind nu există un singur răspuns. În general vorbind, există bineînțeles un răspuns care va acoperi aspectele principale ale acestei experiențe; tipurile de moarte având o legătură importantă, cu experiențele prin care trece acea conștiință. Este implicată de asemenea dezvoltarea conștiinței înșiși, cât și abilitatea sa specifică de a manevra experiența.

Ideile pe care le dețineți în legătură cu natura realității vă vor influența semnificativ experiențele voastre, deoarece le veți interpreta prin prisma convingerilor pe care le aveți; așa cum de exemplu interpretați viața cotidiană, conform ideilor voastre despre ce este

posibil și ce nu este. Conștiința se poate retrage lent sau rapid din corpul vostru, în funcție de mai multe variabile.

În multe cazuri de senilitate de exemplu, porțiunile organizate sistematic ale personalității voastre, au părăsit deja corpul și întâmpină noi circumstanțe. Frica de moarte poate cauza o asemenea panică psihologică, încât dintr-un simț al conservării și al apărării, voi vă diminuați conștiința, astfel încât ajungeți într-o stare de comă; și vă poate lua ceva timp până să vă reveniți.

O convingere în focurile iadului vă poate cauza halucinații în care vizualizați lumea lui Hades. O convingere într-o viziune stereotipă a raiului, vă poate cauza o halucinație a lumii de acolo. Întotdeauna vă formați propria realitate, conform propriilor voastre idei și așteptări. Aceasta este natura conștiinței în orice realitate s-ar afla. Și vă asigur că asemenea halucinații sunt temporare.

Conștiința trebuie să își folosească abilitățile. Plictiseala și stagnarea unui rai stereotipat, nu va mulțumi pentru prea mult timp conștiința luptătoare. Există învățători care vă vor explica condițiile și circumstanțele. Așadar, nu sunteți lăsați singuri și nu sunteți pierduți în încâlceala halucinațiilor. Dacă doriți, imediat puteți înțelege că, a vostru corp fizic a murit.

Vă veți găsi într-o altă formă, o imagine care într-o mare măsură vi se va părea a fi fizică; atât timp cât nu încercați să o manipulați în cadrul sistemului fizic. În acel moment, diferențele dintre acea formă și corpul fizic vor deveni evidente.

Dacă sunteți convingși că a voastră conștiință este produsul corpului vostru fizic, atunci veți încerca să vă agățați de ea. Există o categorie de personalități, o gardă de onoare, care sunt mereu pregătite să asigure suport și ajutor.

Această gardă de onoare este formată din ființe care sunt în viață, cât și din ființe care sunt moarte. Cele care trăiesc în sistemul vostru de realitate, oferă sprijin prin intermediul unei experiențe “în afara corpului”, în timp ce corpul vostru fizic doarme. Ei sunt familiarizați cu proiecția conștiinței, cu senzațiile implicate, și îi ghidează pe aceia dintre voi, care nu se vor întoarce în corpul fizic.

Aceste persoane sunt în mod special utile deoarece, fiind încă angrenate în realitatea fizică, dețin o înțelegere mai clară a sentimentelor și emoțiilor, care apar atunci când muriți. Asemenea persoane pot sau nu pot avea o memorie a activității lor nocturne. Așadar, experiențele cu proiecția conștiinței și cunoașterea mobilității ei, reprezintă un antrenament foarte util pentru experiența morții. Puteți experimenta mediul de după moarte și să vedeți ce există acolo.

În paranteză fie spus, aceasta nu este în mod necesar o inițiativă sumbră și nici mediul de după moarte nu este deloc așa. Din contră, în general el este mult mai intens și mai vesel, decât realitatea pe care o cunoașteți.

Pur și simplu veți învăța să vă miscați într-un mediu nou în care se aplică legi diferite, acestea fiind mult mai puțin limitative decât cele fizice cu care operați acum. Cu alte cuvinte, trebuie să înțelegeți și să folosiți noile libertăți.

Totuși, aceste experiențe vor varia iar chiar și această stare este una de devenire, deoarece multe persoane își vor continua evoluția în alte vieți fizice. Unele dintre ele își vor dezvolta în totalitate abilitățile în alte sisteme de realitate, rămânând pentru o perioadă în această stare “intermediară”.

Pentru aceia dintre voi care sunt leneși, nu vă pot aduce vești bune: Moartea nu vă va oferi un loc etern de odihnă. În schimb, dacă aceasta este dorința voastră, vă puteți

odihni pentru o perioadă. Cu toate acestea, după moarte nu numai că trebuie să vă folosiți abilitățile, ci va trebui să vi le asumați pe acelea, pe care nu le-ați folosit în timpul existenței voastre precedente.

Aceia dintre voi care au avut încredere în existența vieții de după moarte, se vor obișnui mult mai ușor cu noile condiții. Cei care nu au o asemenea credință, o pot obține urmând exercițiile oferite în această carte; iar dacă sunteți perseverenți, încrezători și hotărâți, ele vă vor permite să vă lărgiți percepția, către alte dimensiuni ale realității.

Așa cum o cunoașteți voi, conștiința este obișnuită cu aceste scurte pauze de non existență fizică. Deși pauzele mai lungi o dezorientează puțin, ele nu sunt neobișnuite. Pentru perioade destul de lungi, atunci când corpul fizic doarme, conștiința deseori părăsește sistemul fizic. Dar, ea nefiind în starea normală de atenție, nu este conștientă de aceste pauze și este relativ dezinteresată de ele.

Dacă conștiința ar părăsi corpul pentru aceeași perioadă de timp, pe cât se află într-o stare normală de atenție, ea s-ar considera moartă; deoarece nu și-ar putea explica logic pauza de dimensiune și experiență. Așadar, în starea de somn fiecare dintre voi ați trecut prin același tip de absență a conștiinței, pe care o experimentați în momentul morții.

Voi vă reîntoarceți în corp deși deseori ați făcut excursii în alte existențe; așadar ele nu vi se vor mai părea atât de nefamiliare, pe cât ați putea presupune în prezent. Experimentele de reamintire a viselor și alte discipline mentale, care vor fi menționate mai târziu, vor clarifica aceste lucruri tuturor celor care pornesc pe calea exercițiilor sugerate.

Imediat după moarte puteți să fiți sau să nu fiți întâmpinat de prieteni sau rude. Ca întotdeauna, aceasta este o chestiune personală. Voi ați putea fi mult mai interesați de persoane pe care le-ați cunoscut în vieți trecute, decât de cei care vă sunt aproape în viața voastră actuală.

Sentimentele voastre reale față de rudele care sunt de asemenea moarte, vor fi reciproc cunoscute. Nu există nici o ipocrizie. Nu puteți pretinde că iubiți un parinte care a făcut foarte puține lucruri, pentru a vă câștiga iubirea sau respectul. Telepatia funcționează fără distorsiuni în această perioadă de după moarte, așadar va trebui să vă confrunțați cu legăturile reale, care există între voi și toate rudele sau prietenii care vă așteaptă.

De exemplu, puteți considera că cineva pe care l-ați privit a fi un dușman merită de fapt iubirea și respectul vostru, astfel învățând să îl tratați în mod corespunzător. Propriile voastre motivații vă vor deveni absolut clare. Cu toate acestea, veți reacționa față de această claritate conform propriei viziuni. Nu veți fi automat înțelepți dacă nu ați fost mai înainte așa, și totodată nu va exista nici o cale de a vă ascunde față de emoțiile, sentimentele și motivațiile voastre. Depinde de voi dacă acceptați sau nu motivațiile mai puțin demne, cât și dacă învățați din ele. Există multe oportunități pentru creștere și dezvoltare, iar metodele de învățare de care puteți dispune sunt foarte eficiente.

Voi examinați esența existenței pe care ați părăsit-o și învățați să înțelegeți în ce manieră experiențele voastre, sunt rezultatul propriilor gânduri și emoții; și cum sunt influențați alții de ele. Până când această examinare nu este terminată, voi nu sunteți încă conștienți de aspectele lărgite ale identității voastre. Atunci când înțelegeți semnificația și sensul vieții pe care de abia ați părăsit-o, în acel moment sunteți pregătiți pentru a accesa în mod conștient, cunoașterea celorlaltor existențe ale voastre.

Voi deveniți conștienți față de o conștiință extinsă. Ceea ce sunteți începe să includă ceea ce ați fost în alte vieți, și dacă decideți acest lucru, puteți începe să faceți

planuri pentru următoarea voastră existență fizică. Pe de altă parte, puteți alege să intrați într-un alt nivel de realitate și apoi să vă reîntoarceți către o existență fizică.

Așa cum vă gândiți la conștiința voastră, înainte de moartea fizică, ea poate părăsi complet corpul. (După cum am menționat mai devreme, nu există nici un moment precis al morții și doar de dragul conveniențelor, vorbesc despre el ca și cum ar exista.)

În funcție de împrejurări, conștiința voastră poate părăsi organismul fizic în diverse moduri. În anumite cazuri, organismul însuși este capabil într-o oarecare măsură să funcționeze, fără comenziile sau organizarea care a existat mai înainte. Conștiința simplă a atomilor, moleculelor, celulelor și organelor continuă să existe pentru o perioadă oarecare timp, după ce conștiința voastră a părăsit corpul.

Datorită convingerilor și nivelului vostru de dezvoltare, este posibil să vă simțiți dezorientați. Nu mă refer în mod special la dezvoltarea intelectuală. Intelectul ar trebui să meargă mână în mână cu emoțiile și intuițiile; cu toate acestea, pot apărea dificultăți dacă el se mișcă prea puternic împotriva acestora; astfel încât conștiința nou eliberată mai degrabă se agăță de ideile sale despre realitatea de după moarte, decât să întâmpine realitatea specifică în care se găsește. Cu alte cuvinte, poate nega emoțiile și chiar să pună la îndoială independența sa față de corp.

Așa cum am menționat mai devreme, un individ poate fi atât de sigur că moartea este sfârșitul tuturor lucrurilor, încât dă uitării, deși temporar, toate celălalte aspecte ale realității. În multe cazuri, imediat după părăsirea corpului, există bineînțeles uimire și o recunoaștere a situației. De exemplu, multe înmormântări au un oaspete de onoare printre vizitatori, oaspete care își privește corpul – iar nimeni nu se uită în ochii cadavrului cu atâta curiozitate și uimire.

În acel moment, apar variații în comportament, fiecare fiind rezultatul trecutului individual, a cunoștințelor și a obiceiurilor. Împrejurările în care o persoană moartă se va afla, variază semnificativ. Halucinațiile intense pot forma experiențe la fel de reale, pe cât sunt cele din viața obișnuită. V-am spus că gândurile și emoțiile formează realitatea fizică și că ele construiesc experiența de după moarte. Acest lucru nu înseamnă că acele experiențe nu sunt valide, la fel cum nu înseamnă nici că viața fizică nu este validă.

De-a lungul timpului, au fost folosite diferite imagini, pentru a simboliza o asemenea tranziție dintr-o experiență în alta; și multe dintre acestea sunt extrem de valoroase, prin faptul că asigură un cadru de referință inteligibil. Trecerea râului Stix este una dintre ele. Muribunzii se așteaptă să treacă prin anumite ritualuri, care sunt realizate într-o manieră mai mult sau mai puțin organizată. Hărțile au fost cunoscute în prealabil. La momentul morții, conștiința a halucinat cu însuflețire râul. Rudele și prietenii deja morți, au intrat în ritual, care de asemenea a fost o ceremonie profundă pentru ei. Râul a fost la fel de real, ca orice alt râu pe care îl cunoașteți, la fel de înșelător unui călător singuratic, care nu are pregătirea adecvată. În preajma râului, s-au aflat tot timpul călăuze, pentru a-l ajuta pe călător să îl traverseze.

Nu vreau să spun că un asemenea râu este o iluzie. Vedeți, simbolul este realitatea. Calea a fost planificată. În general, această hartă specifică nu mai este folosită. Cei vii nu știu cum să o citească. Creștinismul a crezut într-un rai și un iad, un purgatoriu, o zi a judecății; prin urmare, la momentul morții, celor care încă mai cred în aceste simboluri, le este pusă în scenă o altă ceremonie; iar călăuzele adoptă înfățișarea acelor figuri îndrăgite de sfinți Creștini și Îngeri.

Odată ce sunt stabilite limitele acestui cadru, celor care au murit le este comunicată adevărata lor situație, în termeni pe care să îi poată înțelege. Marile mișcări religioase au îndeplinit acest scop timp de secole, oferindu-i omului un plan pentru a fi urmat. A contat prea puțin faptul că mai târziu, planul a fost privit ca un abecedar al copilului, o carte de instrucțiuni completată cu povești pline de culoare; deoarece scopul principal a fost atins și a existat foarte puțină confuzie.

În schimb, există mai multă confuzie în perioadele în care asemenea idei colective nu sunt menținute; iar atunci când viața de după moarte este complet negată, problema este cumva amplificată. Bineînțeles, mulți oameni sunt fericiți să descopere că încă sunt conștienți. Alții, trebuie să învețe încă o dată anumite legi ale materializării, deoarece ei încă nu realizează potențialul creativ al gândurilor și emoțiilor avute.

De exemplu, un asemenea individ se poate găsi în 10 medii diferite, în timpul unei clipiri, neavând nici o idee de ce se întâmplă acest lucru. Nu va vedea deloc continuitatea și se va simți azvârlit fără motiv, dintr-o experiență în alta, neînțelegând că propriile sale gânduri, îl propulsează printre realități.

Vorbesc despre evenimentele care urmează imediat după moarte; deoarece există și alte stadii. Călăuzele vor face parte din halucinațiile voastre și au intenția de a vă ajuta să ieșiți din ele; dar mai întâi trebuie să vă câștige încrederea.

Într-o perioadă, eu am acționat ca un asemenea ghid, la fel cum în starea de somn Ruburt urmează acum același drum. Din perspectiva călăuzei situația este oarecum delicată deoarece, psihologic vorbind, trebuie utilizată o maximă discreție. După cum am descoperit, Moise al unui om poate să nu fie Moise al unui alt om. Am acționat ca și un Moise destul de credibil în câteva ocazii – și într-o situație, deși pare greu de crezut, unui Arab.

Apropo, arabilul era un personaj foarte interesant, și pentru a ilustra o parte din dificultățile implicate, vă voi povesti despre el. Ura evreei, dar era obsedat de ideea că Moise era mai puternic decât Alah. Timp de ani zile, această idee a fost un păcat secret în conștiința sa. A petrecut ceva timp la Constantinopol în timpul cruciadelor. A fost capturat, ajungând lângă un grup de turci, care urmau să fie executați de către creștini, într-un mod foarte oribil. Pentru început, i-au forțat gura și i-au îndesat cărbuni aprinși. A strigat după Alah iar apoi în disperare sporită după Moise, și în timp ce conștiința i-a părăsit corpul, Moise era acolo.

El a crezut în Moise mai mult decât în Alah, iar eu nu am știut decât în ultimul moment ce formă voi lua. Era un băiat simpatic și în circumstanțele date, nu m-a deranjat că el părea a aștepta o bătălie pentru sufletul său. Moise și Alah urmau să se lupte pentru el. Nu se putea descotorosi de ideea forței deși a murit prin ea; și nimic nu ar fi putut să îl convingă să accepte orice tip de pace, mulțumire sau odihnă, până când nu va fi purtată o bătălie.

Împreună cu un prieten și cu alte persoane, am pus în scenă ceremonia. Din nori opuși, eu și Alah am strigat pretențiile noastre asupra sufletului său – în timp ce el, bietul om, se ghemuia pe pământul de dedesubt. Deși vă povestesc cu umor, trebuie să înțelegeți că acele convingeri ale omului au cauzat întâmplarea; așadar, noi am lucrat pentru a-l elibera.

Eu l-am chemat pe Iahve, dar fără nici un efect, deoarece arabilul nostru nu știa de Iahve – doar de Moise – și lui Moise i-a acordat încrederea. Alah a scos o sabie cosmică și eu i-am incendiat-o, astfel încât a scăpat-o. A căzut pe pământ și a dat foc ținutului. Arabilul

nostru a mai strigat încă o dată. A văzut legiuni de adepți în spatele lui Alah, așa că legiuni de adepți au apărut în spatele meu. Prietenul nostru era convins că unul dintre noi trebuie distrus și s-a temut grozav să nu fie el victima.

În final, norii opuși din care am apărut s-au apropiat. Eu țineam în mână o tăbliță pe care scria: “Să nu ucizi”. Alah ținea o sabie. În timp ce ne apropiam, am făcut schimb de obiecte, iar adepții noștri au fuzionat. Ne-am apropiat, formând imaginea unui s-o-a-r-e și am spus: “Noi suntem unul”.

Cele două idei diametral opuse trebuiau să fuzioneze, altfel omul nu și-ar fi găsit pacea; și numai atunci când aceste contrarii au fost unite, am putut începe să îi explicăm situația sa.

Pentru a fi un asemenea ghid este necesară o disciplină și un antrenament foarte temeinic. De exemplu, înaintea evenimentului deja menționat și sub tutela unui ghid, eu am petrecut multe vieți acționând ca și o călăuză în stările de somn.

Este posibil ca momentan să vă pierdeți în halucinațiile care sunt formate, și în asemenea cazuri, un alt învățător trebuie să vă scoată de acolo. Deoarece varietatea halucinațiilor în care puteți fi implicați este nesfârșită, sunt necesare sondări delicate ale proceselor psihologice. De exemplu, puteți lua forma unui animal mort al individului, pe care îl iubește foarte mult.

În mod obișnuit, toate aceste activități halucinatorii, au loc pentru o perioadă scurtă de timp imediat după moarte. Cu toata acestea, datorită antrenamentului și progresului din viețile precedente, unii indivizi sunt pe deplin conștienți de circumstanțele în care sunt implicați; iar dacă doresc, după o odihnă, sunt gata să progreseze către alte stadii.

De exemplu, ei pot deveni conștienți de propriile sine-uri reîncarnaționale, recunoscând rapid personalitățile cunoscute în alte vieți, dacă ele nu sunt ocupate. Ei pot halucina în mod intenționat, sau dacă doresc pot “retrăi” anumite întâmplări din vieți trecute. După acest stadiu, urmează o perioadă de auto-examinare, vorba vine o reglare de conturi. În această perioadă, indivizii sunt capabili a vedea întreaga lor performanță, abilitățile, punctele slabe și pot decide dacă se vor întoarce sau nu în existența fizică.

Un individ poate experimenta oricare dintre aceste stadii, și exceptând autoexaminarea, multe pot fi complet evitate. Deoarece emoțiile sunt atât de importante, este foarte folositor să aveți prieteni care să vă întâmpine. Cu toate acestea, în multe instanțe acești prieteni au progresat către alte stadii de activitate, și deseori pentru ca voi să vă simțiți mai increzători, o călăuză va lua pentru o vreme înfățișarea unui prieten.

Deoarece majoritatea oamenilor cred că nu vă puteți părăsi corpul, în viețile voastre, voi nu aveți în mod conștient experiențe în afara lui. Asemenea experiențe vă vor familiariza mult mai bine decât cuvintele, cu o oarecare înțelegere a situației care va fi întâlnită după moarte.

Țineți minte că într-o măsură semnificativă, existența voastră fizică este rezultatul halucinațiilor colective. Există mari diferențe între realitatea unui om și a altuia. După moarte, experiențele pe care le trăiți sunt pe atât de organizate, complexe și diverse, pe cât sunt cele cu care sunteți familiarizați în prezent. Deși nu realizați care sunt ele, voi vă trăiți acum propriile halucinații. Asemenea halucinații despre care am vorbit, aceste întâlniri profund simbolice, pot de asemenea apărea în stările de somn, atunci când personalitatea se află într-un moment de mari schimbări; ele pot apărea în momentul când anumite idei opuse trebuie unificate, sau când una dintre ele trebuie să lase loc celeilalte. Fie că se

întâmplă înainte sau după moarte, acestea sunt evenimente psihologice și psihice, cu încărcătură foarte puternică.

Atunci când apar în starea de vis, ele pot schimba cursul unei civilizații. După moarte, un individ își poate vizualiza viața sub forma unui animal cu care trebuie să ajungă la o înțelegere; iar o asemenea bătaie sau întâlnire are consecințe vaste, deoarece omul trebuie să se pună în acord cu toate aspectele sale. În orice caz, fie că halucinația se termină cu el călărind animalul, împrietenindu-se, domesticindu-l, omorându-l sau fiind omorât de el, orice alternativă este atent cântărită, iar rezultatele vor afecta dezvoltarea sa viitoare.

Această “punere în scenă” poate fi adoptată de cei care pe parcursul vieții lor, au acordat prea puțină importanță autoexaminării. Așadar, ea este o parte a procesului autoevaluării, prin care un individ își reduce viața la o imagine și apoi se confruntă cu ea. Această metodă nu este folosită de toate persoanele. Uneori sunt necesare o serie de episoade...

Unul dintre studenții lui Ruburt s-a întrebat dacă există o formă de organizare, în experiențele care urmează imediat după moarte. Deoarece aceasta este o întrebare pusă de mai multe persoane, mă voi ocupa de ea aici.

În primul rând, din ce am spus până acum ar trebui să fie evident faptul că nu există o singură realitate de după moarte, ci că fiecare experiență este diferită. Cu toate acestea, există o anumită plajă în care se încadrează aceste experiențe individuale. Există de exemplu, un stadiu inițial pentru cei care încă sunt foarte centrați în realitatea fizică, cât și pentru cei care au nevoie de o perioadă de recuperare și odihnă. La acel nivel, vor exista spitale și case de odihnă. Pacienții încă nu realizează că nu au nici o problemă.

În unele cazuri, ideea de boală este atât de puternică, încât acei oameni își crează viața în jurul acestui centru psihologic. Ei proiectează condițiile de boală asupra noului corp, așa cum au făcut și cu vechiul lor corp. Lor le sunt oferite diferite tipuri de tratament de o natură psihică și le este comunicat faptul că, starea aceluia corp este creată prin intermediul propriilor convingeri pe care le dețin.

Acum, mulți indivizi nu trebuie să treacă prin această perioadă specifică. Nici nu mai trebuie spus că spitalele și centrele de antrenament nu sunt fizice. De fapt, ele sunt deseori menținute de călăuze, care realizează planurile necesare. Dacă doriți, puteți vedea această realitate ca fiind o halucinație colectivă. Adevărul este că pentru cei care se confruntă cu acea realitate, evenimentele sunt destul de reale.

Există de asemenea și centre de antrenament. În acestea, natura realității este explicată în concordanță cu abilitatea unui individ, de a o înțelege și percepe. Pentru unele persoane, vor fi încă folosite anumite parabole familiare, urmând ca acei indivizi să fie gradual dezînvățați de ele. În aceste centre există anumite clase, în care este oferit antrenament, care îi ajută pe cei care aleg să se reîntoarcă în mediul fizic.

Cu alte cuvinte, lor le sunt predate metodele care le vor permite să transpună emoția și gândul, într-o formă fizică de materializare. Nu există nici o întârziere de timp între inițierea acestor gânduri și materializarea lor, așa cum trebuie să existe în sistemul tridimensional.

Toate acestea se întâmplă mai mult sau mai puțin la același nivel, deși trebuie să înțelegeți că simplific într-o oarecare măsură faptele. De exemplu, unii indivizi nu trec printr-o asemenea perioadă, și datorită dezvoltării și progresului din viațele lor trecute, sunt gata să înceapă inițiative mai ambițioase.

Am vorbit mai devreme despre asemenea dezvoltări. Câțiva dintre cititorii mei, probabil nefiind conștienți de orice abilitate psihică proprie, pot crede că după moarte îi așteaptă o perioadă lungă de antrenament. Lăsați-mă să vă spun că toate aceste abilități, nu sunt în mod necesar conștiente și că o mare parte din ele se activează în timpul stării de somn, atunci când pur și simplu nu sunteți conștienți de acest lucru.

După moarte, puteți refuza complet să vă percepeți ca fiind decedat și să continuați să vă direcționați energia emoțională, către cei pe care i-ați cunoscut în timpul vieții.

De exemplu, dacă ați fost obsedați de un proiect specific, poate că veți încerca să îl duceți la îndeplinire. Există tot timpul ghizi care vă vor ajuta să vă înțelegeți situația, dar puteți fi atât de absorbiți de ceea ce faceți, astfel încât să nu le acordați atenție.

Voi trata într-un nou capitol subiectul fantomelor. Pentru moment este suficient să vă spun că acele câmpuri foarte încărcate din punct de vedere emoțional, câmpuri îndreptate înspre realitatea fizică, vă pot împiedica dezvoltarea viitoare.

Atunci când conștiința voastră părăsește corpul și este departe pentru o perioadă de timp, conexiunea cu corpul este bineînțeles întreruptă. În stările din afara corpului, conexiunea încă se menține. Un individ care a murit este posibil să interpreteze greșit experiența avută și să încerce să reintre în cadavru. Acest lucru se poate întâmpla atunci când personalitatea, s-a identificat aproape exclusiv cu imaginea sa fizică.

Acest lucru nu se întâmplă des. Totuși, în anumite circumstanțe asemenea indivizi vor încerca să reactiveze mecanismul fizic, panicându-se atunci când descoperă în ce stare se află corpul. De exemplu, unii indivizi au plâns lângă cadavru mult timp după ce persoanele îndoliate au plecat, nerealizând că ei înșiși sunt cât se poate de sănătoși - în timp ce corpul și organele poate că au fost foarte bolnave.

Acești indivizi sunt ca un câine care roade un os. Cei care nu și-au perceput conștiința a fi echivalentă cu corpul fizic, descoperă că este mult mai ușor să îl părăsească. Într-un mod destul de ciudat, cei care au urât corpul, descoperă că sunt foarte atrași de el.

Toate aceste circumstanțe pot să apară sau să nu apară, totul fiind în funcție de individul implicat. Cu toate acestea, după părăsirea corpului fizic, voi veți ajunge imediat în alt corp. Acesta are aceeași structură cu cea a corpului vostru din proiecțiile astrale; și încă o dată permiteți-mi să vă reamintesc că în fiecare noapte, voi părăsiți pentru un timp corpul, în timpul somnului.

Această formă vi se va părea a fi fizică. Totuși, ea nu va fi văzută de cei care încă se află în corpul fizic. Poate face aceleași mișcări pe care le faceți acum în visele voastre. Prin urmare, ea poate să zboare, să treacă prin obiecte solide, fiind controlată în mod direct de către voința voastră; ducându-vă dintr-o locație în alta - așa cum percepeți voi conceptul de locație.

Dacă vă întrebați ce face mătușa Sally în Poughkeepsie, New York, atunci vă veți proiecta instant acolo. Totuși, ca și o regulă, nu puteți manevra obiectele fizice. Nu puteți ridica o lampă sau arunca o farfurie. Acest corp va intra imediat în posesia voastră, dar nu este singura formă pe care o veți avea. Prin urmare, această imagine corporală nu este una nouă. Deși nu o percepeți, ea este îmbinată cu corpul vostru fizic. Pentru o perioadă de timp după moarte, ea va fi singurul corp de care sunteți conștienți.

Mult mai târziu și la multe alte nivele, în funcție de alegerile voastre conștiente, veți învăța până la urmă să adoptați numeroase forme. Într-un fel, voi faceți acum acest lucru, transpunând ad literam dar în mod inconștient, experiența voastră psihologică, gândurile și emoțiile, în obiecte fizice. Puteți descoperi că după moarte, în momentul în

care vă imaginați ca fiind un copil, brusc adoptați forma copilului din trecut. Prin urmare, pentru o perioadă determinată de timp, voi puteți manipula această formă; astfel încât ea să re trăiască orice experiență pe care ați avut-o, în momentul în care s-a aflat în legătură cu forma voastră fizică, din precedenta reîncarnare. Puteți muri la vârsta de 80 de ani și după moarte să vă gândiți la tinerețea și vitalitatea pe care ați avut-o la 20 de ani, descoperind apoi că forma corpului s-a schimbat, pentru a corespunde acelei imagini interioare.

După moarte, majoritatea indivizilor aleg o imagine mai matură, imagine care de obicei este în concordanță cu vârful abilităților fizice, indiferent de vârsta la care vârful fizic a fost atins. În schimb, alții aleg să adopte forma pe care au avut-o într-un moment anume din viața lor, atunci când cele mai importante culmi mentale și emoționale au fost atinse, indiferent de frumusețea sau vârsta care definește forma.

Așadar, vă veți simți confortabil cu forma pe care ați ales-o și de obicei o veți folosi atunci când doriți să comunicați cu persoanele pe care le-ați cunoscut; deși pentru un asemenea dialog cu cei care încă sunt în viață, puteți adopta forma pe care ați avut-o atunci când l-ați cunoscut pe individul pe care doriți să îl contactați.

Aceste medii de după moarte nu există în mod necesar și pe alte planete. Ele nu ocupă spațiu, așadar este lipsită de sens întrebarea “unde se întâmplă toate acestea?”.

Ea este rezultatul propriilor voastre interpretări greșite, în ceea ce privește natura realității. Așadar, nu există o locație specifică. În cadrul lumii fizice pe care o cunoașteți, aceste medii există nepercepute de voi. Mecanismele voastre de percepție, pur și simplu nu vă permit să intrați în rezonanță, cu această regiune a conștiinței. Voi reacționați la un câmp de evenimente foarte specific dar limitat. Așa cum am menționat mai devreme, la momentul morții există alte realități, care se suprapun peste realitatea voastră. Voi pur și simplu vă îndreptați atenția în afara camuflajului fizic, vă conectați la diferite câmpuri și reacționați față de alte ipoteze.

Din această perspectivă, voi puteți într-o oarecare măsură să percepeți realitatea fizică. Cu toate acestea, există câmpuri energetice care le separă. Întregul vostru concept despre spațiu este atât de distorsionat, încât este dificil de oferit o explicație corectă. Acordați-mi un moment.

De exemplu, așa cum mecanismele voastre de percepție insistă să vă transmită faptul că obiectele sunt solide, la fel ele vă arată că există ceea ce voi numiți spațiu. Acum, ceea ce simțurile voastre vă spun despre natura materiei este complet eronat, iar ceea ce vă transmit cu privire la ideea de spațiu este la fel de greșit – greșit în termeni de realitate fundamentală, dar în acord cu conceptele tridimensionale. În experiențele din afara corpului din starea de trezie, vor fi întâlnite multe din problemele experimentate după moarte. În asemenea episoade vi se clarifică mult mai bine adevărata natură a timpului și spațiului. De exemplu, după moarte nu este nevoie de timp pentru a trece prin spațiu. Spațiul nu există în termeni de distanță. Aceasta este o iluzie. Există bariere, dar ele sunt mentale sau psihice. Există intensități ale experienței, acestea fiind interpretate în realitatea voastră, prin distanță măsurată în mile.

După moarte puteți ajunge într-un centru de antrenament. Teoretic, acest centru s-ar putea afla în mijlocul camerei voastre din prezent, în spațiul fizic pe care îl ocupă; dar distanța dintre voi și membrii familiei care încă trăiesc – care probabil se gândesc la voi sau citesc un ziar - nu are nimic de a face cu spațiul așa cum îl cunoșteți voi. Sunteți mult mai separați de ei decât dacă v-ați afla, să zicem pe lună. Probabil că ați putea să vă îndreptați atenția departe de centrul de antrenament, astfel încât teoretic să puteți vedea

camera și locatarii săi; dar totuși, această distanță nu are nimic de a face cu distanța fizică care există între voi.

Capitolul 10: Condiții de “moarte” în timpul vieții

Experiențele de după moarte nu vi s-ar mai părea atât de străine și de neînțelese, dacă ați realiza faptul că vă întâlniți frecvent cu situații similare, care sunt o parte normală a vieții voastre.

În stările de somn și de vis voi sunteți implicați în aceleași nivele ale existenței, în care se desfășoară experiențele voastre de după moarte. Voi nu vă amintiți părțile cele mai

importante ale acestor aventuri nocturne, iar cele pe care vi le amintiți de regulă par a fi bizare sau haotice. Acest lucru se întâmplă pur și simplu deoarece la nivelul de evoluție la care vă aflați, nu sunteți capabili să fiți conștienți atunci când străbateți mai multe nivele.

Într-adevăr, în timp ce corpul fizic doarme voi trăiți conștient într-o stare creativă, în care faceți multe dintre activitățile despre care v-am spus că le veți întâlni după moarte. Pur și simplu vă îndreptați atenția într-o dimensiune diferită de manifestare, una în care într-adevăr operați în mod continuu.

Acum, la fel cum aveți memorii ale vieții voastre din starea de trezie, așa cum păstrați o mare parte din aceste memorii în timp ce aveți întâlnirile fizice zilnice, la fel cum acest izvor de memorii va asigura un simț al continuității zilnice, în mod similar sinele vostru din starea de vis, păstrează o memorie a interacțiunilor. Așa cum există continuitate în viața voastră de zi cu zi, la fel există continuitate și în viața din timpul somnului.

Așadar, o porțiune din voi este conștientă de absolut fiecare întâlnire și experiență din starea de vis. Visele sunt pe atât de halucinatorii pe cât este viața fizică. Iar din perspectiva sinelui vostru care visează, sinele fizic este visătorul: Voi sunteți visătorul pe care el îl trimite să exploreze. Experiențele voastre zilnice sunt visele pe care el le visează, așadar, atunci când vă priviți sau vă gândiți la sinele vostru din starea de vis, o faceți într-o manieră plină de prejudecăți, considerând că "realitatea" voastră este reală și realitatea lui este o iluzie.

Cu toate acestea, realitatea sa este mult mai nativă existenței voastre. Dacă descoperiți că starea de vis nu are o coerență, acest lucru se întâmplă deoarece v-ați autohipnotizat în a crede, că nu poate exista un asemenea atribut. Bineînțeles, voi încercați să transpuneți aventurile voastre nocturne în termeni fizici, potrivindu-le astfel încât să se încadreze în viziunea voastră limitată cu privire la natura realității.

Într-o oarecare măsură, acest lucru este natural. Există un motiv pentru care voi sunteți centrați într-o viață fizică. Voi ați acceptat-o ca și o provocare. Cu toate acestea, voi sunteți de asemenea meniți a crește, a vă dezvolta și a depăși limitele propriei conștiințe. Este foarte dificil să admiteți că sunteți mult mai eficienți și creativi în stările de somn, decât în starea de trezie, și oarecum cutremurător a recunoaște că într-adevăr corpul din starea de vis poate zbura, sfidând timpul și spațiul. Este mult mai ușor a afirma că toate aceste experiențe sunt simbolice și nu în mod literal adevărate; este mai ușor a elabora teorii psihologice complicate, pentru a explica visele în care zburați.

Pur și simplu în momentul în care visați că zburați, deseori faceți acest lucru. În starea de vis operați mai mult sau mai puțin sub aceleași condiții, acestea fiind native unei conștiințe necentrate în realitatea fizică. Așadar, multe din experiențele voastre din starea de vis, sunt acelea pe care le veți întâlni după moarte. Puteți vorbi cu rude sau prieteni morți, puteți revizita trecutul, întâlni cu vechi colegi de școală, merge pe străzi care au existat cu 50 de ani în urmă conform timpului fizic; puteți călători instant prin spațiu sau să fiți întâmpinați de călăuze. De asemenea, puteți fi instruit sau să fiți un mentor pentru alte conștiințe, puteți executa o muncă importantă, rezolva probleme sau chiar să halucinați.

În viața fizică există o pauză între conceperea unei idei și materializarea sa fizică. În realitatea de vis nu se întâmplă așa. Așadar, cea mai bună metodă de a deveni dinainte familiarizat cu mediul de după moarte, este de a explora și înțelege natura sinelui vostru care visează. Nu multe persoane doresc să investească timp sau energie în acest proiect.

Cu toate acestea, sunt disponibile diverse metode, iar cei care le folosesc nu se vor afla într-o stare de alienare, atunci când după moarte întreaga lor atenție este îndreptată în acea direcție.

Deoarece memoria voastră conștientă este atât de puternic interconectată cu atenția centrată în interiorul corpului, deși îl părăsiți atunci când dormiți, de obicei conștiința în stare de trezie nu își mai amintește acest lucru.

În starea de somn, voi păstrați memoria tuturor persoanelor pe care le-ați întâlnit în visele voastre, deși ați fi putut sau nu comunica cu unele dintre ele, în experiențele din timpul zilei. În starea de somn, de-a lungul anilor, voi puteți avea întâlniri constante cu parteneri apropiați, care trăiesc în altă parte a lumii; aceștia fiindu-vă străini în starea de trezie.

Așa cum strădaniile voastre zilnice au un sens și un scop, la fel se întâmplă și cu aventurile din vise, iar în acestea voi duceți la îndeplinire, diferitele scopuri alese. În experiența de după moarte ele vor continua să aiba un rol important. Forța vitală, viața și creativitatea din spatele existenței voastre fizice, își au sursa în această dimensiune interioară. Cu alte cuvinte, voi sunteți o proiecție corporală a sinelui care visează.

Așa cum vă imaginați sinele din starea de vis, el este doar un aspect al totalității sale, un punct psihologic de referință care unește toate porțiunile identității voastre. Doar cei care au evoluat suficient de mult sunt conștienți de natura sa profundă. Cu alte cuvinte, el reprezintă o fațetă importantă a identității voastre globale. Experiențele sale sunt pe atât de însuflețite iar “personalitatea” sa este pe atât de bogată – de fapt chiar mai bogată – pe cât este personalitatea fizică pe care o cunoașteți.

Imaginați-vă pentru moment că sunteți un copil. Eu voi încerca să intru în pielea profesorului, care vă va explica natura sinelui vostru adult, mai amplu – vă voi spune că într-o oarecare măsură, acest sine adult face deja parte din voi, fiind o sumă sau o proiecție a ceea ce sunteți. Cu toate acestea, sinele copil va spune: “Dar ce se va întâmpla cu mine? Trebuie să mor pentru a deveni acest alt sine? Nu vreau să mă schimb. Cum pot fi vreodată acest sine adult, fără a muri ca ceea ce sunt, având în vedere că el nu este ceea ce sunt eu acum.”

Eu mă situez în aceeași poziție atunci când încerc să vă explic natura acestui sine interior, căci deși puteți deveni conștient de el în visele voastre, nu puteți aprecia cu adevărat maturitatea sau abilitățile sale; dar cu toate acestea, ele sunt ale voastre în aceeași manieră, în care abilitățile adultului au aparținut copilului. În starea de vis voi învățați cum să vă construiți zilnic realitatea voastră fizică, la fel dum după moarte învățați cum să vă construiți următoarea viață fizică.

În vise voi vă rezolvați problemele. În timpul zilei nu sunteți neapărat atenți în mod conștient la metodele de a rezolva problemele, metode pe care le-ați învățat în timpul somnului. În vise voi vă stabiliți scopurile, așa cum după moarte vă stabiliți obiectivele pentru o nouă reîncarnare.

Acum, nici o structură psihologică nu este ușor a fi descrisă în cuvinte. Pentru a explica natura personalității, așa cum este cunoscută ea în general, sunt folosiți tot felul de termeni: eu, subconștient, ego, superego; care au rolul de a face diferența între variatele structuri ale personalității fizice. Sinele care visează este la fel de complicat. Puteți spune că anumite porțiuni ale lui, au rolul de a manipula realitatea fizică și de a face anumite planuri, iar altele sunt implicate în nivele profunde ale creativității și dezvoltării, nivele care asigură supraviețuirea fizică. Puteți spune că unele fragmente au rolul de a facilita

comunicarea, chiar și cu elemente mai ample ale personalității, cele care sunt în general necunoscute; iar alte porțiuni ale sinelui care visează, mențin o coeziune a ceea ce puteți numi sufletul, sau totalitatea entității individuale, adevăratul sine multidimensional.

Sufletul creează trupul. Creatorul aproape că nu se uită la creația sa. Există un motiv pentru care sufletul creează atât trupul cât și existența fizică, așadar nimic din ceea ce am spus până acum, nu ar trebui să vă conducă la o aversiune față de viața fizică, și nici spre o lipsă a aprecierii acelor bucurii senzoriale cu care sunteți înconjurați. Orice călătorie în interior ar trebui să vă permită să descoperiți o semnificație măreață, o frumusețe și un sens în viața pe care o trăiți acum; dar plăcerea și dezvoltarea deplină, necesită să vă folosiți toate abilitățile, să explorați dimensiunile interioare cu la fel de multă uimire și entuziasm, pe cât explorați viața fizică. Așadar, dacă dețineți o înțelegere adecvată, aveți toate șansele să vă familiarizați cu tărâmurile, mediile și experiențele de după moarte. Le veți descoperi a fi la fel de însuflețite ca oricare altele, pe care le cunoașteți. Asemenea explorări vă vor schimba complet ideile sumbre cu privire la existența de după moarte. Este foarte important să renunțați la cât mai multe preconcepții, deoarece acestea vă vor stagna dezvoltarea.

În general vorbind, dacă sunteți îndeajuns de mulțumiti de realitatea fizică, vă aflați într-o poziție mult mai bună de a studia aceste medii interioare.

Dacă credeți că răul este prezent peste tot în jurul vieții voastre fizice și dacă el pare să cântărească mai mult decât binele, atunci nu sunteți încă pregătiți. Nu ar trebui să vă angajați într-o explorare a acestor aventuri nocturne, dacă sunteți deprimați, deoarece în această perioadă starea voastră psihică, va fi predispusă spre experiențe depresive, fie că sunteți treji sau dormiți. Nu ar trebui să vă angajați într-o asemenea călătorie, dacă sperați să înlocuiți experiențele fizice cu cele interioare.

Dacă ideile voastre cu privire la natura binelui și a răului sunt riguroase și inflexibile, atunci nu dețineți înțelegerea necesară pentru a realiza o manipulare conștientă, în această dimensiune din starea de vis. Cu alte cuvinte, pe cât posibil voi ar trebui să fiți flexibili din punct de vedere mental, psihologic și spiritual, deschiși față de noile idei, creativ și nu excesiv de legat de dogme sau sisteme de organizare.

Ar trebui să fiți îndeajuns de competenți și înțelegători. În același timp ar trebui să fiți suficient de prietenoși, astfel încât să fiți capabil să luați viața așa cum este. Aveți nevoie de toate resursele de care puteți dispune. Aceasta va fi o explorare și o strădanie activă, nu o retragere pasivă și în mod sigur nu un refugiu laș. Spre sfârșitul acestei cărți, vor fi oferite metode pentru aceia dintre voi, care sunt interesați a explora conștient aceste condiții de după moarte; având un oarecare control asupra progresului și experiențelor voastre.

Vreau să descriu mai în amănunt aceste condiții. În prezent, în viața fizică voi vedeți ceea ce vreți să vedeți. Voi percepeți o paletă de date, dintr-un câmp disponibil de realitate – date care sunt selectate atent de către voi, în concordanță cu ideile voastre cu privire la ceea ce este realitatea. În primul rând, voi creați aceste date.

Dacă credeți că toți oamenii sunt răi, nu veți vedea partea bună din ei. Veți fi complet închiși față de ea. La rândul lor, ei vă vor arăta partea rea. Veți simți într-o manieră telepatică că ceilalți nu vă simpatizează, și vă veți proiecta antipatia asupra lor.

Cu alte cuvinte, experiența voastră se află în concordanță cu așteptările pe care le aveți. Același lucru se aplică și experiențelor de după moarte, celor din timpul visului cât și unor întâlniri din afara corpului. Dacă sunteți obsedați de ideea răului, atunci veți întâlni

condiții nefaste. Dacă credeți în diavoli, atunci îi veți întâlni. Așa cum am menționat mai devreme, există o libertate mult mai mare atunci când conștiința nu este centrată în dimensiunea fizică. Încă o dată va spun, în realitate gândurile și emoțiile se materializează fără a fi nevoie de existența unui interval de timp fizic. Așadar, dacă credeți că după moarte veți fi întâmpinați de un demon, voi veți crea o formă de gând a acestuia, nerealizând că ea este creația voastră.

În concluzie, dacă vă îndreptați atenția asupra necazurilor din experiența fizică, atunci încă nu sunteți pregătiți pentru asemenea explorări. Este bineînțeles posibil ca în asemenea condiții să vă întâlniți cu o formă-gând, care aparține altei persoane, dar dacă nu credeți în demoni, veți fi conștienți de natura fenomenului și nu vi se va întâmpla nimic.

Dacă aceasta este propria voastră formă-gând, atunci puteți învăța de la ea, întrebându-vă ce reprezintă, ce problemă avută de voi a fost materializată prin intermediul formei-gând. După moarte puteți halucina aceeași formă, folosind-o ca și un simbol, trecând printr-o bătălie spirituală, care bineînțeles că nu ar fi necesară, dacă ați fi mai înțelepți. Veți lucra cu ideile, problemele și dilemele în funcție de propriul nivel al dezvoltării și înțelegerii.

Mediile de după moarte există pretutindeni în jurul vostru. Punct.

Este ca și cum situația voastră din prezent și toate fenomenele fizice au fost proiectate din interior înspre afară, oferindu-vă o imagine în mișcare, forțându-vă să percepeți doar acele imagini efemere. Acestea par atât de reale, încât vă aflați în poziția de a reacționa constant la ele.

Ele servesc a masca celălalte realități la fel valide care coexistă cu a voastră, realități din care primiți puterea și cunoașterea operării proiecțiilor materiale. Puteți “seta mașina să meargă în gol”, vorba vine, să opriți aparenta mișcare și să vă îndreptați atenția către aceste realități alternative.

În primul rând, trebuie să fiți conștienți de existența lor. Ca un exercițiu preliminar metodelor pe care vi le voi oferi mai târziu, este o idee bună să vă puneți întrebarea: ”Față de ce lucruri sunt conștient în acest moment?” Faceți acest mic exercițiu cu ochii deschiși și apoi în timp ce sunt închiși.

Atunci când aveți ochii deschiși, încercați să vedeți că nu există doar obiectele, pe care le percepeți în imediata voastră apropiere. Uitați-vă acolo unde spațiul pare gol și ascultați în mijlocul liniștii. Există structuri moleculare în fiecare centimetru de spațiu “gol”, dar voi v-ați condiționat să nu le percepeți. Atunci când sunteți în starea de vis, voi vă folosiți simțurile interioare, cele pe care le ignorați atunci când sunteți treji.

Simțurile interioare sunt echipate să perceapă date care nu sunt fizice. Ele nu sunt înșelate de imaginile, pe care le proiectați în realitatea tridimensională. Ele pot percepe obiectele fizice. Simțurile voastre fizice sunt extensii ale acestor metode interioare de percepție, și după moarte vă veți baza pe ele. Simțurile interioare sunt folosite în experiențele din afara corpului. Ele operează constant sub conștiința în stare de trezie, astfel încât puteți deveni familiarizat acum cu natura percepției de după moarte. Punct.

Cu alte cuvinte, mediul, condițiile și metodele de percepție nu vi se vor pare a fi străine. Nu sunteți aruncați brusc într-o zonă necunoscută; ea face parte din voi. A fost o parte din voi înaintea acestei nașteri fizice și va fi o parte din voi după moartea fizică. Cu toate acestea, de-a lungul istoriei, aceste aspecte au fost șterse din conștiința voastră. Omenirea a avut diverse concepte despre propria sa realitate, dar se pare că în ultimul

secol, ea s-a îndepărtat în mod intenționat de ele. Există mai multe motive pentru această acțiune și vom încerca să vorbim despre o parte din ele.

În multe privințe, voi sunteți “morți” acum – și atât de morți pe cât veți fi vreodată.

În timp ce sunteți implicați în treburile și strădaniile zilnice, în spatele conștiinței normal treze voi sunteți de asemenea centrați în alte realități, reacționând la stimuli față de care sinele vostru fizic nu este atent; percepând situațiile prin intermediul simțurilor interioare, experimentând evenimente care nici măcar nu sunt înscrise în interiorul creierului fizic. Ultima propoziție ar trebui subliniată.

După moarte, voi sunteți pur și simplu conștienți față de aceste dimensiuni de activitate pe care le ignorați în prezent. În momentul de față, existența voastră fizică se află în prim plan. După moarte nu va fi așa. Existența voastră fizică nu va fi pierdută iar memoriile voastre vor fi reținute. Pur și simplu veți ieși dintr-un anumit cadru de referință. Sub anumite condiții veți fi chiar liberi să vă folosiți în mod creativ anii, care aparent v-au fost oferți.

De exemplu, v-am spus că timpul nu este construit dintr-o serie de momente, una succedându-se după alta, deși acum le percepeți în această manieră. Evenimentele nu sunt lucruri care vi se întâmplă, fără să aveți control asupra lor. Ele sunt experiențe create de către voi, conform propriilor așteptări și convingeri. Porțiunile interioare ale personalității voastre înțeleg acest lucru. După moarte nu vă veți îndrepta atenția asupra formelor fizice, sub care se deghizează timpul și evenimentele. Puteți folosi aceleași elemente, așa cum un pictor folosește aceleași culori.

Poate că durata voastră de viață va fi de 77 de ani. În anumite condiții specifice și dacă alegeți acest lucru, după moarte puteți să re trăiți în tihna evenimentele acelor 77 de ani - dar nu neapărat în termeni de continuitate. Puteți schimba evenimentele. Vă puteți mișca în acea dimensiune particulară de activitate, reprezentată de cei 77 de ani ai voștrii.

Dacă găsiți erori grave de judecată, le puteți corecta. Cu alte cuvinte, aveți posibilitatea de a vă perfecționa, dar nu puteți intra încă o dată în acel cadru de referință, ca și o conștiință care participă complet la tendințele istorice din acel timp - luând parte la existența halucinantă desfășurată la nivel colectiv, existență care își are sursa în conștiința aplicată atât sinelui, cât și “contemporanilor” voștrii .

Unii aleg acest lucru mai degrabă decât reîncarnarea, sau aleg un studiu înaintea unei noi reîncarnări. În adancul sufletului, acești oameni sunt deseori perfecționiști. Ei trebuie să se întoarcă și să creeze. Trebuie să își corecteze erorile. Ei își folosesc viața pe care au trăit-o ca și o pânză, încercând să creeze o imagine mai bună. Acesta este un exercițiu mental și psihic experimentat de multe persoane, un exercițiu care necesită o mare putere de concentrare, el fiind la fel de real ca orice altă experiență.

Pentru a le înțelege mai bine, puteți simți că vreți să “re trăiți” anumite porțiuni din viața voastră. Așadar, experiența de viață este a voastră. Asemenea condiții cu siguranță nu vă sunt străine. În viața de zi cu zi, deseori vă imaginați comportându-vă într-o manieră diferită decât ați făcut-o, sau în mintea voastră re trăiți evenimente pentru a avea o mai bună înțelegere a lor. Viața voastră este propria experiență-perspectivă, iar atunci când la momentul morții, o scoateți în afara contextului fizic privitor la timp, experimentat la nivel colectiv, puteți să vă re trăiți viața în alte moduri. Țineți minte, evenimentele și obiectele nu sunt absolute ci au o natura plastică. Evenimentele pot fi schimbate, atât înainte cât și după apariția lor. Ele nu sunt niciodată stabile sau permanente, deși în contextul realității tridimensionale pot părea a fi așa.

Orice lucru de care sunteți conștienți în existența tridimensională, este doar o proiecție a unei realități mai ample în acea dimensiune. Evenimentele de care sunteți conștienți, reprezintă doar acele aspecte ale materializării, care pătrund în dimensiunea fizică, și care pot fi percepute de conștiința aflată în stare de trezie. Alte porțiuni din aceste evenimente vă sunt aproape clare, atât în starea de vis cât și în cadrul conștiinței normale din timpul zilei.

Dacă vreți să știți cum este moartea, atunci deveniți conștienți de propria voastră conștiință, în timp ce ea nu este centrată către activitățile fizice. Veți descoperi că ea este foarte activă. Cu antrenament veți descoperi de asemenea că ea este extrem de limitată, și ceea ce ați considerat odată ca fiind condiții de moarte, par mult mai aproape de condițiile de viață.

Asemenea alte existențe și realități pe care le-am descris coexistă cu a voastră, dar în starea de trezie voi nu sunteți conștienți de ele. În visele voastre, deseori sunteți capabili să percepeți asemenea situații, deși la fel de des le preschimbați în accesorii proprii ale visului; și în acest caz, la momentul trezirii voi nu mai păstrați decât o foarte mică memorie a interacțiunii.

În aceeași manieră, în mijlocul vieții, voi ocupați același spațiu cu așa numitele fantome și apariții, iar din acest motiv voi înșivă, păreți a fi o fantomă altor persoane; în mod special atunci când sunteți în starea de somn și trimiteți forme gând foarte puternice, sau chiar și atunci când în mod inconștient călătoriți în afara corpului fizic.

Evident, există atâtea tipuri de fantome și de apariții pe cât există oameni. Ele sunt la fel de conștiente sau inconștiente față de situația lor, pe cât sunteți voi față de situația voastră. Cu toate acestea, ele nu sunt complet centrate în realitatea fizică, fie în personalitate sau în formă, aceasta caracteristică fiind principalul mod prin care le puteți diferenția. Unele apariții sunt forme-gând trimise de personalitățile supraviețuitoare, datorită unei anxietăți adânci și prelungite. Ele descriu același tip de comportament compulsiv, care poate fi văzut în multe situații din viața voastră.

Același mecanism care determină o femeie tulburată să desfășoare o activitate repetitivă, de exemplu o spălare și respălare a mâinilor, de asemenea cauzează o anumită categorie de fantome, să se întoarcă din nou și din nou în același loc. În asemenea cazuri, comportamentul este deseori alcătuit din acțiuni repetitive.

Din diverse motive, o astfel de personalitate încă nu a învățat să își înțeleagă propria experiență. Caracteristicile unei asemenea fantome sunt aceleași cu cele ale unei personalității tulburate – cu câteva excepții totuși. Ele nu au la dispoziție întreaga lor conștiință. Personalitatea pare a avea un coșmar, sau o serie de vise recurente, în timpul cărora ea se reîntoarce în mediul fizic. Personalitatea este “teafără și nevătămată”, dar anumite porțiuni ale ei lucrează la problemele nerezolvate și descarcă energie într-o asemenea manieră.

În sine, fantele sunt destul de inofensive. Doar interpretarea voastră cu privire la acțiunile lor, vă poate cauza dificultăți. În mijlocul vieții, a condițiilor de viață, voi de asemenea apăreți ocazional ca și o fantomă în alte nivele ale realității, unde “pseudomaterializarea” voastră cauzează câteva comentarii, și este fundația multor mituri – și nici măcar nu sunteți conștienți de acest lucru.

Acum, eu vorbesc în mod general. Încă o dată, există câteva excepții în care memoria este păstrată, dar ca o regulă, fantele și aparițiile nu sunt mai conștiente de

efectul lor asupra altor persoane, decât sunteți voi în momentul în care, aproape inconștient apăreți în lumi care vi se par a fi străine.

Combinarea gândului, a emoției și a dorinței creează o materializare, posedă energie și este formată din energie. Ea se va manifesta în cât mai multe feluri posibil. Voi puteți identifica doar materializările fizice, dar așa cum a fost menționat mai devreme în această carte, voi trimiteți de asemenea în afara voastră, pseudoforme de care nu sunteți conștienți; și acestea sunt complet diferite de cele din călătoria sau proiecția astrală - o chestiune mult mai complicată.

Voi apăreți în forma astrală în realități care comparativ vorbind, sunt mult mai avansate decât cea în care trăiți acum. De obicei sunteți recunoscuți datorită dezorientării voastre. Nu știți cum să vă mișcați. Nu cunoașteți obiceiurile. Dar fie că dețineți sau nu o formă fizică, dacă aveți emoții sau gânduri, atunci acestea se vor materializa. Ele au o realitate. Dacă vă gândiți foarte puternic la un obiect, el va apărea undeva.

Dacă vă gândiți cu intensitate emoțională că vă aflați într-o altă locație, o pseudoimagine de-a voastră va fi proiectată din interiorul vostru către acel loc, fie că ea este sau nu percepută și fie că sunteți sau nu conștienți de ea, sau conștient în interiorul ei. Acest lucru se aplică atât celor care au părăsit sistemul vostru fizic, cât și celor care încă se află în interiorul lui.

Toate aceste forme sunt numite construcții secundare, deoarece ca și o regulă, conștiința completă a personalității nu se află în ele. Ele sunt proiecții automate.

Acum, în construcțiile principale, de obicei o conștiință este pe deplin atentă și alertă, adoptând o formă - nu cea "nativă"- și deseori o proiectează în mod conștient, către un alt nivel al realității. Dar chiar și acest lucru este a o operațiune complicată, foarte rar folosită în scopul comunicării.

Există metode mult mai ușoare. Într-o oarecare măsură am explicat modul, prin care imaginile sunt construite dintr-un câmp disponibil de energie. Voi percepeți doar propriile voastre construcții. Așadar, dacă o "fantomă" vrea să vă contacteze, o poate face prin intermediul telepatiei, iar dacă doriți, voi înșivă vă puteți construi o imagine similară. O altă variantă este ca individul să își trimită o formă gând, în același timp în care comunică telepativ cu voi. Chiar și în acest moment camerele voastre, sunt pline de forme gând pe care nu le percepeti; și din nou, în momentul de față voi sunteți la fel de mult o apariție eterică, pe cât veți fi după moarte. Pur și simplu nu sunteți conștienți de acest fapt.

Voi ignorați anumite variații ale temperaturii și curenți de aer - spunându-vă că există doar în imaginația voastră - fenomene care sunt indicii ale unor asemenea forme-gând. Voi treceți în fundal comunicările telepatice, cele care deseori acompaniază asemenea forme-gând, și îndepărtați toate doveziile privind existența unor realități la fel de valide ca și a voastră, ignorând faptul că în mijlocul unei existențe obișnuite, voi sunteți înconjurați de dovezi intangibile dar valide. Cuvintele "viață" și "moarte" au rolul de a vă limita înțelegerea, a pune bariere acolo unde nu există nici una.

Unii dintre prietenii și rudele voastre moarte într-adevăr vă vizitează, proiectându-se din propriul lor nivel de realitate, înspre lumea voastră, deși de regulă nu puteți percepe forma pe care o iau. Cu toate acestea, ele nu sunt mai fantomatice sau "moarte", decât sunteți voi, atunci când vă proiectați în realitatea lor - așa cum faceți în starea de somn.

Ca o regulă, ei vă pot percepe în aceste întâlniri. Ceea ce deseori uitați este că asemenea indivizi, se află în diferite stadii de dezvoltare. Unii au conexiuni mai puternice cu sistemul fizic. Conform paradigmei voastre, durata de timp de la moartea unui individ,

are puțin de-a face cu faptul că veți fi sau nu vizitat; ci mai degrabă este importantă intensitatea relației avute cu acea persoană.

Așa cum a fost menționat mai devreme, în starea de somn voi puteți ajuta persoane care au decedat recent, persoane străine, să se aclimatizeze cu condițiile de după moarte; chiar dacă dimineața nu veți păstra o memorie a acestei interacțiuni. În același timp, acei străini pot comunica cu voi atunci când dormiți și chiar să acționeze ca și un ghid, în diverse perioade ale vieții voastre.

Nu este o simplă chestiune de a explica condițiile de viață așa cum le cunoașteți, prin urmare este extrem de dificil a vorbi despre complexitatea aspectelor, de care nu sunteți conștienți.

Punctul principal pe care vreau să îl clarific în acest capitol, este că voi sunteți deja familiarizați cu toate condițiile pe care le veți întâlni după moarte, și într-o oarecare măsură, puteți deveni conștienți de acestea.

Capitolul 11: Opțiunile de după moarte și mecanismele tranziției

Există un număr nelimitat de experiențe care vă sunt disponibile după moarte, toate având același potențial, deși unele dintre ele sunt mai probabile a se manifesta. Ele sunt în concordanță cu ritmul dezvoltării voastre. Foarte general vorbind, există trei domenii principale, deși pot exista excepții și cazuri extraordinare.

Vă puteți decide asupra unei noi reîncarnări. Puteți alege să vă îndreptați atenția asupra vieții voastre din trecut, folosind-o ca și materie primă pentru o nouă experiență, creând variațiuni ale evenimentelor pe care le-ați trăit, făcând corecții în timp ce luați noi

decizii. O altă variantă este de a intra complet într-un alt sistem de probabilități; iar acesta este relativ independent față de o existență reîncarnațională. Într-un asemenea caz, veți lăsa în urmă toate gândurile privind continuitatea timpului.

Unii indivizi, unele personalități, preferă o organizare a vieții centrată în jurul ideii de trecut, prezent și viitor, îmbinată într-o structură aparent logică; și de obicei aceste persoane aleg reîncarnarea. Alții, preferă în mod naiv să experimenteze evenimentele într-o manieră extraordinar de intuitivă, evenimente organizate prin intermediul proceselor asociative. Aceștia vor alege să meargă într-un sistem de probabilități.

Unora pur și simplu nu le place sistemul fizic, astfel încât prin moarte decid să îl părăsescă. Totuși, acest lucru nu poate fi realizat până când ciclul reîncarnațional nu este complet îndeplinit, așadar doar persoanele care și-au dezvoltat suficient de mult abilitățile prin intermediul reîncarnării, pot merge într-un alt sistem.

Unii, terminând cu reîncarnarea, pot alege să reintre în sistem acționând ca și profesori, și în asemenea cazuri, ei dețin cunoașterea identității mai ample. Există un stadiu intermediar de relativă indecizie, o zonă de odihnă, și din această zonă se realizează majoritatea comunicărilor primite de la rude. În mod obișnuit, acesta este nivelul vizitat de cei care sunt în viață, în timpul proiecțiilor din starea de vis.

Cu toate acestea, înainte de momentul alegerii, există o perioadă de auto-examinare unde întreaga voastră “istorie” devine accesibilă. Aici, veți înțelege natura sufletului, și sunteți sfătuit de alte porțiuni ale acelei entități mai “avansate” decât voi înșivă.

De exemplu, veți deveni conștienți de celălalte sineuri avute în alte reîncarnări. Vor exista legături emoționale cu alte personalități, pe care le-ați cunoscut în viețile trecute, și unele dintre acestea se pot suprapune peste relațiile voastre din ultima viață. Totodată, acesta este un loc de întâlnire pentru indivizii din propriul vostru sistem.

Toate explicațiile necesare sunt oferite celor care sunt dezorientați. Cei care încă nu realizează că sunt morți, le este comunicată adevărata lor situație, și sunt făcute toate eforturile pentru a reîmprospăta energiile și spiritele. Este un timp de studii și de conștientizare. Din această zonă, unele personalități tulburate, au acele vise de reîntoarcere în mediul fizic.

Este un loc de schimburi între sisteme, vorba vine. Sunt mai importante reexaminările și dezvoltarea individului, decât perioada petrecută de o persoană în această zonă. Este un pas intermediar dar important. În visele Voastre, ați fost aici.

Reîncarnarea implică mult mai mult decât o simplă decizie, de a avea încă o existență fizică. Atunci când majoritatea persoanelor se gândesc la reîncarnare, ei și-o imaginează ca fiind o progresie liniară – în care sufletul se perfecționează odată cu fiecare viață avută. Aceasta este o simplificare grosolană. Există infinite variații ale acestei idei, în funcție de fiecare individ implicat. Așadar, procesul reîncarnării este folosit în mai multe moduri, și în acest timp de odihnă de după moarte, indivizii trebuie să se decidă asupra modului individual, în care vor folosi fiecare reîncarnare.

De exemplu, unii indivizi vor alege să izoleze diverse caracteristici dintr-o viață anume și să lucreze aproape exclusiv cu acestea, orientându-și experiența în funcție de o singură temă principală. Dacă este privită dintr-o perspectivă tridimensională, o asemenea personalitate va părea foarte unilaterală, departe de a fi un individ bine dezvoltat.

Într-o anumită viață, intelectul poate fi în mod intenționat dus la un nivel foarte ridicat, iar acele puteri ale minții sunt pe cât posibil amplificate. Aceste abilități sunt mai apoi studiate amănunțit, de către întreaga personalitate, astfel încât atât beneficiile cât și

aspectele dăunătoare ale intelectului, sunt atent evaluate. Prin experiența avută într-o altă viață, același individ se poate specializa în dezvoltarea emoțională, și în mod intenționat poate alege să nu își sporească abilitățile intelectuale.

Încă o dată, imaginea fizică nu ar fi în mod necesar cea a unei personalități bine dezvoltate și echilibrate. În aceeași manieră, individul își poate dezvolta anumite abilități creative. Dacă percepeți aceste vieți ca fiind o progresie liniară, atunci ați rămâne cu multe întrebări fără răspuns. Cu toate acestea, evoluția într-adevăr are loc, dar indivizii aleg calea prin care preferă ca aceasta să se materializeze.

Dacă într-o anumită viață, un individ și-a negat să zicem dezvoltarea intelectuală, el va învăța valoarea și sensul a ceea ce nu stăpânește. Dorința de a învăța despre intelect este născută în el – dacă mai înainte nu a înțeles scopul acestuia. Așadar, în acest timp în care se fac diverse alegeri, personalitățile se decid în privința manierei, în care vor evolua în următoarea reîncarnare.

Unii vor alege să experimenteze evoluția, într-un ritm mai încetinit și într-o manieră mai echilibrată. Ei se vor asigura ca toate trăsăturile personalității să evolueze în mod sincron, și chiar să întâlnească iar și iar persoane pe care le-au cunoscut în alte vieți. Ei își vor rezolva problemele într-un ritm mai lent, mai degrabă decât într-un mod exploziv. Ei vor intra în ritm, așa cum fac dansatorii.

În acest timp de odihnă și de alegere, sunt oferite diverse sfaturi. Din anumite motive, unele personalități se reîncarnează înainte de momentul, în care sunt sfătuiți să o facă. De obicei, această alegere este nenorocoasă pe termen scurt, deoarece încă nu au fost realizate toate planificările necesare. Pe termen lung însă, personalitatea învață câteva lecții importante datorită acestei “erori”. Nu există nici un program specific, însă este foarte neobișnuit ca un individ să aștepte peste 3 secole, înainte de a se reîncarna din nou; deoarece acest lucru face foarte dificilă orientarea în planul tridimensional, iar legăturile emoționale cu Pământul devin foarte slabe.

Trebuie să fie stabilite relațiile pentru viața următoare, și această acțiune, presupune a se realiza comunicări telepatice între toți cei implicați. Așadar, perioada de după moarte este un timp în care se fac multe proiecții. Există unii indivizi care sunt pur și simplu singuratici, indivizi care se reîncarnează fără a avea o emoție deosebită față de perioadele istorice ale Pământului. Alți indivizi preferă să reintre în sistem, atunci când contemporanii lor dintr-o anumită perioadă istorică, aleg să se reîntoarcă; așadar există anumite modele colective prin care mulți indivizi, nu toți, aleg să treacă prin anumite cicluri reîncarnaționale.

Bineînțeles, există cicluri personale în care se pot reîncarna anumite familii, adoptând diferite relații unii față de alții, și voi ați fost implicați în câteva dintre acestea.

În existențele reîncarnaționale, pot fi explorate diferite aspecte. Unii indivizi aleg să “meargă până la capăt”. Aceste personalități se specializează în existența fizică, iar cunoștințele lor despre acest sistem sunt foarte cuprinzătoare. Ele aleg să treacă prin fiecare dintre rasele voastre - o cerință care nu este impusă asupra majorității. Aceste persoane sunt foarte interesate față de anumite perioade istorice. Multe dintre ele trăiesc vieți scurte dar foarte intense, și în general experimentează mai multe vieți decât majoritatea indivizilor. Cu alte cuvinte, pe cât posibil ele se reîntorc în cât mai multe perioade istorice, în cele din urmă ajutând să modeleze lumea așa cum o cunoașteți voi.

Într-un fel sau altul voi toți sunteți călători, chiar înainte de a începe primul ciclu reîncarnațional. Cât mai simplu spus, voi nu aveți în mod necesar aceeași moștenire, atunci

când intrați în sistemul fizic de realitate. Așa cum a fost menționat mai devreme, existența pământeană este o perioadă de antrenament; și totuși, pe cât posibil aș vrea să uitați ideile voastre cu privire la evoluție.

Ideile de bine, mai bine, cel mai bine vă pot duce pe căi “greșite”. Voi învățați să fiți o ființă cât mai completă posibil. Într-un fel, voi învățați să vă creați. În acest proces de experimentare a ciclurilor reîncarnaționale, vă focalizați cele mai importante abilități înspre viața fizică, dezvoltând calități și caracteristici umane, deschizând noi dimensiuni ale materializării. Cu toate acestea, nu înseamnă că binele nu există sau că nu “prograsați”, ci doar că acele concepte pe care le aveți despre natura binelui și a progresului sunt extrem de distorsionate.

Acum, multe personalități au un talent extraordinar într-un anumit domeniu, talente care se pot manifesta iar și iar în existențe succesive. Ele pot fi temperate, folosite în variate combinații, per total rămânând caracteristica principală a individualității și unicității personalității. De exemplu, în timp ce majoritatea persoanelor adoptă diferite profesii, ocupații și interese, de-a lungul ciclului reîncarnațional, unele dintre ele vor merge pe o anumită direcție. Ea poate fi întreruptă din când în când, dar este mereu prezentă acolo. De exemplu, acele persoane pot fi aproape exclusiv preoți sau învățători.

În această carte va fi oferit material suplimentar, care se ocupă în mod specific de subiectul reîncarnării, dar prima oară vreau să subliniez faptul că în acest timp dintre vieți, sunt puse în joc multe mai multe chestiuni, decât o simplă problemă de planificare a unei reîncarnări.

Ocazional, unor indivizi le este oferită o excepție de la regula generală, ei putând să-și ia un an sabatic, o excursie secundară către un alt strat al realității; iar apoi să se reîntoarcă în ciclul reîncarnațional. Totuși, asemenea cazuri nu sunt obișnuite. În această perioadă se iau anumite decizii. Cei care aleg să părăsească sistemul, cei care și-au terminat ciclul reîncarnațional, au la dispoziție mult mai multe opțiuni.

Intrarea în câmpul de probabilități, poate fi comparată cu intrarea în ciclul reîncarnațional. Indivizii vor experimenta o concentrare susținută a atenției și vor trăi într-o zonă complet diferită a realității. Puterile latente dar abia întrezărite în personalitatea multidimensională, sunt atrase și folosite, în momentul când o asemenea alegere este luată.

Experiența psihologică variază considerabil față de cea pe care o cunoașteți, dar cu toate acestea, puteți găsi urme ale ei în interiorul propriului psihic. Aici, personalitatea trebuie să învețe să structureze evenimentele într-un mod complet diferit, fără a avea sprijinul oricărei structuri de timp, așa cum o cunoașteți voi.

În această realitate, abilitățile intelectuale și intuitive în sfârșit lucrează atât de bine împreună, încât există puține diferențe între ele. Sinele care se decide asupra unei existențe reîncarnaționale, este același sine care alege experiența în cadrul sistemului probabil. Totuși, în acel sistem structura personalității este destul de diferită. Structurile personalității cu care sunteți familiarizați, sunt doar o singură manifestare din multiplele forme de atenție, care vă sunt disponibile.

Așadar, sistemul probabil este la fel de complicat ca și cel reîncarnațional. V-am spus că toate acțiunile sunt simultane; așadar voi existați în mod sincron, în ambele sisteme. Totuși, pentru a vă explica faptul că sunt implicate anumite decizii și pentru a separa aceste evenimente, trebuie să le simplific într-o oarecare măsură. Priviți în acest mod: O porțiune din sinele vostru întreg își îndreaptă atenția spre ciclurile reîncarnaționale

și se dezvoltă în acel sistem. O altă porțiune se concentrează în sistemul de probabilități și evoluează în acea dimensiune a realității.

(Bineînțeles, există și un sistem probabil în care nu există cicluri reîncarnationale, cât și un ciclu de reîncarnări în care nu există realități probabile). Receptivitatea și flexibilitatea personalității este foarte importantă. Pot fi deschise uși către alte existențe, dar personalitatea poate refuza să le vadă.

Pe de altă parte, toate existențele probabile sunt disponibile, iar conștiința poate forma o conexiune, acolo unde mai înainte nu a existat o astfel de legătură. În acest timp de alegere și decizie există călăuze și învățători, care vă vor arăta alternativele și vă vor explica natura existenței. Nu toate personalitățile sunt la același nivel de dezvoltare. Există învățători mai avansați și învățători situați la nivele mai "joase".

Cu toate acestea, perioada de după moarte nu este un timp al confuziei ci un timp de mare iluminare și incredibile provocări. Mai târziu în această carte, va fi oferit material despre conceptul de Dumnezeu, material care vă va ajuta să înțelegeți câteva lucruri, care nu au fost spuse în acest capitol.

Acum, pentru cei dintre voi care aleg să recombine, "să amestece sau să potrivească" evenimente din imediata viață trecută – de exemplu, să o încerce în alte moduri - trebuie de asemenea să fie oferite anumite lecții. În multe din aceste cazuri, învățătorii au de-a face cu o problemă dificilă a personalității, o rigiditate specifică cuplată cu anumite tendințe perfecționiste, menționate mai devreme.

Anii pământenii vor fi experimentați din nou, dar nu neaparat în termeni de continuitate. Evenimentele pot fi folosite în orice mod dorește individul: schimbate, derulate înapoi pentru a vedea deosebirile, probabil în același mod în care un actor ar folosi un film vechi, în care a apărut. Bineînțeles că în acest caz actorul își poate modifica jocul scenic, sau poate schimba sfârșitul piesei. El are libertate totală, în cadrul evenimentelor din acei ani.

Cu toate acestea, ceilalți actori sunt forme-gând, în afara cazului în care câțiva contemporani se alătură piesei.

Bineînțeles, sub aceste condiții personalitatea manipulează conștient evenimentele și studiază variatele sale efecte. Concentrarea cerută este foarte intensă. Personalității îi este comunicată natura celor care participă împreună cu ea. De exemplu, ea realizează că mai există și alte forme-gând; dar încă o dată, aceste forme posedă o realitate și o conștiință specifică. Ei nu sunt actori de carton pe care să îi poată manevra după bunul plac. Așadar, individul trebuie să îi ia în considerare și deține o anumită responsabilitate față de ei.

Formele-gând vor crește în conștiință și vor continua să se dezvolte într-o manieră proprie. Într-un fel, toți suntem forme - gând, iar acest lucru va fi explicat în materialul în care voi vorbi despre conceptul de Dumnezeu. Nu vreau să spun că vă lipsește propria inițiativă pentru acțiune, individualitate sau scopuri – și țineți minte că viața voastră se manifestă prima oară în interior și apoi în exterior. Luând în considerare aceste aspecte, probabil că ceea ce am spus până acum, va avea 'mai mult sens' pentru voi.

Acum, în acest timp de alegere toate aspectele menționate sunt luate în considerare și toate pregătirile Potrivite sunt realizate, deși planificarea însăși este o parte a experienței și a dezvoltării. Prin urmare, experiența intermediară este la fel de importantă ca și perioada aleasă. Cu alte cuvinte, voi învățați să vă planificați existențele. În același timp, în aceste perioade de odihnă, voi vă faceți prieteni și cunoștințe, pe care îi veți întâlni iar și iar - probabil că doar în perioada dintre vieți.

Puteți discuta cu ei despre experiența voastră din ciclurile reîncarnationale. Aceștia sunt ca niște vechi prieteni. Chiar și profesorii fac parte dintr-un ciclu. Cei mai avansați dintre ei, au întâlnit deja sistemele de reîncarnare și de probabilități, și se decid asupra “viitoare” experiențe, în care se vor implica. În orice caz, alegerile lor nu sunt alegerile voastre. Voi vorbi într-un alt capitol despre aceste tărâmurile existenței disponibile lor, așadar nu ne vom ocupa în acest moment de ele.

Timpul alegerii este influențat de condițiile și de circumstanțele în care este implicat individul, în perioada de tranziție de după moarte. Unii indivizi au nevoie de mai mult timp pentru a înțelege adevărata lor situație.

Așa cum am explicat mai devreme, unii indivizi trebuie dezvățați de multe idei și simboluri amenințătoare. În termenii voștri, momentul alegerii poate fi aproape imediat după moartea fizică, sau poate fi amânat pentru o perioadă mult mai lungă, timp în care antrenamentul continuă. Obstacolele principale care împiedică alegerea, sunt acele idei defectuoase deținute de un individ.

Sub anumite condiții, o convingere în iad sau în rai poate fi la fel de dezavantajoasă. Unii vor refuza să accepte faptul că mai trebuie să muncească, să se dezvolte și să întâmpine noi provocări, crezând în schimb că situațiile convenționale, în care vor întâlni un rai sau un iad, sunt singurele posibilități. Pentru o perioadă de timp ei vor locui într-un asemenea mediu, până când vor învăța prin proprie experiență că existența cere dezvoltare, și că un asemenea rai ar fi steril, plictisitor și într-adevăr “mort”.

După aceea, vor fi gata pentru momentul alegerii. Alții pot insista să creadă că datorită greșelilor lor, vor fi azvârliți în iad, și datorită forței unei asemenea convingeri, ei vor întâlni pentru ceva timp asemenea condiții. Totuși, în orice situație, există întotdeauna învățători disponibili. Ei încearcă să elimine aceste false convingeri.

În condițiile din Hades, indivizii își vin mai repede în fire. Propriile frici declanșează în ei eliberarea cerută. Cu alte cuvinte, nevoile lor deschid mult mai repede ușile interioare ale cunoașterii. În mod obișnuit, trăirea lor în iad nu ține pe atât de mult ca și experiența lor din rai.

Totuși, fiecare stare amână momentul alegerii și al existenței următoare. Există ceva foarte important pe care vreau să îl menționez aici: În toate situațiile individul își creează experiența. Cu riscul de a mă repeta, spun încă o dată acest lucru, deoarece el reprezintă adevărul fundamental al tuturor conștiințelor și al vieții. După moartea fizică nu există “locuri” speciale, situații sau condiții, în care o anumită personalitate trebuie să își aibă experiența.

De exemplu, suicidurile ca și o clasă de acțiuni, nu le este oferită o “pedeapsă” anume și nici a prorii condiția lor nu este mai rea. Ei sunt tratați ca indivizi. Orice probleme cu care nu v-ați confruntat în această viață, vor trebui rezolvate în altă viață. Acest lucru nu se aplică numai sinuciderilor.

Un sinucigaș își poate provoca moartea, deoarece refuză experiența în orice alți termeni, decât cei doriți de el. Dacă aceasta este situația, atunci bineînțeles va trebui să învețe altceva. Cu toate acestea, mulți alții aleg să nege experiența în timp ce sunt în sistemul fizic, sinucigându-se la fel de eficient, deși din punct de vedere fizic ei sunt încă în viață.

Condițiile în care se petrece un act de sinucidere sunt de asemenea importante, cât și gradul de conștientizare al individului. Menționez aici acest lucru deoarece multe filozofii vă învață că sinuciderilor le este aplicat un tratament special, aproape răzbunător;

și nu este deloc așa. Totuși, dacă o persoană se omoară, crezând că acest act îi va anihila pentru totdeauna conștiința, atunci această falsă idee ar putea să îi întârzie progresul, acesta fiind sever încetinit de sentimentul vinei.

Încă o dată, după moarte sunt disponibili învățători care vă vor explica adevărata situație. Sunt folosite diverse terapii. De exemplu, personalitatea poate fi condusă înapoi către evenimentele prelabile deciziei. În acel moment, personalității îi este permis să își schimbe alegerea. Este introdusă o amnezie temporară, astfel încât suicidul este uitat. Doar mai târziu individul este informat asupra actului, atunci când este mai capabil să se confrunte cu alegerea făcută, sau să o înțeleagă.

Evident, aceste condiții sunt de asemenea obstacole la momentul alegerii. Nici nu mai trebuie spus că o obsesie față de grijile pământene, acționează în aceeași manieră. În asemenea cazuri, deseori personalitatea va insista să își îndrepte abilitățile de percepție și energiile, înspre existența fizică. Acesta este un refuz psihic de a accepta faptul că a murit. Individul știe prea bine că este mort, dar refuză să se separe de sistemul fizic.

Bineînțeles, există situații când indivizii în cauză nu realizează că sunt morți. Nu este o chestiune de a refuza realitatea morții, ci doar o lipsă a percepției din partea decedatului. În această stare, un asemenea individ va fi de asemenea obsedat de grijile pământene și va hoinări probabil derutat, prin propria casă sau prin împrejurimile ei. Evident, momentul alegerii va fi în mod necesar amânat.

Așadar, mecanismele tranziției sunt extrem de diverse, așa cum mecanismele vieții fizice sunt foarte variate. Multe dintre obstacolele pe care le-am menționat împiedică progresul, nu numai după moarte ci și în timpul propriei existențe fizice. O identificare prea accentuată cu caracteristicile sexuale, poate de asemenea încetini progresul. Dacă un individ își privește identitatea în termeni de caracteristici masculine sau feminine, atunci o asemenea persoană poate refuza să accepte schimbările de sex, care apar în existențele reîncarnationale. Acest tip de identificare sexuală, împiedică dezvoltarea personalității în timpul vieții fizice.

În general vorbind, deși chestiunile deja menționate funcționează ca și obstacole, există întotdeauna excepții. O convingere în rai care nu este obsesivă poate fi folosită într-un mod pozitiv, ca și un punct de plecare prin care un individ va accepta mai ușor, noile explicații care îi sunt oferite.

În multe instanțe, chiar și o credință într-un timp al judecății este o reprezentare utilă, deoarece deși nu există nici o pedeapsă care va fi întâlnită, individul este pregătit pentru un oarecare tip de examinare și evaluare spirituală.

Cei care înțeleg în întregime că ei își crează realitatea, vor avea cele mai mici dificultăți. Cei care au învățat să înțeleagă și să opereze cu mecanismele stării de vis, vor avea cele mai mari avantaje. După moarte, o credință în demoni este foarte dezavantajoasă, la fel cum este în timpul existenței fizice. Un sistem teologic definit printr-o doctrină a polarității, este de asemenea dezavantajoasă. Dacă de exemplu, credeți că tot binele trebuie să fie echilibrat de rău, atunci vă îngrădiți într-un sistem de realitate, care este foarte limitat și care conține în el semințele unei suferințe adânci.

Într-un asemenea sistem chiar și binele devine suspect, deoarece automat trebuie să fie echilibrat de un rău de aceeași intensitate. Binele împotriva răului, îngerii împotriva diavolilor – abisul dintre animale și îngeri – toate aceste distorsiuni sunt obstacole. În sistemul de realitate în care trăiți, voi creați mari contraste și elemente aflate în opoziție. Acestea operează ca și axiome fundamentale în cadrul realității voastre.

Ele sunt extrem de superficiale și în mare parte sunt rezultatul unor abilități intelectuale folosite greșit. Intellectul singur nu poate înțelege, ceea ce intuiția cu siguranță cunoaște. Încercând să găsească un sens în termeni de existență fizică, intelectul a construit acești factori opuși. Intellectul spune: ”Dacă există binele, atunci trebuie să existe și răul”; deoarece vrea ca lucrurile să fie comod explicate. Dacă există un sus, trebuie să existe un jos. Trebuie să existe un echilibru. Cu toate acestea, sinele interior știe că dintr-o perspectivă mult mai largă, răul este pur și simplu ignoranță, că “sus” și “jos” sunt doar niste concepte aplicate spațiului, în care nu există asemenea direcții.

O convingere puternică în asemenea forțe opuse este foarte dăunătoare, deoarece împiedică înțelegerea faptelor - adevărul unității interioare și al totalității, al interconexiunilor și cooperării. Așadar, o convingere obsesivă în asemenea forțe opuse, este probabil cel mai dezavatajos element, nu numai după moarte ci și în timpul oricărei existențe fizice.

Există câțiva indivizi care nu au experimentat în timpul vieții fizice, acel simț al armoniei și al totalității, în care asemenea factori opuși se unesc. Acești indivizi au de parcurs mai multe stadii în această stare de tranziție, și de obicei mai au de experimentat multe alte vieți fizice.

Așa cum vă formați existența voastră fizică atât la nivel individual cât și la nivel colectiv, în mod similar, după momentul alegerii, voi vă alăturați persoanelor care s-au decis asupra aceluiași tip de experiență. În timp ce pregătirile sunt făcute, va fi începută o nouă aventură. Aceasta va varia conform tipului de experiență ales. Așadar, există anumite tipare colective. Nici o realitate individuală nu este identică cu cea a altei persoane, și totuși există modele generale.

Foarte simplu spus, o credință în bine fără o credință în rău vi se poate părea a fi foarte nerealistă. Totuși, această credință este cel mai bun tip de asigurare pe care îl puteți avea, atât în timpul vieții fizice cât și după aceasta.

Intellectul vostru poate fi scandalizat, și dovezile oferite de simțurile fizice vă pot spune că vă înșelați, dar cu toate acestea o credință în bine fără o credință în rău este de fapt foarte realistă, deoarece în viața fizică vă va păstra corpul mai sănătos, vă va elibera de multe frici și dificultăți mentale și vă va oferi o senzație de ușurință și de spontaneitate, în care dezvoltarea abilităților voastre poate fi mai bine îndeplinită. După moarte, ea vă va elibera de credința în demoni, iad și pedepse forțate. Veți fi mai bine pregătiti pentru a înțelege natura realității, așa cum este ea. Înțeleg că acest concept într-adevăr vă jignește intelectul și că simțurile voastre par a-l nega. Totuși, ar trebui deja să înțelegeți că simțurile voastre, va transmit multe lucruri care nu sunt adevărate; iar eu vă spun vouă că simțurile fizice percep o realitate, care este rezultatul convingerilor pe care le dețineți.

Dacă credeți în rău, bineînțeles că îl veți percepe. Lumea voastră încă nu a încercat experimentul care v-ar elibera. Creștinismul a fost doar o distorsiune a acestui adevăr fundamental – mai exact, creștinismul organizat așa cum îl cunoașteți. Nu vorbesc doar de preceptele originale. Lor nu le-a fost acordate mai deloc vreo șansă, și mai târziu în această carte, vom discuta despre o parte dintre acestea.

Experimentul care vă va transforma lumea ar acționa asupra ideii fundamentale, că voi vă creați propria realitate, conform naturii propriilor convingeri, că toată existența este binecuvântată și răul nu există în ea. Dacă aceste idei ar fi fost urmate, atât la nivel individual cât și la nivel colectiv, atunci simțurile voastre fizice nu ar găsi nici o contradicție. Ele ar percepe lumea și existența ca fiind bune.

Acesta este experimentul care nu a fost încercat, și acestea sunt adevărurile pe care trebuie să le învățați după moartea fizică. După moarte, unii indivizi înțeleg aceste adevăruri, și aleg să se întoarcă în existența fizică, pentru a le transmite mai departe. De-a lungul secolelor aceasta a fost calea. Situația se prezintă la fel și în sistemul probabilităților, care își are originea în realitatea fizică.

Există sisteme de probabilitate, care nu sunt deloc conectate cu propriul vostru sistem, mult mai avansate decât își imaginează oricare dintre voi, iar în acestea adevărurile despre care am vorbit sunt bine cunoscute. În ele, indivizii formează realități, fiind pe deplin conștienți de puterea creativă pe care o dețin, lăsând frâu liber abilităților inventive ale conștiinței.

Menționez aici acest lucru pentru a indica faptul că există multe alte situații, care vor fi experimentate după moarte, situații care nu au legătură cu sistemul vostru. Atunci când ați învățat ceea ce trebuia să învățați, conform abilităților pe care le dețineți, voi sunteți gata pentru a trece la un nou nivel. Perioada de după moarte prezintă multe dimensiuni ale activității și experienței. Cât mai simplu spus, orice individ nu îi “cunoaște” pe toți ceilalți.

În locul țărilor sau al diviziunilor fizice, aici există state psihologice. Pentru un individ dintr-un stat, un individ dintr-un alt stat i se va părea a fi destul de străin. În multe comunicări realizate cu cei aflați în aceste stări intermediare, mesajele transmise prin channeleri, pot părea a fi foarte contradictorii. Experiența celor “morți” nu este asemănătoare. Condițiile și situațiile variază. Un individ care vorbește despre realitatea sa, poate explica doar ceea ce cunoaște. Încă o dată, ceea ce am spus deseori scandalizează intelectul, care dorește răspunsuri simple, comode și descrierile care i se potrivesc.

Majoritatea indivizilor din aceste stadii, care comunică cu rudele “în viață”, nu au ajuns încă la momentul alegerii și nu și-au finalizat antrenamentul.

Ei încă pot percepe realitatea în lumina vechilor convingeri. Aproape toate comunicările provin din acest nivel, în mod special atunci când există o legătură, sau o relație puternică, într-o viață precedentă. Totuși, chiar și la acest nivel asemenea mesaje servesc unui scop. Cei care transmit mesajele își pot informa rudele în viață, asupra faptului că ei vor continua să traiască după moarte, și pot face acest lucru în termeni pe care cei vii să îi înțeleagă.

Ei pot relaționa cu cei vii, deoarece deseori convingerile lor sunt aceleași; și în circumstanțe favorabile, pot transmite cunoștințele lor în timp ce învață. Totuși, treptat interesele lor se vor schimba. În noua lor existență, ei se vor angaja în alte relații.

La momentul alegerii, personalitatea se pregătește deja pentru a pleca către o altă existență. Conform viziunii voastre asupra timpului, această perioadă intermediară poate dura secole. Poate dura și câțiva ani. Încă o dată, există excepții. Există cazuri în care o personalitate, trece foarte repede într-o altă viață fizică, probabil într-un interval de câteva ore. Acest lucru este de obicei nefast și este cauzat de o dorință obsesivă a personalității, de a se întoarce în viața fizică.

Pe de altă parte, o asemenea reîntoarcere rapidă poate fi realizată de o personalitate mânată de un scop măreț, un individ care neglijează sau abandonează un corp fizic vechi și este renăscută aproape imediat în unul nou; având interesul de a duce la îndeplinire un proiect important, care a fost deja început.

Mai există câteva aspecte pe care aș dori să le adaug. Momentul alegerii prezintă câteva complicații, dacă ultimul ciclu reîncarnational este finalizat.

În primul rand, trebuie să înțelegeți că în prezent voi nu sunteți conștienți de identitatea voastră adevărată. Vă identificați în schimb cu ego-ul vostru, așadar în momentul când vă gândiți la ideea de viață de după moarte, deseori vă referiți la o viață viitoare a ego-ului pe care îl cunoașteți. La sfârșitul ciclului reîncarnațional, veți înțelege aproape în totalitate faptul că voi, identitatea fundamentală, miezul interior al ființei voastre, este mai mult decât suma personalităților reîncarnaționale.

Puteți spune că personalitățile sunt doar diviziuni ale sinelui, centrat în această realitate. Nu există nici o competiție între ele. Nu a existat niciodată o separare reală, ci doar una aparentă, separare care v-a ajutat să vă asumați diverse roluri, să vă dezvoltați diferite abilități și să fiți creativi într-o nouă manieră. Aceste personalități reîncarnaționale continuă să se dezvolte, dar ele înțeleg că identitatea lor principală este de asemenea a voastră.

Așadar, atunci când ciclul reîncarnațional este terminat, voi veți avea o cunoaștere completă a vieților voastre trecute. Veți avea la dispoziție informațiile, experiențele și abilitățile lor. Acest lucru înseamnă că veți deține o înțelegere a realității multidimensionale în termeni practici. Am folosit deseori cuvântul multidimensional, și după cum vedeți, mă refer la el în mod ad literam; deoarece realitatea voastră există nu numai sub forma unei serii de existențe reîncarnaționale, ci și în cadrul realităților probabile menționate mai devreme.

Așadar, atunci când a sosit momentul alegerii, variantele disponibile sunt mult mai diverse decât cele oferite, sau posibile, personalităților care trebuie să rămână în ciclul reîncarnațional. Dacă aveți înclinațiile și abilitățile necesare, există tot timpul oportunitatea de a preda, deși învățământul multidimensional este mult diferit față de procesul educațional, așa cum îl cunoașteți în prezent, și acest proces necesită un antrenament riguros.

Un asemenea învățător trebuie să fie capabil a instrui diferitele porțiuni ale unei entități, aflate în diverse momente temporale. De exemplu, să zicem că o entitate deține reîncarnări în secolul 14, în anul 3 î.C, în anul 260 d.C și în timpul Atlantidei. Un învățător se va afla în contact cu toate aceste personalități diferite, comunicând cu ele într-un limbaj inteligibil. O asemenea comunicare necesită cunoștințe complete, a axiomelor fundamentale din acele perioade istorice, dar și o cunoaștere a climatului general de gândire, filozofic și științific din acel timp.

Entitatea poate explora câteva sisteme probabile, așadar acele personalități trebuie de asemenea găsite și contactate. Cantitatea necesară de cunoștințe și intensitatea antrenamentului, face ca o asemenea carieră de învățător-comunicator să fie extrem de solicitantă, dar este una din direcțiile posibile. Procesul învățării unor asemenea informații, adaugă în mod necesar dezvoltării și abilităților profesorului. Este pretinsă o delicată manipulare a energiei și o constantă călătorie printre dimensiuni. Odată ce o asemenea alegere este făcută, antrenamentul începe imediat, tot timpul sub tutela unui expert. Vocația, căci este o vocație, îl poartă pe un asemenea învățător în alte tărâmurile de realitate, tărâmurile despre care nu știa de existența lor.

Alții, terminând cu reîncarnările și fiind de o altă natură, pot începe lunga călătorie care duce către vocația de creator. Într-un plan foarte diferit, această carieră poate fi comparată cu geniile din domeniile creative, din cadrul propriei realități fizice.

În locul vopselelor, pigmenților, cuvintelor și notelor muzicale, creatorii încep să experimenteze cu diferite dimensiuni ale materializării, împărțându-și cunoștințele în cât

mai multe forme posibil – și nu mă refer la cele fizice. Ceea ce voi numiți timp este manipulat în aceeași manieră, în care un artist folosește pigmentii. Ceea ce ați numi spațiu este îmbinat în moduri diferite.

Așadar, arta este creată folosind timpul ca și o structură. Conform definițiilor voastre, timpul și spațiul pot fi combinate. Splendoarea diferitelor vârste, frumusețile naturale, tablourile și clădirile, toate sunt recreate ca și metode de învățare pentru acești începători. Una din principalele lor preocupări este de a crea frumusețe, care va influența cât mai multe dimensiuni ale realității.

De exemplu, o asemenea muncă va fi percepută în sistemul vostru dintr-o singură perspectivă, deși va fi de asemenea vizibilă în realitățile probabile, probabil într-o manieră complet diferită – o artă multidimensională, atât de liberă și de elementară încât ar apărea simultan în multe realități.

O asemenea artă este imposibil a fi descrisă în cuvinte. Conceptul de artă multidimensională, nu are nici un echivalent verbal. Cu toate acestea, creatorii sunt de asemenea implicați în a-i inspira pe cei, pe care îi întâlnesc în diferite niveluri ale realității. De exemplu, deseori inspirația din sistemul vostru este munca unor asemenea creatori.

De multe ori, aceste “forme de artă” sunt reprezentări simbolice ale naturii realității. Ele vor fi interpretate în diverse moduri, conform abilităților celor care le percep.

Ele pot fi drame existențiale. Aceste creații vor fi întotdeauna structuri psihice, care există separat de orice sistem al realității, fiind cel puțin parțial percepute de multe persoane. Unele există în ceea ce voi ați numi planul astral, și voi le percepeți în timpul vizitelor din starea de somn.

Altele sunt percepute de către mintea voastră temporală prin străfulgerari, în timp ce sunteți pe jumătate adormit sau pe jumătate treaz, sau în alte perioade de disociere. Există diferite tipuri de artă multidimensională și prin urmare multe nivele la care lucrează creatorii. Întreaga poveste a lui Hrisos a fost o asemenea creație.

De asemenea, există cei care doresc să fie tămăduitori și bineînțeles acest lucru implică mult mai mult decât vindecarea fizică. Acești tămăduitori trebuie să fie capabili a lucra cu toate nivelele experienței entității, ajutând direct acele personalități care fac parte din ea. Încă o dată, această muncă necesită o trecere prin modelele reîncarnationale și o mare maleabilitate psihică. Un tămăduitor începe cu acele reîncarnari care au dificultăți. Vindecarea este tot timpul psihică și spirituală, și acești tămăduitori sunt disponibili, pentru a le ajuta pe fiecare dintre personalitățile din sistemul vostru și din alte sisteme.

Într-un context mai amplu și cu un antrenament excelent, tămăduitorii avansați se ocupă de maladiile spirituale, ale unui număr mai mare de personalități. Există aceia care combină calitățile unui învățător, creator și tămăduitor. Alții, aleg linii de dezvoltare care sunt în mod specific adaptate propriilor caracteristici.

În acest capitol nu vreau să discut scopul existenței perpetue a conștiinței, sau a dezvoltării. Vreau doar să vă arăt că dispuneți de vaste posibilități de a progresa și să accentuez faptul că fiecare personalitate are libertate deplină.

Dezvoltările conștiinței care au loc sunt atribute naturale, stadii naturale. Nu este aplicată nici o constrângere. Toate dezvoltările viitoare sunt încorporate personalității, pe care o cunoașteți, la fel cum adultul este încorporat în copil.

Acum, aceste descrieri ale evenimentelor de după moarte pot suna foarte complex, în special dacă ați fost obișnuiți cu o poveste simplă despre rai sau despre odihna eternă. Din păcate, cuvintele nu reușesc a descrie multe din lucrurile elementare, pe care aș vrea să

le înțelegeți. Voi dispuneți de abilitatea de a vă elibera intuiția și de a avea acces la acele percepții interioare.

În timp ce citiți această carte, cuvintele sunt menite a vă elibera propriile abilități intuitive. Atunci când o citiți, propriile vise vă vor oferi informații suplimentare și vor rămâne în mintea voastră, atunci când vă treziți; dacă sunteți suficient de receptivi față de aceste percepții. Nu există un sfârșit simplu al vieții pe care o cunoașteți – de exemplu povestea raiului. Aveți libertatea de a vă înțelege propria realitate, de a vă dezvolta mai departe abilitățile și de a simți mai profund natura existenței voastre, ca făcând parte din Tot Ceea Ce Este.

Capitolul 12

Relații reîncarnaționale

Peste tot cuprinsul existențelor reîncarnaționale voi vă extindeți conștiința, ideile, percepțiile și valorile. Voi ieșiți în afara condițiilor prestabilite și creșteți spiritual, în timp ce învățați să vă desprindeți de conceptele și dogmele restrictive.

Cu toate acestea, rata de învățare depinde în întregime de voi. Conceptele limitate, dogmatice sau rigide, cu privire la natura binelui și a răului vă pot trage înapoi. Dacă nu alegeți să fiți flexibil din punct de vedere spiritual și psihic, ideile prea limitate cu privire la natura existenței vă pot urmări prin câteva vieți.

Aceste idei rigide pot într-adevăr acționa ca niște lese, astfel încât veți fi forțați să vă învârtiți într-un cerc foarte mic, la fel ca un câine legat. În asemenea cazuri, poate pe parcursul mai multor existențe, vă veți găsi luptându-vă împotriva ideilor de bine și de rău, fiind prinși într-un lant al confuziei, îndoielii și anxietății.

Prietenii și cunoștințele voastre vor fi preocupate cu aceleași probleme, deoarece îi veți atrage pe cei care au aceleași griji. Vă spun încă o dată, multe din ideile voastre cu privire la bine și rău sunt puternic distorsionate și umbresc toate cunoștințele, pe care le aveți despre natura realității.

Dacă creați o vină în mintea voastră, atunci ea este reală pentru voi și trebuie să o rezolvați. Cu toate acestea, mulți dintre voi formează vini pentru care nu există nici o cauză adecvată, și fără a avea un motiv specific, se împovărează cu acestea. În dimensiunea voastră a realității, pare a exista o varietate sălbatică de lucruri rele. Lăsați-mă să vă spun că cel care urăște un rău, creează imediat alt rău.

Din perspectiva voastră, este destul de dificil să percepeți faptul că toate evenimentele duc spre creativitate, sau să vă avântați în creativitatea spontană a naturii voastre. În cadrul sistemului vostru, a ucide este în mod evident o crimă morală, dar a-l omorî pe altul doar pentru a-l pedepsi, sporește eroarea originară. Cineva foarte cunoscut care a fondat o biserică - o civilizație dacă vreți - a spus odată, "Întoarceți celălalt obraz dacă sunteți atacați". Cu toate acestea, înțelesul primar al acelei remarci ar trebui înțeles. Ar trebui să întoarceți celălalt obraz deoarece înțelegeți că în esență, atacatorul se atacă doar pe sine.

Atunci sunteți cu adevărat liberi și reacția este una potrivită. Dacă întoarceți celălalt obraz fără a avea această înțelegere, și vă simțiți plin de resentimente, sau dacă întoarceți celălalt obraz dintr-un sentiment de superioritate pseudomorală, atunci reacția voastră este departe de a fi cea adecvată.

Toate acestea pot fi aplicate relațiilor din existențele reîncarnaționale, și bineînțeles ele sunt de asemenea foarte pertinente pentru experiența voastră zilnică. Dacă urâți o altă persoană, acea ură vă poate lega de persoana în cauză, pentru atâtea vieți pe cât îi permiteți urii să vă consume. În această experiență și în toate celălalte, voi atrageți acele calități asupra cărora vă îndreptați atenția. Dacă vă concentrați asupra injustițiilor pe care simțiți că v-au fost făcute, atunci atrageți mai multe asemenea experiențe; și dacă această acțiune continuă, ea va fi reflectată în următoarea voastră existență. Este adevărat că între vieți, aveți "timp" pentru înțelegere și contemplare.

Cei care nu profită de asemenea oportunități în această viață, deseori nu vor face acest lucru, nici în momentul când ea se va termina. Conștiința se va extinde. Ea va crea. Ea se va mișca din interior în exterior. Nu există nimic în afara voastră care vă va forța să înțelegeți aceste chestiuni sau să le înfrunțați.

Așadar, este inutil a spune: "Atunci când această viață se va termina, mă voi uita în urmă la experiențele avute și îmi voi îmbunătății acțiunile". Este ca și cum un om tânăr ar spune, "Atunci când voi crește și mă voi retrage, voi folosi acele abilități pe care nu mi le dezvolt acum". Voi vă pregătiți acum scena pentru "următoarea" viață. Într-un fel sau altul, gândurile pe care le aveți acum vor deveni materialul pentru următoarea voastră existență. Nu există cuvinte magice care vă vor lumina, care vă vor umple de înțelegere și compasiune, sau cuvinte care vă vor extinde conștiința.

Gândurile și experiențele voastre de zi cu zi, vă oferă toate răspunsurile. Orice succese din această viață, orice abilități, au fost dezvoltate datorită experiențelor trecute. Ele sunt pe drept ale voastre. Voi ați muncit pentru a le dezvolta. Dacă vă uitați în jurul vostru la rudele, prietenii, cunoștințele și partenerii de afaceri, veți vedea ce fel de persoană sunteți voi, deoarece voi sunteți atras de ei așa cum și ei sunt atrași de voi, prin intermediul unor similitudini interioare fundamentale.

Dacă vă examinați pentru cinci minute gândurile avute în diferite perioade ale zilei, și faceți acest lucru de câteva ori pe lună, într-adevăr veți avea o impresie exactă, a tipului de viață pe care v-ați aranjat-o până în acest moment, pentru existența viitoare. Dacă nu sunteți mulțumiți cu ceea ce veți descoperi, atunci ați face bine să începeți să vă schimbați natura gândurilor și sentimentelor voastre.

După cum veți vedea mai încolo în această carte, voi puteți face acest lucru. Nu există nici o regulă care spune că în fiecare viață, trebuie să vă întâlniți cu cei pe care i-ați cunoscut înainte; și totuși, datorită naturii atracției, de multe ori se întâmplă acest lucru.

Din diferite motive voi vă nașteți în familia voastră actuală. După moarte puteți avea o relație mult mai puternică din punct de vedere emoțional, cu o persoană dintr-o viață trecută. De exemplu, dacă sunteți căsătoriți și nu aveți o legătură profundă cu partenerul vostru, puteți în schimb găsi o soție sau un soț din altă reîncarnare, care vă va aștepta.

Deseori, membrii diverselor grupuri – militare, bisericesti, de vânatoare, vor forma din nou relații de familie, prin care își vor rezolva vechiile probleme, având o altă abordare. Familile trebuie să fie privite ca și structuri globale de activitate psihică; ele au o identitate subiectivă, deși un membru specific al grupului, poate că nu este conștient de acest fapt.

Ele au scopuri subconștiente, deși membrii individuali ai unei familii pot urmări aceste scopuri, fără să fie conștienți de ele. Asemenea grupuri sunt formate dinainte, vorba vine, între existențele fizice. Deseori, 4 sau 5 indivizi își vor impune o anumită provocare și vor acorda diferiților membrii, roluri distincte pentru a fi jucate. Apoi, într-o existență fizică, indivizii își vor asuma acele roluri.

Sinele interior este tot timpul conștient de mecanismele ascunse ale acestor structuri familiare. Cei care au fost strâns uniți prin legături emoționale, preferă deseori să rămână în relații fizice apropiate sau libere, relații care continuă în multe vieți. Totuși, noile relații sunt întotdeauna încurajate, deoarece pot exista și “familii” reîncarnaționale înăscute. Multe dintre acestea formează structuri fizice, care sunt de fapt manifestări ale conexiunilor interioare.

Am vorbit mai devreme despre conceptele rigide de bine și de rău. Există o singură cale de a evita această problemă. Numai adevărata compasiune și iubire, vă poate conduce către o înțelegere a naturii binelui, și doar aceste calități vor servi la neutralizarea conceptelor eronate și distorsionate asociate răului.

Adevărul este că atâta timp cât credeți în conceptul de rău, el este o realitate în sistemul vostru, și mereu îl veți vedea manifestându-se. Prin urmare, credința voastră în el va părea foarte justificată. Dacă purtați acest concept de-a lungul mai multor generații, prin intermediul reîncarnărilor, atunci veți spori realitatea lui.

Lăsați-mă să clarific ceea ce încerc să vă spun. În primul rând, iubirea implică întotdeauna libertate. Dacă un om spune că vă iubește și totuși vă neagă libertatea, atunci deseori voi îl urâți. Totuși, datorită cuvintelor sale, puteți simți că sentimentul vostru nu este justificat. Acest tip de dispută emoțională poate conduce la alte încurcături, purtate de-a lungul mai multor vieți.

Dacă urâți răul, atunci fiți atenți la ideile voastre cu privire la acest cuvânt. Ura este restrictivă. Ea vă limitează percepția. Ea este într-adevar un geam murdar care întunecă toată experiența voastră. Veți găsi din ce în ce mai multe lucruri pe care le puteți urâ și veți atrage elementele dușmănite în propria voastră experiență.

De exemplu, dacă urâți un părinte, atunci devine foarte ușor a urî orice părinte, deoarece veți vedea și veți proiecta asupra altor părinți, imaginea celui care v-a ofensat pentru prima oară. În viețile ulterioare puteți să vă nașteți într-o familie, unde veți avea aceleași emoții, deoarece emoțiile sunt problema și nu acele elemente care par a le declanșa.

Dacă urâți boala, puteți aduce asupra voastră o viață ulterioară de boli, deoarece ura le atrage spre voi. Dacă vă amplificați simțul iubirii, sănătății și al existenței, atunci veți atrage aceste calități în viața voastră din prezent și în alte vieți; deoarece ele sunt cele asupra cărora vă îndreptați atenția. O generație care urâște războiul nu va aduce pacea. O generație care iubește pacea va aduce pacea.

A muri cu ura pentru orice cauză sau persoană este un dezavantaj major. Voi aveți la dispoziție toate oportunitățile pentru a recrea existența voastră personală, într-o manieră mai avantajoasă și pentru a vă schimba lumea.

În viața următoare voi veți lucra cu acele atitudini pe care le dețineți în prezent. Dacă insistați să țineți ura în interiorul vostru, este foarte posibil să continuați să faceți același lucru și într-o viață viitoare. Pe de altă parte, acele scânteii de adevăr, intuiții, bucurie, creativitate și realizări obținute acum, vor lucra pentru voi într-o viață viitoare; la fel cum ele vă aduc beneficii în prezent.

Vedeți, ele sunt singurele realități adevărate. Ele sunt singurele baze reale ale existenței. Este ridicol, așa cum Ruburt a spus cândva, să urâți o furtună sau să ridicăți mâna asupra ei și să o numiți în toate felurile. Voi râdeți atunci când vă gândiți la copiii sau localnicii care fac asemenea lucruri. Este inutil a personifica o furtună și a o trata ca pe un demon, îndreptându-vă atenția asupra elementelor sale distructive, sau asupra acelor elemente care par a fi distructive.

Schimbarea formei nu este distructivă. Energia explozivă a unei furtuni este foarte creativă. Conștiința nu este anihilată. O furtună este o parte a creativității. Voi o priviți din propria voastră perspectivă, dar cu toate acestea un individ va simți în interiorul furtunii, ciclul nesfârșit al creativității, iar un alt individ o va personifica și va spune că este mâna diavolului.

În toate viețile avute, voi veți interpreta realitatea pe care o vedeți conform propriilor convingeri, iar acestea vor avea efect atât asupra voastră cât și asupra altor persoane. Omul care pur și simplu urăște, imediat se va afla în această poziție: El are idei preconcepute cu privire la natura realității, iar acestea sunt în concordanță cu propria sa înțelegere limitată.

Vorbesc despre ură în acest capitol dedicat reîncarnării, deoarece efectele sale pot fi atât de dezastruoase. Un om care urăște întotdeauna se va considera îndreptățit în acțiunile sale. El nu urăște niciodată ceea ce crede că este bun. Prin urmare, el se va considera justificat în ura sa, dar ura în sine formează o legătură puternică, care îl va urmări în toate viețile sale, până când va învăța că numai ura este cea care distruge.

Departați de mine gândul de a întrerupe conversația noastră. Fiți atenți asupra căror lucruri vă îndreptați atenția și momentan ne vom rezuma la atât. Vom relua dictarea.

Vreau să clarific faptul că nu aveți nimic de câștigat dacă urâți ura. Veți cădea în aceeași capcană.

Este nevoie de o încredere fundamentală în natura vitalității și o credință în faptul că toate elementele experienței, conduc către un bine măreț, fie că percepeți sau nu modul în care “răul” este transpus în creativitate. Ceea ce iubiți va deveni de asemenea o parte din experiența voastră, în această viață și în altele.

Cea mai importantă idee care trebuie reținută, este că nimeni nu aruncă asupra voastră, experiența unei vieți anume. Ea este cu exactitate formată conform propriilor emoții și credințe. Marea putere și energie a iubirii sau a creativității, este prezentă în simplul fapt al existenței voastre. Acesta este un adevăr atât de des uitat – că amestecul conștiinței și existenței dăinuie și încorporează acele elemente, care vi se par atât de distructive.

Ura este puternică dacă credeți în ea, și deși ați putea să urâți viața, voi veți continua să existați. Fiecare dintre voi v-ați făcut planuri pe care le-ați uitat. Ele au fost

semnate, vorba vine, înainte să vă nașteți în această existență. În multe cazuri, prietenii noi pe care vi i-ați făcut, v-au fost apropriați cu mult înainte să îi întâlniți în această viață.

Acest lucru nu înseamnă că v-ați întâlnit cu fiecare individ dintre cunoștințele voastre și în mod sigur nu implică un scenariu plictisitor jucat din nou și din nou, deoarece fiecare întâlnire este unică în felul său. Având în vedere ceea ce am spus până acum despre familii, înțelegeți că orașele și satele pot fi de asemenea formate din locuitorii din trecut ai altor orașe și sate, transpuși în noi experiențe și perioade temporale, odată ce grupul încearcă experimente diferite.

Uneori, există anumite variații prin care cetățenii unui oraș pot fi locuitorii renăscuți ai celor care au trăit, să zicem în anul 1632 într-un mic sat irlandez. Sau, ei pot fi transpuși într-un oraș din Idaho.

Cei care au dorit să călătorească din Lumea Veche către Lumea Nouă, se pot naște în cea nouă. Trebuie să țineți minte că abilitățile din viețile trecute vă sunt disponibile, pentru a fi folosite în prezent. Voi culegeți propriile recompense. Informațiile cu privire la aceste chestiuni vă sunt deseori oferite în starea de somn; și există un fel de vis colectiv, un vis fundamental, în care cei care s-au cunoscut în alte vieți trecute pot comunica acum.

În asemenea vise sunt oferite anumite informații colective - pe care indivizii le pot mai apoi utiliza după cum doresc. Aici sunt făcute diverse planuri generale de dezvoltare, în timp ce membrii unui grup dintr-un oraș, se decid asupra direcției în care vor merge. Unii indivizi aleg întotdeauna să se nască într-un grup - cu alte cuvinte renăscuți împreună cu contemporanii din trecut, în timp ce alții, desconsiderând asemenea strădanii, se reîntorc în poziții mult mai izolate.

Aceasta este o chestiune de emoție psihologică. Într-o asemenea situație, unii indivizi sunt mai relaxați, mai încrezători și mai capabili a lucra cu alții. Ați putea lua în considerare următoarea analogie, în care John Doe trece prin grădiniță și ajunge la liceu. Într-o situație reîncarnațională, el ar alege întotdeauna să se reîntoarcă cu partenerii săi. Cu toate acestea, alții preferă să sară de la o școală la alta, relativ vorbind apărând singuri, cu o libertate sporită, mai multe provocări, dar fără cadrul confortabil de securitate ales de alte persoane.

În orice caz, individul este judecătorul, nu numai pentru fiecare viață care se succede, pentru perioada în care trăiește și mediul său, ci și pentru trăsăturile sale generale sau metodele de îndeplinire a scopurilor. Așadar, există pe atât de multe metode de a vă reîncarna, pe cât există sine-uri interioare, și fiecare sine interior își va alege propriile sale metode.

În fiecare viață voi sunteți meniți a vă raporta la mediul vostru exterior, cu scopul de a învăța despre condițiile voastre interioare. Exteriorul este o reflexie a interiorului.

Voi trebuie să înțelegeți natura sinelui vostru interior, astfel încât să o manifestați în exterior. În timp ce acest lucru este realizat, circumstanțele exterioare ar trebui să se schimbe în bine, iar sinele interior să devină conștient de propria natură și de capacitățile sale. Teoretic, în fiecare viață voi ați deveni mai puternici, sănătoși, bogați și înțelepți, dar deseori mecanismul nu funcționează în această manieră. Așa cum a fost menționat mai devreme, multe personalități adoptă diferite tipuri de experiențe, concentrându-se asupra dezvoltării anumitor caracteristici și ignorându-le pe altele, probabil pentru o serie de vieți.

Nici o conștiință nu are aceleași experiențe și nu le interpretează în aceeași manieră, așadar fiecare individ folosește în mod unic oportunitățile reîncarnaționale. Schimbările de sex de exemplu, sunt necesare. Unii indivizi își schimbă sexul în fiecare viață. Alții au o

serie de vieți ca femeie și apoi o serie de vieți ca bărbat, sau vice-versa, dar cu toate acestea totalitatea cadrului reîncarnational trebuie să includă ambele genuri.

Abilitățile nu pot fi dezvoltate dacă personalitatea se reîncarnează în același gen. Trebuie să existe experiențe atât maternelor cât și paternelor. Atunci când ajungeți în punctul în care înțelegeți că vă creați existența și viața pe care o cunoașteți, în acel moment veți putea începe să vă schimbați modelele mentale și psihice; consecința fiind transformarea mediului vostru de zi cu zi.

Totuși, această constientizare ar trebui să meargă mână în mână cu o cunoaștere profundă și intuitivă a abilităților sinelui interior. Doar împreună, acești factori vă pot elibera de orice dificultăți, care au apărut în viețile trecute. Odată cu aceste conștientizări, întreaga structură a existenței voastre va începe să se schimbe, având loc o accelerare a creșterii spirituale și psihice.

Există o logică interioară a relațiilor voastre din prezent, a atitudinilor și experiențelor avute. De exemplu, dacă într-o viață voi ați urât femeile, s-ar putea foarte bine să fiți femeie într-o viață viitoare. Numai în acest mod veți fi capabili să înțelegeți experiența feminității, iar apoi ca femeie să vă confrunțați cu acele atitudini pe care le-ați avut împotriva femeilor.

Dacă nu ați avut nici o simpatie pentru cei bolnavi, vă puteți naște cu o boală gravă, încă o dată de voi aleasă, și să vă întâlniți cu acele atitudini care reflectă convingerile voastre din trecut. Cu toate acestea, o asemenea experiență va include și alte aspecte. Nici o existență nu este aleasă doar dintr-un singur motiv, ea servind de asemenea multor experiențe psihologice.

De exemplu, o existență de boli cronice poate fi o măsură disciplinară, permițându-vă să vă folosiți abilitățile profunde, pe care le-ați ignorat într-o viață cu o sănătate bună. Deși o viață perfect fericită poate părea splendidă la suprafață, ea poate fi de asemenea superficială, și de foarte puțin ajutor pentru a dezvolta personalitatea.

O existență cu adevărat fericită este una profund satisfăcătoare și ar include înțelepciune spontană și bucurie spirituală. Cu alte cuvinte, nu afirm că suferința conduce în mod necesar la împlinire spirituală și nici că toate bolile sunt acceptate sau alese, pentru un asemenea scop.

Deseori boala este rezultatul ignoranței și ale unor obiceiuri mentale greșite. O asemenea disciplină poate fi adoptată de anumite personalități, care trebuie să ia măsuri ferme din cauza acestor convingeri. În cadrul vieților există un model general al relațiilor, dar cu toate acestea, nu înseamnă că voi călătoriți prin anumite existențe, având același număr de prieteni și cunoștințe care de abia sunt schimbate; la fel cum actorii își schimbă masca sau costumul.

Grupurile de indivizi apar împreună în diverse vieți și urmăresc anumite scopuri, putând de asemenea merge pe același drum într-un timp și loc diferit. Încă o dată, nu există nici o regulă rigidă. Unele familii sunt pur și simplu reîncarnări ale strămoșilor lor, deși nici aceasta nu este o regulă generală. Într-un fel sau altul, relațiile profunde vor continua să existe. Altele, pur și simplu vor dispărea.

Ideea pe care vreau să o clarific este aceea că, oportunitățile pentru dezvoltare și cunoaștere, sunt la fel de prezente în acest moment și în această viață, pe cât vor fi în orice perioadă. Dacă zi de zi ignorați aceste oportunități, nimeni nu vă poate forța ca după moarte sau în perioada dintre vieți, să acceptați și să folosiți abilitățile de care dispuneți.

După moarte există într-adevăr învățători, dar ei sunt dispobili și în acest moment, în existența voastră din prezent.

Unele familii se manifestă împreună într-o viață anume, nu fiindcă există o mare atracție sau iubire între membrii săi, ci dintr-un motiv opus. Familile pot fi alcătuite din indivizi care nu s-au putut suferi într-o viață trecută, aceștia fiind împreună într-o relație arpopiată, deoarece trebuie să lucreze către un scop comun, să învețe să se înțeleagă reciproc și să rezolve problemele într-un context diferit.

Din punct de vedere al cooperării, fiecare generație are propriul sau scop. El este următorul – de a perfecționa cunoștințele interioare și de a le materializa cât mai fidel posibil în exterior, în lume. Odata cu trecerea secolelor, schimbarea decorului fizic s-a realizat prin intermediul imaginilor interioare, care au trecut prin mințile indivizilor.

Nu este necesar să cunoașteți viețile voastre din trecut, deși vă poate fi de folos dacă înțelegeți că în acest moment, voi vă alegeți circumstanțele în care vă veți naște.

Dacă vă examinați atent propria viață, vor deveni evidente provocările pe care vi le-ați fixat. Acest lucru nu este ușor a fi realizat, dar este în puterea fiecărui individ. Dacă vă eliberați de ură, atunci automat vă eliberați de oricare asemenea relații în viitor - sau orice experiențe care sunt bazate pe ură.

Este inutil să vă cunoașteți fundalul reîncarnațional, dar să nu fiți conștienți de adevărata natură a sinelui vostru din prezent. Nu puteți justifica sau raționaliza circumstanțele prezente spunându-vă: “Acest eveniment s-a întâmplat datorită unei acțiuni făcute de mine într-o viață anterioară”, deoarece voi dispuneți de toate resursele pentru a schimba influențele negative. Poate că ați atras influențele negative în viața voastră, din cauza unui motiv anume, dar el are tot timpul legătură cu maniera în care conștientizați acest lucru, iar conștientizarea vă va permite să neutralizați asemenea influențe.

Nu puteți spune, “săracii sunt săraci pur și simplu deoarece ei au ales săracia și prin urmare nu este nevoie să îi ajut”. Această atitudine poate ușor atrage săracia înspre voi, într-o experiență viitoare.

Chiar și la sfârșitul ciclului reîncarnațional fiecare individ nu este la același nivel de conștientizare. Unii posedă anumite calități care nu își găsesc echivalent în cadrul experienței umane. Experiența fizică în sine are un efect diferit asupra indivizilor. Unii o consideră a fi un mediu excelent de expresie și dezvoltare. Ei sunt potriviți pentru ea. Ei au talentul de a se exprima într-o manieră fizică și de a-și materializa fidel sentimentele interioare. Alții consideră dificil acest lucru și totuși, ei se pot descurca mult mai bine în alte nivele ale realității.

Există “suflete viguroase” care pur și simplu înfloresc în realitatea fizică, dar care pot avea dificultăți în a se aclimatiza cu alte zone nonfizice. În toate aceste cazuri, baza profund spirituală și emoțională nu este niciodată negată. Aveți prieteni foarte apropiați din vieți trecute, care deseori comunică cu voi atunci când sunteți în starea de vis; iar voi continuați relațiile cu ei, deși nu realizați în mod conștient acest lucru.

La un nivel inconștient, voi percepeți nașterea în lumea fizică, a unei persoane pe care ați cunoscut-o în trecut. Deseori, străinii pe care îi întâlniți în visele voastre, sunt persoane care trăiesc în prezent – contemporani- pe care i-ați cunoscut în vieți trecute.

Există de asemenea și relații trecătoare, contacte realizate și apoi abandonate. De exemplu, un partener dintr-o anumită viață, poate să fie sau să nu fie o persoană cu care ați avut o legătură profundă; și încă o dată, vă puteți căsători cu cineva datorită unor

sentimente ambigue dintr-o viață trecută, sau puteți să alegeți o relație de căsătorie, care nu este bazată pe iubire, deși iubirea poate apărea.

Apropo, apariția gemenilor arată aproape întotdeauna că există anumite relații psihice foarte adânci, câteodată de o natură obsesivă. Ma refer la gemenii identici.

Scopurile reîncarnationale pot varia foarte mult. Vreau să subliniez faptul că reîncarnarea este o unealtă folosită de personalități. Fiecare o utilizează conform propriilor intenții. Unii se bucură de existențe feminine, în schimb alții preferă viețile masculine. Deși ambele trebuie experimentate, există mai multe alegeri care sunt disponibile. Unele personalități vor avea dificultăți în anumite domenii, dar vor evolua relativ ușor în altele.

Predeterminarea nu este niciodată implicată, deoarece provocările și circumstanțele sunt alese de voi. De exemplu, unele probleme pot fi amânate pentru câteva existențe. Unele personalități doresc să își rezolve problemele lor principale pentru ca mai apoi să treacă peste ele; probabil într-o serie de existențe mai degrabă obositoare, existențe care conțin câteva situații exagerate.

Alții de o natură mai liniștită își vor rezolva pe rând problemele. Ei pot lua perioade de odihnă, care sunt puternic terapeutice. De exemplu, o viață satisfăcătoare, excelentă, cu un număr minim de probleme, poate fi aleasă fie ca un preludiu la o viață de provocări susținute, sau ca o recompensă acordată de sine, pentru o viață dificilă din trecut. Cei care se bucură complet de mediul fizic fără a fi obsedați de el, într-adevăr le merge foarte bine. “Legile” reîncarnării sunt adoptate de către indivizi pentru a se potrivi nevoilor avute.

Capitolul 13

Reîncarnarea, visele, bărbatul și femeia ascuns în interiorul sinelui

Așa cum am menționat mai devreme, fiecare persoană trăiește atât vieți de bărbat cât și vieți de femeie. Ca o regulă generală, un individ nu își amintește în mod conștient de aceste existențe. Pentru a preveni o identificare excesivă a individului, cu sexul său din prezent, în interiorul bărbatului există o personificare internă a caracterului de femeie. Această personificare a femeii în bărbat este adevăratul înțeles, a ceea ce Jung a numit “anima”.

Așadar, anima din bărbat este memoria psihică și corelația cu toate existențele precedente de femeie, avute de sinele interior. Ea încorporează cunoașterea istoriilor trecute ale bărbatului și înțelegerea intuitivă a tuturor calităților feminine, cu care a fost înzestrată personalitatea la naștere.

Prin urmare, anima este un important dispozitiv de siguranță, împiedicându-l pe bărbat să se identifice în mod excesiv cu orice caracteristici culturale masculine, care i-au fost impuse prin starea de fapt a lucrurilor, mediu și educație. Anima nu este numai o influență personală ci și una civilizatoare a maselor, potolind tendințele puternic agresive și acționând ca și o punte de legătură, atât în comunicarea cu femeile într-o relație de familie, cât și în comunicarea realizată prin arte și exprimările verbale.

Deseori bărbatul se va visa ca fiind o femeie. Maniera specifică în care face acest lucru, îi poate spune mai multe lucruri despre propriile reîncarnări, în care a operat ca și o femeie. În mod evident masculinitatea și feminitatea nu sunt contrarii, ci tendințe care fuzionează. Preoteasa, mama, tânăra vrăjitoare, nevasta și bătrâna femeie înțeleaptă – aceste tipologii generale sunt arhetipuri, pur și simplu deoarece ele sunt “elemente fundamentale”, care reprezintă în mod simbolic așa zisele calități feminine și viețile de femeie, care au fost trăite de către bărbați.

Bineînțeles, ele au fost de asemenea trăite și de către femei. Cu toate acestea, femeilor nu trebuie să li se reamintească de feminitatea lor. În mod similar, există ceea ce Jung a numit “animus” sau bărbatul ascuns din fiecare femeie, astfel încât ele să nu se identifice în mod excesiv cu sexul lor.

Acestea reprezintă viețile de bărbat trăite de sinele interior – tânărul copil, preotul, agresivul “om din junglă” și bătrânul înțelept. Ele sunt arhetipuri, reprezentând simbolic viețile masculine trecute, trăite de femeia din prezent. Prin urmare, femeile pot învăța la fel de multe lucruri despre trecutul lor reîncarnațional ca și bărbații, studiind acele vise în care apar aceste arhetipuri, sau visele în care se manifestă ca și bărbați.

Prin anima și animus, personalitățile prezente sunt capabile a extrage acele cunoștințe, intuiții și informații fundamentale, care au fost dobândite în existențele trecute. De exemplu, în unele ocazii femeia poate exagera caracteristicile feminine, așadar animusul sau bărbatul din ea îi va veni în ajutor, aducând prin experiențele din starea de vis, un flux de cunoștințe și reacții masculine, care vor echilibra caracteristicile feminine.

Același lucru se aplică unui bărbat care, din diferite motive, se identifică în mod excesiv, cu ceea ce crede el că sunt caracteristicile masculine. Anima sau femeia din interior, îl va determina să întreprindă anumite acțiuni compensatorii, cauzând un avânt de abilități intuitive, aducând un element creativ pentru a echilibra agresivitatea.

Ideal, lăsate singure aceste corecții vor conduce la o echilibrare individuală și colectivă, unde agresivitatea va fi tot timpul folosită creativ, așa cum într-adevăr ea poate și trebuie folosită.

Bineînțeles, animusul și anima sunt foarte încărcate din punct de vedere psihic, dar originea acestei acumulări și fascinația interioară, sunt rezultatul unei identificări lăuntrice, cu acele caracteristici personificate ale sexului opus.

Ele nu sunt reale numai în interiorul psihicului, ci sunt întipărite de către sinele interior în date codificate genetic – o memorie genetică a evenimentelor psihice din trecut – transpuse în memoria genetică a celulelor care compun corpul.

În momentul în care orice sine interior adoptă un nou corp, el impune atât asupra sa cât și asupra întregii structuri genetice, memorii ale formelor fizice din trecut. Caracteristicile din prezent le eclipsează de obicei pe cele trecute. Ele sunt cele dominante, deși celălalte caracteristici există în mod latent, încorporate în modelul de bază. Așadar, tiparul fizic al corpului prezent, este o memorie genetică a formelor fizice din trecut, adoptate de către un sine interior, cât și a punctelor lui forte sau slabe.

Voi încerca să explic cât mai simplu cu putință. Există straturi invizibile în corp, cel mai de sus strat pe care îl vedeți reprezentând forma fizică din prezent. Cu toate acestea, în interiorul lui există straturi invizibile, “umbre” sau straturi latente, reprezentând anumite imagini fizice precedente, care au aparținut personalității.

Ele sunt ținute în așteptare, vorba vine. Straturile sunt conectate electromagnetic, cu structura atomică a corpului vostru din prezent. Conform modelelor voastre de gândire, acele straturi par a fi nefocalizate. Cu toate acestea, ele sunt o parte a moștenirii voastre psihice. Deseori, pentru a compensa o slăbiciune din prezent, voi puteți reactiva un punct forte al unui corp anterior. Corpul poartă în această viață, nu numai memoria biologică a situației sale din trecut, ci în mod simultan, chiar și la nivel fizic, el deține memoria altor corpuri, pe care personalitatea le-a format în reîncarnări precedente.

Anima și animus sunt strâns conectate cu aceste imagini interioare ale corpului. Ele sunt puternic încărcate din punct de vedere psihic și apar de asemenea în starea de vis. Anima și animus au rolul de a vă reaminti și de a compensa o situație prezentă, pentru a vă împiedica să vă identificați în mod excesiv cu corpul pe care îl dețineți în prezent.

Bineînțeles, ele sunt atât masculine cât și feminine. Atunci când sunteți bolnav, în starea de vis voi aveți deseori anumite experiențe, în care păreți a fi o altă persoană, cu un

corp fizic pe deplin sănătos. De multe ori un asemenea vis este terapeutic. Un corp reîncarnațional “mai vechi”, v-a venit în ajutor astfel încât voi luați putere din acesta, deoarece păstrați memoria sănătății sale.

Existențele reîncarnaționale sunt o parte din experiența sinelui, o fațetă a realității multidimensionale a psihicului vostru. Așadar, ele vor fi reflectate nu numai în starea de vis, ci și în alte dimensiuni ale materializării.

Structura sinelui din prezent este interconectată cu aceste “trecuturi” reîncarnaționale; iar sinele va extrage în mod inconștient din interiorul lor, propriile caracteristici ale personalității, intuiției și materializării. Deseori, aceste memorii ale vieților trecute, apar la suprafață dar nu sunt recunoscute ca atare, deoarece se manifestă sub formă de fantezie, sau sunt proiectate în creații artistice.

De exemplu, mulți autori ai unor lucrări istorice, scriu din experiența lor directă cu acele timpuri. Asemenea circumstanțe reprezintă un excelent raport de lucru între sinele din prezent și inconștientul, care aduce la suprafață acele memorii, totul fiind realizat într-o asemenea manieră, încât viața voastră curentă este îmbogățită. Datorită acestui proces, deseori veți obține o înțelegere destul de exactă a situației, deoarece sub pragul atenției conștiente, individul cunoaște sursa materialului său autentic.

Foarte frecvent în vise, acest material reîncarnațional este de asemenea turnat într-un mulaj dramatic. În spatele acestuia, anima și animusul lucrează împreună, încă o dată ele nefiind contrarii ci caracteristici care se unesc. Firește, ele reprezintă izvorul creativității fizice și psihice.

Anima reprezintă “natură interioară” inițială, necesarele caracteristici contemplative, grijulii, intuitive, îndreptarea atenției spre interior, tensiunea lăuntrică din care țâșnește creativitatea.

Cuvântul “pasiv” este unul insuficient pentru a descrie caracteristicile animei, deoarece sugerează o lipsă a mișcării, și nu este deloc așa. Este adevărat că anima permite să se acționeze asupra sa, dar motivul din spatele acestui lucru este dorința și necesitatea de a se conecta cu alte forțe, care sunt extrem de puternice. Dorința de a fi luat de val este la fel de puternică în anima, precum este dorința opusă de a sta pe loc. Caracteristicile animusului asigură impulsul agresiv care reîntoarce personalitatea înspre exterior, înspre activitățile fizice, stăpânind victorios produsele creativității, pe care caracteristicile animei le-au asigurat.

Întregul sine este evident suma acestor caracteristici și mult mai mult. După încarnarea finală, manifestarea fizică și sexuală a creativității, pur și simplu nu mai este necesară. Cu alte cuvinte, nu mai este nevoie să vă reproduceți fizic. În termeni simpli, sinele întreg conține caracteristici atât masculine cât și feminine, fin acordate împreună, îmbinate astfel încât adevărata creativitate să se poată manifesta – deoarece ea nu poate apărea, atunci când un grup de caracteristici este dezvoltat în detrimentul altui grup, așa cum este nevoie în experiența voastră fizică din prezent.

Există mai multe motive pentru care separarea a fost adoptată în cadrul dimensiunii voastre. Ele au legătură cu modul specific în care omenirea a ales să evolueze și să își folosească abilitățile; iar eu voi avea mai multe de spus în legătură cu acest subiect, deși el nu aparține acestui capitol.

Proiecția animei unui bărbat, sau a sinelui feminin ascuns, asupra relațiilor sale este foarte naturală și îi permite nu numai să le înțeleagă mai bine, ci și să relaționeze cu celălalte existențe feminine ale sale. Același lucru este adevărat și pentru proiecția

animusului femeii asupra rudelor și prietenilor masculini. Realitatea animei și animusului este mult mai profundă decât a presupus Jung. Simbolic vorbind, cele două reprezintă sinele întreg împreună cu diversele sale abilități, dorințe și caracteristici.

Ele acționează ca și un factor încorporat, în mod inconștient stabilizator, operând în spatele civilizației voastre, atât la un nivel individual cât și colectiv.

Așa cum cunoașteți voi personalitatea, ea nu poate fi înțeleasă, decât dacă luați în considerare adevăratul sens al animei și animusului. În general vorbind, modelul reîncarnațional este unul deschis, deoarece există loc pentru diversitate. Fiecare sine are propriile sale caracteristici individuale. În jurul acestor linii el își poate trăi viețile, după cum consideră a fi potrivit. Poate trăi o serie neîntreruptă de existențe masculine, sau o serie de existențe feminine. O asemenea alegere are unele dezavantaje.

Cu toate acestea, nu există reguli care dictează dezvoltarea sexuală din diversele reîncarnări, cu excepția faptului că trebuie acceptată experiența celor două sexe, astfel încât să fie dezvoltate ambele caracteristici. Acest lucru nu înseamnă că personalitatea trebuie să experimenteze un număr egal de vieți masculine sau feminine. De exemplu, unii consideră că este mai ușor să se dezvolte ca și un singur sex, așadar vor avea nevoie de mai multe oportunități de experiență cu cel cu care au dificultăți.

Anima și animusul devin chiar mai importante, atunci când personalitatea alege o serie de vieți ca și bărbat, sau ca și femeie. Modelul original pentru anima și animus provine din sinele întreg, cel de dinaintea reîncarnărilor. Anima și animusul sunt născuți în individ, odată cu prima viață fizică și servesc ca și un model interior, remindându-i personalității de unitatea sa originală. Există un alt motiv pentru puternica încărcătură psihică, care se află în spatele acestor simboluri și a calității divine, pe care o pot transmite sau proiecta.

Masculul tânjește după anima deoarece ea reprezintă pentru inconștientul profund, acele caracteristici ale sinelui întreg care, pe de-o parte stau latente și pe de altă parte, se zbat pentru a se elibera. Tensiunea dintre cele două, îl conduce spre temperarea agresivității cu creativitate, sau spre a folosi creativ agresivitatea.

Există corespondențe adânci între aceste simboluri și lupta în care omenirea este implicată. Conștiința voastră, tipul vostru specific de conștiință, este o declarație de atenție manifestată prin intermediul unui tip particular de tensiune, o concentrare care apare din adevăratul inconștient al sinelui întreg.

Adevăratul inconștient nu este inconștient. În schimb, el este pe atât de profund și de inimaginabil conștient, încât dă în clocot. Viața pe care o cunoașteți este pur și simplu una din multe zone, în care sunteți conștienți. În fiecare aspect al acestei vieți, trebuie susținută o putere și un echilibru enorm, pentru a menține separată această experiență a conștiinței de toate celălalte.

Realitatea voastră există într-o zonă particulară de activitate, în care calitățile agresive, divergente, sunt extrem de necesare, pentru a preveni o cădere înapoi în posibilitățile infinite, din care doar de curând ați apărut. Totuși, din această plajă inconștientă de posibilități, voi câștigați vigoarea, creativitatea, fragila și totuși puternica conștiință individuală, care este a voastră.

Diviziunea în două sexe a fost adoptată pentru a separa și a echilibra, acele tendințe care sunt aparent opuse. Doar conștiința care se află la început, are nevoie de aceste tipuri de control. Așadar, anima și animusul sunt inscripționate adânc, împreună cu tendințele în

mod necesar complementare dar aparent opuse, și ele sunt foarte importante în a menține natura conștiinței voastre umane.

Există de asemenea o tensiune naturală între sexe, a cărei origine are cauze mult mai adânci decât cele fizice. Tensiunea rezultă din natura conștiinței voastre care răsare din anima, iar continuarea sa depinde de “agresivitatea” animusului. Am explicat într-o oarecare măsură fascinația unuia pentru altul, care apare din cunoașterea interioară a sinelui întreg. El se luptă pentru a obține adevărata identitate, așa cum se luptă pentru a combina și a împlini tendințele aparent opuse, care fac parte din el.

La sfârșitul ciclului reîncarnațional, sinele întreg este mult mai dezvoltat decât a fost înainte. El s-a împlinit și a experimentat o dimensiune de realitate, care îi era necunoscută, și datorită acestei strădării, el și-a îmbogățit existența. Așadar, nu este vorba de un sine întreg care se separă în jumătate, iar apoi pur și simplu se reîntoarce la sine.

Există mai multe chestiuni care au legătură cu natura concepției, care ar trebui discutate aici. Încă o dată, există excepții și multe variații. De obicei, în perioada dintre vieți, voi vă alegeți copiii și ei vă aleg ca părinte.

Dacă vă veți naște bărbat, atunci mama voastră acționează ca și un stimul pentru a activa în voi simbolul animei, astfel încât modelul propriilor vieți de femeie, devine o porțiune din existența voastră viitoare. La nașterea voastră, mama va primi un flux de vise, cu privire la acele existențe în care a-ți fost împreună.

Aceste vise pot să nu fie înregistrate în mod conștient, astfel încât în multe cazuri ele sunt uitate. Propriile sale vieți trecute de bărbat o vor ajuta să relaționeze cu voi, ca fiul ei. În unele cazuri, noile mame se pot simți foarte agresive și nervoase. Uneori, aceste sentimente sunt cauzate de faptul că fiul determină activarea animusului din ea, rezultatul fiind o descărcare a emoțiilor agresive.

Atomii care compun fetusul au propriul lor tip de conștiință. Volatila atenție-conștiință care există independent de materie, formează materia conform propriilor abilități și a gradului de dezvoltare. Așadar, fetusul are propria sa conștiință, simpla conștiință a atomiilor care îl formează. Aceasta există înainte ca personalitatea să intre în corp. Conștiința materiei este prezentă în orice – într-un fetus, o piatră, un fir de iarbă, o unghie.

Personalitatea care urmează să se încarneze intră în noul fetus, conform propriilor sale înclinații, dorințe și caracteristici, având câteva dispozitive de securitate încorporate. Cu toate acestea, nu există nici o regulă care spune că personalitatea reîncarnată, trebuie să ia în primire noul corp pregătit pentru ea, fie în momentul concepției, în cele mai timpurii luni ale creșterii fetusului, sau chiar la momentul nașterii.

Procesul este gradual, și este determinat de experiența individului din alte vieți. Ea este în mod particular dependentă de caracteristicile emoționale – nu în mod necesar a sinelui din ultima reîncarnare, ci de tensiunile emoționale prezente într-o serie de existențe trecute.

Sunt adoptate diferite metode de a intra în sistem. Dacă există o relație puternică între părinți și copilul care se va naște, atunci personalitatea poate intra în momentul concepției, dacă este extrem de anxioasă pentru a-i reîntâlni. Chiar și în acel moment, largi porțiuni ale conștiinței sinelui, continuă să opereze în dimensiunea dintre vieți.

La început, starea este una asemănătoare visului, cu personalitatea încă centrată aproape total în existența dintre vieți. Gradual, situația se va inversa, până când devine mult mai dificil a păstra focalizarea în starea intermediară dintre vieți.

În aceste circumstanțe, atunci când la momentul concepției personalitatea se atașează de sistemul fizic, între părinți și copil există aproape fără nici o excepție, anumite conexiuni puternice provenite din vieți trecute, sau o dorință aproape obsesivă a personalității, de a se reîntoarce la starea pământească – fie pentru un scop specific, fie deoarece personalitatea este obsedată de existența pământească. Acest lucru nu este în mod necesar dezavantajos. Individul poate realiza că trebuie să experimenteze mai bine prezenta orientare fizică, care în prezent este una pământească, și privește pământul ca o dimensiune bogată, pentru a-și dezvolta propriile abilități.

Unele personalități sunt dornice de a intra la momentul concepției, deoarece sunt motivate de scopuri aparent nevrednice – de exemplu lăcomia, sau o dorință obsesivă cauzată de anumite probleme nerezolvate. Alte personalități cărora nu prea le place existența pământească, pot amâna pentru ceva timp intrarea completă în sistem, dar chiar și atunci, ele nu vor fi în întregime centrate în corpul fizic. La celălalt capăt al experienței, același lucru se aplică înaintea morții, când unii indivizi își îndreaptă atenția în afara vieții fizice, părăsind conștiința corpului. Alții stau cu corpul până în ultimul moment. În orice caz, în prima perioadă a prunciei, nu există o focalizare continuă a personalității în corpul fizic.

După cum v-am spus, în orice situație deciziile au fost luate în prealabil. Personalitatea care se reîncarnează este conștientă atunci când are loc concepția. Deși poate să aleagă să intre sau nu în acel moment, ea este atrasă irezistibil către acel punct temporal și locație din spațiu, către noul corp în care se va încarna.

Ocazional, cu mult înainte de concepție, personalitatea care va fi viitorul copil va vizita mediul ambilor părinți, fiind atrasă de aceștia. Acest lucru este destul de natural.

Între vieți, un individ poate vedea câteva fragmente ale viitoarei experiențe, dar nu în mod necesar cele ale unor evenimente specifice. El va experimenta esența noii realități și își va reaminti provocările pe care și le-a trasat. Urmărind această linie, fantomele viitorului sunt la fel de reale în casele voastre, precum sunt cele ale trecutului.

Voi nu sunteți învelișuri complet goale ale materiei, care urmează să fie umplute de conștiință. Noua personalitate oscilează între a fi centrată în corp și a sta în afara lui, în mod specific după concepție și cu o mai mare intensitate și frecvență mai târziu în viață. Șocul nașterii are câteva consecințe, care de obicei împing foarte puternic personalitatea în realitatea fizică. Înainte de acest eveniment, condițiile sunt destul de uniforme. Conștiința corpului este alimentată aproape automat, reacționând intens dar sub condiții foarte controlate.

La naștere, toate acestea sunt brusc terminate, iar noii stimuli sunt introduși cu o rapiditate, pe care până în acel punct conștiința corpului nu i-a mai experimentat.

Ea are mare nevoie de un factor stabilizator. Înainte de naștere, conștiința corpului a fost îmbogățită și susținută de acele identificări telepatice și biologice cu mama. Comunicarea dintre celulele vii este mult mai profundă, decât vă puteți imagina. În ceea ce privește doar conștiința corpului, înaintea nașterii, identificarea este aproape completă.

Până la intrarea noii personalități în corp, fetusul se consideră a fi o parte din organismul mamei. Acest sprijin este brusc negat la momentul nașterii. Dacă noua personalitate încă nu a intrat complet în corp, de obicei face acest lucru în momentul nașterii, cu scopul de a stabiliza organismul. Cu alte cuvinte, ea sprijină noul organism.

Așadar, noua personalitate va experimenta în diferite maniere nașterea, în funcție de momentul în care a intrat în această dimensiune.

La momentul nașterii ea este destul de independentă, deoarece încă nu s-a identificat cu forma în care a intrat, cea care are rol de susținere. Dacă personalitatea a intrat în momentul concepției, sau cândva înaintea nașterii, atunci ea s-a identificat într-o oarecare măsură cu conștiința corpului, cu fetusul. Ea a început deja să direcționeze percepția – deși percepția se manifestă indiferent dacă ea este sau nu direcționată – și va experimenta șocul nașterii într-o manieră directă.

Prin urmare, nu va exista nici o distanță între personalitate și experiența nașterii. La fel ca și conștiința, personalitatea nou intrată fluctuează, asadar trebuie să treacă un timp până când se va stabili în corp. Atunci când copilul, în special copilul tânăr, doarme, deseori personalitatea pur și simplu eliberează corpul. Gradual, identificarea cu condițiile de viață dintre lumi se diminuează, până când personalitatea își îndreaptă aproape în totalitate atenția înspre corpul fizic.

Evident există unii care se identifică mult mai complet cu corpul decât alții. În general vorbind, există un punct optim de concentrare în realitatea fizică, o perioadă de creștere a capacităților, care nu are nimic de a face cu o perioadă specifică de timp. Poate dura o săptămână sau 30 de ani, iar din acel moment începe să se diminueze, astfel încât imperceptibil va începe să se mute în alte straturi ale realității.

O criză, în mod specific în primele perioade ale vieții sau la bătrânețe, poate distruge identificarea personalității cu corpul, astfel încât aceasta îl va părăsi temporar. Ea poate face unul din următoarele lucruri. Îl poate părăsi aproape în totalitate, astfel încât corpul intră în comă, dacă conștiința corpului a suferit de asemenea un șoc. Dacă șocul este psihologic și conștiința corpului, încă operează în parametrii mai mult sau mai puțini normali, atunci el poate împrumuta caracteristicile unei personalități, dintr-o reîncarnare trecută.

Într-un asemenea caz, pur și simplu are loc o regresie care deseori trece. În acest moment vom vorbi din nou despre animus și anima. Dacă personalitatea crede că se descurcă prost într-o viață de mascul, ea poate activa calitățile animei, adoptând caracteristicile unei existențe feminine din trecut, în care s-a descurcat bine. Corolar, același lucru i se poate întâmpla și unei femei.

Pe de altă parte, dacă personalitatea consideră că s-a identificat în mod excesiv cu sexul său din prezent, astfel încât individualitatea sa este puternic amenințată, atunci ea poate de asemenea aduce în prim plan imaginea opusă; mergând atât de departe, încât se va identifica din nou cu o personalitate trecută, de un sex opus.

Influența personalității asupra corpului este nesemnificativă în primii ani, dar apoi devine din ce în ce mai puternică. Din diferite motive personale, personalitatea poate alege un corp, care nu este plăcut din punct de vedere estetic. Este posibil ca ea să nu se regăsească în el și în timp ce existența în acel corp, va servii oricăror scopuri avute în minte, va exista tot timpul o distanță fundamentală între corp și personalitatea din el.

Cei despre care am vorbit mai devreme, persoanele care intră în corp la momentul concepției, sunt de obicei foarte nerăbdători în a trăi o viață fizică. Prin urmare, ei vor fi mai dezvoltăți și își vor arăta mai timpuriu caracteristicile individuale. Ei iau în posesiune noul corp și deja îl modelează. Controlul asupra materiei este viguros, și ei de obicei stau mai mult timp în corp, decedând în accidente unde moartea apare imediat, în somn, sau de o boală care lovește rapid. Din principiu, ei sunt manipulatori ai materiei.

Ei sunt emoționali. Ei își rezolvă problemele într-o manieră imediată, nerăbdătoare și foarte tangibilă. Ei construiesc orașe și monumente. Ei sunt arhitecți. Acele persoane sunt preocupate în a crea materie și a o manipula în funcție de dorințele lor.

Ca și o regulă generală, cei care intră în planul vostru de existență în momentul nașterii, sunt manipulatori mai puțin abili. Ei sunt începătorii, dacă un asemenea termen poate fi folosit, cei începători sau mediocrii.

Există unele persoane care se opun pe cât de mult posibil noii existențe, chiar dacă au ales-o. Într-o anumită măsură, ei trebuie să fie prezenți la momentul nașterii, deși încă nu se identifică în mod total cu noul născut. Ei oscilează între interiorul și exteriorul formei, fiind oarecum ezitanți. Există mai multe motive pentru un asemenea comportament. Unele personalități pur și simplu preferă existența dintre vieți și sunt mai degrabă preocupate de rezolvarea teoretică a problemelor, decât de aplicarea practică care este necesară. Alții au descoperit că existența fizică nu le îndeplinește nevoile, atât de bine pe cât au crezut, și vor evolua mult mai bine în alte câmpuri de realitate și existență.

Totuși, datorită propriilor caracteristici, unii preferă să pună o anumită distanță între ei și existențele lor fizice. Ei sunt mult mai preocupați de simboluri. Ei privesc viața pământească într-un mod foarte experimental. Aceste persoane o abordează aproape părtinitor. Ele nu sunt interesate atât de mult în a manipula materia, pe cât sunt curioși cu privire la modurile în care ideile se manifestă în interiorul realității.

Încă o dată, în general vorbind, ei sunt mult mai familiarizați cu ideile, filozofiile și realitățile nontangibile. Ei sunt gânditori, și forma corporală a lor arată o lipsă a dezvoltării musculare. Poeții și artiștii, deși au relativ aceeași natură, sunt mult mai apreciativi față de valorile fizice ale existenței pământene.

Așadar, atitudinea față de corp va varia tot timpul. Pot fi alese diverse tipuri de corpuri, dar cu toate acestea încă vor exista anumite preferințe generale, din partea sinelui întreg; cât și câteva caracteristici specifice, astfel încât diversele vieți trăite vor avea propria lor aromă individuală.

Este aproape imposibil a vorbi despre momentul când personalitatea intră în corpul fizic, fără a discuta maniera în care ea îl părăsește, deoarece toate aceste aspecte sunt influențate de caracteristicile personale și atitudinile față de realitatea fizică. Deciziile asupra experimentării vieților viitoare, pot fi luate nu numai în condițiile dintre vieți ci de asemenea și în stările de vis dintr-o viață anume.

De exemplu, probabil că voi deja v-ați decis asupra circumstanțelor noii voastre reîncarnări. Deși conform definițiilor voastre, noii voștri părinți pot fi copiii acum, sau încă să nu se fi născut, aranjamentele pot fi de acum făcute.

Capitolul 14

Povești ale începutului și Dumnezeu multidimensional

Așa cum viața prezentă a oricărui individ își are originea în dimensiuni ascunse, aflate dincolo de cele ușor accesibile, și așa cum ea își extrage energia și puterea de a acționa din surse inconștiente, la fel și universul fizic pe care îl cunoașteți, răsare din alte dimensiuni. El și își dobândește energia din realități mai adânci.

Așa cum priviți voi istoria, ea reprezintă o rază de lumină asupra căruia vă îndreptați atenția. Voi interpretați evenimentele pe care le vedeți în realitatea imediată și proiectați asupra lor, propria viziune a evenimentelor care se pot manifesta. Atât de vrăjită este concentrarea voastră, încât atunci când puneți întrebări despre natura realității, automat le restrângeți la acest mic moment trecător, pe care îl numiți realitate fizică. Atunci când vă gândiți la trăsăturile lui Dumnezeu, pe negândite vorbiți despre creatorul acelei singure lumini. Acea lumină este unică, și dacă ați cunoaște cu adevărat natura sa, ați înțelege cu adevărat natura realității.

Istoria, așa cum vă gândiți la ea, reprezintă doar o singură linie de probabilități, în care sunteți în prezent imersați. Ea nu reprezintă întreaga durată de viață a speciilor voastre sau catalogul activităților fizice, și nici nu începe a spune povestea creaturilor fizice, civilizațiilor, războaielor, tehnologiilor și triumfurilor lor. Realitatea este mult mai diversă, mult mai bogată și mai indescritibilă, decât puteți să înțelegeți în prezent. Evoluția, așa cum vă gândiți la ea și așa cum este ea înțeleasă de către cercetătorii voștri, reprezintă doar o linie probabilă de dezvoltare, una în care, încă o dată, sunteți în prezent imersați.

Așadar, există multe alte linii evolutive de dezvoltare, la fel de valide și la fel de reale, care au apărut, apar și vor apărea; toate aflate în alte sisteme probabile ale realității fizice. Posibilitățile nesfârșite de dezvoltare probabil că nu au putut niciodată apărea, doar într-un cadru restrâns al realității.

Cu o splendidă inocență și cu mândrie exuberantă, voi vă imaginați că sistemul evolutiv, așa cum îl cunoașteți, este singurul care poate exista. Acum, în cadrul realității fizice pe care o cunoașteți, există indicii și semne privind natura altor realități fizice. În cadrul propriilor forme fizice, există în mod latent alte simțuri nefolosite, care ar fi putut ajunge în prim plan, dar în sistemul vostru de probabilități nu s-a întâmplat acest lucru. Acum, am vorbit despre dezvoltări pământene, realități centrate în jurul aspectelor pământene, așa cum le cunoașteți voi.

Nici o linie a evoluției nu este una moartă. Așadar, dacă în sistemul vostru ea dispare, va reapărea în altul. Toate materializările probabile ale vieții și conștiinței, își au

perioada lor, iar acestea creează acele condiții în care pot înflori; și în termenii voștrii ziua lor este eternă.

În acest capitol vorbesc în principal despre propria planetă și sistem solar, dar același lucru se aplică tuturor aspectelor universului vostru fizic. Prin urmare, voi sunteți conștienți doar de o specifică, unică și în mod delicat echilibrată regiune a existenței fizice. Voi nu sunteți numai creaturi care au o existență corporală, formând imagini ale cărnii și sângelui, întipărite într-o zonă specifică a timpului și a spațiului; ci sunteți de asemenea creaturi care se manifestă într-o dimensiune specifică, a sistemului de probabilități, născuți din dimensiuni ale materializării, întru totul potrivite propriei dezvoltări, îmbogățiri și creșteri.

Dacă dețineți o înțelegere intuitivă privind natura entității sau a sinelui întreg, veți vedea că el v-a plasat într-o poziție în care anumite abilități, intuiții și experiențe pot fi dezvoltate și în care tipul vostru specific de conștiință poate fi îngrijită. Cea mai mică experiență are mult mai multe repercusiuni, în interiorul acestui mediu multidimensional, decât își poate imagina creierul fizic. În timp ce sunteți preocupați cu ceea ce poate părea a fi un infimezimal aspect al realității, și în timp ce păreți a fi complet imersați în el, voi sunteți conștienți doar de cele mai de “suprafață” elemente ale sinelui. În acest context, nu îmi place termenul “suprafață”, dar l-am folosit pentru a sugera diferitele porțiuni ale sinelui care sunt ocupate – unele dintre ele la fel de centrate în realitatea lor, precum sunteți voi în a voastră.

Entitatea, adevăratul sine multidimensional, este conștient de toate experiențele sale, iar această cunoaștere este într-o oarecare măsură disponibilă celorlalte porțiuni ale sinelui, inclusiv celui fizic. De fapt, aceste porțiuni diverse ale sinelui vor deveni într-un final (conform percepției voastre) complet conștiente. Punct. Această conștiință va schimba automat ceea ce acum pare a fi esența lor, și va adăuga multiplicității existenței.

Așadar, există multe sisteme probabile de realitate în care datele fizice predomină, dar asemenea probabilități fizice reprezintă doar o mică porțiune. Fiecare dintre voi existați de asemenea în sisteme nonfizice, și eu am explicat mai devreme, cum cel mai mic gând sau emoție, sunt materializate în multe alte moduri, decât pot fi în câmpul vostru de existență.

În “prezent”, voi sunteți familiarizați numai cu o porțiune din întreaga voastră identitate. Așadar, atunci când luați în considerare conceptul de ființă supremă, vă imaginați o personalitate masculină, care deține acele abilități pe care voi le aveți, accentuând calitățile pe care le admirați. Așadar, Dumnezeu imaginat de oameni s-a schimbat de-a lungul secolelor, reflectând ideile schimbătoare ale omului, despre propria persoană.

Dumnezeu a fost văzut ca fiind crud și răzbunător, atunci când omul a crezut că acestea sunt caracteristici dezirabile, necesare în lupta sa pentru supraviețuirea fizică. El le-a proiectat asupra ideii sale de Dumnezeu, deoarece le invidia și se temea de ele. Așadar, voi v-ați creat ideea de Dumnezeu, conform propriei voastre imagini.

Într-o realitate care este inimaginabil multidimensională, vechiile concepte cu privire la Dumnezeu sunt relativ lipsite de sens. Chiar și termenul de ființă supremă este în sine distorsionat, deoarece voi proiectați calitățile naturii umane asupra sa. Dacă v-aș spune că Dumnezeu este o idee, nu ați înțelege ce aș fi vrut să vă spun, deoarece nu înțelegeți dimensiunile în care o idee își are sursa, sau energia pe care o poate crea și direcționa. Voi nu credeți în idei în aceeași manieră în care credeți în obiecte fizice, așa că

dacă vă spun că Dumnezeu este o idee, voi ați interpreta greșit această afirmație, spunând că Dumnezeu nu este pe atât de real – nebulos, fără realitate, scop și acțiune conștientă.

Acum, propria voastră imagine fizică este materializarea ideii voastre despre propria persoană, în cadrul proprietăților materiei. Fără a avea ideea de sine, imaginea voastră fizică nu ar exista; și totuși, foarte des ea este singurul lucru de care sunteți conștienți. Puterea și energia inițială a acelei ideii despre sine, vă va menține vie imaginea. Așadar, ideile sunt mult mai importante decât realizați. Dacă veți încerca să acceptați ideea că propria voastră existență este multidimensională, atunci veți ajunge în mediul probabilităților infinite. Acolo veți fi capabili să percepți o parte din realitatea care se află în spatele cuvântului “Dumnezeu”, și veți putea vedea de ce este aproape imposibil a transpune în cuvinte, o adevărată înțelegere a acelui concept.

Așadar, Dumnezeu este în primul rând un creator, nu a unui singur univers fizic ci a unor infinite existențe probabile, mult mai vaste decât acele aspecte ale universului fizic, cu care sunt familiarizați cercetătorii vostrii. El nu și-a trimis pur și simplu fiul pentru a trăi și a muri pe o mică planetă. Dumnezeu face parte din toate probabilitățile.

Au mai fost spuse parabole cât și povești despre începuturi. Toate acestea au fost încercări de a transmite cunoștințe, în termeni cât mai simplii cu putință. Deseori au fost oferite răspunsuri unor întrebări care nu au nici un înțeles, în afara propriului sistem de realitate.

De exemplu: nu a existat nici un început și nu va exista nici un sfârșit, dar cu toate acestea au fost oferite parabole care vă povestesc despre începuturi și sfârșituri, pur și simplu deoarece datorită ideilor voastre distorsionate asupra timpului, începuturile și sfârșiturile par a fi evenimente inseparabile, valide. În timp ce învățați să vă îndreptați atenția în afara realității fizice și să experimentați mici dovezi ale altor realități, conștiința voastră se va agăța de vechile idei, cele care fac ca adevăratele explicații să vă fie aproape imposibil de înțeles. În visele voastre, în unele stări de transă și chiar și atunci când vă vedeți de treburile zilnice, voi puteți accesa atenția multidimensională.

Această atenție oferă experienței personale o bogăție multidimensională care nu există separat de lumea voastră fizică a simțurilor, fiind în același timp îmbinată și existând în interiorul acesteia. A spune că viața fizică nu este reală înseamnă a nega faptul că realitatea străbate toate manifestările și că face parte din toate acestea. În aceeași manieră, Dumnezeu nu există în afară sau separat de realitatea fizică, ci există în interiorul acesteia și face parte din ea, așa cum există în și face parte din toate sistemele de existență.

Personalitatea lui Hristos reprezintă simbolic ideea voastră de Dumnezeu și relațiile sale. Au existat 3 indivizi distincți pe care istoria i-a privit ca fiind aceeași entitate, aceștia devenind cunoscuți de către oameni ca fiind Hristos – și din acest motiv există multe discrepanțe în înregistrările voastre. Aceștia au fost toți bărbați, deoarece în acel moment al dezvoltării voastre, nu a-ți fi acceptat un omolog feminin.

Acești indivizi au făcut parte dintr-o singură entitate. Nu vi l-ați fi putut imagina pe Dumnezeu decât ca pe un tată. Nu v-ar fi trecut prin minte să vă imaginați un Dumnezeu în alți termeni decât cei umani. Componente ale pământului. Aceste 3 personalități au jucat împreună o dramă profund simbolică, stimulată de o energie focalizată și de o forță nemaivăzută.

Cu toate acestea, evenimentele așa cum au fost înregistrate în cronici, nu au apărut în istorie. Crucificarea lui Hristos a fost un eveniment psihic și nu fizic. Au fost jucate idei de o magnitudine aproape inimaginabilă.

De exemplu, Iuda nu a fost un om, conform percepției voastre. Asemenea restului discipolilor, el a fost o binecuvântată “personalitate fragment”, creată de personalitatea Hristos. El a reprezentat tipologia trădătorului. El a dramatizat o porțiune din personalitatea fiecărui individ, care își îndreaptă atenția asupra realității fizice, într-o manieră hrăpăreață și își neagă sinele interior datorită lăcomiei.

Fiecare dintre cei 12 discipoli reprezintă calități ale personalității care aparțin unui singur individ, și Hristos așa cum îl cunoașteți, reprezintă sinele interior. Așadar cei 12 discipoli plus Hristos (o singură figură compusă din cei trei indivizi) reprezintă o personalitate individuală pământească - sinele interior – și 12 caracteristici principale conectate cu sinele egotic. Așa cum Hristos a fost înconjurat de discipoli, la fel și sinele interior este înconjurat de aceste caracteristici orientate fizic, pe de-o parte proiectate în exterior către realitatea zilnică, dar în același timp gravitând în jurul sinelui interior.

Așadar, discipolilor le-a fost oferită realitate fizică de către sinele interior, așa cum toate caracteristicile voastre pămâtenesc provin din propria natură interioară. Aceasta a fost o parabolă vie, materializată în mijlocul vostru - o piesă cosmică jucată în folosul tuturor, camuflată în termeni pe care să îi puteți înțelege.

Lecțiile au devenit clare, și toate ideile din spatele lor au fost personificate. Sper să îmi iertați exprimarea, dar aceasta a fost ca o piesă locală de moralitate, desfășurată în colțul vostru din univers. Acest lucru nu înseamnă că a fost mai puțin reală, decât ați presupus până acum. De fapt, implicațiile a ceea ce am spus până acum, ar trebui să sugereze clar aspectele mai puternice ale lui Dumnezeu.

Cele trei personalități Hristos s-au născut pe planeta voastră și într-adevăr s-au materializat printre voi. Nici una dintre acestea nu a fost crucificată. Cei 12 apostoli au fost materializări ale energiilor acestor 3 personalități – energiile lor combinate. Deși ele au fost pe deplin înzestrate cu individualitate, sarcina lor principală era de a manifesta clar în interiorul lor, anumite abilități inerente în toți oamenii.

Aceleași tipuri de drame au fost jucate în moduri diferite și deși drama este tot timpul diferită, ea este tot timpul aceeași. Nu înseamnă că un Hristos a apărut în fiecare sistem de realitate, ci că ideea unui Dumnezeu s-a manifestat în fiecare sistem, într-un mod care este inteligibil locuitorilor acestuia.

Această dramă continuă să existe. Ea nu aparține trecutului vostru ci numai voi ați plasat-o acolo. Nu înseamnă că ea re apare tot timpul. Drama nu a fost deloc lipsită de sens, și în termenii voștri spiritul lui Hristos este legitim. Ea este probabila dramă-Dumnezeu pe care ați ales să o percepeți. Au existat și altele care au fost percepute, dar nu de către voi, și în prezent există alte asemenea drame.

Fie că Crucificarea a apărut sau nu fizic, ea a fost un eveniment psihic și există la fel de valid ca toate celelalte evenimente, care au legătură cu această dramă.

Multe au fost materializate fizic, dar există și altele care nu sunt fizice. După cum este evident, evenimentul psihic v-a influențat lumea, la fel de mult ca și cel fizic. Întreaga dramă a apărut ca și un rezultat al nevoilor omenirii. Ea a fost creată ca și o consecință a acestor nevoi, a depășit granițele lor, dar nu și-a avut originea în sistemul vostru de realitate.

Alte religii au fost fundamentate pe drame diferite, în care ideile au fost jucate într-un mod care a fost inteligibil diferitelor culturi. Din păcate, diferențele dintre drame au dus deseori la interpretări greșite, iar acestea au fost folosite ca și un pretext pentru război. Aceste drame sunt de asemenea în mod personal rezolvate în starea de vis. Personalitățile

reprezentate prin ideea de Dumnezeu, au fost mai întâi prezentate omului în starea de vis, calea fiind mai apoi pregătită.

În viziuni și inspirații omul a știut că drama Hristos va fi pusă în scenă și astfel recunoscută pentru ceea ce este; atunci când urma să se materializeze în planul fizic. Puterea și vigoarea dramei s-a întors apoi în universul de vis. Datorită materializării fizice, ea și-a crescut vitalitatea și intensitatea. În visele personale, oamenii au interacționat mai apoi cu figurile principale ale dramei, astfel încât i-au recunoscut adevărata importanță.

Dumnezeu este mult mai mult decât suma tuturor sistemelor de realitate pe care le-a creat, și totuși el face parte din fiecare dintre acestea. Așadar, el este în fiecare bărbat și femeie. El este de asemenea în fiecare păianjen, umbră și broască, dar omul nu vrea să recunoască acest lucru.

Dumnezeu poate fi doar experimentat, și voi îl experimentați prin propria voastră existență, fie că sunteți conștienți sau nu de acest lucru. Cu toate acestea, el nu este bărbat sau femeie, și eu folosesc acești termeni doar de dragul conveniențelor. În esență, el nu este deloc uman și nici nu este o personalitate. Ideile voastre cu privire la conceptul de personalitate sunt mult prea limitate, pentru a include multiplele fațete ale existenței sale multidimensionale.

Pe de altă parte el este uman, în sensul că este o porțiune din fiecare individ; și în cadrul vastității experienței sale, el deține o “formă idee” a sa ca fiind uman, cu care puteți stabili un raport. El a făcut ca materia să existe în mijlocul vostru și vă crează trupul, prin faptul că este responsabil de energia care îi acordă vitalitate și validitate sinelui multidimensional, care la rândul său formează imaginea voastră, în concordanță cu propriile idei pe care le aveți.

Prin urmare, sinele multidimensional sau sufletul are validitate eternă. El este încurajat, susținut și menținut de către energia și vitalitatea inimaginabilă a lui Tot Ceea Ce Este.

Așadar, acest sine interior al vostru nu poate fi distrus și nici nu poate fi micșorat. El deține toate aceste abilități care sunt inerente în Tot Ceea Ce Este. Prin urmare, el trebuie să creeze în timp ce este creat, deoarece acesta este mărșul dar din spatele tuturor dimensiunilor de existență, țâșnirea din fântâna lui Tot Ceea Ce Este.

La momentul potrivit voi identifica figura celei de-a treia personalitate Hristos. Totuși, acum voi vorbi despre aspectele multidimensionale a lui Tot Ceea Ce Este. O asemenea realitate poate fi doar experimentată. Nu există date care pot fi oferite, astfel încât să reprezinte cu acuratețe atributele lui Tot Ceea Ce Este.

Această realitate a lui Tot Ceea Ce Este și acele atribute specifice, vor reapărea în diverse sisteme probabile, în armonie cu aspectele camuflajului dintr-un anumit sistem. Experiența interioară cu Dumnezeul multidimensional poate proveni din două zone principale. Una este prin realizarea că această primă forță mișcătoare, este în tot ceea ce puteți percepe cu simțurile voastre. Cealaltă metodă este de a realiza că această forță primară, are o realitate independentă de conexiunea sa cu lumea aparentelor.

Tot contactul personal cu Dumnezeul multidimensional, toate momentele legitime de conștiință mistică, vor avea întotdeauna un efect unificator. Așadar, ele nu vor izola individul implicat ci îl vor împinge să își lărgască percepția, până când va experimenta realitatea și unicitatea a cât mai multor aspecte din realitate, de care este capabil.

Așadar, el se va simți mai puțin izolat și mai puțin separat. El nu se va considera ca fiind mai presus de ceilalți, datorită experienței avute. Din contră, va intra într-un vortex de înțelegere, prin care va conștientiza propria sa unitate cu Tot Ceea Ce Este.

Așa cum există porțiuni de realitate pe care nu le percepeți în mod conștient, și așa cum există alte sisteme probabile, pe care nu le conștientizați atunci când vă aflați într-o stare obișnuită, la fel există și alte aspecte ale divinității, pe care nu le puteți înțelege în acest moment. Așadar, există Dumnezei probabili, fiecare dintre ei reflectând în propria manieră aspectele multidimensionale ale unei identități prime atât de mărețe și de uimitoare, încât nu poate fi inclusă în nici o realitate sau o experiență specifică.

Am încercat să vă ofer o idee despre efectele creative și holistice ale propriilor voastre gânduri. Având acest lucru în minte, este posibil să vă imaginați creativitatea multidimensională, care poate fi atribuită lui Tot Ceea Ce Este. Termenul ‘Tot Ceea Ce Este’ poate fi folosit ca și o reprezentare, pentru a include toți acei Dumnezei probabili și toate manifestările lor.

Probabil că vă este mai ușor să înțelegeți poveștile și parabolele simple cu privire la crearea lumii, cele care au mai fost oferite până acum. Dar, a sosit timpul pentru ca omenirea să facă câțiva pași înainte, să își extindă natura propriei sale conștiințe și să încerce să ajungă la o versiune mai profundă asupra realității. Voi ați depășit timpul poveștilor din copilărie. Atunci când propriile voastre gânduri au o formă și o realitate, atunci când au validitate chiar și în alte sisteme de realitate de care nu sunteți conștienți, în acel moment nu este dificil să înțelegeți de ce alte sisteme de probabilități, sunt de asemenea afectate de propriile voastre gânduri și emoții – înțelegând de asemenea motivul pentru care acțiunile Dumnezeilor probabili, nu sunt afectate de ceea ce se întâmplă în alte dimensiuni ale existenței.

Capitolul 15

Civilizații reîncarnaționale, probabilități și mai mult despre Dumnezeul multidimensional

Într-un fel, se poate spune că voi aveți civilizații reîncarnaționale precum și indivizi care se reîncarnează. Fiecare entitate născută în trup, lucrează înspre dezvoltarea acelor abilități, care pot fi cel mai bine cultivate și împlinite în mediul fizic. Ea are o responsabilitate către și pentru civilizația în care trăiește, deoarece ajută la formarea ei prin propriile sale gânduri, emoții și acțiuni.

Ea învață din eșecuri cât și din succese. Voi credeți că istoria fizică începe odată cu omul din peșteri și continuă până în prezent, dar au existat alte civilizații mărețe orientate științific; de unele vorbindu-se în legende, altele complet necunoscute – în termenii voștrii toate fiind acum dispărute.

Se pare că voi aveți, probabil doar o singură șansă ca și specie pentru a vă rezolva probleme, și în caz contrar veți fi distruși de propria agresivitate, de propria lipsă de înțelegere și spiritualitate. Așa cum v-au fost oferite mai multe vieți în care să vă dezvoltați și să vă desăvârșiți abilitățile, în aceeași măsură le-au fost alocate speciilor, mai mult decât o singură linie de dezvoltare istorică, cu care sunteți în prezent familiarizați. Structura reîncarnațională este doar o fațetă a întregului tablou al probabilităților. În interiorul ei, voi dispuneți de atâta timp cât aveți nevoie pentru a dezvolta acele potențialuri, pe care trebuie să le valorificați înainte să părăsiți existența reîncarnațională. În diverse cicluri de activitate reîncarnațională, grupuri de oameni au întâmpinat criză după criză, au ajuns în punctul vostru de dezvoltare fizică și fie au trecut peste el, fie și-au distrus civilizația din care faceau parte.

În acest caz, le-a fost oferită încă o șansă, având la dispoziție cunoașterea inconștientă atât a eșecului lor, cât și a motivelor din spatele lui. Apoi, ei au început cu un avans psihologic, în timp ce formau noi grupări primitive. Alții, rezolvându-și problemele, au părăsit planeta voastră fizică, pentru a merge către alte puncte din universul fizic. Totuși, atunci când au ajuns la acel nivel de dezvoltare, ei au fost maturi din punct de vedere psihic și spiritual, fiind capabili a utiliza energii pe care nu le cunoașteți în prezent.

Pentru ei Pământul este casa legendară. Ei au format noi rase și specii care nu s-au mai putut acomoda fizic, cu condițiile voastre atmosferice. Totuși, atât timp cât au locuit în realitatea fizică, ei au continuat de asemenea cu nivelul reîncarnațional. Unii dintre ei însă, s-au transformat și au părăsit de mult timp ciclul reîncarnațional.

Cei care l-au părăsit au ajuns să devină entitățile mentale, care au fost dintotdeauna. Ei au abandonat forma materială. Aceste entități de grup încă sunt foarte interesate de Pământ. Îi acordă sprijin și energie. Într-un fel, vă puteți gândi la ei ca fiind zei pământeni.

Pe planeta voastră, ei s-au implicat în dezvoltarea a trei civilizații specifice, cu mult înainte de Atlantis; când de fapt planeta voastră se afla într-o poziție oarecum diferită, față de trei dintre planetele pe care le cunoașteți. Polii au fost inversați – întâmplător de-a lungul a trei lungi perioade din istoria planetei voastre. Aceste civilizații au fost extrem de tehnologice; a doua dintre ele fiind de fapt mult superioară față de a voastră, în lungul acestor linii. Sunetul a fost utilizat mult mai eficient, nu numai pentru vindecări și în războaie, ci și pentru a alimenta vehicule de locomoție, sau a mișca materia fizică. Sunetul a fost un mijloc de a transporta greutatea și masa.

Puterea celei de-a doua civilizații se afla în principal în zonele cunoscute acum ca Africa și Australia, deși în acel moment, nu numai climatul era complet diferit ci și zonele de pământ. A existat o atracție diferită a masei de pământ, influențată de poziția schimbată a polilor Pământului. Cu toate acestea, civilizația era relativ concentrată în spațiu; ea nu a încercat să se extindă. Ea a fost foarte interiorizată și a locuit simultan planeta împreună cu o cultură întinsă, neorganizată, dispersată și primitivă.

Nu numai că nu a făcut nici o încercare de a “civiliza” restul lumii, dar a luat toate măsurile care i-au stat în puterile sale - ceea ce a fost un efort considerabil pentru o perioadă lungă de timp – pentru a împiedica orice asemenea contacte.

În mare, membrii acestei civilizații au fost un grup mărginaș din precedenta civilizație înfloritoare, în care majoritatea dintre ei au decis să își continue existența, în alte zone ale universului vostru fizic. În orice caz, aceștia au fost capturați de viața pământească și de asemenea au crezut că pot îmbunătăți ultimul experiment, în care au fost implicați, deși erau liberi să meargă spre alte nivele ale existenței.

Ei nu erau interesați în a lua încă o dată de la început ca și o civilizație de abia creată, ci de alte strădării. Așadar, mare parte din cunoașterea lor era instinctivă în ei, și acest grup specific, a avansat foarte rapid prin ceea ce voi ați numi diversele stadii tehnologice.

La început, ei erau în mod particular interesați în a dezvolta o ființă umană, care ar avea protecții încorporate împotriva violenței. În ei, dorința pentru pace a fost aproape ceea ce voi ați numi un instinct. S-au produs schimbări în organismul fizic. Atunci când mintea semnaliza agresiune puternică, corpul nu ar fi reacționat. Din punct de vedere psihologic, voi puteți vedea rămășițele ale acestui lucru în unii indivizi, care vor leșina sau chiar își vor ataca propriul sistem fizic, înainte să își permită să întreprindă ceea ce ei cred că este violență față de altă ființă.

Așadar, această civilizație i-a lăsat în pace pe locuitorii care o înconjurau. Cu toate acestea, ei au trimis membrii ai propriului grup pentru a trăi și a se căsători cu localnicii, sperând în mod pașnic că fiziologia speciei se va modifica.

Energia, deseori oferită în timpul vostru spre acțiuni violente, a fost folosită pentru alte scopuri, dar a început să se întoarcă împotriva lor. Ei nu au învățat să depășească violența sau agresivitatea. Ei au încercat să o scurtcircuiteze fizic, dar au aflat că această acțiune a avut complicații.

Energiei trebuie să îi fie permis să circule liber prin sistemul fizic, controlată și direcționată mental, sau psihic dacă preferați.

Alterarea fizică a creat tensiuni asupra întregului sistem. Funcția creativă și fundamentală care a fost distorsionată în ideea de agresiune – nevoia de a acționa - nu a fost întelesă. Într-un fel, respirația în sine este o formă de violență. Inhibiția încorporată în

organismul fizic, a condus la crearea unui sistem format din controale mutuale, în care materializarea în exterior a acțiunii a devenit aproape imposibilă.

Astfel, în individ s-a dezvoltat o stare mentală și fizică mult prea scrupuloasă, în care nevoia naturală a organismului pentru supraviețuire a fost în fiecare zi stingherită. Mental, civilizația a progresat. Tehnologia sa a fost extrem de organizată și centrată spre exterior în timp ce, de exemplu, se străduia să producă mâncăruri artificiale, pentru a nu mai fi nevoită să omoare ca să supraviețuiască.

În același timp, ea a încercat să lase intact mediul înconjurător. Ea a sărit complet peste stadiul vostru al automobilelor și vehiculelor acționate cu abur, îndreptându-și atenția asupra sunetului. Sunetul nu putea fi auzit cu urechile fizice.

Civilizația a fost numită Lumania, iar numele în sine a intrat în legendă și a fost folosit din nou în alte momente de timp.

Din punct de vedere fizic lumanienii erau niște oameni foarte slabi, dar psihologic vorbind ei erau fie sclipitori, fie complet netalentați. În unii, mijloacele de control încorporate au cauzat atâtea blocaje energetice, încât abilitățile lor telepatice înăscute au avut de suferit.

Ei au format câmpuri energetice în jurul propriei civilizații. Așadar, ei erau izolați de contactul cu alte grupuri. Ei nu au permis tehnologiei să îi distrugă. Din ce în ce mai mulți au realizat că experimentul nu a fost un succes. Unii, după moartea fizică, au plecat pentru a-i urma pe cei din civilizația precedentă care a avut succes, cei care au migrat spre alte sisteme planetare din cadrul universului fizic.

Totuși, grupuri mari pur și simplu și-au părăsit orașele, au distrus câmpurile de forță care i-au îngrădit și s-au alăturat diverselor grupuri de oameni relativ necivilizați, împerechindu-se cu ei și dând naștere la copii. Acești lumanieni au murit repede, deoarece nu puteau suporta violența și nici să reacționeze violent față de ea. Totuși, ei au simțit cum copiii lor hibridi pot avea o aversiune față de violență, dar fără controlul prohibitiv al reacțiilor nervoase cu care au fost înzestrați.

Fizic, civilizația pur și simplu a murit. Câțiva dinte copiii mutați au format ulterior un mic grup și în următorul secol au străbătut zona ca și învățători călători, mergând împreună cu grupuri mari de animale. Ei au avut grijă unul de celălalt, și multe dintre vechile legende despre indivizi pe jumătate oameni, pe jumătate bestie au fost spuse de-a lungul secolelor, datorită memoriei acestor vechi asocieri.

Acești oameni, ca rămășițe ale primei civilizații mărețe, au păstrat tot timpul în interior, memorii subconștiente clare privind originea lor. Vorbesc despre Lumanieni. Acest lucru a justificat rapida lor ascensiune tehnologică. Dar, datorită faptului că scopul lor era atât de limitat – evitarea violenței, mai degrabă decât dezvoltarea constructivă și pașnică a potențialului creativ - experiența lor a fost focalizată aproape exclusiv, într-o singură direcție. Ei au fost motivați de o asemenea frică față de violență, încât nu au îndrăznit să îi permită sistemului fizic libertatea de a se exprima.

Așadar, vitalitatea civilizației era slabă – nu deoarece violența nu a existat, ci fiindcă libertatea energiei și expresiei a fost automat blocată, în lungul unor trasee specifice, iar din exterior într-o manieră fizică. Dintr-o perspectivă pământeană, ei au înțeles foarte bine aspectele negative ale violenței, dar i-au negat individului dreptul de a învăța acest lucru în propriul său mod; și astfel l-au împiedicat să își folosească în mod creativ propriile sale metode, să îndrepte violența înspre zone constructive. În această privință liberul arbitru nu a fost acordat.

Așa cum după ce iese din burta mamei sale, un copil este protejat fizic de unele boli, în mod similar, pentru o scurtă perioadă după naștere, el este pus la adăpost împotriva unor dezastre psihice și poartă în interiorul său, memorii ale existențelor și locurilor trecute. Așadar, pentru câteva generații Lumanienii au fost susținuți de memorii profund inconștiente ale civilizației care a existat înainte. Cu toate acestea, într-un final ele au început să slăbească. Ei s-au protejat împotriva violenței, dar nu și împotriva fricii.

Așadar, ei au fost supuși tuturor fricilor umane care au fost ulterior amplificate, deoarece din punct de vedere fizic Lumanienii nu au putut răspunde nici măcar naturii cu violență. Dacă erau atacați trebuiau să fugă. Principiul luptă sau fugi nu se aplica. Ei aveau doar o singură soluție.

Simbolul lor de Dumnezeu era unul masculin – o figură masculină viguroasă, puternică din punct de vedere fizic, care i-ar fi protejat de vreme ce ei nu se puteau proteja singuri. El a evoluat de-a lungul anilor în concordanță cu convingerile lor, Lumanieni proiectând în el acele calități pe care nu le puteau exprima.

El va apărea mult mai tarziu ca vechiul Iehova, Zeul Mâniei care a protejat Poporul Ales. Inițial, frica de forțele naturale a fost extrem de puternică în ei și a adus un sentiment de separație, între om și forțele care au avut grijă de el. Ei nu puteau avea încredere în pământ, deoarece nu le era permis să se protejeze împotriva forțelor violente din el.

Vasta lor tehnologie și mărreața lor civilizație era localizată în mare parte în subteran. Ei au fost oamenii originari ai peșterilor, ieșind afară din orașele lor de asemenea prin peșteri. Peșterile nu erau doar locuri de protecție în care nativii neîndemânatici se retrăgeau. Deseori ele erau intrări către și din orașele Lumanienilor. Cu mult după ce orașele lor au fost părăsite, băștinașii care i-au urmat, necivilizați, au găsit aceste peșteri și intrări.

În perioada la care vă gândiți acum ca fiind Epoca de Piatră, oamenii pe care îi considerați a fi strămoșii voștri, oamenii peșterilor, au găsit deseori adăpost nu în peșterile formate în mod natural, ci atât în canalele create mecanic care se întindeau sub ele, cât și în orașele părăsite în care locuiau la un moment dat Lumanienii. Unele dintre aceste unelte create de oamenii peșterilor, au fost versiuni distorsionate ale celor pe care le-au găsit.

Deși civilizația Lumanienilor era extrem de concentrată, ea nefăcând nici o încercare de a-i cucerii pe alții sau de a se extinde într-o mare măsură, de-a lungul secolelor Lumanienii au amplasat avanposturi din care puteau ieși la suprafață și supraveghea localnicii.

Avanposturile erau construite sub pământ. Din aceste orașe originare și așezări întinse, existau bineînțeles conexiuni subterane, care aveau un sistem de tuneluri foarte complex și minunat proiectat. Întrucât Lumanienii erau un popor cu simț estetic, zidurile au fost acoperite cu tablouri și desene, fiind de asemenea expuse sculpturi de-a lungul acestor drumuri interioare.

Existau diverse sisteme, unele transportând oameni, altele transportând bunuri. Nu era practic a construi asemenea tuneluri spre multitudinea de avanposturi, care erau mici comunități relativ auto-susținute; unele fiind așezate la o distanță bună, față de zonele principale de comerț și activitate.

Avanposturile erau situate în multe zone împrăștiate, deși există un număr relativ mare, în ceea ce acum se numește Spania și munții Pirinei. Existau câteva motive pentru acest lucru, unul fiind legat de existența unor oameni gigantici în zonele montane. Datorită

naturii timide a acestor Lumanieni, nu le plăcea existența în avanposturi și numai celor mai curajoși și încrezători le-au fost acordate asemenea sarcini, care erau totuși temporare.

Încă o dată, peșterile serveau ca și intrări care aveau deschidere spre exterior, și deseori ceea ce părea a fi spatele unei peșteri, era în schimb construit dintr-un material opac pe dinafară dar transparent pe dinăuntru. Aborigenii acestei zone care foloseau asemenea peșteri ca pe un adăpost natural, puteau fi observați fără pericole. Acești oameni reacționau la sunete, care nu puteau fi auzite de urechiile voastre. Frica lor față de violență, intensifica toate mecanismele lor de apărare într-o măsură uimitoare. Ei erau tot timpul alerti și în gardă.

Este dificil a explica, dar ei puteau mental să prindă un gând de o anumită frecvență– o artă foarte remarcabilă – iar apoi să transmită gândul la o destinație dată, printr-un număr variat de metode, prin intermediul formei sau culorii de exemplu, sau chiar printr-o imagine specifică. Limba lor era extrem de fină, având nuanțe pe care nu le-ați putea înțelege, pur și simplu datorită faptului că gradațiile de nivel, frecvență și spațiu erau atât de precise și de complicate.

De fapt, comunicarea era unul din punctele lor forte și a fost dezvoltată într-un asemenea grad, deoarece s-au temut atât de mult față de violență, încât erau tot timpul în alertă. Ei s-au unit în mari grupuri familiale, încă o dată datorită nevoii de protecție. Interacțiunea dintre copii și părinți se făcea la un nivel foarte ridicat, iar copii se simțeau acut inconfortabil dacă erau pierduți din vederea părinților, pentru orice perioadă de timp.

Din aceste motive, acei indivizi care conduceau avanposturile s-au simțit a fi într-o situație foarte incomodă. Ei erau limitați ca număr și în cea mai mare parte a timpului, se aflau separați de zonele principale ale civilizației lor. Prin urmare, ei și-au dezvoltat o activitate telepatică chiar mai mare și o relație apropiată cu pământul de deasupra capului lor, astfel încât cea mai mică trepidație sau zgomot de pași, cât și cele mai mici mișcări care nu erau naturale, erau imediat observate.

Existau multe găuri de spionaj până la suprafață, din care ei puteau face observații, cât și camere care înregistrau cele mai precise imagini, nu numai a pământului ci și a stelelor.

Bineînțeles, ei dețineau înregistrări complete a zonelor subterane de gaz și cunoștințe avansate privind crustele interioare, păstrând o supraveghere atentă și anticipând vibrațiile și fisurile pământului. Ei erau pe atât de triumfători față de coborârea lor sub pământ, pe cât era orice rasă care a părăsit pământul.

După cum v-am spus, aceasta era cea de-a doua și probabil cea mai interesantă dintre cele trei civilizații. În general vorbind, prima dintre ele a urmat propria voastră linie evolutivă și s-a confruntat cu multe dintre problemele pe care le aveți acum. În mare, ei erau situați în ceea ce voi numiți Asia Mică, dar erau de asemenea expansivi, călătorind în alte zone. Ei sunt oamenii pe care i-am menționat mai devreme- care în final au plecat spre alte planete din alte galaxii - din care membrii civilizației Lumaniene își aveau originea.

Înainte să discutăm despre a treia civilizație, există câteva aspecte pe care vreau să le discutăm despre cea de-a doua.

Acestea au legătură cu comunicarea, așa cum a fost ea aplicată desenelor și picturilor acelei civilizații, cât și puternicilor canale selective, prin care formele lor creative de comunicare, se puteau manifesta. În multe moduri, arta lor era mult superioară artei

voastre și nu atât de izolată. De exemplu, variatele forme de artă au fost interconectate într-o manieră care vă este aproape necunoscut, și deoarece sunteți atât de nefamiliarizați cu acest concept, va fi destul de dificil să îl explic.

De exemplu, luați în considerare ceva foarte simplu – să spunem, desenul unui animal. Voi îl veți percepe doar ca și un obiect vizual, în schimb acești oameni aveau mari capacități de sintetizare. O linie nu era pur și simplu o linie vizuală, ci reprezenta de asemenea, diferite sunete care erau automat traduse.

Dacă dorește acest lucru, un observator ar putea traduce automat sunetele înainte să fie preocupat de imaginea vizuală. În ceea ce ar părea a fi desenul unui animal, întreaga istorie și fundalul animalului ar fi de asemenea oferită. Curbele, unghiurile, liniile, toate reprezintă pe lângă evidenta lor funcție obiectivă dintr-un desen, și o foarte complexă serie de variații în tonalitate, semnificație și valoare; sau dacă preferați, cuvinte invizibile.

Distanțele dintre linii au fost traduse ca și pauze de sunet și câteodată de asemenea ca și distanțe în timp. Culoarea a fost folosită în termeni de limbaj, în comunicare, desene și picturi, reprezentând ceva asemănător cu ceea ce simbolizează propriile culori, adică anumite gradații emoționale. Totuși, culoarea și valoarea intensității sale a servit spre a rafina și a defini mai departe - de exemplu, fie întărind mesajul deja oferit de către valoarea obiectivă a liniilor, unghiurilor, curbelor și de către mesajele invizibile din cuvinte; fie modificându-le în orice manieră creativă.

De asemenea, dimensiunea acestor desene transmite propriul mesaj. Într-un fel, ea era o artă puternic stilizată și totuși o artă care permitea o mare precizie de expresie în termeni de detaliu, dar și o mare libertate în termeni de scop. Evident, ea era foarte comprimată. Această tehnică a fost mai apoi descoperită de către a treia civilizație, și încă există unele dintre rămășițele acestor desene, realizate în imitație. Cu toate acestea, cheile interpretării lor au fost complet pierdute, așadar tot ceea ce ați putea vedea, este un desen lipsit de elementele multidimensionale care îi acordă o asemenea varietate măreață. Ele există dar voi nu le puteți aduce în viață.

Probabil ar trebui să menționez aici că o parte dintre peșteri, în mod specific în câteva zone din Spania și munții Pirinei, dar și unele mai timpurii din Africa, au fost construcții artificiale. Acești oameni mutau obiectele cu ajutorul sunetului și așa cum v-am spus mai devreme, ei transportau materia datorită unei înalte măiestrii a manipulării sunetului. În acest mod și-au creat tunelele, și de asemenea aceasta era metoda folosită pentru a forma o parte dintre peșterile, din zonele unde nu existau la început. Deseori, desenele de pe pereții peșterilor reprezentau informații extrem de stilizate, aproape ca niște semne din fața clădirilor voastre publice, descriind tipul de animale și ființe dintr-o anumită zonă.

Aceste desene au fost folosite mai apoi ca și modele, de către primii oameni ai peșterilor, din perioadele istorice la care vă raportați în mod obișnuit.

Abilitățile lor de comunicare și implicit cele creative, au fost mai vitale, însuflețite și sensibile decât sunt ale voastre. Atunci când auziti un cuvânt, puteți fi conștienți de o imagine corespondentă din mintea voastră. În schimb, în cazul acestor oameni, sunetul construia în mod automat și instant, o imagine veridică și uimitoare, imagine care nu era deloc tridimensională; ea fiind într-adevăr mult mai însuflețită, decât imaginile voastre mentale pe care le aveți în mod obișnuit.

Încă o dată, anumite sunete au fost folosite pentru a indica uimitoarele distincții în termeni de mărime, formă, direcție și durată, atât în spațiu cât și în timp. Cu alte cuvinte,

sunetul producea automat imagini splendide. Din acest motiv, există o distincție între ceea ce a fost numit privirea interioară și cea exterioară, și pentru acești indivizi era chiar natural să își închidă ochii, atunci când erau în conversație - cu scopul de a comunica mult mai clar, bucurându-se mereu de imaginile interioare aflate în schimbare, imagini care acompaniau orice schimb verbal.

Ei învățau rapid deoarece educația era un process captivant, așadar această aptitudine de a percepe multidimensiunile, imprima automat informația asupra lor, nu doar printr-un singur canal de simț în același timp, ci simultan prin mai multe canale. Cu toate acestea, deși ei puteau percepe instant straturile multidimensionale, aveau totuși o slăbiciune inerentă. Inabilitatea de a face față violenței și de a învăța să o depășească, era determinată de faptul că ei și-au limitat în mod sever o anumită abilitate, de se deschide spre exterior. Energia era într-o asemenea măsură blocată în aceste zone, încât lor le lipsea forța sau simțul puterii.

Nu mă refer neapărat la puterea fizică, ci la faptul că atât de mult din energia lor era folosită pentru a evita orice întâlnire cu violența încât, de exemplu, ei nu erau capabili să canalizeze sentimentele agresive obișnuite în alte domenii ale vieții.

Am vorbit în detaliu despre Lumanieni deoarece ei sunt o parte a moștenirii voastre psihice. În multe privințe celălalte două civilizații, au avut mai mult succes dar cu toate acestea, scopul plin de sens din spatele experimentului Lumanienilor, a fost extrem de volatil. Deși nu au fost capabili să rezolve problema violenței, așa cum au înțeles-o în realitatea voastră, dorința lor înflăcărată de a face acest lucru, încă are ecou în mediul vostru psihic.

Datorită adevăratei naturi a “timpului”, Lumanienii încă există așa cum au existat în “trecut”. Deseori se produc străpungeri în atmosfera voastră psihică. Acestea nu apar din întâmplare, ci atunci când se crează un anumit raport, care cauzează ca anumite efecte să sară între sisteme; efecte care în alte situații se manifestă destul de separat. În mod similar, au existat asemenea străpungeri între propria voastră civilizație și cea a Lumanienilor.

De exemplu, diverse religii mai vechi au preluat idea figurii cumplite a Dumnezeului Lumanienilor, în care ei își proiectau conceptele lor de forță, putere și violență; iar acest Dumnezeu trebuia să îi protejeze, atunci când nonviolența nu le permitea să se autoprotejeze.

Există în prezent o străpungere, în care conceptele multidimensionale de artă și comunicare ale Lumanienilor, vor fi întrezărite de către oamenii voștri, deși într-o formă rudimentară.

Datorită naturii probabilităților, există de asemenea un sistem de realitate în care Lumanienilor le-a reușit experimentul cu nonviolența și în care au creat un tip complet diferit de om.

Toate acestea vi se pot părea a fi foarte ciudate, pur și simplu deoarece conceptele voastre despre existență sunt atât de specifice și limitate. Ideea de realități, oameni și Dumnezei probabili vi se poate părea a fi chiar absurdă și totuși, în timp ce citiți această carte, voi sunteți doar un fragment din porțiunile voastre probabile. Bineînțeles, o altă personalitate probabilă nu ar considera că sunteți reali, și unele dintre acestea ar putea să vă pună la îndoială existența. Totuși, sistemul probabil de realitate nu este doar o interpretare filozofică. Dacă sunteți interesați de natura propriei realități, atunci devine o chestiune foarte personală și pertinentă.

Așa cum diferitele calități ale Lumanienilor sunt încă prezente în atmosfera voastră psihică, așa cum orașele lor încă coexistă cu ale voastre, în acele zone de teren despre care care spuneți că sunt în proprietatea voastră, în mod similar, alte identități probabile coexistă cu cele pe care acum le numiți ca fiind ale voastre. În următorul capitol vom vorbi despre voi și despre sinele probabil.

Capitolul 16

Sisteme probabile, oamenii și zeii

În viața voastră de zi cu zi, în orice moment de timp, voi aveți la dispoziție diverse alegeri pe care le puteți lua, unele triviale și altele de maximă importanță. De exemplu, puteți strănuta sau nu, tuși sau nu tuși, să mergeti până la fereastră sau până la ușă, să vă scărpiți în cot, să salvați un copil de la înec, să învățați o lecție, să vă sinucideți, să răniți pe alt om, sau să îndreptați și celălalt obraz.

Vouă vi se pare că realitatea este compusă din acele acțiuni pe care decideți să le întreprindeți. Cele pe care alegeți să le negați sunt ignorate. Drumul neumblat pare apoi a fi un nonact și totuși, fiecare gând este actualizat și fiecare posibilitate este explorată. Realitatea fizică este construită din ceea ce pare a fi o serie de acte fizice. Deoarece aceasta reprezintă pentru voi criteriul uzual de a defini realitatea, deseori actele nonfizice vă scapă atenției, prevederii sau judecății voastre.

Haideți să luăm un exemplu. Voi citiți această carte în timp ce sună telefonul. Un prieten vrea să se întâlnească cu voi la ora 5 după amiaza. Voi stați și vă gândiți. În mintea voastră, voi vă vedeți (A) spunând nu și stând acasă, (B) spunând nu și mergând în schimb altundeva, sau (C) spunând da și păstrând angajamentul. În acel moment de timp, toate aceste acțiuni posibile au o realitate probabilă. Ele sunt toate capabile a fi actualizate în termeni fizici. Înainte să luați decizia, oricare dintre aceste acțiuni probabile sunt la fel de valide. Voi alegeți una dintre ele și prin decizia voastră, voi faceți ca unul dintre aceste evenimente, să devină fizic. Acest eveniment este din timp acceptat, fiind o porțiune din evenimentele secevențiale, care alcătuiesc existența voastră de zi cu zi.

Totuși, celălalte acțiuni probabile sunt la fel de valide, pe cât au fost dintotdeauna, deși nu ați ales să le materializați în planul fizic. Ele sunt pe atât de eficient realizate, pe cât sunt cele pe care ați ales să le acceptați. Dacă există o puternică încărcătură emoțională, în spatele acțiunii probabile respinse, ea poate fi chiar mai validă decât actul pe care ați ales să îl materializați.

Toate acțiunile sunt inițial acte mentale. Aceasta este natura realității. Ultima propoziție nu poate fi subliniată îndeajuns. Toate actele mentale sunt prin urmare valide. Ele există și nu pot fi negate.

Deoarece nu le acceptați pe toate ca fiind evenimente fizice, voi nu le percepeți puterea sau durabilitatea lor. Cu toate acestea, lipsa voastră de percepție nu le poate distruge validitatea. Dacă ați dorit să fiți un doctor și acum vă aflați într-o profesie diferită, atunci într-o altă realitate probabilă, voi sunteți un doctor. Dacă dețineți abilități pe care nu le folosiți aici, ele sunt folosite în alt sistem probabil.

Încă o dată, aceste idei pot părea a fi prea fertile pentru sângele vostru mental, datorită înclinației lui pentru gândirea secvențială și pentru atitudinile tridimensionale.

Acum, aceste fapte nu neagă validitatea sufletului ci în schimb i se adaugă incomensurabil lui.

Din acest motiv sufletul poate fi descris ca fiind un act multidimensional infinit, astfel încât fiecare minusculă probabilitate este adusă undeva în actualitate și existență; un act infinit creativ, care creează pentru sine dimensiuni infinite, în care împlinirea valorii este posibilă.

Structura propriei existențe este de o asemenea natură încât intelectul tridimensional nu poate să o cuprindă. Aceste sine-uri probabile sunt o porțiune din identitatea sau sufletul vostru, și dacă voi nu sunteți în contact cu ele, acest lucru se întâmplă doar deoarece vă îndreptați atenția asupra evenimentelor fizice, și le acceptați ca fiind un criteriu pentru a defini realitatea.

Așadar, din orice punct dat al existenței voastre, puteți zări celălalte realități probabile și să simțiți consecințele acțiunilor care pot fi materializate, acțiuni prezente în spatele acelor decizii fizice pe care le luați.

Unii oameni fac în mod spontan acest lucru, deseori în starea de vis. Aici, presupunerile rigide ale conștiinței normal treze dispar, astfel încât vă puteți găsi într-o situație, în care îndepliniți acele activități fizice refuzate, niciodată realizând că voi ați apărut într-o existență probabilă.

Dacă există sine-uri probabile individuale, atunci bineînțeles că există și pământuri probabile, toate urmărind drumuri pe care nu ați mers. Dacă faceți un act de imaginație în starea de trezie, uneori puteți urmări un mic fragment, din “drumul care nu a fost parcurs”.

Să ne întoarcem la omul care a dat telefon, despre care am vorbit mai devreme. Să presupunem că îi spune prietenului său că nu va veni. În același timp, dacă își imaginează că ar putea lua altă alegere și ar accepta angajamentul, atunci ar putea experimenta o fisură bruscă în structura dimensiunilor. Dacă este norocos și circumstanțele sunt favorabile, ar putea simți din senin întreaga validitate a posibilității alternative, la fel de puternic pe cât dacă ar fi ales să o experimenteze în manieră fizică. Înainte să realizeze ce se întâmplă, ar putea simți cum își părăsește casa și se angajează în acele acțiuni probabile, pe care fizic a ales să nu le experimenteze.

Totuși, pentru un moment întreaga experiență îl va invada. Imaginația va deschide ușa și îi va da libertatea de a percepe, astfel încât nu va experimenta halucinații. Acesta este un simplu exercițiu, care poate fi încercat în aproape orice circumstanță, deși este important să vă izolați temporar.

Cu toate acestea, un asemenea exercițiu nu vă va duce prea departe, iar sinele probabil care a ales acțiunea pe care ați negat-o, este semnificativ diferit față de sinele pe care îl cunoașteți. Fiecare act mental deschide o nouă dimensiune de materializare. Într-un fel, cel mai mic gând al vostru naște lumi.

Aceasta nu este o afirmație metafizică golită de sens. Ea ar trebui să trezească în voi, cele mai puternice sentimente de creativitate și speculație. Este imposibil ca orice ființă să fie sterilă, orice idee să moară, sau orice abilitate să fie neîndeplinită.

Bineînțeles, fiecare sistem de probabilitate crează apoi alte asemenea sisteme, și orice act realizat aduce cu sine un număr infinit de acte “nerealizate”, care se vor materializa la rândul lor. Toate sistemele de realitate sunt deschise. Diviziunile dintre ele sunt arbitrar decise fiind o chestiune de convenție, dar toate există în mod simultan, astfel încât ele se sprijină și își trimit energie una alteia. Așadar, ceea ce faceți este de asemenea reflectat într-o anumită măsură, în experiența sine-urilor voastre probabile și vice-versa.

În măsura în care sunteți deschiși și receptivi, puteți beneficia foarte mult de variatele experiențe ale sine-urilor voastre probabile, și puteți profita de cunoașterea și abilitățile lor. Încă o dată, voi faceți în mod spontan acest lucru în starea de vis, și deseori ceea ce vi se pare a fi o inspirație este un gând din partea unui alt sine, care a fost experimentat dar nu a fost materializat. În schimb, voi vă conectați la el și îl aduceți în realitatea fizică.

Ideile pe care le-ați menținut dar nu le-ați folosit pot fi recepționate în aceeași manieră, de către celălalte versiuni probabile ale voastre. Bineînțeles, fiecare dintre aceste sine-uri probabile se consideră ca fiind adevăratul voi, astfel încât din perspectiva lor voi sunteți acel sine probabil; iar prin simțurile interioare cu toții sunteți conștienți de rolul vostru în aceasta structură globală.

Sufletul nu este un produs finit.

În acești termeni, de fapt el nu este deloc un produs, ci un proces de devenire. Tot Ceea Ce Este de asemenea nu este un produs, finalizat sau altcumva. Există Dumnezei probabili așa cum există oameni probabili; dar toți acești Dumnezei probabili sunt o parte din ceea ce voi ați numi sufletul sau identitatea lui Tot Ceea Ce Este; în aceeași măsură în care sine-urile voastre probabile, sunt o porțiune din sufletul sau identitatea voastră.

Bineînțeles, dimensiunile de materializare posibile lui Tot Ceea Ce Este, depășesc cu mult cele care vă sunt în prezent disponibile. Într-un fel, voi ați creat mulți Dumnezei probabili, prin toate gândurile și dorințele voastre. Ei au devenit entități psihice independente, reale în alte nivele ale existenței. Acel Tot Ceea Ce Este nu este numai conștient de propria sa natură și de natura tuturor conștiințelor, ci este de asemenea conștient de propriile sale sine-uri probabile infinite. Ne îndreptăm spre subiecte în care cuvintele devin lipsite de sens.

Natura lui Tot Ceea Ce Este poate fi doar direct percepută prin intermediul simțurilor interioare sau, într-o comunicare mai slabă, prin inspirație și intuiție. Miraculoasa complexitate a unor asemenea realități, nu poate fi tradusă la un nivel verbal.

Probabilitățile sunt o porțiune mereu prezentă a mediului vostru psihologic invizibil. Voi existați în mijlocul unui sistem probabil de realitate. El nu este ceva separat de voi. Într-o oarecare măsură, este ca o mare în care locuiți momentan. Voi sunteți în ea, și ea se află în voi. Ocazional, la nivele de suprafață ale conștiinței, vă puteți întreba ce s-ar fi putut întâmpla, dacă ați fi luat alte decizii decât cele pe care le-ați luat în prezent; de exemplu dacă ați fi ales parteneri diferiți, sau dacă ați fi locuit în alte porțiuni ale țării. Vă puteți întreba ce s-ar fi întâmplat dacă ați fi trimis o scrisoare importantă, pe care ulterior ați decis să nu o trimiteți; astfel încât, în asemenea mici interogații, voi ați examinat natura probabilităților. Există conexiuni profunde între voi și toți indivizii cu care ați avut relații și cu care ați fost implicați, în luarea unor decizii importante.

Toate acestea nu sunt nebuloase. Ele reprezintă interconexiuni psihologice adânci, care va leagă de fiecare individ într-un cadru telepatic, deși acesta poate să fie situat sub conștiința normală a voastră. Conexiunile fizice nerealizate care ar fi putut apărea, dar nu au făcut-o, sunt realizate în alte straturi ale realității.

Mediul invizibil din interiorul minții voastre nu este atât de izolat pe cât ați putea crede, și aparenta voastră separare este cauzată de vigilența persistentă a ego-ului. De exemplu, el nu vede nici un motiv pentru care ar trebui să fie informat, asupra datelor pe care nu le consideră a fi importante, pentru activitatea sa de zi cu zi.

Nu îmi place verbul “a avansa” și totuși, în termenii voștrii, “a avansa” ca și o conștiință, înseamnă a deveni din ce în ce mai conștienți de aceste materializări diferite, ale propriei voastre identități. Sine-urile probabile trebuie să fie conștiente de celălalte sine-uri probabile și să realizeze că toate sunt diverse manifestări ale adevăratei identități.

Ele nu sunt “pierdute”, îngropate sau neutralizate într-un suprasine oarecare, fără a avea voință, autodeterminare sau individualitate. În schimb ele au identitate proprie,

deținând libertate totală de a exprima toate acțiunile și manifestările probabile, atât în această realitate, cât și în altele pe care nu le cunoașteți.

În timp ce stați și citiți această carte în acest moment din viața voastră, voi sunteți de asemenea poziționați în centrul unei rețele cosmice de probabilități, care este influențată de cel mai mic act mental sau emoțional.

Așadar, gândurile și emoțiile voastre țâșnesc afară din voi atât în toate direcțiile fizice, cât și în direcții care vă sunt relativ invizibile, apărând în dimensiuni pe care în prezent nu le-ați înțeles. Acum, voi sunteți de asemenea receptorul unor asemenea semnale provenind de la alte probabilități, care sunt conectate cu a voastră; alegând pe care dintre aceste acțiuni probabile vreți să le materializați în sistemul vostru, la fel cum alții au de asemenea libertate totală de alegere în sistemele lor.

Voi creați ideile și apoi le recepționați, dar nu sunteți forțați să materializați actele probabile nerealizate, cele care au venit spre voi din partea unor sine-uri alternative. Există o atracție naturală între voi și celălalte sine-uri probabile, conexiuni electromagnetice care au legătură cu impulsurile simultane de energie. Mă refer la energia care apare în mod sincron, atât în realitatea voastră cât și în cea a acelor sine-uri probabile din alte realități; conexiuni psihice care sunt strâns legate de o reacție emoțională, solidară, unificatoare și o conexiune foarte puternică din starea de vis.

În acea stare în care funcțiile ego-ului sunt oarecum liniștite, există o comunicare considerabilă între multiplele porțiuni ale întregii entități. În vise voi puteți avea străfulgerări ale traseelor probabile, pe care ați fi putut merge. Ați putea crede că acestea sunt fantezie, dar în schimb voi percepeți o imagine legitimă a evenimentelor, care au apărut în alte sisteme de probabilitate.

În orice caz, un eveniment poate fi actualizat de mai mult decât un sine probabil, iar voi vă veți asemena cu anumite sine-uri probabile, mai mult decât cu altele. Deoarece sunteți implicați într-o structură psihologică complexă, cum ar fi cea despre care vorbim, și fiindcă conexiunile despre care am vorbit există, vă puteți folosi într-o oarecare măsură de abilitățile și cunoștințele, deținute de aceste porțiuni probabile ale personalității voastre.

Conexiunile sunt realizate de “străpungeri” constante. Totuși, odată ce sunteți conștienți de sistemul probabil, veți învăța de asemenea să fiți vigilenți față de ceea ce voi numi aici “benigne impulsuri intruzive”. asemenea impulsuri par a fi deconectate de interesele și activitățile voastre curente; intruzive în sensul în care ele apar rapid în conștiința voastră, cu un sentiment straniu, ca și cum nu ar fi ale voastre. Deseori, acestea vă pot oferi anumite indicii. De exemplu, puteți să nu știți absolut nimic despre muzică, și într-o după amiază, în timpul unei activități obișnuite, să aveți un impuls brusc de a cumpăra o vioară.

Un asemenea impuls poate fi un indiciu că o altă porțiune probabilă a identității voastre, are o înclinație pentru acel instrument. Nu vă recomand să fugiți și să cumpărați o vioară, dar ați putea acționa pe baza acelui impuls atât cât este rezonabil - închirînd o vioară, pur și simplu familiarizându-vă cu un concert de vioară, etc.

Ați învăța să cântați la instrument mult mai repede, dacă impulsul ar veni de la un sine probabil. Nici nu mai trebuie spus că acele sine-uri probabile, există atât în “viitorul” cât și în trecutul vostru. Este o idee foarte proastă să vă concentrați atenția în mod negativ, asupra aspectelor neplăcute ale trecutului pe care îl cunoașteți, deoarece unele porțiuni ale sinelui probabil, pot fi încă implicate în acel trecut. Această concentrare poate duce la străpungeri sporite și o identificare nefavorabilă, deoarece acea porțiune va fi un fundal pe

care îl aveți în comun cu oricare dintre sine-urile probabile, care au țâșnit din acea sursă specifică.

A vă îndrepta atenția asupra posibilității apariției bolii sau a dezastrelor, este în egală măsură o politică proastă, deoarece formați rețele negative de probabilități, care nu trebuie să se manifeste. Teoretic, vă puteți schimba trecutul așa cum îl cunoașteți, deoarece timpul nu este ceva mai separat de voi decât sunt probabilitățile.

Trecutul a existat în mai multe moduri. Voi ați experimentat doar un trecut probabil. Schimbând în prezentul trecutul, îi puteți schimba nu numai natura ci și influența asupra prezentului, și nu numai asupra voastră ci și asupra altora.

Prefaceți-vă că nu s-a întâmplat un eveniment specific, care v-a tulburat foarte mult. În mintea voastră, imaginați-vă că el nu este numai șters ci este și înlocuit de un alt eveniment mai benefic. Acum, acest lucru trebuie făcut cu însuflețire și validitate emoțională, și de mai multe ori. Acest exercițiu nu este amăgire de sine. Evenimentul pe care îl alegeți, va deveni în mod automat un eveniment probabil, care de fapt s-a întâmplat, deși nu este evenimentul pe care ați ales să îl percepeți în trecutul vostru probabil.

Telepatic, dacă procesul este realizat corect, ideea voastră va influența de asemenea orice persoane care au fost conectate cu evenimentul original, deși ei pot alege să respingă sau să accepte versiunea voastră.

Aceasta nu este o carte tehnică, așadar nu voi dezvolta prea mult această metodă specifică, ci doar o voi menționa aici. Totuși, țineți minte că într-o manieră complet legitimă, multe evenimente care nu sunt fizic percepute sau experimentate, sunt la fel de valide ca și cele care sunt trăite, la fel de reale în interiorul propriului mediu psihologic invizibil.

Așadar, în termenii voștrii există nelimitate evenimente probabile viitoare, pe care clădiți o bază. Natura gândurilor și a sentimentelor create de voi formează un model, astfel încât voi veți alege din aceste viitoruri probabile, acele evenimente care vor deveni experiența voastră fizică.

Deoarece există străpungeri și interconexiuni, este posibil ca voi să vă conectați la un “eveniment viitor”, să zicem de o natură nefericită, un eveniment pe care sunteți predispuși să îl manifestați, dacă continuați în aceeași manieră. De exemplu, un vis despre acel eveniment ar putea să vă înspăimânte atât de tare, încât să îl evitați și să nu îl experimentați. Dacă așa se prezintă situația, atunci un asemenea vis este un mesaj din partea unui sine care a trăit acel eveniment.

La fel, un copil poate să recepționeze în vise asemenea comunicări de la un sine probabil viitor, comunicări care au o asemenea natură, încât viața sa este complet schimbată. Întreaga identitate există în prezent. Toate diviziunile sunt simple iluzii, așadar un sine probabil îl poate ajuta pe altul, astfel încât prin aceste comunicări interioare, diferitele sine-uri probabile pot să înceapă a înțelege natura propriilor identități.

Acest lucru conduce la alte aventuri în care civilizații întregi pot fi implicate, deoarece așa cum indivizii au propriile destinuri probabile, la fel au și civilizațiile, națiunile sau sistemele planetare locuite. Așa cum vă cunoașteți voi pământul, el a avut linii de dezvoltare alternativă, existând conexiuni inconștiente, care unesc toate aceste manifestări.

Chiar și atomii sau moleculele păstrează o cunoaștere a formelor prin care au trecut, și în mod similar, indivizii care alcătuiesc o civilizație anume păstrează în interiorului lor, cunoașterea lăuntrică a experimentelor și încercărilor, succeselor și eșecurilor, în care au fost implicați la alte nivele ale realității.

În unele realități probabile, creștinismul așa cum îl cunoașteți, nu a înflorit. În alte realități, masculii nu au fost cei care domină. În unele realități, compoziția materiei fizice pur și simplu a urmat linii diferite. Acum, toate aceste probabilități se află vorba vine în atmosfera din jurul vostru, și eu le descriu pe cât de fidel pot; dar cu toate acestea trebuie să le asociez conceptelor, cu care sunteți oarecum familiarizați. Așadar, într-o oarecare măsură și pentru ca voi să îl înțelegeți, “adevărul” trebuie strecurat prin propriile voastre modele conceptuale.

E suficient să spun că voi sunteți înconjurați de alte influențe și evenimente. Pe anumite dintre acestea le percepeți în realitatea tridimensională. Voi le acceptați ca fiind reale, fără a realiza că ele sunt doar fragmente din alte evenimente. Acolo unde viziunea voastră încetează, vă imaginați că realitatea se sfârșește, așa că din nou trebuie să învățați să vă uitați prin evenimente, prin obiecte, să vă uitați în interiorul vostru, atunci când nu păreți a face altceva. Fiți atenți la evenimentele care nu par a avea vreun sens, deoarece ele sunt deseori indicii ale unor evenimente invizibile mai ample.

Natura materiei însăși nu este înțeleasă. Voi o percepeți când ea se află la un anumit “stadiu”. Folosind termenii voștri și vorbind pe cât de simplu posibil, există alte tipuri de materie, aflate în spatele celor pe care le vedeți. Aceste forme sunt destul de reale și însuflețite, destul de “fizice” celor care rezonază cu acea sferă specifică de activitate.

Așadar, în termeni de probabilități, voi alegeți anumite acțiuni și în mod inconștient, le transformați în evenimente sau obiecte fizice, pe care apoi le percepeți. Dar, aceste evenimente nealtele de asemenea pleacă din voi în afară și sunt proiectate în aceste forme diferite ale materiei. Acum, comportamentul moleculelor și atomilor este influențat la rândul său, deoarece acestea sunt prezente în cadrul universului vostru în anumite stadii specifice. Activitatea lor este percepută doar în jurul unui domeniu specific de ritmuri vibratorii. De exemplu, atunci când cercetătorii voștri examinează aceste ritmuri, ei nu cercetează natura să zicem a unui atom. Ei explorează doar caracteristicile unui atom, așa cum acționează sau se înfățișează în cadrul sistemului vostru. Realitatea lui mai amplă le scapă complet.

Voi știți că există ceea ce numiți a fi spectrul luminii. În mod similar, există și un spectru al materiei. În comparație cu alte sisteme, sistemul vostru al realității fizice nu este dens. Nuanțele pe care le acordați materiei fizice, de abia încep să sugereze diversitatea dimensiunilor posibile.

Unele sisteme sunt mult mai grele sau mai ușoare decât al vostru, deși acest lucru poate să nu implice greutatea în termenii cu care sunteți acum familiarizați. Așadar, acțiunile probabile apar în sisteme de materie la fel de valide ca și al vostru și la fel de consistente. Voi v-ați obișnuit să gândiți în termeni liniari, așadar vă imaginați că evenimentele pe care le cunoașteți, sunt lucruri sau acțiuni finalizate, nerealizând că ceea ce percepeți, este doar o fracțiune din întreaga lor existență multidimensională.

În termeni mai amplii, este imposibil a separa un singur eveniment fizic de evenimentele probabile, deoarece toate acestea sunt aspecte ale unei singure acțiuni. Din același motive, în esență este imposibil a separa sinele pe care îl cunoașteți, de sine-urile probabile de care nu sunteți conștienți. Cu toate acestea, tot timpul există trasee interioare care fac legătura între evenimentele probabile; și deoarece toate acestea sunt manifestări ale unui act și a devenirii sale, înseamnă ca dimensiunile dintre acestea sunt iluzii.

Singur, creierul fizic nu poate avea mare succes în receptarea acestor conexiuni. Minte, care este echivalentul interior al creierului, poate să perceapă în unele momente,

dimensiunile mult mai ample ale oricărui eveniment, primind un influx brusc de intuiții, sau având o înțelegere care nu poate fi descrisă adecvat la un nivel verbal.

Așa cum frecvent am mai spus, așa cum vă gândiți voi la timp, el nu există, dar cu toate acestea, adevărata natură a timpului poate fi înțeleasă, dacă ați cunoaște natura fundamentală a atomului. Într-un fel, atomul poate fi comparat cu o microsecundă.

Vouă vi se pare că atomul “există” și este stabil pentru o perioadă specifică de timp. În schimb, el pulsează în interior și în afară. El fluctuează în funcție de un model și un ritm predictibil. El poate fi perceput în cadrul sistemului vostru, numai la anumite puncte ale fluctuației sale, așadar cercetătorii li se pare că el este tot timpul prezent. În ceea ce privește atomul, cercetătorii nu sunt conștienți de orice perioadă de timp în care acesta este absent.

În aceste perioade de proiecție nonfizică - perioadele negative de fluctuație – atomii “apar” în alt sistem de realitate. În acea realitate, ei sunt percepuți în punctele lor “pozitive” de fluctuație, așadar într-un asemenea sistem, atomii apar constant. Există multe asemenea puncte de fluctuație, dar bineînțeles, sistemul vostru nu este conștient de acestea și nici de acțiunile fundamentale, universurile sau sistemele care există în interiorul acelor realități probabile.

Același tip de comportament apare la un nivel psihologic profund, fundamental, secret, neexplorat. Conștiința orientată fizic, răspunzând unei faze a activității atomului, prinde viață și se trezește la existența sa specifică; dar cu toate acestea, în perioada dintre faze există alte fluctuații în care conștiința este centrată în sisteme de realitate complet diferite; fiecare dintre conștiințe trezindu-se și răspunzând stimulilor, fiecare conștiință neexperimentând o perioadă de absență, păstrând în memorie doar acele fluctuații specifice cu care se află în rezonanță.

De fapt, aceste fluctuații sunt simultane. Vouă vi se va părea că există spații între fluctuații, așadar descrierea pe care am folosit-o, este folosită pentru a ne atinge scopurile avute în minte; dar cu toate acestea sistemele probabile există în mod simultan, și în esență, atomul este localizat în același timp, în toate aceste sisteme alternative.

Acum, am vorbit în termenii de pulsații sau fluctuații extraordinar de rapide, atât de line și de “scurte” încât nu le observați. La capătul opus al scalei există de asemenea fluctuații “mai lente”, “mai cuprinzătoare” și “mai lungi”.

Acestea influențează sisteme de existență complet diferite față de oricare sistem, aflat în strânsă legătură cu al vostru. Experiența unor asemenea manifestări ale conștiinței vă este foarte străină. De exemplu, o asemenea fluctuație ar putea să dureze câteva mii din anii voștri. Acești ani vor fi experimentați, să zicem ca o secundă a timpului vostru, astfel încât evenimentele care se manifestă în interiorul lui, sunt percepute pur și simplu sub forma unei “perioade prezente”.

Acum, conștiința unor asemenea ființe ar conține de asemenea, conștiința unui număr mare de sine-uri probabile și de sisteme alternative, experimentate destul de însuflețit și de clar, sub forma unor prezenturi multiple. Aceste prezenturi multiple pot fi modificate în oricare din numărul punctelor infinite ale lor; infinitatea existând nu numai în termenii unei singure linii nelimitate, ci și sub forma unor nenumărate probabilități și combinații posibile, care apar în fiecare manifestare a conștiinței.

Asemenea ființe, cu prezenturile lor multiple, pot să fie sau să nu fie conștiente de sistemul vostru particular. Prezentul lor multiplu vă poate sau nu include. Voi puteți fi o parte din prezentul lor multiplu, fără ca măcar să fiți conștienți de acest lucru. În termeni

mult mai limitați, realitățile voastre probabile sunt prezenturi multiple. Ca și o analogie, imaginea unui ochi într-un ochi, într-un ochi, infinit repetată, poate fi una folositoare.

Capitolul 17

Probabilități, Natura Binelui și a Răului, Simbolismul religios

Dogma creștină vorbește despre înălțarea lui Hristos, sugerând bineînțeles o ascensiune verticală în rai, iar evoluția sufletului este deseori discutată în termeni de direcție. A progresa este echivalent cu a vă înălța, în timp ce oroarea pedepselor religioase, iadul, este văzut la fundul tuturor lucrurilor.

Așadar, în termeni creștini, evoluția este considerată a se produce într-o singură direcție. De exemplu, ea este foarte rar privită în termeni orizontali. Ideea de evoluție în accepțiunea sa comună a răspândit această teorie, sugerând că omul a apărut din maimuță, trecând printr-o progresie graduală ce s-a desfășurat într-o anumită direcție. Hristos ar fi putut foarte bine să dispară în fundal.

Realitatea interioară a mesajului a fost relatată în termeni, pe care omul din acele timpuri ar fi putut să îl înțeleagă, fiind în concordanță cu convingerile sale fundamentale. Evoluția se extinde în toate direcțiile. Sufletul nu parcurge o serie de trepte, în care fiecare dintre ele reprezintă un punct nou și mai înalt de dezvoltare.

În schimb, sufletul stă în centrul său, explorând, extinzându-și simultan capacitățile în toate direcțiile, fiind implicat în manifestări ale creativității, fiecare dintre ele fiind perfect legitimă. Sistemul probabil de realitate vă permite accesul la natura sufletului. El ar trebui să schimbe considerabil ideile religioase actuale. Din acest motiv, natura binelui și a răului este un aspect foarte important.

Pe de-o parte, spus foarte simplu și într-un mod pe care în prezent nu îl puteți înțelege, răul nu există. Cu toate acestea, voi vă confrunțați cu ceea ce par a fi efectele sale negative. Acum, deseori s-a spus că dacă există un Dumnezeu atunci trebuie să existe și un diavol - sau dacă există binele trebuie să existe și răul. Acest lucru este ca și cum ați spune că dacă un măr are o parte superioară, el trebuie să aibă și o parte inferioară – fără a înțelege faptul că atât partea superioară, cât și cea inferioară, sunt porțiuni ale mărului.

Ne întoarcem la elementele de bază: Voi vă creați realitatea prin sentimentele, gândurile și acțiunile voastre mentale. Unele dintre acestea sunt materializate în sistemul vostru, altele în sisteme probabile. În orice moment de timp, aveți la dispoziție o serie nesfârșită de alegeri, unele mai mult sau mai puțin favorabile decât altele.

Trebuie să înțelegeți că fiecare act mental este o realitate de care sunteți responsabili. Din acest motiv voi vă aflați în acest sistem particular al realității. De exemplu, atât timp cât credeți într-un diavol, voi veți crea unul care este suficient de real pentru voi și pentru alte persoane care vor continua să îl creeze.

Datorită energiei oferite lui de către ceilalți, el va avea o anumită conștiință proprie, dar un asemenea fals diavol nu are nici o putere sau realitate, asupra celor care nu cred în existența lui, cât și asupra celor care nu îi acordă energie prin convingerile lor. Cu alte cuvinte, el este o halucinație superlativă. Așa cum a fost menționat mai devreme, cei care cred într-un iad și îi acordă energie prin convingerile lor, pot într-adevăr să îl experimenteze, dar în mod sigur nu în termeni eterni. Nici un suflet nu este pentru totdeauna ignorant.

De fapt, cei care mențin asemenea convingeri le lipsește încrederea adâncă în natura conștiinței, a sufletului și a lui Tot Ceea Ce Este. Ei se concentrează nu asupra a ceea ce ei cred că este puterea binelui, ci își îndreaptă cu teamă atenția, asupra a ceea ce ei cred că este puterea răului.

Așadar, halucinația este creată din frică și limitare. Ideea de diavol este doar proiecția în masă a anumitor frici - în masă, prin faptul că este produsă de mai mulți

oameni, dar de asemenea limitată prin faptul că au existat tot timpul oameni, care au respins acest principiu.

Unele religii foarte vechi au înțeles natura halucinatorie a conceptului de diavol, dar chiar și în timpul Egiptului antic, ideile mai simple și mai distorsionate au devenit predominante, în mod particular în rândul maselor de oameni. Într-un fel, oamenii din acele timpuri nu au putut înțelege conceptul de Dumnezeu, fără conceptul de diavol.

De exemplu, furtunile sunt evenimente naturale foarte creative, deși ele pot de asemenea cauza distrugeri. Omul timpuriu putea vedea doar distrugere. Unii au înțeles intuitiv că în ciuda aparențelor orice efecte sunt creative, dar puțini i-au putut convinge pe compatrioții lor.

Contrastul dintre lumină și întuneric vă arată același tip de imagine. Cei buni au fost văzuți ca și lumină, deoarece omul se simțea mai în siguranță în timpul zilei. Prin urmare, răul a fost atribuit căderii nopții. Totuși, în interiorul acestor distorsiuni de masă, ascuns sub dogmă, exista un indiciu privind creativitatea fundamentală a fiecărui efect.

Așadar, nu există diavoli care așteaptă să îl ia pe om decât dacă voi îi creați, și în acest caz puterea se află la voi și nu la diavolii fabricați. Crucificarea și drama celor implicați în acest scenariu, aveau sens în cadrul realității voastre din acea perioadă temporală. Ea a apărut în lumea fizică din realitatea interioară, cea din care cele mai profunde intuiții și conștientizări își au de asemenea sursa.

Rasa a adus în prim plan evenimentele care ar fi putut cel mai bine exprima în termeni fizici, această profundă cunoaștere nonfizică privind indestructibilitatea sufletului. Această dramă particulară nu ar fi avut sens în alte sisteme, care sunt formate în jurul unor axiome fundamentale diferite față de ale voastre.

Simbolismul ascensiunii sau coborârii, a luminii sau întunericului, ar fi lipsit de sens în alte realități, care au mecanisme de percepție diferite. În timp ce religiile voastre sunt construite în jurul unui miez solid de adevăruri, simbolismul utilizat a fost cu ingeniozitate selectat de către sinele interior, în concordanță cu propria sa cunoaștere privind acele axiome fundamentale, despre care voi credeți că sunt valide în universul fizic. În general vorbind, în vise vă sunt de asemenea oferite informații similare, care au același simbolism. Cu toate acestea, simbolismul în sine este pur și simplu utilizat de către sinele interior. El nu este o caracteristică inerentă a realității launtrice.

Multe sisteme probabile prezintă mecanisme de percepție, mult diferite decât cele pe care le dețineți. De fapt, unele sunt construite în jurul unor structuri globale a conștiinței, care vă sunt complet străine. De exemplu, aproape fără să realizați acest lucru, ego-ul vostru este rezultatul acestor conștiințe de grup; acea conștiință care se confruntă în cea mai directă manieră cu lumea exterioară, care este dependentă de cele mai mici conștiințe aparținând fiecărei celule vii a corpului vostru; și ca o regulă, voi sunteți conștienți doar de un singur ego- cel puțin la un moment specific de timp.

În unele sisteme, “individul” este conștient de faptul că are mai mult decât un ego. Într-un fel, întreaga organizare psihologică este mai bogată decât a voastră. Vedeti, un Hristos care nu este conștient de acest lucru, nu ar fi apărut într-un asemenea sistem. Există moduri de percepție cu care nu sunteți familiarizați, lumi în care nu există ideea voastră privind lumina, unde nivelele infinite ale calităților termice sunt absorbite prin intermediul senzațiilor și nu a luminii.

În oricare dintre aceste lumi, drama lui Hristos nu s-ar fi putut niciodată manifesta, în aceeași manieră ca în sistemul vostru. Acum, același lucru se aplică și fiecăreia dintre religiile voastre majore, deși așa cum am mai spus în trecut, în general vorbind Budismul se apropie mai mult de o descriere fidelă a naturii realității. Cu toate acestea, el nu a înțeles validitatea eternă a sufletului în termenii splendidei sale invulnerabilități și nici nu a fost capabil a menține sentimentul caracterului său unic. Budha, asemenea lui Hristos, a interpretat ceea ce aproape știa în termenii propriei voastre realități. Nu numai a realității voastre fizice, ci și a acelei realități fizice probabile.

Metodele, metodele secrete din spatele tuturor acestor religii, erau menite să îl conducă pe om într-un tărâm al înțelegerii, care este separat de simboluri și povești, înspre realizări interioare care l-ar fi purtat atât în interiorul cât și în exteriorul lumii fizice pe care o cunoștea. Există multe manuscrise încă nedescoperite, situate în vechi mănăstiri, în mod specific în Spania, manuscrise care povestesc despre grupări subterane din cadrul unor ordine religioase; cele care au păstrat secretele, atunci când alți călugari au copiat vechi scrieri latine.

În Africa și Australia existau triburi care nu au învățat niciodată să scrie, dar care au știut de asemenea aceste secrete, cât și oameni numiți “Vorbitori” care le-au memorat și împărțit mai departe, chiar și în părțile nordice ale Europei, înainte de timpul lui Hristos.

Deseori volumul de muncă putea dura cinci ani, deoarece existau câteva versiuni și un grup de lideri, fiecare dintre ei mergând în direcții diferite și învățându-i pe membrii poporului lor. Datorită acestor grupuri, lumea a devenit mult mai dornică de creștinism decât presupun oamenii. Ideile erau deja “îngropate” pe tot cuprinsul Europei.

Totuși, multe concepte importante s-au pierdut. Accentul era pus pe metode practice de a trăi – reguli care puteau fi înțelese, dar cu toate acestea, motivele din spatele lor au fost uitate.

Druzii au primit o parte din conceptele lor de la Vorbitori. La fel au făcut și Egiptenii. Vorbitorii au fost predecesorii oricăror religii pe care le cunoașteți, iar religiile Vorbitorilor au apărut spontan în mai multe zone separate între ele, răspândindu-se apoi ca focul, pornind din inima Australiei și a Africii. Ulterior, a existat un grup separat într-o zonă locuită de Azteci, deși configurația tectonică a pământului, era oarecum diferită în acel moment, astfel încât unele dintre adăposturile din peșteri erau situate sub apă.

De-a lungul secolelor, diverse grupuri de Vorbitori și-au continuat munca. Deoarece erau atât de bine antrenați, mesajele lor și-au păstrat autenticitatea. Totuși, ei credeau că era greșit să așterni cuvintele într-o formă scrisă, așadar nu le-au înregistrat. De asemenea, ei foloseau simboluri naturale ale pământului, înțelegând clar motivele din spatele acestei acțiuni. Vorbitorii au trăit în perioada Epocii de Piatră și erau conducători. Abilitățile lor i-au ajutat pe oamenii peșterilor să supraviețuiască. În acele zile existau foarte puține comunicări fizice între Vorbitori, astfel încât unii dintre ei nu erau conștienți de existența celorlalți.

Mesajul era pe atât “pur” și de nedistorsionat pe cât era posibil. Totuși, din acest motiv, mulți dintre cei care de-a lungul secolelor l-au auzit, l-au transpus în parabole și povestiri. Acum, porțiuni importante din scripturile evreiești poartă urmele mesajelor acestor Vorbitori timpurii, dar chiar și aici distorsiunile au ascuns mesajele originare.

Deoarece conștiința formează materia, și nu invers, gândul există înaintea creierului. Un copil poate gândi coerent înainte să învețe vocabularul – dar încă nu își poate lăsa amprenta asupra universului fizic. În mod similar, această cunoaștere interioară a fost

tot timpul disponibilă, dar ea trebuie să fie manifestată în mod fizic – literalmente transpusă în materie. Vorbitorii au fost primii care au imprimat această cunoaștere interioară asupra sistemului fizic, cu scopul de a o face în mod fizic cunoscută. Uneori, pe parcursul câtorva secole, doar unul sau doi Vorbitori erau în viață. Alteori erau mai mulți. Ei priveau lumea din jurul lor și știau că ea țâșnește din realitatea lor interioară. Ei știau că obiectele naturale aparent solide, erau compuse din multe conștiințe de o dimensiune foarte mică.

Vorbitorii au înțeles că transpuneau ideile în materie prin propria creativitate, că substanța materiei este conștientă de sine și în viață. Așadar, erau intim familiarizați cu raportul natural care exista între ei și mediul în care trăiau, fiind conștienți că îl pot schimba prin intermediul propriilor acțiuni.

În general vorbind, odată ce ai ajuns un Vorbitor rămâi un Vorbitor. În unele încarnări, abilitățile lor pot fi folosite atât de puternic, încât toate celălalte aspecte ale personalității vor rămâne în fundal. În alte momente, capacitățile pot fi în mod timid folosite. Vorbitorii posedă o extraordinară vitalitate a sentimentelor și a proiectării gândurilor.

Datorită comunicărilor desfășurate, ei își pot pune amprenta asupra altor oameni cu o eficiență sporită. Ei se pot mișca cu ușurință din realitatea interioară către cea exterioară. Ei știu instinctiv cum să folosească simbolismul. Ei sunt puternic creativi la un nivel inconștient, formând constant sub conștiința normală, cadre psihice care pot fi folosite de ei sau de alții în stările de vis și de transă. În condițiile de vis ei deseori le apar altora, și îi ajută pe visători să manipuleze realitatea interioară. Ei formează imagini cu care visătorii pot relaționa, imagini care pot fi folosite ca și trasee, și apoi ca deschideri înspre forme de conștiință mai separate de a voastră.

De exemplu, simbolismul zeilor, ideea zeilor de pe Olimp, locul de trecere a Râului Stix – acel tip de fenomen a fost inițiat de către Vorbitori. Simbolismul și cadrele religiei au trebuit să existe nu numai în lumea fizică, ci de asemenea și în cea inconștientă. În exteriorul cadrului vostru, casele sau adăposturile nu sunt necesare și totuși, în întâlnirile din transă sau în cele de vis în care experimentați alte realități, asemenea structuri sunt deseori văzute. Ele sunt traduceri ale elementelor fundamentale, în termeni care vor avea sens pentru voi.

De exemplu, după moarte un individ poate continua să le creeze – sau mase de indivizi pot face această lucruri – până când vor realiza că ele nu mai sunt necesare. Vorbitorii nu erau limitați în activitățile lor la conștiința în stare de trezie. În toate perioadele istorice ei și-au făcut datoria atât în starea de trezie, cât și în cea de somn. De fapt, majoritatea dintre informațiile cele mai pertinente, au fost memorate de către antrenori în timpul stării de vis și transmise mai departe în aceeași manieră. Așadar, aceste înregistrări nescrise au fost de asemenea ilustrate, vorba vine, cu călătorii astrale sau excursii de grup în alte tipuri de realitate. Un asemenea antrenament încă se desfășoară. Cadrul psihic al povestirii poate varia. De exemplu, imaginile convenționale ale Dumnezeuului Crestin și ale sfinților pot fi folosite de către Vorbitori, și toate acestea sunt cât se poate de veridice. Visătorul poate ajunge într-un harem magnific, într-un câmp sau un cer splendid iluminat. Unii Vorbitori își limitează abilitățile la starea de vis; iar în starea de trezie sunt în mare măsură inconștienți față de propriile abilități sau experiențe.

Acum, este lipsit de sens să numiți asemenea vise sau locații de vis ca fiind halucinații, deoarece ele sunt reprezentări ale unor realități “obiective” precise, pe care încă nu le puteți percepe sub adevărata lor formă. Religia Egipteană a fost în mare măsură

fondată pe munca Vorbitorilor, și o atenție sporită a fost acordată antrenamentului lor. Totuși, manifestările exterioare oferite maselor au devenit atât de distorsionate încât într-un final, unitatea originară a religiei a decăzut.

Cu toate acestea, s-au făcut eforturi pentru a schița realitatea interioară, în moduri care nu au mai fost până atunci încercate. Este adevărat că în starea de vis și în alte nivele de existență apropiate de a voastră, este jucată o piesa prin care se crează imagini și se folosește în mod magnific simbolismul, dar încă o dată, toate acestea au loc într-un mediu “obiectiv” precis, un mediu a căror caracteristici fac ca asemenea fenomene să fie posibile – un câmp de activitate cu propriile sale reguli. Vorbitorii sunt familiarizați cu aceste reguli și deseori au rolul de ghizi. Ei au lucrat în cadrul unor organizații ca cele din Egipt, ocupându-se de administrarea templelor și fiind implicați în construirea structurilor de putere. Ca și o regulă generală însă, ei erau mult mai solitari.

Datorită adevăratei naturi simultane a timpului, ei comunică în același timp cu toate perioadele voastre istorice, de-a lungul diverselor manifestări fizice. Ocazional, ei servesc de asemenea ca și mediatori, de exemplu punându-le în legătură pe două reîncarnări ale aceleiași personalități.

Regulile din realitatea fizică vă transmit faptul că obiectele se prezintă a fi staționare și permanente. Deseori, regulile din alte realități sunt mult diferite. Natura activităților mentale va urmări linii diferite, astfel încât nu va exista “continuitate” temporală. Organizarea percepției se va forma prin folosirea unor structuri psihologice diferite.

Privite din exterior, asemenea sisteme vi se vor părea lipsite de sens, chiar dacă ați fi capabil să le percepeți. Nu ați putea să observați punctele de coordonare, prin care se manifestă acțiunile. Regulile precise ale aceluia sistem vi se vor părea apoi a fi obscure.

Acești Vorbitori sunt familiarizați cu regulile din multe sisteme. În termeni mai amplii însă, majoritatea acestor sisteme sunt întrucâtva conectate, cu propriul vostru tip de realitate. Există un număr infinit de universuri interioare. Numai cele mai înalte și mai dezvoltate structuri globale ale conștiinței pot fi conștiente de totalitatea lor. Așadar, în acest context mai amplu, Vorbitorii trebuie să fie localizați. Există ceva asemănător unei hărți a mai multor sisteme învecinate de realitate, și sper ca într-o zi să le fac cunoscute. Pentru a realiza acest lucru, Ruburt trebuie să fie antrenat mai intens. Există puncte de coordonare unde sub anumite condiții, pot fi realizate intrări dintr-un asemenea sistem în altul. Bineînțeles, ele nu trebuie neapărat să existe separate în spațiu, așa cum îl cunoașteți voi.

Acestea sunt numite puncte de coordonare, unde un camuflaj fuzionează în altul. În sistemul vostru, unele dintre acestea sunt geografice, dar chiar și în această situație este necesară o ajustare a conștiinței. asemenea intrări pot fi realizate doar atunci când vă aflați în afara corpului. În visele sale, fiecare individ are acces la informațiile cunoscute de Vorbitori. Există stări adiacente de conștiință care apar în cadrul modelului de somn, stări care nu pot fi recepționate de către EEG-uri – “coridoare” adiacente prin care călătorește conștiința voastră.

Centrii superiori ai intuiției sunt activați în timp ce porțiunile orientate fizic ale conștiinței rămân cu corpul. Porțiunea “absentă” a sinelui nu poate fi urmărită prin tiparele creierului, deși punctul plecării și punctul sosirii pot fi reprezentate de un model specific. “Pauza” în sine nu va fi detectată de un aparat, și urmele lăsate de ea vă arată doar un model caracteristic, care a fost oferit imediat înaintea plecării.

Acum, acest lucru se întâmplă în fiecare noapte atunci când dormiți. Sunt stimulate două zone de activitate, una foarte pasivă și una intens activă. Într-o stare, această porțiune a conștiinței este pasivă, primind informație. În stadiul următor ea este activă și ia parte la acțiune - așadar conceptele oferite sunt mai apoi percepute cu însuflețire, datorită participării și exemplurilor. Aceasta este zona cea mai protejată a somnului. Aici, se manifesta caracteristicile de reținere, și în timpul acestei perioade Vorbitorii acționează ca învățători și ghizi.

Așadar, informația este deseori interpretată la reîntoarcerea sa, de către alte straturi ale sinelui cum ar fi conștiința corporală și subconstientul, unde este transformată în vise, care vor avea sens acelor zone ale sinelui; astfel încât cunoștințele holistice oferite de Vorbitori, pot fi transpuse în sfaturi practice privind o chestiune specifică.

Există câteva stadii ale somnului foarte specifice, și toate dintre acestea îi asigură anumite servicii personalității. Ele sunt de asemenea semnale pentru diferite straturi ale conștiinței, împlinirii valorii și activității. Ele sunt acompaniate de câteva variații fizice și unele dintre ele au legătură cu vârsta biologică.

În capitolul următor voi vorbi în detaliu despre acestea. Pentru moment este suficient să înțelegeți că există anumiți pași și transformări specifice, care apar în timp ce conștiința își îndreaptă atenția de la realitatea exterioară către cea interioară. Aceste schimbări nu sunt aleatoare și conștiința merge pe o cale ușor predictibilă, spre multiplele sale destinații. De-a lungul secolelor, Vorbitorii i-au învățat pe visători cum să se miște în aceste medii diferite. Ei i-au învățat cum să aducă înapoi informație care poate fi folosită spre binele personalității actuale. În funcție de intenția, scopul din prezent și nivelului dezvoltării, un individ poate fi în diferite măsuri conștient de aceste călătorii. De exemplu, unii au amintiri excelente, dar deseori interpretează greșit experiențele datorită ideilor conștiente pe care le dețin.

Este foarte posibil pentru ca un visător care este un Vorbitor, să meargă în ajutorul altui individ, care are unele dificultăți într-o realitate interioară, din cadrul stării de vis. Bineînțeles, ideea de îngeri păzitori este foarte înrudită. Un bun Vorbitor este la fel de eficient într-o realitate precum este în alta, creând structuri psihice în realitatea fizică cât și în mediile lăuntrice. Mulți artiști, poeți și muzicieni sunt Vorbitori, traducând o lume în termenii altei lumi, formând structuri psihice care au vitalitate sporită în ambele lumi – structuri care pot fi percepute simultan din mai multe realități.

De asemenea, există diverse stări de conștiință în viața din starea de trezie, stări asupra cărora nu vă îndreptați atenția și de care de obicei nu sunteți conștienți. Fiecare stare deține propriile condiții și este familiară cu un tip diferit de realitate.

“Voi” dețineți în prezent o conștiință centrată într-o singură direcție, care vă “restrange” abilitatea de a experimenta acele stadii ale conștiinței, în care porțiuni diferite ale întregii voastre identități, sunt intim implicate. Aceste stadii diferite ale conștiinței își creează propriile lor realități, așa cum voi o creați pe a voastră. Așadar, realitățile sunt consecințe secundare ale conștiinței în sine. Dacă deveniți conștienți de acestea, ele vă pot apărea ca fiind locații alternative, mai degrabă decât târâmurii sau câmpuri ale diferitelor tipuri de activități. Dacă sondați aceste târâmurii, veți fi forțați să le percepeți prin intermediul axiomelor fundamentale ale propriului sistem, de exemplu traducând sentimentele de căldură și confort în imagini a unor adăposturi sau clădiri călduroase, sau sentimentele de frică în imagini a unor diavoli.

Ocazional, chiar și în viața din starea de trezie, o personalitate poate schimba spontan vitezele, și pentru câteva momente să se găsească brusc în interiorul unui asemenea tărâm. De obicei apare dezorientarea. Există cei care fac acest lucru relativ intenționat, datorită antrenamentului pe care l-au primit, deși deseori ei nu realizează că interpretează experiențele pe care le au, conform valorilor conștiinței “lăsate acasă”.

Toate acestea nu sunt atât de ezoterice pe cât ar părea. Aproape fiecare individ a avut experiențe bizare cu conștiința și intuitiv știe că experiența sa mai amplă, nu este limitată la realitatea fizică. Majoritatea viselor sunt ca niște cărți poștale însuflețite, aduse înapoi dintr-o călătorie din care v-ați întors și pe care ați uitat-o în mare parte. Conștiința voastră este centrată din nou către realitatea fizică; visul fiind o încercare de a traduce experiența profundă, în forme care pot fi recunoscute. Imaginiile din vis sunt de asemenea încifrate, ele fiind semnale care accentuează evenimente ce sunt în esență indescifrabile.

Vorbitorii vă ajută în formarea viselor, care sunt într-adevar producții artistice multidimensionale de un anumit tip – vise care există în mai multe realități, cu efecte care străbat mai multe nivele ale conștiinței. Acestea sunt reale atât celor vii cât și celor morți, iar atât cei vii cât și cei morți pot participa. Din acest motiv, inspirațiile și revelațiile sunt deseori o parte importantă a stării de vis.

Fiind izolat de centrarea în mediul fizic, voi sunteți într-o poziție mai bună de a auzi pe Vorbitori, de a traduce instrucțiunile lor, de a exersa în crearea de imagini și de a fi instruit în metodele de a vă menține sănătatea corpului fizic. În cele mai protejate zone ale somnului, vor dispărea barierele aparente dintre multiplele straturi ale realității. De exemplu, voi sunteți conștienți de unele realități probabile. Voi alegeți ce acte probabile vreți să materializați în sistemul vostru. În starea de vis, voi urmăriți să manifestați alte acte probabile. Voi faceți acest lucru la nivel individual, dar de asemenea îl materializați și la nivel colectiv, național și global.

Conștiința aflată la diferite nivele sau stadii, percepe tipuri diferite de evenimente. Pentru a percepe o parte dintre acestea, voi trebuie doar să învățați să vă schimbați focalizarea atenției de la un nivel la altul. Există transformări chimice și electromagnetice desfășurate la un nivel atomic, iar acestea acompaniază nivelele conștiinței și conduc la realizarea unor schimbări la nivel corporal, atât în ceea ce privește producția de hormoni, cât și activitatea epifizei.

De obicei, voi alunecați din starea de trezie către starea de somn, fără ca măcar să observați diversele stări de conștiință prin care treceți, și totuși există câteva. În primul rând, există o focalizare interioară a conștiinței departe de datele fizice, de grijile și preocupările zilnice. Apoi, există un nivel nediferențiat între starea de trezire și cea de somn unde acționați ca și un receptor – pasiv dar deschis, în care mesajele telepatice și profetice vin la voi destul de ușor.

Conștiința voastră poate părea că plutește. Există diferite senzații fizice, uneori de expansiune, alteori de contracție. Ambele senzații sunt caracteristice momentelor în care aproape vă observați și deveniți conștienți de această zonă nediferențiată, pentru ca mai apoi să traduceți unele din experiențele avute în termeni fizici. De exemplu, senzația de spațialitate este o interpretare fizică a expansiunii psihice. Senzația de cădere este o interpretare a unei reîntoarceri bruște a conștiinței în corp.

Această perioadă poate dura doar câteva momente, pentru o jumătate de oră, putând fi oricând accesată. Ea este un stadiu de conștiință expansiv, amortizator, care asigură creșterea. Sugestiile oferite în acest timp sunt foarte eficiente. După această perioadă,

există o stare activă care poate apărea, o stare de pseudovisare în care mintea se îngrijește de grijile fizice care au reușit să se agațe în primele două stadii.

Dacă acestea sunt prea viguroase, individul se poate trezi. Acesta este un stadiu vioi, intens, dar de obicei de scurtă durată. În timp ce conștiința se conectează mai ferm la alte comunicări, există un alt strat nediferențiat, care este marcat destul de categoric de voci, conversații sau imagini. Câteva dintre ele pot concura pentru atenția individului. În acest punct, corpul este destul de liniștit. Individul va urmări unul sau altul dintre acești stimuli interiori, la un nivel mai profund al conștiinței și va transforma în vise ușoare, comunicările pe care le primește.

Într-o asemenea perioadă el va intra într-o zonă foarte protejată a somnului, în care se va afla pe punctul de a accesa alte straturi ale realității și a sistemului probabil. În acest punct, experiențele sale se vor afla în afara oricărei dimensiuni temporale, așa cum o cunoașteți voi. El poate experimenta ani deși au trecut doar câteva minute. El se va reîntoarce apoi înspre realitatea fizică, într-o zonă marcată ca și somnul REM de către cercetătorii voștri; și în această zonă producțiile de vis orientate în manieră fizică, vor fi create utilizând cunoștințele pe care le-a dobândit. Ciclul va fi mai apoi repetat. Aproape același tipuri de fluctuații și stadii apar atunci când sunteți treji, deși voi sunteți chiar mai puțin conștienți de acestea, datorită faptului că egoul acționează destul de intenționat, pentru a acoperi aceste zone diferite ale experienței.

Aceste stadii precise sunt prezente sub atenția conștientă, având aceleași fluctuații chimice, electromagnetice și hormonale. Voi pur și simplu nu sunteți conștienți de ceea ce face conștiința voastră. Voi înșiși nu puteți să le urmăriți, nici măcar pentru cinci momente întregi din timpul vostru. Dimensiunile sale pot fi doar simțite de către acele persoane suficient de motivate, pentru a aloca timpul și efortul necesar de a călători prin propriile realități subiective. Totuși, în mod intuitiv, fiecare individ știe că o parte din experiența sa îi va scăpa mereu. Atunci când brusc nu vă puteți reaminti un nume pe care ar fi trebuit să îl știți, voi aveți același tip de sentiment pe care îl conștientizați la un nivel subconștient.

Scopul Vorbitorilor este de a vă ajuta să faceți legătura și să înțelegeți această existență multidimensională, astfel încât să aduceți pe cât de mult posibil din ea, în atenția voastră conștientă. Numai învățând să simțiți, să înțelegeți sau în mod intuitiv să percepeți adâncimile propriei voastre experiențe, puteți întrezări natura lui Tot Ceea Ce Este. Devenind mai atent față de conștiința voastră, așa cum operează în viața fizică, puteți învăța să o priviți în timp ce trece prin aceste zone mai puțin familiare. Realitățile probabile vi se par a fi probabile, doar fiindcă nu sunteți conștienți de ele.

Toate aceste stadii ale conștiinței fac parte din propria voastră realitate. Cunoașterea lor poate fi în mod deosebit utilă. Puteți învăța să “schimbați vitezele”, să stați în afara experienței voastre, să o examinați dintr-o perspectivă mult mai bună. Puteți pregăti întrebări sau probleme, sugerând ca ele să fie rezolvate pentru voi în starea de somn. Puteți cere să vorbiți cu prieteni îndepărtați, sau să transmiteți mesaje importante pe care probabil nu le puteți transmite verbal. De exemplu, puteți realiza reconcilieri la un alt nivel al realității, dacă nu puteți face același lucru în viața obișnuită.

Puteți direcționa vindecarea corpului vostru, spunându-vă că acest lucru va fi realizat de voi, la unul din nivelele adiacente ale conștiinței din starea de somn. De asemenea, puteți cere ajutorul unui Vorbitor pentru a vă oferi indicațiile psihologice, necesare pentru a vă menține sănătatea. Dacă aveți scopuri conștiente specifice și dacă

sunteți îndeajuns de siguri că ele sunt folositoare, atunci puteți cere să aveți vise în care îndepliniți aceste scopuri, deoarece visele însele vor grăbi materializarea lor fizică.

Inconștient, voi faceți multe dintre aceste lucruri. Deseori vă întoarceți înapoi în timp și “retrăiți” un eveniment specific, astfel încât el să aibă un final diferit, sau spuneți lucruri pe care ați fi vrut să le spuneți. Cunoașterea acestei stări de conștiință vă poate ajuta în alte stări. Într-o transă ușoară, dacă întrebați înțelesul simbolurilor din vis, el vă va fi oferit. Simbolurile pot fi mai apoi folosite ca și metode de sugestie, care vor fi ajustate pentru voi. Dacă să zicem că descoperiți că o fântână dintr-un vis reprezintă reîmprospătare, atunci când sunteți oboseți sau deprimați, gândiți-vă la o fântână. Bineînțeles, într-un alt strat al realității, voi veți crea o astfel de fântână.

În cele mai protejate zone ale somnului, voi vă confrunțați cu experiențe care vă oferă cunoaștere sau simțire pură, deconectate atât de cuvinte cât și de imagini. Așa cum am menționat, aceste experiențe sunt mai târziu traduse în vise, necesitând o reîntoarcere în zone de conștiință mai familiare cu datele fizice. Aici are loc o sinteză profundă și o mare diversificare creativă, în care orice imagine de vis dată are un sens pentru diversele straturi ale sinelui – la un nivel reprezentând un adevăr pe care l-ați trăit și la alte nivele reprezentând acest adevăr, așa cum este el mai specific aplicat diverselor arii ale experienței sau anumitor probleme. Așadar, va avea loc o metamorfoză, prin care un simbol se va transforma în mai multe simboluri, astfel încât mintea conștientă poate percepe doar imagini haotice dintr-un vis anume, deoarece organizarea interioară și unitatea este parțial ascunsă în acele zone ale conștiinței, zone pe care mintea rațională nu le poate urma.

Zonele inconștiente și subconștiente sunt totuși conștiente de mai multe asemenea informații decât este ego-ul, deoarece acesta recepționează doar un minuscul reziduu din materialul de vis. Prin urmare, Vorbitorii pot apărea în vise sub forma unor personalități istorice, profeți, vechi prieteni de încredere sau în orice înfățișare care va putea influența personalitatea individuală.

Totuși, în experiența originală, adevărata natură a Vorbitorului este evidentă. Producția de vise este o strădanie pe atât de “sofisticată”, pe cât este producția vieții obiective, a unui individ dat. Ea este pur și simplu o experiență în condiții diferite.

Variatele stadii ale conștiinței și fluctuațiile activității psihice pot fi de asemenea examinate, prin experiența directă din starea de trezie. În capitolul următor vă voi lăsa să deveniți mai conștienți de aceste porțiuni mereu active, ale propriei voastre realități.

Capitolul 18

Diferitele stadii ale conștiinței, simbolism, focusul multiplu

În interiorul personalității voastre, toate fațetele conștiinței converg, fie că sunteți sau nu conștienți de acest fapt.

Evident, conștiința poate fi îndreptată în mai multe direcții, atât înspre interior cât și înspre afară. Voi sunteți conștienți de fluctuațiile din conștiința voastră normală, și dacă ați

fi mai atenți, ați putea clarifica o parte din acestea. Voi vă extindeți sau vă contractați în mod constant orizontul percepției. În anumite momente, vă puteți îndrepta atenția aproape exclusiv asupra unui singur obiect, astfel încât puteți fi pur și simplu inconștienți față de camera în care stați.

Puteți fi “conștienți” și să reacționați la un eveniment din memorie atât de puternic, încât să fiți relativ inconștienți față de alte evenimentele prezente. Voi luați în considerare toate aceste fluctuații. Ele nu vă deranjează. Dacă sunteți pierduți într-o carte și momentan sunteți inconștienți față de mediul vostru ambiant, voi nu vă temeți că el va dispărea atunci când vreți să vă reîntoarceți atenția asupra lui. Și nici într-un vis din timpul zilei, de obicei nu vă îngrijorați în legătură cu reîntoarcerea în siguranță, în momentul prezent.

Într-o anumită măsură, toate acestea sunt mici exemple care arată mobilitatea conștiinței voastre, cât și a ușurinței cu care poate fi folosită. Într-o manieră puțin ciudată, simbolurile pot fi considerate a fi mostre, a modului în care percepeți variatele nivele ale conștiinței. Aspectele lor schimbătoare pot fi folosite ca și semne. De exemplu, focul este un simbol care a devenit fizic, astfel încât un foc real, evident vă va spune că percepeți realitatea cu conștiința voastră, orientată într-o manieră fizică.

O imagine mentală a unui foc vă va spune automat că accesați un alt tip de conștiință. Un foc vizualizat mental care are căldură dar nu arde distructiv, evident înseamnă alt lucru. Toate simbolurile sunt o încercare de a trai sentimente, care nu pot fi niciodată redată în mod adecvat prin intermediul limbajului. Simbolurile reprezintă infinite variații ale sentimentelor, și în diferitele stadii ale conștiinței, acestea vor apărea în diverse forme, care vă vor însoți întotdeauna.

Cu toate acestea, există câteva excepții, în care apare înțelegerea sau sentimentul pur, fără ca simbolurile să fie necesare. Aceste stadii ale conștiinței nu sunt frecvente și rareori sunt transpuse în termenii conștiinței normale.

Haideți să luăm un sentiment specific și să îl urmărim, așa cum poate fi el redat la diverse nivele ale conștiinței. Să începem cu un sentiment de bucurie. În conștiința normală, mediul imediat va fi perceput într-o manieră mult diferită decât ar fi dacă, de exemplu, individul s-ar afla într-o stare de depresie. Sentimentul bucuriei modifică obiectele din jur, în sensul în care cel care le percepe, le vede într-o lumină mult mai strălucitoare. Acest sentiment creează obiectele cu mult mai multă însuflețire și claritate. Ca și feedback, mediul pare apoi să îi reîntărească bucuria. Totuși, ceea ce vede individul este încă o percepție fizică, redată prin obiectele lumii materiale. Imaginați-vă că acel individ începe să viseze cu ochii deschiși și cade într-o reverie. În mintea sa interioară vor apărea imagini sau simboluri ale obiectelor materiale, oamenilor sau evenimentelor, atât din trecut cât și din prezent sau viitor. În acel moment bucuria este exprimată cu o mai mare libertate mentală, dar intermediată de simboluri.

Bucuria se întinde înspre exterior, înspre viitor, și își aruncă de asemenea lumina sa asupra trecutului, acoperind arii mai ample decât ar putea fi redată în termeni fizici, în acel moment. Acum, imaginați-vă că individul alunecă din reveria sa, fie într-o stare de transă, fie într-un somn adânc. El poate vedea imagini foarte exuberante sau simbolice. Din punct de vedere logic, pot exista puține conexiuni între ele, dar la un nivel intuitiv legăturile devin clare. El va intra în experiențele sale mentale, mult mai adânc decât în starea de reverie, și poate avea o serie de episoade de vis, în care este capabil să își exprime bucuria și să o împartă cu alții.

Totuși, el încă se confruntă cu simbolurile orientate fizic. Acum, deoarece folosim această discuție ca și un exemplu, vom continua să o urmărim chiar mai departe. Individul poate forma imagini a orașelor de vis sau ale unor oameni veseli, transpunând emoția în sine, în orice simboluri pertinente. O exuberanță poate fi transpusă în imagini ale unor animale care se joacă, a unor oameni care zboară, a animalelor sau tărâmurilor de o splendidă frumusețe. Încă o dată, vor lipsi conexiunile logice, dar întregul episod va fi legat de această emoție.

În tot acest timp, corpul fizic beneficiază enorm datorită faptului că sentimentele folositoare, reînnoiesc și reumplu automat abilitățile sale de regenerare. Sentimentele de bucurie pot conduce către imagini ale lui Hristos, Budha sau a profetilor. Aceste simboluri sunt atributele schimbătoare ale conștiinței, aflate în diferite stadii. Experiențele vor fi privite ca și creații, acte creative, toate native conștiinței aflate în diverse stadii.

Dincolo de acestea, sunt stările în care simbolurile însele încep să se estompeze, să devină neclare și distante. Aici, voi începeți să mergeți înspre regiuni de conștiință, în care simbolurile devin din ce în ce mai puțin necesare, o zonă în mare parte nepopulată. Reprezentările fluctuează și dispar într-un final. Conștiința este din ce în ce mai puțin orientată fizic. În acest stadiu al conștiinței, sufletul se găsește singur cu sentimentele sale, dezbracâte de simbolism și reprezentări, și începe să perceapă realitatea măreață a propriei cunoașteri.

El simte experiența directă. Dacă folosim bucuria ca exemplul nostru, într-un final toate simbolurile mentale și imaginile vor dispărea. Ele au apărut din această cunoaștere și vor cădea în afara ei, nefiind experiența originală ci produse secundare. Sufletul ar începe apoi să exploreze realitatea acestei bucurii, în termeni care cu greu pot fi explicați, și făcând acest lucru ar învăța metode de percepție, expresie și materializare, care mai înainte i-ar fi fost complet neinteligibile.

Obiectele fizice sunt cele mai evidente simboluri ale voastre și exact din acest motiv, voi nu realizați că ele sunt simboluri.

La nivele diferite conștiința lucrează cu alte tipuri de simboluri. Acestea sunt o metodă de a exprima realitatea interioară. Avansând într-o direcție, folosindu-și conștiința sa, sufletul exprimă pe cât posibil realitatea launtrică, prin cât mai multe reprezentări, folosindu-se de un simbolism mereu viu și schimbător. După acest proces, fiecare simbol în sine este conștient, individual și atent.

Făcând acest lucru, sufletul crează încontinuu noi tipuri de realități interioare, care vor fi explorate. Îndreptându-se în direcția opusă, vorba vine, sufletul se dezbracă de toate simbolurile și reprezentările și folosindu-și într-o altă manieră conștiința, el învață să își sondeze propria existență. Fără simboluri care se interpun între el și experiența directă, sufletul se perfecționează într-un tip diferit de împlinire a valorii, pe care în prezent nu îl puteți înțelege decât la un nivel conceptual.

Aceste eforturi se desfășoară fie că sunteți treji, fie că dormiți. În orice caz, odată ce deveniți conștienți de asemenea activități, este posibil să vă observați în diferitele stadii ale conștiinței și în unele momente, chiar să vă urmăriți propriul progres, în mod specific prin intermediul stărilor de vis. În acest moment, corpul vostru este cel mai intim simbol și încă o dată, cel mai evident.

Veți folosi ideea de corp în majoritatea stadiilor conștiinței. Atunci când vă părăsiți corpul fizic, într-o experiență în afara corpului, de fapt voi îl abandonați pentru a intra într-un alt corp, care este într-o mai mică măsură Fizic. Acesta este la rândul său abandonat

pentru un corp chiar mai puțin fizic. Ideea formei este atât de importantă ca și simbol, încât ea este prezentă în toată literatura voastră religioasă și în poveștile de mai târziu.

La un moment dat, ea va dispărea odată cu celălalte simboluri. Vorbind în termenii voștri, a existat o perioadă înainte de crearea simbolurilor; un timp atât de separat de ideea voastră de realitate, încât doar în cele mai protejate zone ale somnului veți avea o memorie a acestuia. Vouă vi se pare că fără simboluri nu ar exista nimic, dar această convingere este o deducție suficient de naturală, de vreme ce voi sunteți atât de orientați în a folosi simboluri.

În acele stadii ale conștiinței de după moarte, voi veți folosi în continuare simboluri, dar veți avea o mult mai mare libertate în utilizarea acestora și o înțelegere sporită a sensului lor. Cu toate acestea, în stările mai înalte ale conștiinței, simbolurile nu mai sunt necesare și creativitatea se desfășoară complet fără ele.

Evident, în prezent nu puteți percepe acel stadiu al conștiinței, dar puteți ține evidența modului în care simbolurile apar în experiența voastră, atât în viața din starea de trezie cât și în cea din starea de somn; și să învățați să le asociați cu sentimentele pe care le reprezintă. Veți învăța că anumite simboluri apar în viața personală, reprezentând diversele stadii ale conștiinței, și acestea pot servi ca puncte de recunoaștere în explorările voastre. De exemplu, atunci când Ruburt este pe cale de a-și părăsi corpul din starea de vis, deseori el se va afla într-o casă sau apartament ciudat, care îi va oferi oportunități de explorare.

Casele sau apartamentele vor fi mereu diferite, dar cu toate acestea simbolul este tot timpul un semn, că el a ajuns într-un punct specific al conștiinței și este gata a intra în altă stare a conștiinței. Fiecare dintre voi va deține anumite simboluri care servesc aceluiași scop personal. Dacă nu cumva faceți un mic efort pentru a le explora, aceste simboluri nu vor avea nici un sens conștient.

Unele dintre ele rămân pe viață cu voi. Altele, în perioade de mari schimbări, pot de asemenea să își modifice caracterul, aducând în prim plan un anumit sentiment al dezorientării, în timp ce aceste simboluri familiare inconștiente suferă transformări. Același lucru se aplică vieții voastre fizice. De exemplu, un câine poate reprezenta pentru voi simbolul bucuriei naturale, sau al libertății. După ce ați văzut un accident în care un câine a fost omorât, el poate însemna pentru voi ceva complet diferit.

Acest lucru este bineînțeles evident, deși același tip de transformare a simbolului poate apărea în cadrul viselor. Din acest motiv, accidentul poate fi o experiență de vis, care schimbă mai apoi simbolismul sentimentelor voastre față de câini, atunci când vă aflați în starea de trezie. O persoană poate crea un simbol al fricii sale prin intermediul unui demon, animal neprietenos, sau chiar printr-un obiect simplu și inofensiv; dar dacă știți ce reprezintă aceste simboluri, atunci puteți folosi cunoașterea nu numai pentru a interpreta visele voastre, ci și ca semne ale stărilor de conștiință, în care apar de obicei.

Prin urmare, aceste simboluri se vor schimba odată ce trec prin diversele stadii ale conștiinței. Încă o dată, nu este prezentă nici o secvență logică, așadar creativitatea voastră intuitivă va schimba simbolurile, în același mod în care un artist își poate schimba culorile pe care le folosește.

Așadar, toate simbolurile reprezintă realități interioare, și atunci când jonglați cu acestea, voi manipulați realitățile lăuntrice. Orice mișcare exterioară pe care o faceți, este realizată în mediul interior, în toate mediile interioare în care ați fost implicați.

Simbolurile sunt particule psihice încărcate foarte puternic, care încorporează obiectele fizice ce au caracteristici de atracție și expansiune, fiind expresii ale realizărilor și

realităților interioare, care nu au fost percepute prin cunoașterea directă. Prin aceasta, mă refer la o percepție și înțelegere instantă, fără a folosi simbolismul.

Pe lângă acest lucru, chiar și simbolurile aflate la diverse stadii ale conștiinței, vor apărea diferit, unele căutând să obțină stabilitate și permanență ca obiecte fizice ale voastre, urmând principiile și axiomele fundamentale ale realității corporale. Alte simboluri se vor schimba mult mai repede, și la fel ca în starea de vis, ele vor fi indicatori ale emoțiilor, semne mult mai pregnante și sensibile. Încă o dată, diferitele stări ale conștiinței par a avea propriile lor medii în care apar asemenea simboluri, la fel cum obiectele se manifestă într-un mediu fizic.

Obiectele mentale aparent instabile, apar la anumite nivele în mediul de vis. Așadar, în ambele cazuri simbolurile urmează reguli. Așa cum am menționat mai devreme, universul de vis este la fel de “obiectiv” ca și cel corporal. Obiectele și simbolurile din el sunt reprezentări pe atât de fidele ale vieții din interiorul visului, pe cât sunt obiectele fizice din viața voastră din starea de trezie.

Așadar, natura simbolului poate servi ca și un indiciu, nu numai pentru mediul vostru, ci și pentru starea voastră de conștiință din interiorul lui. În stadiul normal al visului din contextul unei drame obisnuite dintr-un vis, obiectele vi se par îndeajuns de stabile. Voi nu contestați existența lor. Voi sunteți încă orientați fizic și proiectați asupra imaginilor din vis, simbolismul orelor voastre din starea de trezie.

Cu toate acestea, în alte stări ale conștiinței de vis, casele pot dispărea brusc. O clădire modernă poate înlocui o colibă. Un copil se poate transforma într-o lea. Evident, simbolurile se comportă într-o manieră diferită. În acest mediu, permanența nu este o axioma fundamentală. Secvențele logice nu se aplică.

Simbolurile care se comportă în acest mod, pot fi indicii că voi vă aflați în acel moment, într-un stadiu diferit al conștiinței, într-un mediu interior complet nou. Exprimarea sentimentelor și experiențelor nu este limitată la cadrul rigid al obiectelor, imobilizate în momente consecutive. Sentimentele sunt automat transformate și exprimate într-o manieră nouă, mobilă și imediată. Într-un fel, frecvența conștiinței este mai rapidă.

Voi nu trebuie să așteptați ore sau zile până când apare materializarea. Experiența voastră este independentă de un context temporal. Poate fi scrisă o carte întregă privind acest tărâm al conștiinței, sau despre planurile de conștiință, în care este implicat un individ. Timpul vostru prezent este unul din multiplele dimensiuni, care ajută la formarea acestui stadiu particular al conștiinței. Așadar, trecutul, prezentul și viitorul există în interiorul lui, ca porțiuni ale acelui mediu interior. Trebuie să știți cum să vă mișcați în această zonă, deoarece stările de conștiință și mediul lor se extind în propria manieră, așa cum lumea voastră se întinde, să zicem în spațiu. Așadar, nu este dificil să fiți conștienți de sine în acest stadiu, oferindu-vă sugestiile adecvate înainte să adormiți.

Într-o anumită măsură, această transmutare a simbolului poate fi de asemenea observată, în diverse stadii ale conștiinței din starea de trezie. Atunci când vă odihniți, treaz fiind dar cu ochii închiși, deseori vor apărea imagini și tablouri pe ecranul ochiului vostru interior. Unele vor fi materializări asemănătoare celor fizice, imagini ale copacilor, caselor sau oamenilor. Altele vor fi pur și simplu forme care se vor schimba rapid, ce vor părea a curge una în alta. Ca și o regulă, chiar și imaginile care pot fi recunoscute, vor fi rapid înlocuite de altele, într-un caleidoscop de forme ce se schimbă constant.

Vi se va părea că aceste imagini interioare nu au nici o logică, și în mod sigur nu există nici o legătură între ele, și ceea ce v-ați gândit cu un moment înainte, sau chiar cu o

oră înainte. Într-o anumită măsură ele par a fi deconectate de voi și nu par a fi creația voastră. Cu toate acestea, ele reprezintă deseori caracteristicile conștiinței, atunci când ea este oarecum îndreptată în afara stimulilor fizici. Forma simbolurilor se schimbă, la fel cum stările conștiinței se schimbă.

Imaginile pe care le vedeți în această stare, reprezintă gândurile și sentimentele experimentate chiar înainte să închideți ochii, sau cele mai importante idei din mintea voastră, prezente cu câteva momente înainte. În momentul în care ochii voștri sunt închiși, gândurile și emoțiile se exprimă pe sine prin acest simbolism. Deoarece imaginile pot părea că nu au nici o conexiune directă sau logică cu acele gânduri și sentimente, voi nu le recunoașteți ca fiind ale voastre și nici nu sunteți capabili să faceți conexiunea cu ceea ce ele reprezintă.

Expun acest lucru destul de simplist. Din punct de vedere imaginativ, voi aveți o mai mare libertate de a exprima sentimentele, decât faceți în mod practic acest lucru. O frică anume simțită de-a lungul zilei, de exemplu pierderea unei slujbe, poate fi mai apoi transpusă atunci când închideți ochii, într-o serie de simboluri aparent fără sens, dar care au legătură cu acea frică.

Într-o serie rapidă de imagini, voi puteți vedea o gaură adâncă în pământ. Ea poate fi locuită de un cerșetor sărac, dintr-un alt secol. Poate apărea o lădiță, sau un pormoneu negru zburând în aer. Voi puteți vedea un decor sobru, întunecat și glacial. Imaginea unui personaj dintr-o carte veche de mult uitată, poate apărea și dispărea. În același timp, puteți vizualiza un grup de simboluri opuse reprezentând speranța voastră – o floare de primăvară, o masă plină de mâncare, o nouă suită de haine, orice semn de abundență care ar avea sens pentru voi. Nicăieri nu ar intra gândul pierderii slujbei. Vi se va părea că ați uitat de el.

Totuși, prin folosirea simbolurilor, le veți acorda sentimentelor voastre întreaga libertate, fiecare imagine fiind amplificată sau diminuată, în armonie cu sentimentele aflate sub percepția normală a conștiinței – lacuri de emoție de care nu sunteți conștienți. Cu toate acestea, ele vor aduce automat în prim plan imaginile interioare. Dacă ați medita puțin, ați putea descoperi originea lor, dar de obicei le lăsați să treacă pe lângă voi.

Dacă stați mai mult timp cu ochii închiși, simbolismul ar continua să își schimbe natura, pierzându-și probabil o parte din caracteristicile sale vizuale și crescând mult mai puternic în alte direcții. De exemplu, vă puteți gândi că ați mirosit un parfum specific, care vă este dezagreabil, urmărindu-l în aceeași manieră descrisă mai sus. De asemenea, puteți traduce frica într-o senzație fizică înspăimântătoare și să simțiți cum veți cădea brusc, sau cum un lucru neplăcut v-a atins.

Oricare dintre aceste caracteristici schimbătoare ale simbolurilor, ar trebui să vă facă atenți față de stările schimbătoare ale conștiinței voastre. Dacă vă lăsați să alunecați în somn, este foarte probabil să creați două sau trei vise care simbolizează frica, vise în care luați în considerare și încercați diferite soluții. Bineînțeles, situația cu slujba poate să nu apară vreodată, în oricare dintre aceste vise.

Cu toate acestea, pentru inconștient problema a fost definită și oferită lui. În următoarele zone adânci și protejate ale somnului, le este permis centrilor superiori ai sinelui interior, să funcționeze și să vină în ajutorul acelei porțiuni a personalității, care este orientată tridimensional. Acest sine eliberat vede situația mult mai clar, sugerează o linie specifică de acțiune (dar nu ordonă) și informează sinele din starea de vis. Cel din

urmă produce apoi un grup de vise în care soluția este oferită, în cadrul unei situații simbolice din interiorul visului.

Interpretarea finală și mai specifică este realizată în zone de vis mai apropiate de sinele din starea de trezie, unde simbolurile devin din ce în ce mai specifice. Așadar, există un aspect mult mai restrâns al simbolismului: cu cât vă apropiați de conștiința din starea de trezie, cu atât simbolul este mai limitat și precis. Cu cât este mai la îndemână într-o circumstanță fizică dată, cu atât este mai puțin valoros ca și simbol specific vieții din starea de trezie.

Într-o măsură, cu cât mai precis este un simbol, cu atât are mai puțin sens. În cea mai importantă activitate a visului, realizată în perioadele protejate ale somnului, simbolurile sunt îndeajuns de puternice și totuși suficient de condensate, astfel încât ele pot fi separate în mai multe părți. Ele sunt folosite ca și puncte de conexiune, într-o serie de vise aparent fără legătură, păstrându-și puterea originală și totuși manifestându-se sub diferite forme, devenind din ce în ce mai specifice cu fiecare strat succesiv al visului.

Chiar și atunci când vă vedeți de treburile zilnice, conștiința voastră fluctuează, și voi vă puteți prinde într-un moment când folosiți simbolurile în această manieră, dacă aveți obiceiul observării și nu interpretării stărilor minții voastre. Fiecare eveniment fizic care vi s-a întâmplat, are o corespondență în interiorul psihicului vostru, cu un grup precis de simboluri. Acestea nu reprezintă experiența ci conțin experiența. În ceea ce privește viața voastră prezentă, ele reprezintă propria bancă personală de simboluri.

Există o unitate măreață între simbolurile voastre din timpul zilei și cele din timpul somnului. Printr-o stenografie miraculoasă, bineînțeles că multe simboluri poartă răspunderea a unor diverse experiențe, astfel încât un simbol le va reprezenta și pe cele similare cu acestea. Așadar, asocierea personală are o legătură puternică cu banca voastră personală de simboluri și operează în stările de vis, exact ca în viața din starea de trezie – dar cu o libertate sporită și în termenii voștri extrăgând putere atât din viitor, cât și din trecut.

Prin urmare, voi sunteți conștienți de folosirea simbolismului în starea de vis, deoarece percepeți simbolurile trecute și viitoare. Acestea variază în intensitate; și deseori ele se grupează împreună. Asemenea simboluri multidimensionale vor apărea în mai multe moduri, nu numai vizual. Ele vor influența nu doar realitatea voastră fizică, ci toate realitățile în care sunteți implicați. Simbolurile pe care le cunoașteți, sunt doar o reprezentare finală, a unor simboluri mai mărețe.

Reluam dictarea. Atunci când m-am referit la banca voastră personală de simboluri, am vrut să specific că voi ați luat-o în posesie, în ziua nașterii voastre și înainte de aceasta. Ea încorporează simbolurile existențelor voastre din trecut și în mod similar, voi adăugați la acestea, în viața voastră din prezent. Totuși, această bancă trebuie să fie activată. De exemplu, atunci când v-ați născut voi dețineți imagini vizuale interne, simboluri care sunt activate, în momentul în care vă deschideți ochii pentru prima dată. Acestea vă servesc ca și mecanisme de învățare. Voi încercați în continuare să vă folosiți în mod adecvat ochii, până când imaginile exterioare sunt în concordanță cu modelele interioare. Acest lucru este extrem de important și încă nu a fost înțeles, de cercetătorii voștri.

Deschiderea ochilor activează mecanismul interior. Dacă ochii voștri au o problemă fizică, dacă de exemplu sunt orbi, atunci acest mecanism specific nu este activat în acel moment. Datorită propriilor motive, personalitatea poate că a ales să se nască fără a putea vedea. Dacă ele se schimbă, sau dacă apar dezvoltări psihice interioare, atunci ochii

fizici vor fi vindecați și mecanismul interior va fi activat. Există nesfârșite tipare comportamentale, care au aceeași structură. Cu toate acestea, în afara cazului în care folosiți aceste bănci interioare de simboluri, ele operează ca și un depozit de retragere latent. Așa cum a fost menționat mai devreme în această carte, voi gândiți înainte să învățați limbajul, și pentru a vă ghida în această viață, voi aveți la îndemână experiențe trecute din alte vieți.

Cei care s-au născut în aceeași naționalitate, să zicem de două ori consecutiv, vor învăța să vorbească mult mai repede a doua oară. Unii prunci vor gândi în limbajul unei vieți trecute, înainte ca noul limbaj să fie învățat. Toate acestea au legătură cu folosirea simbolurilor.

Sunetul este în sine un simbol. Voi înțelegeți că dintr-un punct dat al liniștii, sunetul crește din ce în ce mai puternic. Ceea ce nu înțelegeți este că din acel punct de liniște, care este punctul vostru în care nu percepeți realitatea, sunetul începe de asemenea să crească din ce în ce mai adânc înspre liniște; și cu toate acestea el va avea același sens și varietate ca și sunetele pe care le cunoașteți, acestea fiind de asemenea simboluri. Gândul nerostit are un “sunet” pe care nu îl auziți, dar care este audibil la un alt nivel de realitate și percepție.

Copacii sunt un sunet pe care din nou nu îl percepeți. În visele voastre și în mod specific dincolo de aceste vise pe care vi le amintiți, există zone de conștiință în care aceste sunete sunt automat percepute și traduse în imagini vizuale. Ele operează ca și un fel de stenogramă. Fiind oferite câteva sunete specifice, voi ați putea să vă recreați în mod inconștient universul, astfel încât orice simbol multidimensional, poate conține toate realitățile pe care le cunoașteți.

Din punct de vedere fizic, mirosul, vederea și sunetul sunt combinate împreună pentru a vă oferi datele de simț principale, și pentru a vă forma simțurile voastre fizice. Totuși, la alte nivele acestea sunt separate între ele. Așadar, mirosurile au o realitate vizuală și după cum știți, aceste date pot fi de asemenea percepute în termenii altor percepții senzoriale.

Simbolurile se pot întâlni sau despărți, pot fi percepute separat sau holistic. Așa cum fiecare eveniment are propriul său simbol, în mod similar voi dispuneți de moduri specifice în a le combina. Aceste simboluri pot fi traduse și percepute în diferiți termeni; de exemplu ca și o serie de note, o combinație de simțuri sau o serie de imagini. La diversele stadii ale conștiinței, voi le veți percepe în termeni diferiți. Așadar, simbolul multidimensional în ansamblul său, are o realitate în alte stări ale conștiinței, cât și în alte nivele ale realității.

Voi acționați ca și cum gândurile voastre ar fi secrete, deși ar fi trebuit să înțelegeți până acum că ele nu sunt. De exemplu, nu numai că gândurile voastre sunt vizibile prin comunicările telepatice, dar fără atenția voastră conștientă, ele formează ceea ce voi ați numi pseudoimagini, situate “sub” domeniul materiei fizice așa cum o percepeți în unele cazuri, sau imediat “deasupra” aceluiași domeniu.

Așadar, este ca și cum gândurile voastre apar în interiorul altor realități ca și obiecte – în viață și vitale prin ele însele, crescând în alte sisteme, așa cum florile sau copacii cresc aparent din nimic în cadrul realității fizice. Acestea pot fi mai apoi folosite ca și materie primă în acele sisteme. Ele sunt “datele naturale” oferite, materialul fundamental al creativității, prezent în realitățile pe care le însămânțați, dar nu le percepeți.

Urmărind acest traseu, gândurile voastre sunt guvernate de legi specifice. Comportamentul lor urmează legi și activități proprii, pe care nu le înțelegeți, deși

considerați gândurile ca fiind ale voastre. Independent de voi, ele sunt mai apoi manipulate de către alte tipuri ale conștiinței, sub forma unor fenomene naturale mereu schimbătoare. Conștiința nativă din asemenea sisteme nu este conștientă de originea acestui fenomen și a propriei voastre realități. Ea consideră doveziile percepute prin simțuri ca fiind reale, la fel cum faceți majoritatea dintre voi. Nu i-ar trece prin minte că acest fenomen își are sursa, în afara propriului vostru sistem.

De exemplu, dacă ar trebui să fac aceeași afirmație către oricare dintre cititorii mei, voi fi acuzat de a spune că realitatea fizică a fost compusă din resturile universului.

Nu spun acest lucru și nici nu îl sugerez în cazul deja menționat. În sistemul vostru, voi participați în mod direct la formarea realității fizice. Datele primite în mod natural sunt rezultatul unor emoții, gânduri, sentimente colective sau individuale, care ajung să fie materializate. În această privință, sistemul vostru este mult mai creativ decât sistemele deja menționate. Pe de altă parte, în cadrul acestor sisteme alternative, există o conștiință de grup puternică și inovatoare, care se dezvoltă. În aceste sisteme, identitatea este păstrată, dar sunt permise mai multe interschimburi între indivizi, schimburi creative de simboluri, care se înfățișează sub forma unor lacuri. În aceste planuri ale conștiinței, există de asemenea o încorporare cu mai mare ușurință a simbolurilor mentale și psihice. Datorită acestui fapt, indivizii recunosc mult mai clar conexiunea între imaginiile creative și datele simțurilor. Ei alternează și schimbă intenționat ceea ce primesc prin simțuri, experimentând cu ele.

Toate acestea implică o muncă cu simbolurile în cea mai intimă manieră. La anumite nivele ale personalității voastre, sunteți conștienți de diferitele metode prin care sunt folosite simbolurile, nu numai în sistemul vostru ci și în altele. După cum a fost menționat mai devreme, nici un sistem de realitate nu este închis. Așadar, gândurile, imaginile și sentimentele voastre, modifică datele percepute prin intermediul simțurilor de către conștiințele din alte sisteme ale realității.

Cu toate acestea, modelele inovatoare dezvoltate în aceste sisteme alternative, pot fi într-o oarecare măsură percepute, în interiorul propriului vostru sistem. Există străpungeri constante. În diferitele stadii ale conștiinței, voi treceți prin zone care au legătură cu multe dintre aceste sisteme. Unele stadii prin care treceți sunt native pentru alte tipuri ale conștiinței și în timp ce le străbateți, voi veți folosi simbolurile într-o manieră specifică aceluși nivel.

Ele ar trebui să fie fluide și mereu schimbătoare în forma lor. Unele pot fi folosite ca și învelișuri pentru a găzdui experiențele originare, așadar ca metode de decepție mai degrabă decât de iluminare. Atunci când se întâmplă acest lucru, va fi implicată frica.

Frica adoptată în diversele stadii ale conștiinței, acționează ca și un set de lentile care distorsionează, ascunzând dimensiunile naturale ale tuturor simbolurilor, funcționând ca și o barieră sau un impediment în calea liberei circulații. Simbolurile de o natură explozivă servesc ca și agenți declanșatori, eliberând ceea ce a fost îngrădit. Fără furtuniile fizice toți a-ți înnebuni.

Natura agresivă a simbolurilor este foarte puțin înțeleasă, la fel cum nu este înțeleasă nici relația între agresiune și creativitate. Acestea nu sunt deloc caracteristici opuse, deoarece fără un imbold agresiv, simbolurilor le-ar lipsi marea lor mobilitate. Ele ar exista într-un mediu permanent.

Atât aspectele agresive cât și cele creative ale conștiinței permit folosirea simbolurilor, mișcarea prin diversele nivele ale existenței, cât și natura agresivă a gândului, care le propulsează fără ca voi să vă dați seama, în realități pe care nu le înțelegeți.

Atât agresivitatea cât și pasivitatea se află în spatele simbolurilor nașterii, deoarece ambele sunt necesare. Ele se află în spatele simbolurilor morții, cu toate că aceasta nu este înțeleasă. Inerția apare atunci când agresivitatea și creativitatea nu se află în proporții adecvate, când conștiința se înclină prea sever într-o direcție sau alta, în momentele când curgerea simbolurilor este fie prea rapidă, fie prea lentă pentru acest mediu psihologic specific, în care locuiți.

Pot apărea pauze. Pentru a spune cât mai simplu cu putință, există un moment aproape inimaginabil, în care se manifestă o nonrealitate, în care un simbol este prins între mișcare și nemișcare, un timp al incertitudinii. Acesta este bineînțeles tradus și redat în mai multe moduri. În asemenea perioade, anumite simboluri pot fi pierdute tuturor intențiilor și scopurilor, ieșind în afara experienței unui individ, existând o pauză a inerției.

Aceste pauze există ad literam în mai multe sisteme. Voi le întâlniți la mai multe nivele. De exemplu, puteți experimenta o stare de conștiință, în care nimic nu pare a se întâmpla, în care nu apare nici un peisaj psihologic sau simboluri, care pot fi recunoscute. Acestea există nu numai psihologic sau psihic, ci și ca zone goale în termeni de spațiu. Într-un final, spațiile pot fi umplute cu noi simboluri. Dacă sunteți îndeajuns de receptivi, vă puteți prinde întâlnind asemenea stări de realitate, în care nimic nu se manifestă; stări în care nu apare nici un semn al oricărei conștiințe, în afară de conștiința proprie.

Asemenea spații goale pot fi însămânțate cu noi simboluri și sunt deseori folosite, ca și canale prin care sunt inserate noi idei creative și invenții. Așadar, aceste zone goale sunt recunoscute de alții, fiind privite ca și spații întunecate. Pentru acești călători care sondează realitățile interioare, ele reprezintă de asemenea arii de non-rezistență. Ele sunt zone aflate în dezordine, canale deschise, inactive în sine dar aflate în așteptare pasivă. Unele simboluri, așteaptă de asemenea să fie activate.

În termenii vostrii, ele vă prezintă experiențe viitoare care la momentul prezent, se află în așteptare. Așadar, aceste locuri unde nu este prezentă inerția, sunt într-o oarecare măsură creative, în sensul în care simboluri diferite pot intra în prim plan, în interiorul lor.

Capitolul 19

Prezenturi alternative și focusul multiplu

Hai-deți să începem cu starea normală de conștiință pe care o cunoașteți. La un pas în afara acesteia, se află un alt nivel al conștiinței, în care toți dintre voi alunecați. Îl vom numi “A-1”. El este adiacent conștiinței voastre normale, fiind foarte puțin separat de ea; dar cu toate acestea, în interiorul lui pot apărea efecte foarte specifice, care nu sunt prezente în starea voastră obișnuită.

La acest nivel pot fi folosite mai multe abilități, și momentul prezent poate fi experimentat în moduri diferite, folosind ca bază datele fizice cu care sunteți deja familiarizați. În starea voastră normală, percepeți corpul. În A-1, conștiința voastră poate intra în corpul altuia, vindecându-l. În aceeași manieră, voi puteți să percepeți starea propriei imagini Fizice. În funcție de abilitățile pe care le dețineți, puteți să folosiți în mod conștient, cu luciditate și vioiciune, aceste informații provenite din interior.

A-1 poate fi folosit ca și o platformă secundară, în care puteți vedea evenimentele fizice, dintr-o perspectivă mai clară. Intrând în A-1, momentan veți fi eliberați de tensiunile

corporale și folosind această libertate, vă puteți focaliza atenția pentru a le ușura. Deseori, problemele care par a fi nerezolvabile, pot fi rezolvate. Sugestiile oferite sunt mult mai eficiente. Este mai ușor să formați imagini, și acestea vor avea o mobilitate sporită. Așadar, A-1 este la un pas depărtare de starea normală a conștiinței și totuși unul important.

El poate fi folosit ca primul dintr-o serie de pași, conducând la stări “mai adânci” ale conștiinței. De asemenea, A-1 poate fi folosit ca și primul dintr-o serie de pași adiacenți. Fiecare dintre straturile mai adânci ale conștiinței, pot fi folosite ca primi pași, care conduc către alte nivele alăturate. Este simplu de intrat în A-1. Atunci când ascultați muzica care vă place, atunci când vă lăsați în voia unei preocupări plăcute, puteți percepe un sentiment diferit. El poate fi acompaniat de propriile dovezi fizice caracteristice. Puteți bate din degete într-un mod caracteristic. Poate fi un gest specific. Vă puteți holba sau uita visător în dreapta sau în stânga.

Orice asemenea dovezi fizice vă pot ajuta să faceți diferența între această stare a conștiinței și cea care este de obicei predominantă. Trebuie doar să o recunoașteți, să învățați să o mențineți, pentru ca mai apoi să începeți să experimentați cu ea. Ca și o regulă, ea este încă fizic orientată, în sensul că abilitățile conștiinței sunt de obicei direcționate înspre percepția interioară și manevrarea materiei sau a mediului fizic. Așadar, puteți percepe momentul prezent printr-o varietate de puncte unice de vedere, de obicei nedisponibile.

Puteți percepe realitatea momentului așa cum există ea pentru intestinele, sau pentru mâna voastră; și prin practică să experimentați pacea interioară și agitația, care există simultan în corpul vostru fizic. Aceasta va produce o mare apreciere și uimire, un simț al unității cu materialul corporal viu, din care este compusă structura voastră fizică. Prin practică puteți deveni la fel de atenți față de mediul fizic interior, pe cât sunteți față de cel exterior.

Printr-un antrenament mai intens, conținuturile propriei voastre minți vă vor deveni rapid disponibile. Vă puteți vedea gândurile, la fel de clar precum puteți percepe organele voastre interne. În acest caz, voi le-ați putea percepe într-o manieră simbolică, prin intermediul unor semne pe care să le recunoașteți, de exemplu observând cum gândurile voastre sunt la fel amestecate ca și niște fire de iarbă. Ulterior puteți abandona asemenea imagini.

Puteți cere conținuturilor gândurilor din mintea voastră, să fie transpuse într-o imagine intensă, reprezentând simbolic gândurile individuale și țărâmul mental global; pentru ca mai apoi să eliminați ceea ce nu vă place și să îl înlocuiți cu imagini mai pozitive. Acest lucru nu înseamnă că acest peisaj interior trebuie să fie tot timpul senin, ci doar că trebuie să fie bine echilibrat.

Un țărâm interior întunecat și în general deprimant ar trebui să vă alerteze, astfel încât să începeți imediat să îl schimbați. Toate aceste realizări pot fi îndeplinite de cititorii mei, deși oricine poate considera o cale ca fiind mai dificilă decât alta. Trebuie de asemenea să înțelegeți că vorbesc în termeni practici. De exemplu, puteți corecta o problemă fizică în maniera deja oferită. Examinând peisajul interior al gândurilor, veți putea găsi sursa care a provocat indispoziția fizică.

Sentimentele pot fi examinate în același mod. Ele vor apărea într-o manieră diferită, având o mobilitate mult mai mare. De exemplu, gândurile pot apărea ca structuri staționare, ca flori sau copaci, case sau peisaje. Sentimentele se vor manifesta mai des prin mobilitatea schimbătoare a apei, vântului, vremii, cerului sau schimbării de culoare. Așadar, orice

indispoziție fizică poate fi percepută în această stare, dacă vă uitați în interiorul corpului și o descoperiți; pentru ca mai apoi schimbând ceea ce vedeți, să vă percepeți cum intrați în corpul altei persoane, sub forma unei miniaturi, ca un punct de lumină, sau pur și simplu fiind fără substanță materială, dar totuși conștienți de mediul interior al corpului.

Voi schimbați ceea ce este nevoie să fie modificat, în orice manieră pe care o aveți la dispoziție – canalizând energia corpului în acea direcție, intrând în corp și aducând împreună anumite porțiuni care necesită ajustări, prin manevrarea unor zone ale șirei spinării. Apoi, din această platformă adiacentă de conștiință A-1, voi percepeți modelele mentale ale gândurilor avute, sau gândurile unei alte persoane.

Puteți percepe aceste modele mentale ca propoziții sau cuvinte care apar foarte rapid – de obicei percepute în mintea voastră sau în altă minte, sau ca și litere negre care formează cuvinte. De asemenea, puteți auzi cum sunt exprimate diverse cuvinte și gânduri, puteți vedea un “peisaj” precedent, în care gândurile formează un tablou cu încărcătură simbolică.

Acest lucru vă arată în ce manieră gândurile voastre, au produs maladia fizică și care dintre ele sunt implicate. La fel ar trebui procedat și cu sentimente voastre. Acestea pot fi percepute ca și explozii de culori întunecate sau luminoase, toate aflate în mișcare, sau pur și simplu poate fi simțită o emoție specifică, care are o forță imensă. Dacă ea este foarte puternică, emoția poate fi simțită prin mai multe asemenea imagini. În ceea ce privește gândurile și emoțiile negative, voi le înlăturați pe cele care au legătură cu maladia. Astfel veți face corecții pe trei nivele.

A-1 poate fi de asemenea folosit ca și un cadru excelent pentru creativitate, concentrare, studiu, reîmprospătare, odihnă și meditație. Pentru a vă ajuta, vă puteți crea propria imagine a acestei stări, vizualizând-o ca și o cameră, un tărâm frumos sau o scenă plăcută. Într-o manieră spontană, voi vă veți găsi propriul simbol pentru această stare.

Ea poate fi de asemenea folosită ca și un punct de legătură cu următoarea stare a conștiinței, conducându-vă spre o transă mai adâncă; care încă are legătură cu sistemul de realitate pe care îl cunoașteți.

De asemenea, A-1 poate fi folosit ca și o treaptă care vă va conduce către un nivel adiacent al conștiinței; așadar, cu doi pași mai departe, raportat la același nivel al realității normale. În acest caz, ea nu vă va conduce într-o examinare și percepție mai profundă a momentului prezent, ci către o stare de atenție și recunoaștere a ceea ce voi numiți, momente prezente alternative.

În această stare, veți păși în afara momentului prezent pe care îl cunoașteți. Aici, veți face diverse explorări menționate mai devreme, intrând în sistemul probabilităților. Această stare poate fi extrem de avantajoasă, atunci când încercați să vă rezolvați diverse probleme, care au legătură cu aranjamentele viitoare, decizii care vă vor influența viitorul și orice alte chestiuni; de fapt, ea este avantajoasă în orice moment, în care trebuie să luați decizii importante, privind viitorul vostru. În A-1, voi sunteți capabili să urmăriți diverse decizii alternative și câteva rezultate probabile, nu imaginativ ci în termeni destul de practici.

Aceste probabilități sunt reale, indiferent de ce decizii luați. De exemplu, să zicem că voi aveți de ales între trei situații diferite și este foarte important, să selectați una dintre ele. Folosind această stare, voi luați prima alegere. Prezentul alternativ este momentul în care faceți cea alegere. Luând cea alegere voi schimbați prezentul, astfel încât percepeți

destul de clar modul în care el s-a transformat; și ce acțiuni sau evenimente vor urma acestei schimbări, în viitorul care aparține prezentului alternativ ales de voi.

Voi faceți același lucru cu fiecare dintre celălalte alegeri, toate aparținând cadrului specific al unei stări a conștiinței. Oricum ar fi, metodele sunt identice. Voi luați decizia. În orice manieră pe care o doriți, ulterior voi deveniți conștienți de efectele fizice din corpul vostru. Voi intrați în corp în aceeași manieră enunțată mai devreme, în exemplul cu vindecarea. Cu o mare senzitivitate voi sunteți capabili a vedea care va fi efectul fizic al deciziei voastre - fie că starea corpului rămâne aceeași, fie că sunteți mai sănătoși, sau începeți să aveți mari dificultăți.

În aceeași manieră voi explorați aspectele mentale și emoționale, și apoi vă îndreptați atenția în "exterior", înspre mediul care este o consecință a acestui prezent alternativ. Din punct de vedere mental, vă vor apărea diverse evenimente. Puteți avea o trăire puternică, sau doar să priviți aceste aspecte din exterior. Ele pot deveni atât de însuflețite, încât puteți uita pentru moment de propria persoană, deși dacă mențineți contactul cu acest nivel al conștiinței, rareori veți avea o asemenea experiență. Ca și o regulă generală însă, voi sunteți foarte conștienți de ceea ce faceți.

În funcție de o situație anume, puteți să faceți aceleași lucruri pentru a descoperi efectul acestei decizii asupra altor persoane. Voi vă întoarceți apoi la conștiința normală, trecând prin starea A-1, pe care ați folosit-o ca și un preambul. După o perioadă de odihnă, va reîntoarceți și luați a doua decizie, apoi a treia, urmărindu-le în aceeași manieră. Apoi, în starea voastră normală a conștiinței, veți lua decizia pe care o doriți, în funcție de informațiile și experiența pe care ați avut-o.

Numele nu sunt importante. De dragul simplității vom numi acest nivel de conștiință A-1-a.

Vedeți, există și un A-1-b, încă adiacent cu acesta, pornind dintr-un prezent alternativ, care poate fi folosit pentru multe alte scopuri.

Pentru individul obișnuit, nu este ușor să intre în această stare, în care pot fi simțite mai multe prezenturi alternative ale unor grupuri, probabilitățile colective, problemele rasiale și mersul civilizației. Acesta este un nivel foarte benefic politicianilor și oamenilor de stat, care poate fi de asemenea utilizat pentru a sonda trecuturile probabile. Aceasta stare ar fi folosită pentru a descoperi vechile ruine și civilizațiile dispărute, dar numai dacă ar fi sondat trecutul probabil specific, în care ele au existat.

Următorul nivel adiacent ar fi A-1-c, o anexă a lui A-1-b, în care există o mai mare libertate de acțiune, mobilitate și posibilități de experimentare. Într-o oarecare măsură, în această stare individul participă la evenimentele percepute. În acest moment nu este nevoie să discutăm mai în detaliu despre oricare dintre aceste stări, deoarece în mod obișnuit, voi nu sunteți implicați în ele. Stările vă conduc înspre realități care au puține legături cu a voastră. Acestea sunt nivele ale conștiinței prea îndepărtate de cea obișnuită, și în circumstanțe normale, conștiința voastră poate merge până în A-1-c.

Prima stare, A-1-a, este cea mai practică și puteți intra ușor în ea, deși trebuie să aveți o atitudine binevoitoare pentru nivelul A-1, înainte să fiți dispuși să faceți următorul pas. În limite sale, A-1-a permite o mare expansiune. Folosind-o, puteți de exemplu să descoperiți ce s-ar fi întâmplat dacă "Aș face acest lucru sau altul". Țineți minte, acestea sunt toate nivelele adiacente, extinzându-se spre exterior.

Acum, direct sub A-1 îl veți descoperi pe A-2, care este o stare ușor mai adâncă, folosind analogia unei direcții. Ea este mai puțin orientată fizic decât A-1. Voi încă

dețineți o excelentă luciditate și atenție conștientă. Această stare poate fi folosită pentru a explora trecutul în termenii voștrii de referință, în cadrul sistemului probabil pe care îl cunoașteți.

Trecuturile reîncarnaționale vă sunt cunsocute aici, și dacă o maladie personală nu poate fi rezolvată în A-1, s-ar putea să trebuiască să mergeți în A-2, descoperind că și-a avut originea în altă existență. Această stare este caracterizată printr-o respirație mai încetinită și, în afară de situațiile când sunt oferite și alte indicații, starea este definită de o temperatură întrucâtva mai scăzută a corpului, unde alfa mai lungi și o frecvență mai scăzută.

Cu toate acestea, încă există o relație cu mediul și o conștiență a acestuia. Ea poate fi în mod intenționat blocată, cu scopul de a exista o mai mare eficiență în recepționarea mesajelor, deși acest lucru nu este neapărat necesar. De exemplu, puteți să țineți ochii deschiși, deși este mai ușor să îi închideți. Astfel, senzitivitatea este accelerată. Fără a urma neapărat metodele oferite în A-1, vor apărea aspectele mentale, fizice și emoționale ale personalităților trecute.

Ele pot fi percepute în diferite moduri, conform caracteristicilor individului care se află în această stare. Starea A-2 poate fi folosită pentru a descoperi originea unei idei în trecut, sau pentru a găsi orice a fost pierdut acolo, atâta timp cât se află în sistemul vostru de probabilități.

Direct sub aceasta se află A-3. Încă o dată, voi accesați o anexă care operează în această stare cu aspectele de masă – deplasări de pământ, istoria planetei așa cum e cunoscută de voi, rasele care au locuit-o, istoria animalelor, straturile de petrol și de gaz, diversele cicluri care au trecut de-a lungul planetei voastre și au transformat-o.

A-4 vă conduce către un nivel care se află sub structura materiei, în care ideile și conceptele pot fi percepute, deși reprezentările lor nu apar în realitatea fizică din prezent, cea pe care o cunoașteți.

Din acest strat vă vin multe dintre cele mai profunde inspirații. Aceste idei și concepte, având propria lor identitate electromagnetică, apar totuși ca “peisaj simbolic” la un asemenea nivel al conștiinței. Este dificil a explica. De exemplu, gândurile nu apar ca și pseudoimagini și nici nu dețin o materializare cvasifizică, dar sunt totuși simțite cu însuflețire, percepute și culese de anumite porțiuni ale creierului – acele porțiuni care aparent sunt nefolosite, zone despre care știința încă nu a găsit vreun răspuns.

Aceste idei și concepte își au sursa în interiorul conștiinței. Cu toate acestea, ele reprezintă dezvoltări latente aflate într-un stadiu incipient, care pot sau nu apărea în realitatea fizică. Ele pot să fie sau să nu fie percepute de un individ anume. Interesele și abilitățile caracteristice ale personalității, sunt în mare măsură interconectate cu recunoașterea realităților din acest strat al conștiinței.

Cu toate acestea, materialul disponibil reprezintă pietrele de temelie, pentru multiplele sisteme probabile. Este o zonă deschisă în care au acces alte dimensiuni. Ea devine deseori disponibilă în stările de somn. Inovațiile desăvârșite, mărețele invenții globale - toate se află în expectativă în acest uriaș rezervor. La acest nivel, deseori sunt realizate puternice “conversii” personale.

Acum, orice individ poate trece prin aceste nivele și să rămână relativ neatins și inconștient, să călătorească prin ele fără a le percepe. Intențiile și trăsăturile generale ale personalității, vor determina calitatea percepției și a înțelegerii. Materialul menționat este disponibil în fiecare dintre nivelele de conștiință date, dar el trebuie căutat, fie printr-o

dorință conștientă, fie printr-o dorință inconștientă foarte puternică. Dacă nu este căutat, atunci darurile disponibile și potențialurile, rămân pur și simplu nefolosite și nerevendicate.

Stările de conștiință de asemenea fuzionează una într-alta și este evident că folosesc termenul de adâncime pentru a ușura discuția. Începând cu ego-ul sau conștiința din starea de trezie, odată ce sinele exterior se concentrează asupra realității fizice, el va experimenta stări mai ample, asemănătoare unor tărâmurii care pot fi explorate. Așadar, fiecare dintre ele deschide arii adiacente, existând multe “drumuri” care pot fi străbătute, în funcție de propriile interese și dorințe.

Așa cum în starea voastră obișnuită de trezie, voi percepeți un întreg univers de date fizice, în mod similar, în fiecare dintre aceste stări ale conștiinței, voi percepeți alte realități la fel de complexe, variate și însuflețite. Din acest motiv este atât de dificil a explica experiențele posibile din oricare realitate dată.

A-5 deschide o dimensiune în care conștiința vitală a oricărei personalități, poate fi cel puțin teoretic contactată. În termenii voștri, aceasta înseamnă a comunica nu numai cu personalitățile trecute, ci și cu cele din viitor. Este un nivel foarte rar atins. De exemplu, el nu este stratul utilizat de majoritatea mediumurilor. Este un tărâm de întâlnire în care personalitățile din orice timp, loc sau sistem probabil pot comunica între ele, în termeni clari și înțeleși de toți.

Deoarece trecutul, prezentul și viitorul nu există, acesta este un nivel al comunicărilor la nivelul conștiinței, comunicări limpezi ca și cristalul. Cei implicați dețin bineînțeles o cunoaștere excelentă a propriilor fundaluri și istorii, dar în această stare ei posedă de asemenea o perspectivă mult mai largă, în care tiparele private și istorice sunt văzute ca și o porțiune dintr-un întreg mai amplu.

Fără exagerare, în acest nivel mesajele trec fulgerător prin secole, de la un individ mareț către altul. Viitorul vorbește trecutului. Marii artiști au fost dintotdeauna capabili să comunice la acest nivel, și în timp ce trăiau, pentru majoritatea timpului, ei pur și simplu operau la acest nivel al conștiinței. Numai cele mai exterioare porțiuni ale personalității lor, se supuneau ordinilor perioadei istorice.

Pentru cei care ajung în această stare și o folosesc, comunicarea este foarte limpede. Trebuie înțeles că această comunicare funcționează în ambele sensuri. De exemplu, Leonardo da Vinci știa de Picasso. Există bărbați și femei care nu sunt cunoscuți. Contemporanii lor îi ignoră.

Realizările lor pot fi interpretate greșit sau pierdute din punct de vedere fizic, dar la acest nivel de conștiință, ei împărtășesc aceste comunicări, și la alt nivel al existenței realizările lor sunt recunoscute.

Nu vreau să spun că doar cei mareți împart aceste comunicări la nivelul conștiinței. Este necesară o mare simplitate, și în afară de aceste personalități, mulți dintre cei aflați în clase sociale mai “joase”, comunică de asemenea în această manieră. Există o conversație nesfârșită care se desfășoară în univers, una plină de sens. Atât cei din trecutul cât și cei din viitorul vostru, sunt implicați în lumea voastră prezentă, și la acest nivel problemele care au fost întâlnite, vor fi înfruntate și discutate. Acesta este miezul comunicării. De obicei ea este întâlnită fie într-un nivel protejat al somnului, fie într-o stare de transă bruscă și spontană. Prin urmare, este generată multă energie.

Informația primită în oricare dintre aceste stări ale conștiinței, trebuie să fie interpretată pentru conștiința normal trează, dacă doriți să mențineți orice memorie fizică.

În multe cazuri, în ceea ce îl privește pe sinele din starea de trezie, memoria rămâne inconștientă, dar experiențele pot schimba complet structura vieții unui individ. Prin asemenea comunicări și intuiții, pot fi evitate unele direcții dezastruoase, fie că ego-ul este sau nu conștient de ele.

Experiențele din aceste diverse nivele, pot fi interpretate în mod simbolic. Ele pot apărea sub forma fanteziei, ficțiunii, creațiilor artistice, fără ca sinele conștient să înțeleagă care este originea lor. Acum, la oricare dintre aceste stadii variate ale conștiinței, pot fi de asemenea percepute și alte fenomene – de exemplu forme gând, manifestări de energie, proiecții din subconștientul personal și proiecții din inconștientul colectiv. În funcție de atitudinea personalității implicate, oricare sau toate dintre acestea pot lua o formă simbolică, și apărea ca fiind folositoare sau amenințătoare. Ele ar trebui să fie considerate fenomene destul de naturale, deseori neutre în intenție.

Adesea, ele sunt forme incipiente cărora le este oferită validitate de către personalitatea care le întâlnește. Așadar, natura activității lor va fi proiectată în afară de către individ, asupra materializării relativ pasive. Persoana care le întâlnește trebuie doar să își îndrepte atenția în altă parte, pentru a “dezactiva” fenomenul. Acest lucru nu înseamnă că fenomenul nu este real. El are pur și simplu altă natură.

Fenomenul deține o energie proprie, dar pentru a avea loc o interacțiune, el are nevoie de energie adițională de la o persoană care îl percepe. Dacă o asemenea materializare pare amenințătoare, atunci pur și simplu lăsați-o în pace și retrageți-vă atenția de la ea. Ea își extrage energia de activare din concentrarea voastră, în funcție de intensitatea și natura acestei concentrări. În timp ce călătoriți prin aceste nivele ale conștiinței, nu trebuie să luați cu voi axiomele fundamentale ale existenței fizice. Îndepărtați cât mai multe dintre acestea, deoarece ele vă pot determina să interpretați în mod greșit experiențele avute.

Sub acest nivel există alte straturi ale percepției, deși în acele zone există o tendință mult mai mare ca ele să fuzioneze. De exemplu, în nivelul următor este posibilă comunicarea cu diverse forme ale conștiinței, care nu sunt manifestate în mod fizic – personalități care nu au o realitate fizică în prezentul sau viitorul vostru, dar care au legătură cu sistemul vostru de realitate, atât ca și gardieni cât și ca tutori.

Aproape toate experiențele din acest nivel vor fi reprezentate în mod simbolic, deoarece altfel ele nu ar avea nici un înțeles pentru voi. Într-un fel sau altul, toate experiențele vor avea legătură cu viața nonfizică, cu formele și conștiințele noncorporale și independența conștiinței de materie. Aceste experiențe vor fi întotdeauna încurajatoare. Experiențele din afara corpului vor fi deseori prezente la acest nivel, astfel încât cel care se proiectează, va ajunge într-un mediu nepământean, sau în unul de mare frumusețe și grandoare.

“Materia” din care este alcătuit mediul își va avea originea în mintea celui care se proiectează, fiind un simbol al ideilor deținute, de exemplu privind viața de după moarte. Un Vorbitor sau un grup de Vorbitori, vor apărea în orice înfățișare va fi acceptabilă, pentru cel care se proiectează, fie că este una a lui Dumnezeu, a unui înger sau discipol. Acesta este cel mai comun tip de experiență din acest nivel.

Cu toate acestea, conform abilităților și înțelegerii celui care se proiectează, pot fi oferite mesaje mult mai complete, astfel încât va deveni evident faptul că Vorbitorii, sunt într-adevăr doar simboluri ale unor identități mărețe. Unii vor fi capabili să înțeleagă mult mai clar comunicările. Adevărata natură a Vorbitorilor nonfizici, poate fi atunci cunoscută.

Într-un asemenea moment, pot fi posibile proiecții mai adânci în acel mediu. În această stare, este posibilă o perspectivă mai amplă asupra trecuturilor și viitorurilor istorice. Toate aceste nivele ale conștiinței, conțin structura diferitelor comunicări, care pot fi urmărite în funcție de scopul personalității implicate.

Structurile moleculare trimit în exterior propriile mesaje, și dacă nu sunteți în rezonanță pentru a le percepe, ele pot fi interpretate ca zgomot static sau lipsit de sens. Toate aceste nivelele ale conștiinței pot fi cuprinse într-o clipire, fără să le observați; sau cel puțin teoretic ați putea petrece o viață întreagă, explorând orice nivel dat.

De exemplu, puteți avea câteva experiențe destul de valide în nivelul patru, fără să fiți conștienți de primele trei nivele. Stadiile conștiinței sunt disponibile, pentru cei care știu ce sunt ele și cum să le folosească. Mulți își găsesc propria cale relativ spontan. Acum, există alte nivele adiacente care vă conduc către diverse realități alternative, fiecare aflându-se la o distanță mai mare față de a voastră. În multe dintre acestea, viața și moartea nu se manifestă în maniera cunoscută de voi, și timpul este perceput ca și greutate; sisteme în care axiomele fundamentale sunt atât de diferite de cele pe care le acceptați, încât priviți aceste experiențe ca fiind fantezie.

Din acest motiv voi sunteți mult mai puțin capabili să călătoriți în aceste zone. În unele dintre ele, există obstacole încorporate. De exemplu, proiecția din propriul univers, într-un univers de antimaterie este foarte dificilă. Compoziția electromagnetică a gândurilor voastre va fi influențată în mod nefavorabil și totuși, cel puțin teoretic, acest lucru este posibil, din unul dintre aceste nivele adiacente ale conștiinței.

Deseori voi vizitați asemenea zone de conștiință în starea de vis, unde alunecați spontan în ele, astfel încât dimineța vă amintiți de un vis fantastic. Conștiința trebuie să își folosească toate fragmentele și abilitățile sale, la fel cum și corpul trebuie să facă același lucru. Așadar, atunci când dormiți, conștiința călătorește în multe direcții. Vrând, nevrând ea deseori va percepe părți și fragmente ale realității, care vă sunt disponibile la diferitele sale stadii. Într-o oarecare măsură, acest lucru se întâmplă de asemenea sub concentrarea voastră fizică normală, chiar în timp ce vă vedeți de activitățile voastre zilnice. Prezenturile alternative despre care am vorbit, nu sunt pur și simplu metode alternative de a percepe un prezent obiectiv. Există mai multe prezenturi alternative, și voi vă îndreptați atenția, doar asupra unora dintre acestea.

Atunci când vă lăsați atenția să fluctueze, deseori veți cădea într-o stare în care puteți percepe fragmente dintr-un prezent alternativ. Sinele întreg, sufletul, își cunoaște realitatea din toate aceste sisteme, așadar voi ca și parte a lui, urmăriți să aveți aceeași stare de conștiință de sine și același tipar al dezvoltării.

Atunci când veți deveni suficient de experimentați, în timp ce dormiți, nu veți mai fi măturați vrând-nevrând în alte stadii ale conștiinței, ci veți fi capabili să înțelegeți și să direcționați aceste activități. Conștiința este un atribut al sufletului, o unealtă care poate fi îndreptată în mai multe direcții. Voi nu sunteți conștiința voastră. Ea este ceva care vă aparține atât vouă, cât și sufletului vostru. Voi învățați să o folosiți. În măsura în care înțelegeți și folosiți diversele aspecte ale conștiinței, voi veți învăța să vă înțelegeți propria realitate, astfel încât sinele conștient va deveni cu adevărat conștient.

Veți fi capabili să percepeți realitatea fizică deoarece doriți să faceți acest lucru, știind că ea este una din multiplele realități. Nu veți fi forțați să o percepeți doar pe ea, datorită ignoranței voastre.

Diversele nivele ale conștiinței despre care am vorbit până acum, pot părea a fi foarte separate de cele obișnuite. Diviziunile sunt într-un tot arbitrar. Toate stadiile reprezintă diferite atribute și direcții inerente propriului vostru suflet; dovediți și indicii ale lor, umbre și reflexii care apar chiar și în interiorul conștiinței pe care o cunoașteți. Așadar, conștiința normală nu este deloc neștiutoare față de alte nivele ale existenței, sau față de metodele alternative de percepție. Doar fiindcă de obicei vă folosiți conștiința în stare de trezie în moduri limitate, voi nu vă întâlniți frecvent cu aceste indicii.

Ele sunt tot timpul prezente. Urmărindu-le, acestea vă pot oferi o oarecare idee, despre direcțiile alternative și nivelele despre care am vorbit. De exemplu, în mintea voastră pot apărea deseori simboluri sau imagini aparent nefrudite. De obicei le ignorați. Dacă în schimb le-ați recunoaște și v-ați îndrepta atenția asupra lor, le-ați putea urmări în alte câteva straturi, cel puțin până în A-1 și A-2.

Simbolurile sau imaginile se pot schimba în timp ce voi vă schimbați, astfel încât veți percepe puține similarități între, să zicem imaginea inițială și cea imediat următoare. Conexiunea poate fi puternic intuitivă, asociativă sau creativă. Deseori, dacă meditați, pentru câteva momente veți putea vedea o imagine îmbinată în alta. O singură imagine se poate deschide brusc către un întreg peisaj mental, dar voi nu veți fi conștienți de acesta. Nu veți fi conștienți față de asemenea imagini, dacă nu recunoașteți primele indicii care se află dedesubtul atenției voastre prezente, aproape transparente dacă vă uitați la ea.

Focusul alternativ este doar o stare în care vă îndreptați conștiința în altă direcție decât cea obișnuită, cu scopul de a percepe realitățile legitime, care există simultan cu a voastră. Este necesar să vă modificați atenția, pentru a percepe orice realitate care nu este îndreptată către forma materială. Această acțiune este asemănătoare cu a vă uita înspre camerele ascunse ale minții, mai degrabă decât drept înainte.

Folosind concentrarea alternativă, cu puțin antrenament este posibil să percepeți diferitele structuri fizice, care au umplut orice zonă dată a spațiului, sau care conform percepției voastre, o vor umple. În anumite stări ale visului, voi puteți vizita o locație specifică și apoi să percepeți locația așa cum ea a existat, să zicem cu trei secole în urmă, sau cu cinci ani în viitor, neînțelegând semnificația visului. Vi se pare că spațiul poate fi umplut doar de un sigur element într-un moment de timp, că un obiect trebuie să fie înlăturat pentru a face loc altuia.

În schimb, voi îl percepeți în această manieră. Focusul alternativ vă permite să vă eliberați de axiomele fundamentale care de obicei inhibă, direcționează și vă limitează percepția. Voi sunteți capabili să pășiți în afara momentului, așa cum îl cunoașteți, pentru ca mai apoi să vă întoarceți la el și să îl regăsiți. Conștiința doar pretinde a se supune ideii de timp. La alte nivele ea se bucură să se joace cu asemenea concepte și să perceapă marea unitate a evenimentelor, care apar în afara unui context temporal – de exemplu, amestecând evenimente din diverse secole, găsind armonie și puncte de legătură atât prin examinarea mediilor istorice cât și a celor private, extrăgându-le din afara contextului temporal.

Încă o dată, voi faceți acest lucru chiar și în timp ce dormiți. Dacă nu îl conștientizați atunci când sunteți în starea de trezie, acest lucru se întâmplă deoarece v-ați ținut conștiința prea puternic în frâu.

Așa cum a fost menționat mai devreme în această carte, deși conștiința din starea normală de trezie vi se pare a fi continuă, și de obicei nu sunteți conștienți de spațiile goale, ea prezintă mari fluctuații. Într-o măsură semnificativă, ea este conștientă doar de sine și de

propriile percepții. Așadar, în starea normală a conștiinței, vi se pare că nu există forme diferite ale conștiinței, sau alte zone și nivele. Atunci când conștiința întâlnește “locuri goale” și se “reîntoarce”, ea nu percepe momentul de nonrealitate care se manifestă.

Ea uită pasul greșit și nu poate fi conștientă de tipurile alternative ale conștiinței și să fie ea însăși, decât dacă sunt adoptate metode care îi vor permite să se refacă din această amnezie.

Ea joacă șotron în interiorul și în exteriorul realității. Uneori conștiința este plecată, astfel încât voi nu sunteți conștienți de ea. În asemenea ocazii atenția voastră este îndreptată în altă locație, în ceea ce voi puteți numi mini-vise sau halucinații, spre procesele asociative sau intuitive ale mentalului, care merg dincolo de concentrarea voastră normală.

În aceste mici întreruperi, voi percepeți alte nivele ale realității - cu altceva decât conștiința normală trează. Atunci când vă întoarceți, voi pierdeți firul. Conștiința normală trează pretinde să nu existe un moment de pauză. Acest lucru se întâmplă cu regularitate și în diverse măsuri, de la 15 la 50 de ori pe oră, în funcție de activitățile voastre.

În diverse momente mulți oameni într-adevăr se observă, experiența fiind așa de însuflețită încât depășește întreruperea, vorba vine, percepția fiind atât de intensă încât chiar și conștiința normală trează, ajunge să fie atentă față de ea. Aceste intervale sunt destul de necesare pentru conștiința fizică. Ele sunt încorporate în structura atenției voastre, într-un mod atât de inteligent și de intim, încât stau la baza experienței voastre psihice și emoționale.

Conștiința normală trează intră și iese din această rețea înfinit încurajatoare. Experiența voastră interioară este atât de complexă, încât este aproape imposibil a fi descrisă prin cuvinte. Conștiința normală trează, deși este conștientă de sine, în mod evident nu reține toate memoriile acestor experiențe. Se spune că memoria evenimentelor trecute, alunecă înapoi în subconștient. Ele încă sunt foarte vii, însuflețite și active, deși nu vă îndreptați atenția asupra lor.

Porțiunile interioare ale personalității voastre dețin de asemenea memorii ale tuturor viselor avute. Acestea există simultan și sunt suspendate, exact ca și luminile dintr-un oraș întunecat, iluminând diverse porțiuni ale psihicului. Toate aceste sisteme de memorii sunt interconectate. În aceeași manieră, voi dețineți memoriile ale vieților trecute, toate fiind destul de complete și operând în întregul sistem al memoriei.

În perioadele acestor “spații goale” conștiente, sau în anumite perioade ale fluctuațiilor, aceste sisteme ale memoriei sunt deseori percepute. Ca și o regulă, mintea conștientă care are propriul sistem al memoriilor, nu le va accepta. Atunci când o personalitate realizează că există și alte asemenea realități și că sunt posibile și alte experiențe ale conștiinței, în acel moment activează anumite potențialuri încorporate în interior. Acestea modifică conexiunile electromagnetice din cadrul minții, creierului și chiar și mecanismele percepției. Ele aduc împreună rezervoare de energie și stabilesc căi de activitate, permițându-i minții conștiente să își sporească gradul de senzitivitate, față de aceste date. Mintea conștientă se eliberează de sine. Într-o măsură destul de semnificativă, ea trece printr-o metamorfoză, preluând funcții mai ample. Puțin câte puțin, ea este capabilă a percepe o parte din informațiile față de care s-a închis mai înainte. Nu mai este nevoie să perceapă cu frică acele “spații goale” și să le privească a fi dovezi ale non existenței.

Deseori, fluctuațiile menționate mai devreme sunt puțin vizibile, deși sunt foarte importante. Mentea conștientă își cunoaște foarte bine propria stare fluctuantă. Atunci când ea se va afla față în față cu conținuturile sale, mintea nu va descoperi haos, sau mai rău, non existență, ci își va regăsi sursa propriei puteri și a propriilor abilități. Personalitatea începe apoi să își folosească potențialul.

Atât perioadele de reverie cât și momentele creative ale conștiinței, reprezintă excelente căi de intrare în aceste zone diferite. În starea creativă obișnuită, conștiința în starea de trezie este brusc susținută cu energie din aceste zone. Singură, ea nu vă oferă starea creativă. Într-adevăr, conștiința poate fi atât de speriată de stările creative, așa cum este și de stările în care ea percepe ceea ce i se pare a fi non existență, deoarece simte cum eul este dat deoparte, dar și un ascendent de energie pe care nu îl poate înțelege.

Exact în punctele negative ale fluctuației, își au originea asemenea experiențe, deoarece conștiința normală se simte momentan lipsită de vlagă, fiind într-o perioadă de odihnă. Întregul organism fizic trece prin asemenea fluctuații normale, care trec de obicei neobservate. Aceste perioade de asemenea fluctuează, urmând ritmuri care sunt în strânsă legătură cu o anumită personalitate. În unele dintre acestea, undele de activitate sunt atât lungi cât și scurte, vârfulurile fiind netezite; în altele, reversul este adevărat.

În acest ultim caz, discontinuitățile sunt mai vizibile, fiind în afara normei. Dacă nu este înțeleasă această stare, atunci personalitatea poate considera că este dificil a relaționa cu evenimentele fizice. Dacă personalitatea este capabilă a percepe celălalte zone ale conștiinței, ea se poate găsi într-o dificultate – nerealizând că ambele sisteme alternative sunt valide.

Fluctuațiile urmează de asemenea schimbările de sezon. Evenimentele din orice strat anume al conștiinței, sunt reflectate în toate celălalte zone, fiecare fiind materializat conform caracteristicilor acelu strat. Așa cum un vis este ca o piatră aruncată în piscina conștiinței de vis, în mod similar, orice act se manifestă în interiorul acestei piscine, conform propriei imagini. Focusul alternativ vă permite să percepeți multiplele manifestări ale oricărui act, adevărata realitate multidimensională a oricărui gând dat. Ea îmbogățește conștiința normală.

Fie că sunteți conștienți sau nu de acest lucru, voi sunteți activi în aceste straturi. Voi învățați nu numai în viața fizică și în starea de vis, ci și în aceste experiențe interioare, pe care nu vi le amintiți. Abilitățile creative care au o natură specifică, sau abilitățile de vindecare, sunt deseori antrenate în această manieră, pentru ca mai apoi să se manifeste în planul fizic.

Gândurile și faptele voastre din viitor, sunt pe atât de reale în aceste dimensiuni, pe cât ar fi dacă s-ar fi manifestat deja, și ele fac parte din dezvoltarea voastră. Voi sunteți formați nu numai de trecutul vostru, ci și de viitorul sau de către existențele alternative. Aceste interacțiuni foarte intense, sunt doar un fragment din cadrul sufletului vostru. Așadar, puteți schimba realitatea din prezent -așa cum o înțelegeți- din oricare dintre aceste straturi ale conștiinței.

Oricare dintre aceste straturi diverse ale conștiinței, poate fi folosit ca și conștiința care acționează în stările obișnuite, realitatea fiind privită din acel punct specific de vedere.

Așadar, realitatea fizică este percepută de alte tipuri de personalități, provenind din sisteme alternative. Ele au punctul lor unic de vedere. Privind-o din acest unghi, nu o veți recunoaște ca fiind sistemul vostru familiar. Din unele dintre aceste puncte de vedere,

materia voastră fizică are foarte puțină sau nici o permanență, în timp ce din alte perspective, propriile voastre gânduri au un tipar și o formă, vizibile de către observatori dar nu de voi înșivă.

Călătorind prin aceste stări ale conștiinței, personalitățile vor încerca să obțină o oarecare centrare în realitatea voastră și să vă perceapă mediul, încercând să înțeleagă date cu care nu sunt bine familiarizate. De vreme ce multe dintre ele sunt inconștiente față de ideea voastră cu privire la timp, vor avea dificultăți în a înțelege că voi percepeți evenimentele, cu intervale de timp între acestea. Ele nu vor reuși să perceapă organizarea internă, inerentă mediului vostru normal. Mediul vostru este în mod evident un sistem probabil față de alte câmpuri ale realității, de asemenea imersate în sistemul probabilităților.

Așa cum aceste sisteme sunt adiacente față de al vostru, în mod similar, sistemul vostru este adiacent lor. Focusul alternativ le permite personalităților din alte realități, să o perceapă pe a voastră, așa cum cel puțin teoretic voi vă puteți permite să aruncați o privire în existența lor.

Capitolul 20

Sensul religiei

Există realizări interne mereu prezente în sinele întreg. În fiecare personalitate, există o înțelegere a sensului tuturor reîncarnărilor. Cunoașterea existenței multidimensionale nu se află numai în fundalul prezentelor voastre activități conștiente; deoarece în interiorul său fiecare om știe că viața sa conștientă, este dependentă de o dimensiune mult mai mare a materializării. Această dimensiune mai amplă nu poate fi materializată într-un sistem tridimensional, dar cu toate acestea, cunoașterea sa curge înspre exterior din cea mai lăuntrică inimă a existenței și este proiectată în afară, transformând tot ceea ce atinge.

Această inundare înspre exterior impregnează anumite elemente ale lumii fizice cu o splendoare și intensitate, care o depășește cu mult pe cea de obicei cunoscută. În termenii voștri, cei atinși de ea sunt transformați în ceva mai mult decât au fost înainte. Cunoașterea interioară încearcă să își găsească un loc în peisajul fizic, să se transpună în termeni fizici. Așadar, fiecare om posedă în interiorul său această cunoaștere lăuntrică și într-o măsură sau alta, el caută de asemenea confirmarea în lumea exterioară.

Lumea exterioară este o reflexie a celei interioare, deși departe de a fi perfectă. Cunoașterea interioară poate fi comparată cu o carte despre țara natală, pe care un călător o ia cu el într-un tărâm străin. Fiecare om este născut cu dorința de a face ca aceste adevăruri să devină reale pentru el, deși vede o mare diferență între ele și mediul în care trăiește.

O dramă internă este dusă mai departe de fiecare individ, o dramă psihică care este într-un final proiectată cu forță în afară, asupra câmpului istoriei. Nașterea marilor evenimente religioase apare din drama religioasă interioară. Într-un fel, drama în sine este un fenomen psihologic, deoarece fiecare sine orientat fizic, se simte aruncat într-un mediu ciudat, fără a-și cunoaște originile, destinația sau motivul pentru propria existență.

Aceasta este dilema ego-ului, în mod specific în primele stadii. El caută în afară răspunsuri, deoarece aceasta este natura sa: de a opera în cadrul realității fizice. Totuși, el simte de asemenea o adâncă, trainică și neînțeleasă conexiune cu alte părți ale sinelui, pe care nu le percepe. El este conștient că acest sine interior deține cunoștințe, în jurul cărora propria sa existență este fundamentată.

În timp ce se dezvoltă, el caută în afară confirmarea acestei cunoașteri interioare. Prin ajutorul oferit, sinele interior susține ego-ul. El transpune adevărurile în date orientate fizic, cu care ego-ul poate relaționa. După aceea, el le proiectează în afară, în realitatea fizică. Văzând aceste adevăruri materializate, ego-ul le consideră a fi mai ușor de acceptat.

Astfel, deseori voi întâlni momente în care oamenii sunt atinși de o măreață iluminare, izolați de masele umanității, înzestrați cu puteri extraordinare – perioade istorice care par a fi aproape nenatural de strălucitoare în comparație cu altele; profeți, genii și regi, prezentați într-o lumină supraomenească.

Acești oameni sunt aleși de compatrioții lor pentru a manifesta în exterior, adevărurile interioare pe care intuitiv toți le cunosc. Există mai multe nivele ale semnificațiilor. Pe de-o parte, asemenea indivizi își primesc abilitățile și puterile lor nepământene de la alte persoane, le stăpânesc și le expun în lumea fizică pentru ca toți să le vadă. Ei joacă rolul sinelui interior binecuvântat, care nu poate opera în realitatea fizică separat de trup. Totuși, această energie este o proiecție destul de validă din sinele interior.

Personalitatea marcată de ea într-adevăr devine apoi, într-o anumită măsură, ceea ce pare a fi. Individul va apărea ca un erou etern în drama religioasă exterioară, așa cum sinele interior este eroul etern al dramei religioase interioare.

Această proiecție mistică se desfășoară în mod constant. Atunci când puterea unei mari religii începe să scadă și influența sa fizică devine din ce în ce mai slabă, în acel moment drama interioară începe încă o dată să fie activată. Așadar, cele mai înalte idealuri ale omului, vor fi proiectate asupra istoriei fizice. Dramele vor fi diferite. Țineți minte, prima oară ele sunt construite în interior.

Dramele vor fi create cu scopul de a lăsa o urmă asupra condițiilor lumii din orice moment dat, fiind prin urmare camuflate în simboluri și evenimente, care vor influența cel mai mult mulțimiile. Acestea sunt în mod ingenios realizate, deoarece sinele interior știe exact ce anume își va lăsa amprenta asupra ego-ului și ce tipuri de personalități, vor fi cele mai capabile a reda mesajul religios, din orice perioadă istorică dată. Atunci când o personalitate de acest fel apare în istorie, ea este recunoscută la un nivel intuitiv, deoarece calea a fost de mult timp pregătită. În multe cazuri, profețiile care anunță o asemenea venire, au fost deja oferite.

Indivizii astfel aleși nu apar pur și simplu în jurul vostru. Ei nu sunt aleși în mod aleator, ci sunt indivizi care au luat asupra lor responsabilitatea acestui rol. După nașterea lor fizică, ei sunt conștienți în diverse măsuri de destinul pe care îl au, astfel încât anumite experiențe avute, pot trezi întrega lor memorie.

Ei au rolul de reprezentanți umani a lui Tot Ceea Ce Este. Acum, deoarece fiecare individ este o parte a lui Tot Ceea Ce Este, într-o anumită măsură voi aveți același rol.

Totuși, într-o asemenea dramă religioasă, personalitatea principală este mult mai conștientă de cunoașterea sa interioară, mai sensibilă față de abilitățile sale și mult mai capabilă a le folosi, fiind extrem de familiară față de relația sa cu toată existența.

Ideile de bine și de rău, dumnezei și diavoli, mântuire și damnare, sunt doar simboluri ale valorilor religioase mai profunde; dacă vreți, valori cosmice care nu pot fi transpuse în termeni fizici.

Aceste idei devin temele principale ale dramelor religioase, despre care am vorbit. Actorii se pot “reîntoarce” din nou și din nou, în roluri diferite. Așadar, în orice dramă religioasă, actorii ar fi putut deja să apară pe scena istorică din trecutul vostru, profetul de azi fiind trădătorul dramei trecute.

Totuși, aceste entități psihice sunt reale. Este perfect adevărat să spuneți că realitatea lor este alcătuită nu numai din miezul propriilor identități, ci este de asemenea întărită de către acele gânduri și sentimente, proiectate de către audiența pământească din care drama își are sursa.

Identificarea psihică și psihologică are o mare importanță în acest context, fiind într-adevăr punctul central al tuturor acestor drame. Într-un sens, puteți spune că omul se identifică cu zeii pe care el însuși i-a creat. Omul nu înțelege valoarea magnifică a propriei sale inventivități și puteri creative. Dacă spuneți că zeii și oamenii s-au creat unii pe alții, ajungeți chiar mai aproape de adevăr; dar doar dacă sunteți foarte atenți față de definițiile voastre – în ce manieră sunt diferiți oamenii de zei?

Atributele zeilor sunt inerente în om, fiind amplificate și activate foarte puternic. Omul crede că zeii trăiesc veșnic. Oamenii trăiesc veșnic, dar au uitat acest lucru, amintindu-și doar cum să îi înzestreze pe zeii lor cu această putere. Evident că aceste drame religioase istorice, aparentele povești recurente ale zeilor și oamenilor, sunt realități spirituale.

În spatele actorilor și dramelor, există entități mai puternice care nu simt nevoia de a juca un rol. Așadar, piesele jucate, religiile care au trecut de-a lungul anilor – toate acestea sunt doar reflexii, deși unele ajutoare. În spatele cadrului binelui și răului, există valori spirituale mult mai profunde. Prin urmare, toate religiile, în timp ce încearcă să prindă “adevărul”, se tem într-o oarecare măsură de faptul că “adevărul” le va ocoli permanent.

Sinele interior lăsat singur, în odihnă sau meditație, poate să întrezărească în unele momente, porțiuni din aceste realități interioare, care nu pot fi exprimate la un nivel fizic. Aceste valori, intuiții sau călătorii în interior sunt oferite fiecăruia, în concordanță cu puterea sa de înțelegere. Așadar, poveștile spuse despre ele, deseori vor varia.

De exemplu, personajul principal dintr-o dramă religioasă istorică, poate să fie sau să nu fie conștient, de căile prin care asemenea informații îi sunt oferite. Cu toate acestea, i se va părea că într-adevăr le cunoaște, deoarece natura originii dogmei va fi explicată, în termeni pe care personajul principal să îi poată înțelege. Acel Iisus istoric a știut cine era, și de asemenea a știut că făcea parte din cele trei personalități, care alcătuiau entitatea Hristos. Într-o măsură semnificativă, el a împărțit memoria cu ceilalți doi.

A treia personalitate, cea care a fost de multe ori menționată de mine, încă nu a apărut în realitatea voastră, deși existența sa a fost profetită ca “A doua venire”. Acum, aceste profeții au fost oferite în termenii culturii din acel moment istoric. Prin urmare, deși cadrul a fost fixat, distorsiunile sunt deplorabile, deoarece acest Hristos nu va veni la sfârșitul lumii voastre, după cum au afirmat profețiile.

El nu va veni pentru a-i răsplăti pe cei drepti și pentru ai trimite pe cei făcători de rele, la osânda veșnică. El va declanșa o nouă dramă religioasă. Va fi menținută o anumită continuitate istorică. Așa cum s-a întâmplat și în trecut, în general el nu va fi cunoscut pentru ceea ce este. Nu va exista nici o proclamație glorioasă, la care întreaga lume să se încline. El se va întoarce pentru a îndrepta creștinismul, care va fi în ruine în momentul venirii sale, și va întemeia un nou sistem de gândire, atunci când lumea are extrem de multă nevoie de el.

Până în acel moment, toate religiile se vor afla într-o criză severă. El va submina organizațiile religioase și nu le va uni. Mesajul său va fi acela al individului în relație cu Tot Ceea Ce Este. El va specifica clar metodele prin care fiecare individ, poate atinge o stare de contact intim cu propria sa entitate; entitatea fiind într-o oarecare măsură mediatorul omului cu Tot Ceea Ce Este.

Până în 2075 toate acestea schimbări vor fi deja realizate. El se va naște până în acel moment. În general, celălalte transformări vor apărea pe perioada unui secol, dar rezultatele se vor arăta cu mult înainte de acel moment.

Datorită naturii plastice a viitorului, data nu poate fi considerată finală. Totuși, toate probabilitățile se îndreaptă în această direcție, deoarece impulsul interior formează deja evenimentele.

Nostradamus a văzut dezintegrarea Bisericii Catolice ca fiind sfârșitul lumii. El nu și-ar fi putut imagina civilizația fără ea, prin urmare multe dintre predicțiile sale târzii, trebuie citite cu această idee în minte.

A treia personalitate a lui Hristos va fi într-adevăr cunoscută ca și un psihic extraordinar, deoarece el va fi acela care va învăța umanitatea să își folosească simțurile interioare, acestea fiind singurele care fac posibilă adevărata spiritualitate. Călăii și victimele vor schimba rolurile, în timp ce memoriile din reîncarnari trecute vor veni la suprafața conștiinței. Prin dezvoltarea acestor abilități, caracterul sacru al vieții, va fi intim recunoscut și apreciat.

Acum, vor exista câteva persoane născute înaintea lui Hristos, oameni care în diverse moduri vor reaprinde așteptările omului. Un asemenea om s-a născut deja în India, într-o mică provincie lângă Calcuta, dar munca lui va fi simțită la un nivel relativ local, pe toată durata vieții sale.

O altă persoană se va naște în Africa, un om negru a cărui muncă va fi în principal realizată în Indonezia. În termenii voștri, așteptările au fost pregătite cu mult timp înainte, și vor fi alimentate de noi profeți, până când a treia personalitate a lui Hristos poate într-adevăr să apară.

Ea îl va conduce pe om în spatele simbolismului, pe care religia s-a bazat pentru atât de multe secole. Ea va scoate în relief experiența spirituală individuală, expansivitatea sufletului, și îl va învăța pe fiecare om, să recunoască multiplele aspecte ale propriei realități.

Al treilea personaj istoric, care s-a născut deja în termenii voștri, cel care face parte din întreaga personalitate a lui Hristos, a luat asupra sa rolul unui zelot.

Această persoană a avut o putere și energie superioară, precum și excelente abilități de organizare, dar datorită erorilor pe care le-a făcut fără să își dea seama, s-au perpetuat câteva distorsiuni periculoase. Cronicile privind acea perioada istorică, sunt împrăștiate și contradictorii.

Din punct de vedere istoric omul în cauză era Paul sau Saul. El a avut sarcina de a crea o structură. Cu toate acestea, ea trebuia să fie un cadru de idei și nu de regulamente; de oameni și nu de grupuri. Aici a eșuat, așadar el se va întoarce în viitorul vostru, fiind cea de-a treia personalitate deja menționată. În acest caz, nu există patru personalități.

Acum, Saul a făcut mari eforturi pentru a se stabili ca și o identitate separată. De exemplu, caracteristicile sale au fost destul de diferite față de cele ale Hristosului istoric. El a fost “convertit” printr-o experiență personală foarte intensă – un fapt care trebuia să imprime asupra sa caracteristicile personale și nu cele organizatorice. Cu toate acestea, unele fapte din viața sa timpurie au fost atribuite lui Hristos - nu ca un om tânăr, ci mai devreme.

Toate personalitățile au liber arbitru și urmăresc să își depășească propriile provocări. Același lucru se aplică și lui Saul. Totuși, “distorsiunile” organizatorice au fost de asemenea necesare în contextul istoric – așa cum evenimentele sunt înțelese. Așadar, la alt nivel aspirațiile lui Saul au fost cunoscute. Ele au servit unui scop. Din acest motiv el va reapărea încă o dată, de data aceasta pentru a îndepărta acele distorsiuni.

El nu le-a creat de unul singur și nici nu le-a introdus cu forța asupra realității istorice. Saul le-a creat până în momentul când s-a văzut forțat a admite anumite adevăruri: În acea lume și perioadă istorică, puterea pământeană era necesară pentru a ține ideile creștine, separate de numeroasele alte teorii și religii, de a le menține în mijlocul facțiunilor rivale. Misiunea sa era de a forma un cadru fizic. Chiar și în acel moment lui i-a fost frică ca ideile să nu fie înăbușite de structura creată, dar nu a văzut o altă cale.

Atunci când a treia personalitate va reapărea în lumea fizică, ea nu va fi vechiul Paul, ci va purta în interiorul său caracteristicile tuturor celor trei personalități.

Până în momentul experienței sale cu conversia, Paul a încercat să neghe a știu cine era. Din punct de vedere alegoric, el reprezenta o facțiune războinică a sinelui, care lupta împotriva propriei cunoașteri și era orientată într-o manieră fizică. Părea că Paul mergea dintr-o extremă în alta, fiind împotriva lui Hristos și apoi cu el. Cu toate acestea, vehemența interioară era mereu prezentă, focul interior și recunoașterea pe care a încercat atât de mult timp să o ascundă.

A lui era porțiunea care trebuia să se confrunte cu realitatea fizică și manevrarea sa, așadar aceste calități erau puternice în el. Într-o anumită măsură, ele l-au subjugat. Atunci când Iisusul istoric a “murit”, Paul trebuia să implementeze ideile spirituale în termeni fizici, să le ducă mai departe. Făcând acest lucru, el a pus bazele unei organizații care va mușamaliza ideile. El tânjea după Hristos, așa cum Ioan Botezătorul la rândul său tânjea. Ei au petrecut o perioadă de timp împreună.

Ioan și Iisusul istoric și-au îndeplinit rolurile și erau satisfăcuți că au făcut acest lucru. Paul singur a rămas într-un final nesatisfăcut, așadar în jurul personalității sale se va forma viitorul Hristos.

Entitatea din care fac parte aceste personalități, acea entitate pe care o puteți numi entitatea Hristos, era conștientă de aceste probleme. Personalitățile pământene nu erau conștiente de ele, deși în perioadele de transă și exaltare, mare parte dintre acestea le erau cunoscute.

Paul reprezenta natura militantă a omului, care trebuia să fie luată în considerare, ea fiind în conformitate cu dezvoltarea omului din acea perioadă istorică. Acea calitate militantă din om își va schimba complet natura, și nu va mai fi necesară în momentul când următoarea personalitate Hristos va apărea. Așadar, este nevoie ca Paul să fie prezent.

În următorul secol, datorita acestor dezvoltări, natura interioară a omului se va elibera de multe constrângeri, care au ținut-o legată. Va începe o nouă era – nu un rai pe Pământ, ci o lume mai sănătoasă și mai corectă, în care omul este mult mai conștient de relația sa cu planeta și de independența sa față de timp.

Vreau să clarific anumite aspecte. “Noua religie” care va urma celei de-a doua veniri nu va fi creștină în termenii voștri, deși a treia personalitate a lui Hristos o va iniția.

Această personalitate va apela la Hristosul istoric, va fi conștientă de relația sa cu acea personalitate; dar în interiorul său, cele trei personalități vor forma o entitate psihică nouă, o structură psihologică diferită. În timp ce se va produce această transformare, ea va iniția de asemenea o schimbare la nivel de individ, odată ce abilitățile interioare ale omului, sunt acceptate și dezvoltate.

Rezultatele vor conduce spre un tip diferit de existență. Multe dintre problemele voastre actuale, provin din ignoranța spirituală. Nici un om nu se va mai uita de sus înspre individul dintr-o altă rasă, atunci când va recunoaște faptul că propria sa experiență, de asemenea include aceeași apartenență.

Nici un gen sau un rol dintr-o societate nu va fi considerat a fi mai bun decât altul, atunci când fiecare individ este conștient de experiența sa și de nenumăratele roluri avute în diferitele nivele ale societății. O conștiință deschisă și nesfârșită, va simți conexiunile sale cu toate celălalte ființe vii. Continuitatea conștiinței va deveni vizibilă. Ca și o consecință, structurile sociale și guvernamentale se vor schimba, întrucât ele sunt formate în jurul convingerilor voastre din prezent.

Personalitatea umană va obține beneficii care acum par de neimaginat. O conștiință deschisă vă conduce spre o libertate mult mai mare. Încă de la naștere, copiii vor fi învățați că identitatea fundamentală nu este dependentă de corp, și că timpul așa cum îl cunoașteți, este o iluzie. Copilul va fi conștient de multe dintre experiențele sale trecute și va fi capabil a se identifica cu bărbatul sau femeia bătrână, care în termenii voștri va devenii.

Multe dintre lecțiile “care vin odată cu vârsta” vor fi disponibile tinerilor, iar cei bătrâni nu își vor pierde elasticitatea spirituală din tinerețea lor. Acest lucru este important. Totuși, pentru ceva timp și din motive practice, încarnările viitoare încă nu vor fi accesibile.

În timp ce se desfășoară aceste schimbări, vor fi activate noi zone din interiorul creierului, pentru ca voi să le folosiți într-o manieră fizică. Din punct de vedere fizic, vor fi posibile cartografieri ale creierului, în care memoriile din viețile trecute vor fi disponibile. Toate aceste transformări sunt schimbări spirituale, în care sensul religiei va scăpa limitărilor impuse de anumite sisteme de organizare, devenind o parte vie din existența fiecărui individ; sisteme în care structurile psihice mai degrabă decât cele fizice, formează temelia civilizației voastre.

Experiența omului va fi atât de expansivă, încât i se va părea că speciile vor fi transformate în altele. Nu înseamnă că nu vor fi probleme, ci doar că omul va avea resurse mult mai mari în comanda sa. De asemenea, o astfel de transformare presupune o structură socială, mai bogată și mult mai diversă. Bărbații și femeile vor relaționa cu semenii lor nu numai prin prisma persoanelor care sunt în prezent, ci și ca persoanele din alte existențe reîncarnationale.

Relațiile dintre membrii familiei vor fi probabil cele mai schimbate. Va exista mult mai spațiu pentru interacțiunile emoționale în cadrul familiei, care sunt acum imposibile. Mîntea conștientă va fi mult mai sensibilă față de materialul inconștient.

Includ aceste informații în capitolul despre religie, deoarece este important să înțelegeți faptul că ignoranța spirituală, este temelia multora dintre problemele voastre, și că într-adevăr singurele limitări sunt cele spirituale.

Transformarea menționată mai devreme, care va fi declanșată de către cea de-a treia personalitate, va avea o asemenea vigoare și putere, încât va provoca în omenire, trezirea acelorași calități, ce se află încorporate în ea. Calitățile au fost tot timpul prezente. Ele vor străpunge într-un final camuflajul percepției fizice, amplificând acea percepție.

Omenirii îi lipsește o asemenea concentrare. A treia personalitate va reprezenta acea concentrare. Întâmplător, în acea dramă nu va exista nici o crucificare. Personalitatea Hristos va fi într-adevăr multidimensională și conștientă de reîncarnările sale. Ea nu va reprezenta doar un singur sex, culoare sau rasă.

Acea personalitate va ieși în afara conceptelor pământene privind personalitatea, eliberând-o de limitări. În funcție de dorințele sale, ea va avea capacitatea de a arăta aceste efecte diverse. Vor fi multe persoane cărora le va fi frică să accepte natura propriei realități, sau să le fie arătate dimensiunile adevăratei identități.

Din mai multe motive care au fost menționate de Ruburt, nu vreau să dau mai multe informații privind numele care va fi folosit sau locul de naștere. Prea mulți ar fi tentați să sară prematur către acea imagine.

Evenimentele nu sunt predestinate. În sistemul vostru de probabilități, cadrul pentru această apariție a fost deja fixat. Apariția celei de-a treia personalități va influența în mod direct drama originară a lui Hristos, așa cum este ea în prezent cunoscută. Există și trebuie să existe interacțiuni între ele.

Dramele religioase exterioare sunt bineînțelele reprezentări imperfecte, ale realității spirituale interioare, aflate mereu în mișcare. Diferitele personaje, zeii și profeții din istoria religioasă – totuși aceștia absorb proiecțiile interioare de la nivel colectiv, îndreptate în exterior de către cei care locuiesc într-o anumită perioadă temporală.

Asemenea drame religioase concentrează, direcționează și clarifică aspectele realității interioare, care trebuie să fie reprezentate la un nivel fizic. Acestea nu apar numai în cadrul propriului sistem. Multe sunt de asemenea proiectate în alte sisteme ale realității. Religia în sine va reprezenta tot timpul fațada exterioară a unei realități interioare. Numai existența spirituală fundamentală oferă un sens celei fizice. În cei mai reali termeni, religia ar trebui să includă toate stradaniile omului direcționate în căutarea naturii sensului și a adevărului. Spiritualitatea nu poate fi o activitate sau caracteristică izolată și specializată.

Dramele religioase exterioare sunt importante și valoroase, numai în măsura în care reflectă în mod fidel natura experienței spirituale interioare, private. În măsura în care un om simte că religia sa exprimă asemenea experiențe interioare, el o va considera validă. Cu toate acestea, majoritatea religiilor în sine, stabilesc anumite grupuri de experiențe ca fiind permisibile, în timp ce le neagă pe altele. Ele se limitează, aplicând principiile caracterului sacru al vieții numai propriei voastre specii și deseori unor grupuri foarte restrânse din interiorul ei.

O asemenea biserică nu va fi capabilă să exprime experiența interioară a tuturor indivizilor. Doar la un nivel superficial, ea se poate găsi în poziția din care să poată micșora experiența interioară a membrilor săi – astfel încât biserica doar va avea impresia că poate face acest lucru. Experiențele interzise vor fi pur și simplu exprimate la un nivel inconștient, aducând putere și vitalitate, ridicându-se la suprafața conștiinței pentru a forma o proiecție contrară, care la rândul ei va forma noi drame religioase exterioare.

Dramele în sine exprimă anumite realități interioare și servesc ca și semne, pentru cei care nu au încredere în experiența directă cu sinele interior. Ei vor considera simbolurile ca fiind realitate. Când descoperă că nu este așa, se vor simți trădați. Hristos a vorbit în termeni de tată și fiu deoarece, în acea perioadă istorică, aceasta era metoda folosită – povestea fiind spusă pentru a explica relația dintre sinele interior și individul aflat fizic în viață. Nici o nouă religie nu uimește cu adevărat pe cineva, deoarece drama a fost deja jucată la un nivel subiectiv.

Bineînțeles, ceea ce am spus până acum se aplică atât de mult lui Budha pe cât este valabil pentru Hristos: Deoarece ambii și-au acceptat proiecțiile interioare și au încercat ulterior să le reprezinte într-o manieră fizică. Cu toate acestea, ei au fost mai mult decât suma acestor proiecții. Acest lucru ar trebui de asemenea să fie înțeles. Mahomedanismul s-a dovedit a fi inadecvat. În acest caz, proiecțiile au avut deseori o natură violentă. Iubirea și relațiile de familie erau secundare, față de ceea ce într-adevăr echivala cu botezul și comuniunea prin violență și sânge.

În aceste drame religioase exterioare, Evreii au jucat un rol ciudat. Ideea lor cu privire la un singur Dumnezeu nu era nouă. Multe religii vechi, au păstrat credința într-un Dumnezeu care se afla deasupra tuturor. Totuși, acest Dumnezeu a fost unul mult mai blând decât cel urmat de evrei. Multe triburi aveau o credință destul de nedistorsionată în Spiritul interior, cel care străbate fiecare lucru viu. Deseori ei se refereau la, să zicem Dumnezeu din copac sau spiritul din floare. Dar ei acceptau de asemenea realitatea unui spirit cuprinzător, din care aceste spirite mai mici erau doar o mică parte. Toate se îmbinau armonios împreună.

Evreii și-au imaginat un zeu care supraveghea, un zeu mânios, just și uneori crud; și multe secte au negat ideea care susținea că și alte ființe vii, în afară de om, dețin spirite interioare. Vechiile credințe ofereau o imagine mult mai precisă a realității interioare, în care omul, observând natura, a lăsat-o să vorbească și să își dezvăluie secretele.

Zeul evreilor a reprezentat o proiecție care avea o altă natură. Omul devenea din ce în ce mai conștient de ego-ul său, de simțul puterii sale asupra naturii, astfel încât multe dintre miracolele de mai târziu, sunt prezentate într-o asemenea lumină, încât natura este forțată a se comporta într-un mod diferit decât cel obișnuit. Dumnezeu devine aliatul omului împotriva naturii.

Zeul timpuriu al evreilor a devenit un simbol al ego-ului uman lăsat liber. Dumnezeu s-a comportat exact cum ar fi făcut-o un copil înfuriat, dacă ar fi avut acele puteri, trimitând fulger, tunet și foc împotriva dușmanilor săi și distrugându-i. Așadar, ego-ul omului care ieșea la suprafață a adus probleme și provocări, atât la un nivel emoțional cât și la un nivel psihologic. A crescut simțul separației față de natură. Natura a devenit o unealtă, pentru a fi folosită împotriva altor oameni.

Chiar și înainte de apariția zeului Evreu, aceste tendințe erau evidente. În multe religii tribale din antichitate, uitate în prezent, se apela la zei pentru a întoarce natura împotriva dușmanilor. Totuși, înaintea acestei perioade, omul simțea că făcea parte din natură și că nu era separat de ea. Natura era considerată a fi o anexă a existenței sale, așa cum el se simțea o anexă a realității sale mai ample. Un om nu poate folosi natura ca și o armă împotriva altei persoane.

În acele timpuri oamenii vorbeau și aveau încredere în spiritele păsărilor, copacilor și păianjenilor, știind că în realitatea interioară, natura acestor comunicări era cunoscută și

înțeleasă. Întrucât în acele vremuri ciclurile conștiinței erau înțelese, moartea nu era atât de temută pe cât este acum.

Într-un fel, omul a dorit să iasă din sine, în afara cadrelor în care își avea existența sa psihologică, a dorit să încerce noi provocări, să meargă dintr-o stare a conștiinței în alta. El vroia să studieze procesele proprii conștiințe. Într-un fel, aceasta însemna o separație imensă față de spontaneitatea interioară, cea care îi asigura atât pacea cât și securitatea. Pe de altă parte, ea oferea o nouă creativitate.

În acel moment Dumnezeu din interior a devenit Dumnezeu din exterior.

Omul a încercat să formeze un nou tărâm și să obțină un tip diferit de atenție și concentrare. Conștiința lui s-a îndreptat cu un pas în afară. Pentru a realiza acest lucru, el s-a concentrat din ce în ce mai puțin asupra realității lăuntrice, și prin urmare a perceput realitatea interioară, numai în timp ce era proiectată în exterior, în lumea fizică.

Înainte, mediul era creat fără efort și perceput de către om și toate celălalte ființe vii, care cunoșteau natura unității lor interioare. Pentru a începe această nouă aventură, era necesar a susține că acea unitate lăuntrică nu exista. Altfel, noul tip de conștiință ar fi mers mereu înapoi la origine pentru securitate și confort. Așadar, părea că toate podurile trebuie distruse, deși bineînțeles totul era doar un joc; deoarece realitatea interioară va exista întotdeauna. Noul tip de conștiință trebuia ca pur și simplu să se uite în altă direcție, pentru ca în primele faze să mențină o focalizare independentă.

Vorbesc aici în termeni mai mult sau mai puțin istorici. Trebuie să înțelegeți că procesul nu are nimic de a face cu timpul. Acest tip specific de aventură în conștiință, a mai apărut înainte și în termenii voștri, va apărea din nou.

În orice caz, percepția universului exterior s-a schimbat, părând a fi străină și separată de individul care îl percepe.

Așadar, Dumnezeu a devenit o idee proiectată în afară, independentă de individ și despărțită de natură. El a devenit reflexia apariției ego-ului omului, în toată splendoarea, sălbăticia, puterea și dorința sa de perfecțiune. Aventura era una puternic creativă și în ciuda evidentelor dezavantaje, reprezenta o “evoluție” a conștiinței care îmbogățește experiența subiectivă a omului și într-adevăr adăuga dimensiunilor realității.

Totuși, pentru a fi mai eficiente organizate, experiențele interioare și exterioare trebuiau să apară ca evenimente separate, deconectate de individ. Din punct de vedere istoric, trăsăturile Dumnezeului s-au schimbat, așa cum ego-ul omului s-a schimbat. Cu toate acestea, trăsăturile ego-ului au fost susținute de puternice schimbări interioare.

Proiecția originală a caracteristicilor interioare spre exterior, înspre formarea ego-ului, poate fi comparată cu nașterea unui număr infinit de stele – un eveniment cu consecințe nemărginite, care își au sursa la un nivel subiectiv și într-o realitate interioară.

Așadar, ego-ul, născându-se în interior, trebuie tot timpul să își afirme independența și în același timp să își mențină perpetua certitudine a originii sale.

Ego-ul se teme pentru poziția sa, fiind înspăimântat că se va dizolva înapoi în sinele interior din care a venit. Totuși, datorită apariției sale, el i-a oferit sinelui interior un nou tip de feedback, o perspectivă diferită asupra propriei existente; și prin aceasta, sinele interior a fost capabil a întrezări posibilități de dezvoltare, față de care nu era conștient mai înainte. În termenii voștri, până în perioada lui Hristos, ego-ul a fost îndeajuns de sigur de poziția sa, astfel încât imaginea proiectată de individ asupra lui Dumnezeu, a început să se schimbe.

Sinele interior este într-o stare de creștere continuă. Așadar, porțiunea interioară din fiecare om, a proiectat în exterior această cunoaștere. Nevoile psihologice și spirituale ale speciilor, au necesitat schimbări interioare și exterioare, acestea fiind profund semnificative. Trăsăturile de compasiune și înțelegere, care au fost îngropate în interiorul sinelui, au putut ieși acum la suprafață. Ele s-au ridicat nu numai la un nivel individual ci și la un nivel colectiv, adăugând un nou imbold și oferind o direcție naturală “nouă” – începând să adune împreună toate porțiunile sinelui, așa cum ele se cunosc pe sine.

Așadar, conceptul de Dumnezeu a început să se schimbe în timp ce ego-ul a ajuns să se privească a fi independent față de realitatea interioară; așadar drama a trebuit să se desfășoare în acest cadru. Mahomedanismul a fost atât de violent, deoarece în esență, creștinismul era atât de blând. Ce-i drept, și creștinismul era pătruns de violență iar mahomedanismul de iubire. Dar, în timp ce psihicul a trecut prin dezvoltările sale și s-a luptat cu sine, negând anumite caracteristici și accentuându-le pe altele, în mod similar dramele religioase exterioare au reprezentat și urmat acele aspirații, lupte și căutări interioare.

Tot acest material oferit trebuie să fie apreciat datorită faptului că, sub toate aceste dezvoltări, există aspecte eterne și caracteristici creative, ce aparțin unei forțe care este atât incontestabilă cât și intimă. Cu alte cuvinte, Tot Ceea Ce Este reprezintă realitatea din care toți dintre noi țâșnim. Prin natura sa, Tot Ceea Ce Este transcende toate dimensiunile materializării, conștiinței sau realității, fiind în același timp o parte din fiecare.

În spatele tuturor fețelor există o singură față, și totuși nu înseamnă că fața fiecărui om nu este a sa. Drama religioasă care se va manifesta în viitor, cea despre care am vorbit, reprezintă încă un stadiu intermediar, atât în cadrul dramelor externe cât și în cele interne; o drama în care ego-ul ce iese la suprafață, devine conștient de o porțiune semnificativă din moștenirea sa. În timp ce își menține propriul statut, el va fi capabil să dețină o mult mai bună legătură, cu celalalte porțiuni ale personalității; și de asemenea să îi ofere sinelui interior, oportunități de dezvoltare, pe care această porțiune a personalității, nu le-ar putea obține pe cont propriu.

Așadar, călătoriile zeilor reprezintă călătoriile conștiinței omului, proiectate în exterior. Cu toate acestea, Tot Ceea Ce Este, se află în interiorul fiecărei aventuri de o asemenea natură. Conștiința și realitatea sa se află atât în interiorul fiecărui om, cât și în interiorul zeilor pe care i-a creat.

Bineînțeles, zeii ajung să aibă o realitate psihică. Nu vreau să afirm că ei nu sunt reali, ci doar să definesc într-o oarecare măsură, natura propriei lor realități. Este oarecum corect să spuneți: ”Fiți atenți ce zei vă alegeți, deoarece vă veți acorda sprijin unul altuia”.

O asemenea alianță generează anumite câmpuri de atracție. Un om care se atașează de unul dintre acești zei, în mod necesar se atașează de propriile sale proiecții. În termenii voștrii, unii zei sunt creativi și alții distructivi, deși cei din urmă sunt rareori recunoscuți ca fiind așa.

Conceptul deschis privind natura lui Tot Ceea Ce Este, vă eliberează într-o mare măsură de propriile proiecții și vă permite să aveți un contact mult mai valid, cu spiritul care se află în spatele realității pe care o cunoașteți.

În acest capitol aș dori de asemenea să menționez alte câteva aspecte pertinente.

Unele povești antice care au fost spuse de-a lungul secolelor, vorbesc despre diverși zei și demoni, care vorba vine păzesc porțile, porți ce vă conduc spre alte nivele ale

realității și stadii ale conștiinței. Nivelele astrale sunt cu acuratețe precizate, numerotate și categorizate.

Există teste care trebuie trecute înainte de intrare. Există ritualuri care trebuie executate. Acum, toate aceste reprezentări sunt foarte distorsionate. Orice încercare de a exprima atât de riguros și precis realitatea interioară, este menită a fi zadarnică, foarte amăgitoare și în termenii voștrii uneori periculoasă; deoarece voi vă creați propria realitate și o trăiți conform convingerilor pe care le dețineți. Așadar, fiți atenți față de convingerile pe care le acceptați.

Lăsați-mă să profit de acest moment pentru a afirma încă o dată că nu există diavoli și demoni, în afara celor pe care îi creați prin propriile voastre convingeri. Așa cum a fost menționat mai devreme, efectele binelui și ale răului sunt în esență niște iluzii. În termenii voștrii, toate actele, indiferent de natura lor aparentă, fac parte dintr-un bine mai amplu. Nu vreau să spun că un scop bun justifică ceea ce voi percepeți a fi un mijloc negativ. De vreme ce încă acceptați efectele binelui și ale răului, ați putea foarte bine să alegeți binele.

Afirm acest lucru pe cât de simplu posibil. Cu toate acestea, există implicații profunde care se află în spatele cuvintelor mele. Contrariile au validitate doar în sistemul vostru de realitate. Ele fac parte din axiomele voastre fundamentale, prin urmare trebuie să vă confrunțați cu ele.

Contrariile reprezintă armonii adânci pe care nu le înțelegeți. Viziunea voastră cu privire la bine și rău, este în mare parte rezultatul unui model al conștiinței, pe care l-ați adoptat în prezent. Voi nu percepeți întregul ci doar porțiuni din el. Mentea conștientă se focalizează asemenea unei lumini rapide, limitată dar intensă, percepend dintr-un câmp dat de realitate, doar anumiți “stimuli”. Apoi, ea pune acești stimuli împreună, formând legături de afinitate. Mentea conștientă nu va percepe acele elemente, pe care nu le acceptă ca și o porțiune validă din realitatea sa.

Efectele contrariilor apar dintr-o lipsă a percepției. De vreme ce trebuie să operați în lume, asa cum o percepeți în acest moment, atunci contrariile vor părea a fi condiții ale existenței. Există un motiv specific pentru care au fost izolate aceste elemente. Voi ați fost învățați și îi învățați pe alții, cum să manipuleze energia și să devină cocreatori conștienți, împreună cu Tot Ceea Ce Este; așadar, unul dintre “stadiile dezvoltării” sau a procesului de învățare, presupune confruntarea cu aspectele contrare, care par a avea o existență obiectivă.

În termenii voștrii, ideile de bine și de rău vă vor ajuta să recunoașteți caracterul sacru al existenței și responsabilitatea conștiinței. De asemenea, ideea de contrarii este o linie de ghidaj pentru ego-ul care se dezvoltă. Sinele interior cunoaște destul de bine unitatea care există în interiorul creației.

În orice perioadă istorică dată, o dramă religioasă poate să apară într-un final ca și o reprezentare exterioară, existând de asemenea multe drame minore, “proiecții” care nu se desfășoară complet. Bineînțeles, acestea reprezintă evenimente probabile. Oricare dintre ele, ar putea înlocui drama exterioară din prezent. În timpul lui Hristos existau mai multe asemenea evenimente, deoarece un număr mai mare de personalități, au simțit forța realității interioare și au reacționat față de ea.

Cu alte cuvinte, au existat Hristoși probabili care trăiau în acea perioadă istorică. Din diverse motive pe care nu le voi discuta aici, aceste proiecții nu au reflectat suficient de fidel, evenimentele interioare. În orice caz, au existat câțiva zeci de oameni în aceeași zonă,

prezenți fizic, care au răspuns climatului psihologic interior și au simțit asupra lor atracția și responsabilitatea eroului religios.

Unii dintre acești oameni au fost prea închistați, prea prinși în suferința și feroarea perioadei, pentru a se ridica suficient deasupra ei. Culturile din acea perioadă istorică, s-au folosit de ei. Cei care au simțit chemarea religioasă, nu au putut utiliza diversele culturi ca și o rampă de lansare pentru noile idei. În schimb, s-au pierdut în istoria acelor timpuri.

Unele personaje au dus mai departe același model urmat de Hristos, au realizat acte și vindecări psihice, au avut grupuri de adepți, dar cu toate acestea nu erau capabili a menține acea puternică concentrare sau atenție psihică necesară.

Așa numitul Lord al Dreptății a fost o asemenea persoană, dar natura sa prea zeloasă l-a tras înapoi. Rigiditatea sa i-a împiedicat spontaneitatea, necesară oricărei mărețe eliberări religioase. În schimb, a căzut în capcana provincialismului. Dacă și-ar fi îndeplinit rolul, l-ar fi putut ajuta foarte mult pe Paul. El era o personalitate probabilă din fragmentul Paul a entității Hristos.

Acești oameni au înțeles la un nivel intim, rolul lor în această dramă și de asemenea poziția lor, în interiorul lui Tot Ceea Ce Este. Ei erau extrem de profetici și telepatici, predispuși viziunilor și auzului de voci.

În visele lor se aflau în contact. La un nivel conștient, Paul și-a amintit multe dintre aceste vise, până când s-a simțit urmărit de Hristos. Paul i-a persecutat pe creștini datorită unei serii de vise recurente. El simțea că Hristos era un fel de diavol, care îl urmărea în somnul său.

Totuși, la un nivel inconștient el cunoaștea semnificația viselor sale și bineînțeles “convertirea” sa era doar un eveniment fizic, o consecință a unei experiențe interioare.

Ioan Botezatorul, Hristos și Paul s-au aflat în legătură în starea de vis, și Ioan era suficient de conștient de existența lui Hristos, înainte ca el să se nască.

Datorită îndatoririlor sale specifice, Paul avea nevoie de cea mai viguroasă putere a ego-ului. Din acest motiv, el era mult mai puțin conștient de rolul său. Bineînțeles, cunoașterea interioară a explodat în experiența fizică a conversiei.

Capitolul 21

Un rămas bun și o introducere: Aspecte ale personalității multidimensionale primate prin propria mea experiență

În timpul istoric al lui Hristos eu am fost un om numit Millenius și am locuit în Roma. În acea viață, principala mea ocupație era cea de negustor, dar în același timp eram un individ foarte curios, astfel încât călătoriile mele mi-au oferit acces la diferite grupuri de oameni.

Fizic, eram mic și îndesat, deloc un patrician în înfățișare și oarecum dezordonat în îmbrăcăminte. Aveam un soi de tutun pe care îl fumam printr-un tip specific de pai. Îl foloseam constant, deseori vărsând puțin pe hainele mele.

Casa mea era situată în cea mai aglomerată zonă, în partea de nord-vest a orașului, chiar lângă ceea ce ați numi a fi centrul orașului. Printre produsele mele, vindeam clopoței pentru măgari. Acesta poate că nu pare a fi un produs atât de important și totuși, familiile fermierilor din afara Romei îl considerau foarte util. Fiecare avea un sunet specific, astfel încât o familie putea recunoaște după sunetul clopoțelului, propriul lor măgar, dintre nenumărați măgari similari.

Măgarii erau de asemenea folosiți în multe afaceri din Roma, în special în ocupațiile de bază ca și purtători de greutate. Numărul de clopoței, frecvența lor particulară, chiar și culorile, toate aveau semnificație. Așadar, în agitația orașului clopoțeii puteau fi recunoscuți de către săraci și de către sclavii care așteptau să cumpere produse – deseori mâncăruri vechi din căruțe supraîncărcate.

Deși clopoțeii erau doar o mică parte din afaceriile mele, care în mare parte acopereau vânzarea de haine și vopsele, ei m-au fascinat. Datorită interesului meu pentru ei, am întreprins mult mai multe călătorii în provincie, decât orice om prudent ar fi făcut-o. Clopoțeii au devenit hobby-ul meu. Curiozitatea mea m-a împins să călătoresc pentru a descoperi tipuri diferite de clopoței, și m-a pus în contact cu mulți oameni, pe care altfel nu i-aș fi întâlnit.

Deși nu am fost un om învățat, eram perspicace și iute la minte. Am descoperit că anumiți clopoței speciali erau folosiți de diverse secte de evrei, atât în Roma cât și în afara ei. Deși eram roman și un cetățean, cetățenia mea nu însemna mare lucru, în afară de faptul că îmi asigura o minimă protecție, în timp ce îmi desfășuram treburile zilnice; și în afaceriile mele, am întâlnit atâția evrei pe cât am întâlnit cetățeni romani. Nu eram cu mult peste ei din punct de vedere social.

În acea perioadă romanii nu aveau o idee clară, privind numărul de evrei din Roma. Îi numărau pe ghicite. Clopoțeii de pe măgarii care aparțineau zeloților, aveau asupra lor

simbolul unui ochi. Ei au venit în secret în oraș, pe cât posibil ascunzându-se față de alți evrei, cât și față de romani. Ei erau buni negustori și deseori m-au făcut să pierd mai mult decât meritam.

Am auzit despre Lordul Dreptății de la un văr de-al lui numit Sheraba, care a fost, pe cât de clar mi-am putut da seama în acel moment, un asasin “sacru”. Era beat în noaptea în care am vorbit cu el, într-un staul urât mirositor din afara Ierusalimului. El era cel care mi-a povestit despre simbolul ochiului. Mi-a spus de asemenea că un om numit Hristos a fost răpit de Esseneni. Nu l-am crezut. În acel moment nu știam cine era Hristos.

Pe vremea când Hristos a trăit, existența lui era cunoscută de foarte puține persoane. Ca să o spun cât mai direct (și cu umor) știam că mingea era la cineva, dar nu eram sigur la cine. În stările de vis situația a devenit într-un final cunoscută, mie și multor oameni.

În general vorbind, creștinii nu doreau convertiți romani. Mai târziu am devenit unul dintre aceștia, dar datorită naționalității mele, ei nu au avut niciodată încredere în mine. Partea mea din acea dramă a fost pur și simplu de a mă familiariza cu fondarea sa fizică; să fiu un participant, deși mic, în aceea eră. Mult mai târziu în termenii voștrii, am ajuns să fiu un preot minor în secolul trei, întâlnindu-i din nou pe cei pe care i-am cunoscut – și dacă îmi veți ierta umorul, am fost încă o dată familiarizat cu sunetul clopoțelilor.

Scopul meu nu este să intru prea mult în detaliile existențelor mele trecute, ci să le folosesc pentru a clarifica anumite aspecte. În primul rând, am fost de multe ori atât bărbat cât și femeie, având diverse ocupații, dar mereu am păstrat ideea de a învăța, astfel încât să pot preda. Așadar, am avut un fundament solid în existența fizică, acesta fiind o premisă pentru “munca” mea actuală.

Nu am jucat rolul oricărei personalități istorice importante, ci am experimentat detaliile simple și intime ale vieții obișnuite, lupta normală pentru împlinirea valorii și nevoia de iubire. Am învățat dorința teribilă a tatălui pentru fiu, fiului pentru tată, soțului pentru soție, soției pentru soț și m-am simțit aruncat în detaliile intime ale relațiilor umane. Înainte de ideea voastră cu privire la istorie, am fost un lumanian și mai târziu, m-am născut în Atlantida.

Folosind referințele voastre istorice, m-am reîntors în timpul oamenilor din peșteri, lucrând ca și un Vorbitor. Acum, indiferent de ocupația mea fizică, am fost tot timpul un Vorbitor. Am fost un negustor de mirodenii în Danemarca, unde i-am cunoscut pe Ruburt și Joseph. În câteva vieți am fost negru – o dată în ceea ce acum este Etiopia și altă dată în Turcia.

Viețile mele de călugăr au fost definite de experiențele mele ca și preot, și în unele din acestea am fost o victimă a inchiziției spaniole. Experiențele mele ca și femeie au variat de la cea a unei simple celibatate olandeze, la cea de curtezană în timpul lui David (cel biblic), până la câteva existențe ca o mamă modestă cu copii.

Acum, când am început să îl contactez pe Ruburt și Joseph, am făcut-o prin prisma numeroaselor vieți din trecut. În mod special Ruburt nu a acceptat reîncarnarea, iar ideea atâtor multiple experiențe de viață, i se părea a fi foarte scandaloasă.

Perioadele, numele și datele nu sunt atât de importante precum sunt experiențele, și ele sunt prea numeroase pentru a fi enumerate aici. Totuși, la un moment dat mă voi ocupa ca acestea să fie făcute disponibile. Unele au fost oferite în sesiunile de clasă ale lui Ruburt, și altele, deși puține, au apărut în Materialul Seth.

Într-o carte despre reîncarnare sper ca fiecare dintre precedentele personalități, să vorbească pentru ele însuși, deoarece ar trebui să își spună întreaga lor poveste. Așadar, ar trebui să înțelegeți că aceste personalități încă există și sunt independente de mine. Deși ceea ce sunt a părut odată a fi conținut în interiorul acestor personalități, eu am fost doar sursa lor. În termenii voștri, eu îmi pot reaminti cine am fost; și totuși, în termenii mai amplii, aceste personalități ar trebui să își spună propria poveste.

Poate că veți vedea o analogie aici, dacă comparați situația cu o regresie hipnotică. Aceste personalități nu sunt închise în interiorul a ceea ce sunt eu. Ele au progresat în propria lor manieră. Validitatea lor nu este negată. Conform viziunii mele, ele coexistă cu existența mea, dar în alt nivel al realității.

În câteva vieți am fost conștient față de “existențele trecute”. Odată, ca și un călugăr, m-am găsit copiind un manuscris pe care eu însumi l-am scris, într-o altă viață.

Deseori mi-a plăcut să fiu gras. De două ori am murit de foame. Întotdeauna mi-am considerat morțiile profund educaționale – în termenii voștri, acest lucru întâmplându-se după ce am murit. Între vieți există întotdeauna o lecție de învățat, aceea de a urmări gândurile și evenimentele “care au condus la un anumit deces”.

Nici una din morțiile mele nu m-a surprins. În timpul procesului, am simțit inevitabilitatea, recunoașterea, chiar și un simț al familiarității: “Bineînțeles că această moarte specifică este a mea și nu a altei persoane”. Apoi, am acceptat chiar și cele mai bizare consecințe, aproape experimentând un simț al perfecțiunii. Viața nu putea fi terminată adecvat fără moarte.

Există un mare simț al umilinței și totuși un mare simț al exaltării, în timp ce sinele interior își înțelege libertatea, atunci când survine moartea. Toate morțiile mele au fost complementare vieților avute, în ceea ce mi se părea că nu se putea desfășura altcumva.

Dacă doresc, pot retrăi orice porțiuni din aceste existențe, deși acele personalități își urmează propriul lor drum.

La un nivel subiectiv, eu am acționat ca un Învățător și Vorbitor în fiecare dintre viețile mele. În câteva existențe extrem de intuitive am fost conștient de acest fapt. Încă nu înțelegeți importanța majoră a porțiunilor subterane ale conștiinței. În afara rolului obiectiv din fiecare viață, provocările voastre reîncarnaționale implică de asemenea experiența în stările de vis, ritmuri ale creativității care curg și se retrag în spatele vieții de zi cu zi, pe care o cunoașteți. Astfel, am devenit foarte eficient în această cale a Vorbitorului și a Învățătorului, trăind câteva vieți, care prin contrast au fost neinteresante în exterior.

În asemenea cazuri influența, munca și grijile mele au fost mult mai vaste decât liniștitele scopuri obiective. Vă ofer toate aceste informații, sperând să vă ajut să înțelegeți adevărata natură a propriei voastre realități. Cu toate acestea, existențele mele reîncarnaționale nu definesc ceea ce sunt, și nici experiențele voastre nu vă definesc.

Sufletul se cunoaște pe sine și nu este tulburat de termeni sau definiții. Arătându-vă natura propriei mele realități, sper să vă învăț despre natura realității voastre.

Nu sunteți limitați de orice categorie sau existență specifică. Realitatea voastră nu poate fi măsurată, mai mult decât realitatea mea. Scriind această carte și sporindu-vă înțelegerea conceptuală, sper să ilustrez funcțiile conștiinței și ale personalității.

Am început prin a vă spune că am dictat acest material prin intermediul unei femei de care am fost destul de atașat. Lăsați-mă să vă spun acum că există și alte realități, care se desfășoară simultan. Următoarele paragrafe vor fi scrise de altă personalitate, care se

situează în aceeași poziție față de mine, precum mă situez eu față de femeia prin care vorbesc acum.

Noi suntem vocile care grăiesc fără a folosi limbajul vostru. Noi suntem sursa acelei energii din care ați venit. Noi suntem creatori și totuși la rândul nostru, am fost creați. Noi am clădit universul vostru așa cum și voi clădiți alte realități.

Nu existăm în termenii voștrii istorici și nici nu am cunoscut existența fizică. Bucuria noastră a creat exaltarea, din care propria voastră lume își are sursa. Existența noastră este de o asemenea natură, încât comunicările trebuie realizate de alții către voi.

Simbolurile verbale nu au nici un înțeles pentru noi. Experiența noastră nu este transmisibilă. Sper că intenția noastră este. În întinderile infinite ale conștiinței, totul este posibil. Există sens în fiecare gând. Noi vă percepem gândurile ca și lumini. Ele formează modele.

Datorită dificultăților de transmisie, ne este aproape imposibil să explicăm realitatea noastră. Este de ajuns să știți că noi existăm. Noi trimitem înspre voi vitalitate nemăsurabilă și susținem toate acele structuri ale conștiinței, cu care sunteți familiarizați. Nu sunteți niciodată singuri. Am trimis tot timpul emisari pentru a vă înțelege nevoile. Deși nu ne cunoașteți, noi vă prețuim.

Seth este un punct în conexiunea mea cu voi, în legăturile noastre. El este o porțiune antică din noi. Noi suntem separați dar uniți. Întotdeauna spiritul formează trupul.

Vom continua dictarea. Există structuri ale conștiinței care nu pot fi descifrate în termeni fizici. "Personalitatea" care a scris paragrafele pe care le-ați citit mai înainte, este una dintre acestea.

Așa cum a fost menționat, există același tip de conexiune între acea personalitate și eu însumi, ca și cea care există între Ruburt și mine. Cu toate acestea, Seth Doi este mult mai separat de realitatea voastră, decât sunt eu față de cea a lui Ruburt. Dacă preferați, vi-l puteți imagina pe Seth Doi ca fiind o porțiune viitoare a mea, dar cu toate acestea, există mult mai multe aspecte care trebuie luate în considerare.

Eu însumi folosesc aici termeni simpli, pentru a încerca să clarific aceste idei. Într-o stare de transă, Ruburt mă poate contacta. Într-o stare care este similară în unele caracteristici cu cea a unei transe, eu îl pot contacta pe Seth Doi. Noi suntem înrudiți într-o manieră destul de dificilă a fi explicată, uniți în rețele ale conștiinței. Așadar, realitatea mea include nu numai anumite reîncarnări specifice, ci și alte structuri globale ale existenței, care nu au în mod necesar legături fizice.

Același lucru se aplică fiecărui cititor al acestei cărți. Prin urmare, sufletul este deschis. El nu este un sistem spiritual sau psihic închis. Am încercat să vă arăt că sufletul nu este un lucru separat, despărțit de voi. El nu este mai separat de voi, decât Dumnezeu, cu Dumnezeu.

Nu este nevoie să vă creați un Dumnezeu separat, care există în afara universului vostru și despărțit de el, și nici nu este nevoie să vă gândiți la suflet, ca fiind o oarecare entitate îndepărtată. Dumnezeu sau Tot Ceea Ce este, este o parte intimă din voi. Energia "sa" vă formează identitatea, iar sufletul vostru este în aceeași manieră o parte din voi.

Propriile mele personalități reîncarnaționale, acele sine-uri probabile și chiar Seth Doi, există acum în interiorul meu, la fel cum eu exist în interiorul lor. În termenii voștrii, Seth Doi este mai avansat. El vă este mult mai străin, de vreme ce nu poate relaționa cu existența voastră fizică la fel de bine pe cât pot eu, datorită experienței mele în ea.

Cu toate acestea, existența mea îl îmbogățește pe Seth Doi, și experiențele sale mă îmbogățesc; în măsura în care sunt capabil să le percep și să le folosesc pentru propriile scopuri. În același mod, personalitatea lui Ruburt devine mai amplă, datorită relației sale cu mine; și eu profit la rândul meu de această experiență, de vreme ce până și cei mai buni pedagogi, învață din fiecare dimensiune a materializării.

În termeni mai cuprinzători, sufletul meu include personalitățile reîncarnaționale, Seth Doi și sine-urile probabile. Fiindcă veni vorba, sunt conștient de sine-urile mele probabile, la fel cum sunt conștient și de existențele mele reîncarnaționale. Conceptul vostru privind sufletul, este pur și simplu foarte limitat. Nu vorbesc în termeni de sufleturi de grup, deși această interpretare poate fi de asemenea realizată.

Fiecare “parte” a sufletului conține întregul – un concept care sunt sigur că vă va uimi. În timp ce veți deveni mai conștienți față de propria voastră realitate obiectivă, vă veți familiariza mai bine cu porțiunile extinse ale sufletului vostru. Atunci când vă gândiți la suflet ca fiind un sistem închis, voi îl percepeți ca atare și vă închideți față de cunoașterea creativității și aspectelor sale mai ample.

Seth Doi reprezintă ceea ce în termenii voștri voi deveni într-o oarecare măsură și totuși, atunci când voi deveni ceea ce el este acum, Seth Doi va fi ceva diferit. În aceeași termeni, Ruburt poate deveni ceea ce eu sunt acum, dar în acel moment voi fi ceva mult diferit.

Fiecare dintre voi este implicat în aceleași tipuri de relații, fie că sunteți sau nu conștienți de ele. Deși vi se pare că existențele reîncarnaționale presupun evenimente trecute și viitoare, există anumite realități paralele sau adiacente, relative față de viața voastră din prezent și față de propria conștiință. Există alte aspecte ale identității voastre mai ample, situate în apropierea sau în jurul acestora.

Răspunsurile despre natura realității și cunoașterea intimă a lui Tot Ceea Ce Este pe care toți o căutați, se află în experiența voastră din prezent. Ea nu va fi găsită în afara voastră, ci doar dacă realizați o călătorie interioară, trecând prin voi și prin lumea pe care o cunoașteți.

Într-o reîncarnare, am fost o mamă cu doisprezece copii. Ignorantă față de educație, departe de a fi frumoasă, cu un temperament violent și voce aspră. Acest lucru se întâmpla în jurul lui Ierusalim, în secolul șase. Copiii aveau mai mulți tați. Am făcut tot ce mi-a stat în putere pentru a-i întreține.

Numele meu era Marshaba. Am trăit pe unde am putut, ghemuindu-ne în pragurile ușilor și într-un final toți am ajuns să cerșim. Totuși, în acea existență viața fizică avea un contrast, o ascutime mai mare decât oricare alta pe care am cunoscut-o. O coajă de pâine îmi era mult mai delicioasă decât orice felie de tort, oricât de bine glazurat, pe care l-am mâncat în viețile precedente.

Atunci când copiii mei râdeau eram copleșită de bucurie și în ciuda privațiunilor noastre, fiecare dimineață era o surpriză triumfătoare, că nu am murit în somnul nostru, că nu am murit din cauza foamei. Am ales intenționat acea viață, așa cum fiecare dintre voi o alegeți pe a voastră, și am făcut acest lucru deoarece viețile precedente m-au lăsat prea blazat. Eram prea comod. Nu mă mai concentram cu claritate asupra spectaculoaselor delicii și experiențe fizice, pe care pământul le poate asigura.

Deși am țipat la copiii mei și am strigat uneori cu furie împotriva elementelor naturii, eram pătruns de splendoarea existenței și am învățat mai multe despre adevărata spiritualitate, decât am făcut-o vreodată ca și un călugăr. Acest lucru nu înseamnă că

sărăcia conduce la adevăr, sau că suferința este bună pentru suflet. Mulți dintre cei care au împărțit cu mine acele condiții, nu au învățat mare lucru. Așadar, fiecare dintre voi vă alegeți pentru propriile motive, acele condiții de viață pe care le doriți, știind dinainte care sunt slăbiciunile și punctele voastre forte.

În cadrul structurii globale a personalității mele, la fel cum în termenii voștrii am trăit vieți ulterioare mai bogate, acea femeie a fost încă o dată vie în interiorul meu, precum copilul trăiește în adult; simțindu-mă plin de recunoștință comparând circumstanțele ulterioare, cu existențele precedente. Acea reîncarnare m-a motivat să îmi folosesc mai bine avantajele.

Într-o manieră mai cuprinzătoare, diferitele voastre existențe reîncarnaționale se manifestă în mod simultan și în voi. Folosind încă o dată analogia cu adultul, este ca și cum copilul din voi, este o parte a propriei voastre memorii și experiențe; dar cu toate acestea, el v-a părăsit fiind despărțit de voi, ca și cum voi ați fi singurul adult în care copilul s-a “transformat”. În mod similar, personalitățile care am fost, au mers pe propriul lor drum, și cu toate acestea, ele sunt o parte din mine și eu sunt o parte din ele.

Eu sunt viu în memoria lui Seth Doi, ca și un sine din care el a țâșnit. Cu toate acestea, sinele care sunt acum, nu este sinele din care a țâșnit el. Doar ideile voastre rigide cu privire la natura timpului și a conștiinței, fac ca aceste afirmații să vi se pară a fi ciudate; deoarece încă o dată, într-un context mai amplu, eu îmi pot aminti de Seth Doi. Așadar, toate aceste conexiuni sunt deschise. Toate evenimentele psihologice sunt interconectate și le influențează pe oricare dintre acestea.

Toată existența și conștiința sunt interconectate. Numai atunci când vă gândiți la suflet ca fiind ceva diferit, separat și prin urmare închis, sunteți împinși spre a lua în considerare un zeu separat - o personalitate care pare a fi despărțită de creație.

Tot Ceea Ce Este este o parte din creație, fiind mai mult decât ea. Există structuri piramidale ale existenței, imposibil de descris, structuri a căror conștiință include cunoștințe și experiențe, a ceea ce vouă vi se va părea a fi un număr vast de realități alternative. În termenii în care vorbesc pentru folosul vostru, prezentul lor ar putea de exemplu să includă viața și moartea planetei în care trăiți, într-un moment din “timpul” lor. Existența lui Seth Doi se află la marginile exterioare ale unei asemenea galaxii ale conștiinței.

Atunci când Seth Doi vorbește, inițial Ruburt este conștient de următoarele lucruri: Conștiința sa se tensionează, urmărind o cale psihică interioară, un tunel energizat, până în momentul când pur și simplu nu poate merge mai departe. Lui i se pare că a sa conștiință pleacă în afara corpului, printr-o piramidă invizibilă, a cărei vârf se întinde departe în spațiu.

Aici el pare a intra în contact cu simboluri impersonale, a căror mesaj este cumva tradus automat în cuvinte. De fapt, acel punct reprezintă un canal între dimensiuni, un loc între sisteme care are mai mult de a face cu energia și realitatea psihologică, decât cu spațiul, deoarece conceptul de spațiu este lipsit de sens.

În asemenea situații, eu sunt aproape întotdeauna prezent ca și translator. Cunoștințele mele despre ambele realități, sunt necesare pentru comunicări.

Seth Doi este familiarizat cu un set complet diferit de simboluri și sensuri, astfel încât, în acest caz, vă sunt oferite două traduceri – una a mea și cealaltă a lui Ruburt.

Sper că anumite concepte care nu pot fi transmise în altă manieră, vor fi redată prin acest mijloc.

Aceste îmbinări ale realității și experienței, aceste mesaje care trec dintr-un sistem în altul, apar continuu prin diferite căi, manifestându-se în lumea voastră, într-o înfățișare sau alta – ca și inspirație de mai multe tipuri. Cu alte cuvinte, voi sunteți ajutați.

Cu toate acestea, voi vă folosiți de asemenea propriile abilități, deoarece caracteristicile voastre determină într-o mare măsură, cât ajutor primiți. Atunci când comunicarea cu Seth Doi se desfășoară bine, simbolismul îi este vizibil lui Ruburt. În acele momente exteriorul se contopește cu interiorul, astfel încât conștiința călătorește pe atât de departe în interior, pe cât i se pare că merge în exterior.

Asemenea contacte și cunoștințe îi sunt disponibile fiecărui individ. Tot Ceea Ce Este vorbește cu toate părțile sale, și nu din exterior prin intermediul sunetelor, trompetelor sau fanfarelor, ci trimițându-și mesajele prin materia vie a sufletului fiecărei conștiințe.

Voi nu sunteți mențiți a vă dizolva în Tot Ceea Ce Este. Aspectele personalității voastre, așa cum le înțelegeți în prezent, vor fi păstrate. Tot Ceea Ce Este este creatorul individualității și nu a mijloacelor de a o distruge.

Propriile mele personalități “precedente” nu sunt dizolvate în mine, la fel cum nici personalitățile voastre din “trecut”, nu sunt imersate în persoana voastră. Toate sunt în viață și vitale. Toate merg pe propriul drum. Personalitățile voastre “viitoare”, sunt la fel de reale pe cât cele trecute. După o vreme acestea nu vă vor mai preocupa. În afara sistemului reîncarnațional, nu există moarte așa cum vă gândiți la ea.

Totuși, propriul meu cadru de referință nu mai este focalizat spre existențele mele reîncarnaționale. Mi-am îndreptat atenția în alte direcții.

De vreme ce toate viețile sunt simultane, toate întâmplându-se în acum, înseamnă că orice separare este una psihologică. Așa cum sunt eu, voi exista în continuare, în timp ce viețile mele reîncarnaționale încă există. Totuși, acum nu mai sunt preocupat de ele, ci îmi îndrept atenția, înspre alte zone de activitate.

Personalitatea se schimbă, fie că este în corp sau în afara lui, așa că voi vă veți schimba după moarte, la fel cum vă transformați înaintea ei. În acești termeni, este ridicol a insista ca după moarte să rămâneți așa cum sunteți acum. Ați fi la fel ca un copil care spune: ”Voi crește, dar nu îmi voi schimba niciodată ideile pe care le am acum”. Calitățile multidimensionale ale psihicului, îi permit să experimenteze un tărâm nesfârșit de dimensiuni. Experiența într-o dimensiune, nu neagă în nici un fel existența în alta.

Voi ați încercat să vă comprimați sufletul în jurul unor concepte limitate privind natura existenței, făcându-l să urmeze convingerile voastre restricționate. Ușa sufletului este deschisă și ea conduce către toate dimensiunile existenței.

Dacă totuși credeți că sinele așa cum îl cunoașteți, este sfârșitul sau reprezintă totalitatea voastră, atunci vă imaginați de asemenea sufletul ca fiind o entitate limitată, legată de aventurile sale dintr-o singură viață, care după moarte va fi judecat conform performanței din câțiva ani “neînsemnați”.

În multe feluri acesta este un concept comod, deși pentru unele persoane poate fi destul de înspăimântător, datorită conotațiilor sale privind damnarea eternă. Este o idee mult prea rânduită pentru a indica bogatele ornamente, care se află în centrul creativității divine. Sufletul se află atât înăuntrul cât și în afara vieții fizice, așa cum o cunoașteți voi. Voi nu sunteți separați de animale și de restul existenței, prin virtutea faptului că aveți o conștiință interioară eternă. O asemenea conștiință este prezentă în toate ființele vii și în toate formele.

Am intitulat acest capitol “Un rămas bun și o introducere”. Adio-ul este din partea mea, întrucât termin acum această carte. Introducerea se aplică fiecărui cititor, deoarece sper că veți fi capabili să vă întâlniți față în față, cu o înțelegere mai profundă a cine și ce sunteți.

Prin urmare, aș dori să vă fac cunoștință cu voi înșivă.

Nu vă veți găsi alergând de la un învățător la altul, sau de la o carte la alta. Nu vă veți întâlni cu voi, prin practicarea oricărei metode specializate de meditație. Numai uitându-vă în liniște, în interiorul sinelui pe care îl cunoașteți, puteți experimenta propria voastră realitate, cu acele conexiuni care există între sinele din prezent și identitatea internă, care este multidimensională.

Trebuie să existe o plăcere, un acord, o dorință. Dacă nu vă alocați timp pentru a vă examina propriile stări subiective, atunci nu vă puteți plânge că atât de multe răspunsuri par să vă scape. Nu puteți arunca povara dovezii asupra altei persoane, sau să vă așteptați ca un om sau învățător, să vă dovedească validitatea propriei voastre experiențe. O asemenea procedură este menită să vă conducă dintr-o capcană subiectivă, în alta.

În timp ce stați și citiți această carte, ușile din interior sunt deschise. Trebuie doar să trăiți momentul, pe atât de complet pe cât vă este posibil – așa cum există fizic în interiorul camerei sau în afara ei, pe străzile orașului în care trăiți. Imaginați-vă că această experiență este prezentă peste tot globul, într-un moment de timp. După aceea, încercați să vă apreciați propria viață subiectivă, care există în acest moment și totuși vă scapă – ea fiind multiplicată de fiecare individ care trăiește.

Singur, acest exercițiu vă va deschide percepțiile, vă va crește atenția și automat vă va lărgi aprecierea propriei voastre naturi.

Acel “tu” care este capabil de o asemenea expansiune, este o personalitate mult mai creativă și multidimensională, decât v-ați imaginat mai devreme. Multe dintre micile exerciții sugerate mai devreme în această carte, vă vor ajuta să vă familiarizați cu propria voastră realitate, vă vor pune în contact cu natura sufletului sau a entității, și vă vor familiariza cu acele porțiuni ale existenței voastre, din care propria vitalitate își are sursa. Puteți avea sau nu propriile întâlniri cu reîncarnări din trecut, sau cu sine-uri probabile. Vă puteți observa, sau nu, în procesul schimbării nivelelor conștiinței.

Majoritatea cititorilor mei, cu siguranță vor avea succes cu unele dintre exercițiile sugerate. Ele nu sunt dificile și se află în limita posibilităților tuturor.

Totuși, fiecare cititor ar trebui ca într-un fel sau altul, să își simtă propria vitalitate într-un manieră destul de nouă, să găsească posibilități de expansiune, care se deschid în interiorul său, posibilități față de care nu a fost conștient mai devreme. Natura acestei cărți, metodele creării și transmiterii sale, ar trebui prin ele însele să indice clar faptul că personalitatea umană are mult mai multe abilități, decât cele care îi sunt în mod obișnuit atribuite. Ar fi trebuit să înțelegeți până acum, că nu toate personalitățile sunt materializate într-o manieră fizică. Așa cum această carte a fost concepută și scrisă de către o personalitate nonfizică, fiind apoi creată în planul fizic, în mod similar, fiecare dintre voi are acces la excelente abilități și metode de comunicare; ele fiind diferite de cele care sunt în mod obișnuit acceptate.

Sper că într-un fel sau altul, această carte v-a oferit o introducere în identitatea multidimensională, care este a voastră.